

ספר

עצתו אמונה

חלק ב'

אידיש

שיינע הערליכע בריוו געשריבן דורך דער ראש ישיבה שליט"א, פול מיט התחזקות ווי אזוי יעדער איד און אויסנאם קען זוכה זיין מצליח צו זיין און זיך דערהאלטן אויף דער וועלט, נישט קיין חילוק אין וועלכע מצב ער געפונט זיך, מיט עצות און הדרכות אויפ'ן טאג טעגליכן לעבן.

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן,
אדונונו מורינו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זייער תלמיד וואס האט אריינגעברענגט

זייערע הייליגע לימודים אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש, זכותו יגן עלינו

געפלאקטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, וכתובים,

און מאַמרים פון די הייליגע חז"ל, פון די גמרא

און מדרשים און זוהר הקדוש.

ארויסגעגעבן י"ז שבט שנת תש"פ לפ"ק
דורך חסידי ברסלב - נוא יארק יצ"ו

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטריסים:

היכל הקודש קרית ברסלב
ליבערטי

Heichal Hakodesh Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh Williamsburg

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205

1-718-384-1652

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh Kiryas Joel

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950

1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh Kiryas Joel

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950

1-845-467-5299

Visit Our Web Site:

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיזוק פאר די
אידישע שטוב
212-444-9169

קול
ברסלב
212-444-9191

חיזוק יומי

צו באקומען די חיזוק יומי

טעלעפאון מעסידזשינג

347-630-2876

אימעיל

chizikyomi@gmail.com

זִכְר עוֹלָם יִהְיֶה צְדִיק

לְקַבּוֹד נְשָׂמָת מְאֹד עֵינֵינוּ חַיֵּית נַפְשָׁנוּ.

אֲשֶׁר נָשָׂא אוֹתָנוּ עַל לְבוֹ פְּאֶשֶׁר יִשָּׂא הָאֱמוּנָה אֶת הַיּוֹנֵק, לְהַחְיֹתָנוּ פְּלִיִּים הַזֶּה, לְהַטְעִימָנוּ מִצוּף עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זֵיו הָאֶרֶץ שְׂכִינַת עֹז יִתְבָּרֵךְ, וְהַחֲדִיר בְּרַבּוֹת נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ - אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּקֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְקָרַב אֵלָיִי נְשָׂמוֹת אֵל הַחַן וְהִפִּי אֲשֶׁר בְּנַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה שׁוֹרָה, הוּא נִיהוּ הָרַב הַגָּאוֹן הַצְּדִיק, אִישׁ הָאֲשֻׁכּוֹלוֹת - שֶׁהִלֵּל בּוֹ, הַחֲסִיד הָאֲמִתִּי עוֹבֵד ה' בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת, מְסֵר נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִיּוֹם עָמְדוֹ עַל דַּעְתּוֹ, וְסָבַל יְסוּרִים קָשִׁים וְקוֹרִים כָּל יְמֵי חַיָּו, רַבִּים הַשֵּׁיב מֵעוֹן וְקָרַם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הַעֲמִיד תְּלַמִּידִים רַבִּים, רְאִי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, בַּעַל הַמַּחְבֵּר סִפְרֵי שו"ת 'אֲשֶׁר בְּנַחַל', וְסִפֵּר 'שִׁפְתֵי הַנַּחַל' פְּרוּשׁ עַל הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ לְקוּטֵי מוֹהֲר"ו. וְקָבַץ וְלָקַט סִפְרֵים רַבִּים וְנִכְבְּדִים מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ מוֹהֲר"ו מִמְּבַרְסֵל, וְתַלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ מוֹהֲר"ת - זְכוּתָם יָגוּ עָלֵינוּ. וְהַפִּיזָם בְּכָל קְצוֹי תְּבֵל, וּבְפִרְטִיּוֹת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַמְּפָרְסָמִים - שֶׁהַחַיּוֹ אֵלָפִים וְרַבּוֹת נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְחָזְקוּ אוֹתָם לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה.

עֲטֶרֶת רֵאשִׁנוּ, נוֹר תְּפָאֲרַתָּנוּ, הַמְּלֵאךָ הַנּוֹצֵב עַל רֵאשׁ דְּרָךְ, עַמּוּד הָאֵשׁ אֲשֶׁר לִפְנֵי הַמַּחְנֶה, מוֹרָה דְּרָךְ וּמְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת

מוֹרְנוּ וּמְאוֹרְנוּ

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זְצוּקְלֵלָה"ה

כּוֹ הַגָּאוֹן רַבִּי מְנַחֵם זָאב זצ"ל

הָרַב מְטֵאקָאִי וּבַעַל הַמְּנַחֵת זָאב יְעוּד
זְכוּתוֹ יָגוּ עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
בְּחַד קְטִירָא אֲתַקְטִיר לִישִׁיבָה שְׁל מַעְלָה
לְהַתְּלוּנוּ בְּצֵל צַח הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּגוֹ עָדוֹ
י"ז שְׁבַט תשע"ה

תְּהֵא נְשָׂמָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים

חספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מוה"ר **יואל** בן ריצא רעכיל

ראטה שליט"א

ראש ישיבת תפארת התורה ברסלב

וזוגתו

אסתר גיטל

בת חיי שרה האדיא תחי'

וילדיהם

שלמה נרו יאיר ומשפ',

אלחנן חיים, מרים העניא זיסל,

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל

משאלות לבם לטובה ויתברכו מפי

עליון בבני חיי ומזוגי רוויחא

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

א ווארט פון די ארויסגעבער

מיר קענען נישט גענוג דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן, וואס ער האט אונז געשיקט דעם הייליגן גרויסן צדיק, דער הייליגער רבי, רבי נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו, צו באלייכטן אונזערע אויגן מיט זיינע הייליגע ספרים און עצות. וואס מיט זיי קען יעדער איד אן אויסנאם, פונעם קלענסטן ביז'ן גרעסטן, זוכה זיין צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, און צוקומען צו די מערסטע וואס מען קען נאר צוקומען אויף דער וועלט.

דער הייליגער רבי זאגט (חי מוהר"ו סימן שנה"ח): "מיט יעדע תורה אדער שמועס וואס איך זאג, קען מען ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק, אזוי ווי איך ווייס וואס עס מיינט אן ערליכער איד", ווייל יעדע תורה און שיחה פון הייליגן רבי'ן קען צוגיין קומען סיי פאר א גרויסער צדיק וואס ער קען פון דעם ארויסנעמען א וועג ווי אזוי צו דינען אייבערשטן אויף זיין מדריגה; און עס קען אויך צוגיין קומען פאר'ן נידריגסטן מענטש, עס וועט אים אויך ווייזן א וועג אין זיין מצב, ווי אזוי ארויסצוגיין פון אלעם שלעכטס, און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק.

דער הייליגער רבי האט קלאר געזאגט (שיחות הר"ו סימן ר"ט) אז די אלע תורות און שמועסן וואס ער האט געזאגט, זענען נישט געזאגט געווארן נאר פאר זיין דור, נאר אויף פאר די שפעטערדיגע דורות. און דערפאר האט דער רבי זייער געוואלט אז מען זאל ווייטער איבערנעבן די אלע תורות און עצות אויף פאר די קינדער און אייניקלעך עד סוף כל הדורות. איינמאל האט דער רבי געזאגט (שם) מיט א געוואלדיגע ברען דעם פסוק (דברים ד, ט) "והודעתם לבניד ולבני בניד" - "אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך געטאן!"

נאך די הסתלקות פון הייליגן רבי'ן, האט זיין פאלקיטער תלמוד רבי נתן זכותו יגן עלינו, זיך ווייטער מוסר נפש געווען אריינצוברענגן אין די וועלט די הייליגע לימודים פון רבי'ן, ער פלעגט ארומפארן און רעדן מיט מענטשן און מחדש זיין חידושי תורה, אלעס נאר געבויט אויפן הייליגן רבי'נס תורות, וואס פון דעם איז געווארן זיינע הייליגע ספרים "ליקוטי הלכות", און ער האט אריינגעברענגט אין זיינע תלמידים אז זיי זאלן אויך ווייטער אויסלערנען פאר אנדערע אידן די לימודים פון רבי'ן, דאס איז געווען זיין עיקר ציל אין לעבן. זיין מיה און פלאג איז נישט געווען אומזיסט, ברוד ה', נאר דורך אים איז געבליבן די לימודים פון רבי'ן און עס ווערט ווייטער צושפרייט אין די גאנצע וועלט.

אינעם היינטיגן דור, האבן מיר זוכה געווען צו א ספעציעלע מתנה פונעם אייבערשטן, דאס איז פבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, וואס האט זיך מוסר נפש זיין גאנץ לעבן אריינצוברענגען דעם הייליגן רבי'נס לימודים אין די גאנצע וועלט, מיט זיינע הייליגע ספרים און קונטרסים און בריוו וואס זענען מחי' און מחזק הונדערטער טויזענטער אידן איבער אלע עקן וועלט. די ספרים זענען געשריבן מיט א געוואלדיגע חכמה און שכל, זיך אראפצולאזן צו יעדן מענטש, אין וועלכע מצב ער זאל נאר זיין, און אים אויך אויפהייבן, אים מחי' און מחזק זיין, אז ער קען נאך אויך צוקומען צום אייבערשטן, אריינברענגען אין יעדן מענטש א שמחת החיים, א געשמאק אין לעבן, מען זאל וויסן ווי אזוי אדורך צו גיין דעם לעבן אויף דער וועלט מיט געשמאק, צו לעבן מיט'ן אייבערשטן, און מקיים זיין זיינע מצות מיט פרייד.

אין דעם ביטערן טאג י"ז שבט תשע"ה לפ"ק, האבן מיר פארלוירן די גרויסע אבידה שאין לה תמורה, ווען פבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז נסתלק געווארן לחיי העולם הבא. מיר האבן פארלוירן מוהרא"ש, דאס איז א ביטערע אבידה וואס האט נישט קיין שאין, מוהרא"ש האט אונז אבער איבערגעלאזט זיינע ספרים און זיינע

למודים מיט וואס מיר זאלן זיך ווייטער שטארקן און אנגיין, מיר זאלן זיך ווייטער האלטן מיט דעם, מיר זאלן זיך ווייטער פירן אין די וועגן וואס ער האט אונז געלערנט, און דאן וועט זיין אזוי ווי ער לעבט נאך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן קצ"ב) אז די פנים, שקל און די נשמה פונעם צדיק ליגט אין זיינע ספרים, אויב לערנט מען די ספרים און מען פרובירט מקיים צו זיין וואס דארט שטייט, דאן איז דאס אזוי ווי דער צדיק איז נאך דא צווישן אונז.

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, הלכות שלוחין, הלכה ה', אות י"א-י"ב) אויף דעם וואס משה רבינו האט געזאגט פאר די אידן (דברים ל"א, כ"ט) "כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון, משה רבינו האט געזאגט פאר די אידן אז זיי וועלן זיך אפקערן פונעם אייבערשטן נאכדעם וואס ער וועט שטארבן, זאגט אויף דעם רש"י אז מיר זעען דאך אז די אידן זענען יא געווען וואויל און ערליך אויך נאכדעם וואס משה רבינו איז געשטארבן, נאר פון דעם לערנט מען ארויס אז ווי לאנג דער תלמיד לעבט, איז דאס נאך אזוי ווי דער רבי לעבט. ווי לאנג דער תלמיד יהושע בן נון האט געלעבט, איז דאס געווען אזוי ווי משה רבינו אליין האט נאך געלעבט. פֿרעגט אויף דעם רבי נתן ווי אזוי קען מען בכלל זאגן אז א צדיק איז געשטארבן? חז"ל זאגן דאך (ברכות י"ח.) "צדיקים בְּמִיתָתָן נִקְרָאוּ חַיִּים", אפילו ווען א צדיק גייט אנוועק פון דער וועלט, איז עס נאך אזוי ווי ער לעבט.

נאר דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת תרוּמָה, קע"ד) אויפ'ן פסוק (דברים ל"ה, ה) "וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד ה'", ווי אזוי קען מען זאגן אז משה רבינו איז געשטארבן? נאר באַמַת איז ער טאקע נישט געשטארבן, נאר ביי אונז איז עס אזוי ווי ער איז געשטארבן. דאס מיינט צו זאגן אז באַמַת שטארבט א צדיק קיינמאל נישט, זיינע תורות און למודים בלייבן אויף אייביג; נאר אויב מיר לערנען נישט זיין תורה, מיר גייען נישט אין זיינע וועגן, דאן איז עס אזוי ווי ער איז געשטארבן ביי אונז. ווי לאנג עס

לעבט אָבער אַ תּלמיד וואס ער געבט ווייטער איבער דאס וואס דער רבי האט אונז געלערנט, ער איז מעורר און מחזק אידישע קינדער אז זיי זאלן זיך ווייטער האלטן מיט די למודים פונעם צדיק, דאן לעבט דער צדיק ווייטער ביי אונז. און דעריבער, ווי לאנג דער תּלמיד יהושע בן נון האט געלעבט, און ער האט ווייטער איבערגעגעבן און מחזק געווען די אידן אז זיי זאלן זיך האלטן צו דעם וואס משה רבינו האט אונז געלערנט, איז דאס געווען אזוי ווי משה רבינו האט נאכאלץ געלעבט.

זאגט דאָרט ווייטער רבי נתן אז דאס איז נישט נאר געווען אין זענעם דור, נאר דאס גייט ווייטער אן ביז'ן היינטיגן טאג, אז אפילו ווען דער צדיק איז שוין אוועק פון דער וועלט, דארף מען גלייבן אז ס'איז נאך געבליבן איינס אדער מערערע תּלמידים פונעם צדיק, וואס זיי האבן דעם כח ווייטער איבערגעגעבן די למודים פונעם צדיק. די אָמת'ע תּלמידים פונעם צדיק, זענען אזוי ווי ער אליין (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ז'), און ווען זיי געבן ווייטער איבער די תּורה פונעם צדיק, איז דאס אזוי ווי דער צדיק איז דא מיט אונז, ער וועט נתלבש אין דעם תּלמיד'ס דיבורים, און עס איז ממש ווי דער צדיק לעבט מיט אונז און רעדט צו אונז, אזוי ווי חז"ל זאגן (במות צ"ו): אויפ'ן פסוק (תהלים ס"א, ה) "אגורה באהלך עולמים", אז ווען מ'זאגט נאך א דבר הלכה פון א תּלמוד חכם, רעדן מיט זיינע ליפן אין קבר.

אונזער אַרבעט איז אויפצוהוכן דעם תּלמיד וואס קען אונז איבערגעבן די למודים פון רבי'ן, וואס קען אונז ווייטער מחזק זיין און מעורר זיין צו זיין צוגעבינדען צום אייבערשטן, און צו דינען דעם אייבערשטן מיט אן אָמת, מיט די אלע געוואלדיגע און הייליגע עצות וואס דער רבי האט אונז געלערנט.

אין יאר תשס"ט לפ"ק איז געעפנט געווארן די הייליגע ישיבה "ישיבה תפארת התורה", דורכ'ן ראש ישיבה הרה"ג מוה"ר יואל ראטה שליט"א,

דער פלמיד חביב פון פבד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, מיט'ן ציל אז די בחורים אין ישיבה זאלן דינען דעם אייבערשטן און זיך מחזק זיין מיט די למודים און עצות פון הייליגן רבי'ן, אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט.

כאטש וואס אין אנהויב איז די הייליגע ישיבה דורךגעגאנגען פילע שוועריקייטן, האט זיך עס אבער צעוואקסן אויף גאר א געוואלדיגע פארנעם, נישט נאר אין די ראמען פון די ישיבה לעבן די בחורים מיט די למודים פון הייליגן רבי'ן, נאר עס האט זיך אויך אויסגעשפרייט איבער די גאנצע וועלט, פון איבעראל הערט מען די דרשות וואס ווערן געזאגט אין ישיבה, טויזנטער אידן איבער די גארער וועלט שעפן התחזקות פון די געוואלדיגע דרשות. ביי די דרשות זאגט דער ראש ישיבה שליט"א בלויז איבער די הייליגע ווערטער פון רבי'ן לויט ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט, נאר ער ברענגט עס מער אראפ אז ס'זאל זיין פאסיג פאר'ן היינטיגן דור, מיט די היינטיגע נסיונות און שוועריקייטן, ווי אזוי זיך צו דערהאלטן אין יעדן מצב, ווי אזוי מיר זאלן זיך אויך קענען באנוצן מיט'ן רבינ'ס עצות אין אונזער היינטיגן לעבן.

אזוי ווי דער נאמען פונעם ראש ישיבה שליט"א איז צעשפרייט געווארן איבער די וועלט, האבן אנגעהויבן צו קומען בריוו פון איבעראל אנצופרעגן פונעם ראש ישיבה שליט"א פארשידענע סארט שאלות, ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין פארשידענע סארט מצבים, מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן. די בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפערט האט זיך אויך גאר שטארק צעשפרייט און ווערן געליינט דורך טויזנטער אידן, וועלכע געניסן דערפון גאר אסאך התחזקות און הדרכות.

עס איז גרויס אונזער פרייד אז מיט'ן אייבערשטנ'ס הילף האבן מיר צוזאמגענומען די אלע בריוו, און עס אפגעדרוקט אויף א שיינעם

עצתו א ווארט פון די ארויסגעבער אמונה

פארמאט, אז יעדער איד זאל זיך קענען מחיל' זיין דערמיט. דער ספר וועט זיכער ארויסהעלפן און מחזק זיין פילע אידישע קינדער. מיר האבן אויך אריינגעלייגט די שאלות אויף יעדן בריוו, כדי מען זאל בעסער פארשטיין אויף וואס די תשובות באציען זיך. כאטש וואס די בריוו זענען געשריבן געווארן פאר פרייוואטע מענטשן, יעדע בריוו איז געשריבן לויט די פראגע וואס יעדער האט אנגעפרעגט, איז עס אבער געשריבן געווארן אויף אזא וועג אז יעדער איד וואס געפונט זיך אין אן ענליכן מצב זאל קענען טרעפן זיין עצה און הילף ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין זיין לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן, אז דער ספר זאל טון די ריכטיגע פעולה, און צוריק ברענגן אלע אידן צום אייבערשטן, אז יעדער זאל וויסן, אז עס איז נישטא אויף דער וועלט קיין שום עצה, נאר צוריק צו קומען צום אייבערשטן, און אים דערציילן אויף די אייגענע שפראך אלע פראבלעמען וואס מען האט, און נאר אזוי וועט מען ארויסגיין פון אלע סארט צרות און פראבלעמען, און זיין נאנט צום אייבערשטן, ביז מיר וועלן שוין בקרוב גיין קעגן משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

המוציאים לאור

תּוֹכַן הָעֲנִיִּים

- פג** ווען וועט איר קומען וואוינען קיין יבֵּנִיאָל?
- פד** איך שׂעם זיך צו ווערן אַ 'בְּרֶסֶלְבֵּר'.
- פה** מעג איך ארויסוואַרפֿן יַעֲנֵמ'ס חֲפְצִים?
- פו** דער דאָקטער זאָגט אז איך בין אויפֿן שְׁנוּעֵל פֿון דײַעביטיס.
- פז** זאל מען אַרְבֶּעטֵן נאָר אויף שְׁמֹחָה? ווי אזוי דינט מען דעם בַּאֲשַׁעֲפֶּר מיט גִּשְׁמִיּוֹת?
- פח** וויפיל איז דער שיעור צו טון הַשְׁתַּדְּלוּת פֿאַר פֿרֶזְנֶסָה?
- פט** איך בין שוין אַ אַיַנגערמאַן, און איך קען נישט אַרויסקריכן פֿון שְׁמוּץ. .. מ
- צ** איז דאָ קראַנטע מעשׂוֹת פֿון אידן וועלכע זענען אַרויסקעקראַכן פֿון שְׁמוּץ דורך תּוֹרָה וּתְפִלָּה?
- צא** לערנען 'תּוֹרָה שְׁבֻכְתָּב' בײַנאַכט; נעמען הילף פֿראַגראַמען פֿון די רַעגִירוּנג. נז
- צב** אלע מײַנע חֲבֵרִים זענען מצִלִּיחַ מער פֿון מיר.
- צג** איך בין דורך אַ שְׁנוּעֵרע צײַט אין שְׁפִיטאַל, און איך צײַטער צו גיין אין קִמְנוֹה.
- צד** אַ בְּרֶסֶלְבֵּר מוז אַרויִסשְׂטאַרן?
- צה** ווען מען לערנט אויפֿן סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלִּימוּד, מאַכט מען אַ גֶּעֻהֶרִיגֶע סײַם? פֿרֶשֶׁת נְשִׂאִים סְגוּלָה לְזוּוג הֶגוּן?
- צו** שיקן איַנגלעדֶר נאָך חֵדֶר צו לערנען מוזיק?
- צז** די קינדער פֿון די שְׁכֵנִים טִשֶׁעפֿען מײַנע קינדער.
- צח** מעג מען זיך לערנען ענגליש?
- צט** ביים בַּעַנְטֶשׁוֹן, מעג מען דאַנקען אויף אידיש?
- ק** ווי אזוי קען איך מִסְדֵּר זײַן מײַן טאַג?
- קא** וועלכער סאַרט בַּחוּר זאל איך זוכן פֿאַר מײַן טאַכטער?
- קב** איך האב אַ שְׁנוּעֵרע אַרְבֶּעט, און מען צאַלט מיר ווייניג.

עֲצָתוֹ

תּוֹכַן הַעֲנִיִּים

אֲמוּנָה

- קג** "תיקון הפל"י" העלֶפֶט נָאֵר פֿאַר שׁוֹגֵג? ווי אזוי פֿאַררֶעכֶטט מְעַן אַ מְזִיד? קבֵּה פֿאַרְוֹנָאס איז דער נײַער בְּנֵן אֵין אוּמָאן אזוי ווייט פֿון צײַן?..... **קלב**
- קה** איך זָאג קוּיִם מִשְׁנײֹת, זָאל איך זָאגן תּיִקוּן חֲצוֹת?..... **קלח**
- קו** איר רַעֲדֶט קײַנמָאל נִישֶׁט פֿון גַּעֲלֵט, האַט איר די רײַכְסֶטע יְשִׁיבָה?.. **קמא**
- קז** ווי אזוי זָאל איך זײַ אָפֿגֶעבֹן מײַט מײַן ווייב?..... **קמז**
- קה** מְעַן זָאגט מיר אז צו מִצְלִיחַ זײַן אין מײַן פֿרֶנְסֶה דאַרף איך מִסְרֹ'ן... **קנב**
- קט** איך דאַרף שׁוֹיִן מײַן שׁידוּף, און ווי אזוי האַנדֶלט מְעַן וועגן גַּעֲלֵט? ... **קנה**
- קי** מְעַן רַעֲדֶט אַסאַךּ צו מיר קַעגֹן בְּרֶסֶלֶב, איך דאַרף חִיזוּק..... **קס**
- קיא** ווי אזוי רַעֲדֶט מְעַן צו קלײַנע קינדער וועגן דעם אײַבערשטן?..... **קסז**
- קיב** מְעַן איך לָאָזן מײַן קינד בײַם בַּעֲבִיסִטער מְעַר פֿון וויפֿיל ס'פֿעֲלֵט אויס? **קעא**
- קיג** זָאל איך גײַן צו קוּרְסֶעס פֿון שְׁלוֹם בֵּית און חִינוּךְ?..... **קעד**
- קיד** מְעַן קינדער זען דרֶשׁוֹת אויפֿ'ן קאַמפּיוּטער?..... **קעה**
- קמו** מײַן טאַטע שְׁטײט אײַן בײַ מיר און מײַן ווייב איז בְּרוּגֵז..... **קפא**
- קמז** איך האב עֲטִלְכֶע שְׁווערע קינדער אין קלאס, ווי אזוי געב איך זײַ אַן עֲצָה?..... **קפה**
- קיו** מְעַן יַעֲדֶער דרוקן אײַערע בְּרִיוּ? און איז אויף דעם אויף דא אַן הַבְּטָחָה פֿאַר יְשׁוּעוֹת?..... **קצג**
- קיה** האַט דער רַבִּי טאַקע גַעשְׁרִיבֵן אַלֶע סְפָרִים? אויף קַעגֹן דעם מוֹרָה נְבוֹכִים?..... **קצה**
- קיט** מײַן בְּחוּר האַט אַ סְמאַרְטֶפֿאַון, איז זײַן תּוֹרָה עֶפֶס ווערד?..... **רג**
- קכ** מײַן בְּחוּר האַט אַ סְמאַרְטֶפֿאַון, איך וויל אים הַרְגֵנען..... **רו**
- קכא** מײַן מאן וויל קוֹקֵן מְאוּוּס, וואס טו איך?..... **רי**
- קכב** איך האב פֿאַרלוירן מײַן פֿרֶנְסֶה, און מ'האַט גַעטראָפֵן אַ גַעוויקס בײַ מײַן ווייב..... **רטו**
- קכג** קען מְעַן אויף זָאגן אור הַחַיִּים הַק' אַפֿילו מְעַן פֿאַרשְׁטײט נִישֶׁט?..... **ריט**
- קכד** ווי אזוי קען איך ראַטעווען מײַן בְּרוּדער?..... **רכב**
- קכה** וואס איז די רִיכְטִיגֶע וועג צו גײַן הַפְּצָה?..... **רכה**
- קכו** עס איז מיר זײַער שְׁווער צו רַעֲדֵן צום אײַבערשטן..... **רלב**

עצתו

תוכן הענינים

אמונה

יג

- קכו** איך יאג זיך אלעמאל און איך בין קיינמאל נישט רואיג.....רלז
- קכח** נאך די חתונה דארף מען אפלאזן די עלטערן?.....רמ
- קכט** מיין ברודער האט אנועקגעגליטשט, ווי אזוי קען איך העלפן מיינע עלטערן?.....רמד
- קל** איך בין זייער פארמאכט און צוריק געהאלטן.....רמו
- קלא** וואס איז פֿשט וואס מוהרא"ש שרייבט אז די יאר איז ווי א רינגל?...רנג
- קלב** האט דער אייבערשטער נישט מוחל געווען פאר דוד נאכדעם וואס ער האט תשובה געטון?.....רנו
- קלג** איך בין מממש קראנק אין עניני קדושה, ווי אזוי קריך איך ארויס?.....רס
- קלד** איך האב זיך געדרייט מיט א מיידל, מעג איך חתונה האבן מיט איר?רסה
- קלה** ווי אזוי פירט מען א ישיבה מיט בחורים?.....רסו
- קלו** וואס איז אזוי שלעכט מיט דראגס?.....רעג
- קלז** איך האב זיך געדרייט מיט א פרוי, מעג איך חתונה האבן מיט איר?.רעו
- קלח** אויף א צרה דארף מען בעטן אדער דאנקען?.....רעה
- קלט** איך האב אזוי שטארק געוואלט א חתן פון ישיבה אבער עס האט זיך נישט אויסגעארבעט.....רפב
- קמ** זאל איך קויפן א פיש-טענק?.....רפו
- קמא** וויפיל צדקה דארף מען געבן? וואס טוט מען ווען מען מופט צו א נייע דירה?.....רפה
- קמב** איך וויל א בחור פון ישיבה אבער מיינע עלטערן ווילן נישט.....רצא
- קמג** אויף וועלכע עבירות העלפט "תיקון הכללי"?.....רצד
- קמד** איך בין דורכגעפאלן אמאל, דארף איך גיין פאר הילף?.....רצז
- קמה** ווי אזוי געבט מען אריין א חשק אין בחורים אויפצושטיין אינדערפרי?...שב
- קמו** ווי אזוי קענען מיר ווערן צדיקים, אין די צייט וואס זיי האבן געהאט גאר הויכע נשמות?.....שו
- קמוז** איך וויל ברסלב אבער מיין ווייב איז נישט מסכים.....שיא
- קמזח** מעג זיך א מיידל דרייען אויפ'ן גאס?.....שטז
- קמזט** זאל איך נעמען מעדעצין פאר ע"י ד"י עיט"ש ד"י [ADHD]?.....שיז

עצתו

תוכן הענינים

אמונה

קג	מײן װײב איז דעפּרעסעט צוליב מײנע קינדער װאס פֿירן זיך נישט ערליך.....	שכג
קנא	דערצײלט װאס ער איז אריבער אלס קינד װען קײנער האט אים נישט אויסגעלערנט.....	שכז
קנב	מעג מען אויפהענגען בילדער פון צדיקים? מעג מען קושן די בילדער? .. שלא	
קנג	מעג מען לאזן קינדער גיין אליין אין מקוה?.....	שלג
קנד	דארף מען דאווענען שפעל אדער שטייט?.....	שלד
קנה	ווי אזוי לאז איך זיך אפ פון מײנע שלעכטע חברים?.....	שלה
קנו	איבער הרב הצדיק רבי אשר פריינד זכרוננו לברכה.....	שמב
קנז	ביז וויפיל מעג מען זאגן פאר קינדער?.....	שנ
קנח	ווער איז געווען דער הייליגער רבי נתן?.....	שנג
קנט	ווי אזוי דאנק איך דעם אייבערשטן אויף די נס מיט ר' שלום מרדכי רובאשקין?.....	שס
קס	איך פאל אסאך דורך אין פגם הברית רחמנא לצלן, ווי אזוי קען איך תשובה טון?.....	שסג
קסא	מעג איך לאזן מײן בחור לײנען די שאלות אויף דעם סײט?.....	שסח
קסב	סדר דרך הלימוד; חינוך הבנות; לימוד ספרי רבינו; שיעורים בארץ ישראל.....	שסט
קסג	פאר יעדן גייט גוט, נאר נישט פאר מיר.....	שעד
קסד	ווי אזוי און װאס דארף א לערערין רעדן אין קלאס צו די מײדלעך?	שעה
קסה	וואו שטייט די מעשה מיט'ן ארימאן װאס האט פארלוירן דעם דײמאנט שטיין?	שפג
קסז	מעג מען דאווענען נאך חצות?.....	שפז
קסז	מײנע עלטערן זענען צעטיילט, איך דארף חיזוק.....	שצ
קסח	מנהגים ביים אפשערן א דריי יעריג אינגל.....	שצז

פג

ווען וועט איר קומען וואוינען קיין יבנאל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן נישר בתי פאר די שיינע דרשות וואס איר געבט איבער, ווי אויך פאר די חיזוק יומי.

איך וואלט אויך געוואלט פֿרעגן ווען איר וועט זוכה זיין צו מקיים זיין די צוואה ובקשה פון כבוד קדושת מוהרא"ש זכותו יגן עלינו (צואת מוהרא"ש, אות ב) אז מען זאל קומען וואוינען אין יבנאל עיר ברסלב?

א גרויסן נישר בתי.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נח, כ"ח תשרי, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

שבת פרשת יתרו, שנת תשע"ב לפרט קטן בין איך געווען אין יבנאל און איך האב געהאט די זכיה איינצושטיין ביי מוהרא"ש זכרוננו לברכה; שבת אינדערפרי נאך די סעודה האט מוהרא"ש מיר געזאגט: "קום אביסל שפאצירן", מוהרא"ש איז ארויף מיט מיר דעם בארג פון וואו מען זעט אלע שיינע בערג און טאלן און מיר געזאגט די פאלגענדע ווערטער: "ווען דו זאגסט דעם פסוק (תהלים קמ"ו, ט): 'אתה הלה'

לפני ה' בארצות החיים' זאלסטו אינזון האבן יבנאל"; זייט דעמאלט בעט איד דעם אייבערשטן יעדן טאג אז איד וויל זוכה זיין צו קומען קיין ארץ ישראל צו די שטאט יבנאל.

דאס וואס דו שרייבסט מיר: 'ווען וועט איר זוכה זיין צו מקנים זיין די צוואה ובקשה וכו'; וויסן זאלסטו אז מוהרא"ש זכרונו לברכה האט געשריבן א בריוו אין שפיטאל דעם לעצטן טאג פון זיין לעבן - אינעם טאג וואס ער איז נסתלק געווארן, פאר אלע אנשי שלומינו; ער בעט אינעם בריוו אז יעדער זאל עפענען ביי זיך אין שטאט וואו ער וואוינט א בית המדרש "היכל הקודש" וכו'; איז דאך זיכער נישט שייך אז איד זאל איבערלאזן די קהלה וואס מיר האבן דא אויפגעשטעלט, מיט א ישיבה, א תלמוד תורה און א מיידל סקול מיט מסירות נפש. עס איז נישט מעגליך צו באשריבן וואס מיר זענען אריבער די פאר יאר, וויפיל מען האט אויז גערודפ'ט עד חרמה מבית ומבחוץ.

דער עיקר דארפן מיר זען צו פאלגן וואס מוהרא"ש האט אויז געלאזט צוואה (צוואת מוהרא"ש, אות יז) אז מיר זאלן דרוקן זיינע ספרים און דאס פארשפרייטן פאר די גאנצע וועלט; געלויבט דעם אייבערשטן אז איד האב מקנים געווען די צוואה, איד האב אפגעדרוקט דעם פארגאנגענעם יאר מוזיזנט סעטס פון די זעקס בענדער 'שאלות ותשובות אשר בנחל באידיש', עס האט מיר געקאסט קרוב צו פערציג מוזיזנט דאלער, און בקרוב האף איד עס נאכאמאל איבער צו דרוקן, ווייל כמעט אלעס איז שוין אויסגעגאנגען.

אויך האבן מיר אויפגעשטעלט א "בית הדפוס" וואו מיר דרוקן יעדן טאג טויזנטער קונטרסים; מען האט שוין געדרוקט איבער א מיליאן קונטרסים במשך די פאר יאר, אויך דרוקן מיר "אשר בנחל" אלע חלקים. וואויל איז דעם וואס געמט א חלק אין די הוצאות און העלפט דרוקן די ספרים, ער וועט זיכער זען גרויסע ישועות אין אלע זיינע וועגן.

נאך די פטירה פון מוהרא"ש זכר צדיק לברכה ווען מען האט געפירט זיין הייליגן גוף אינעם אמבולאנס צום עירפארט אויפ'ן וועג קיין ארץ ישראל, בין איך מיטגעפארן אינעם אמבולאנס און איך האב דעמאלט צוגעזאגט פאר מוהרא"ש צוויי זאכן: איינס, אז איך וועל נישט מאכן און נישט האבן קיין שייכות מיט מחלוקת צווישן תלמידי היכל הקודש, צווייטנס, אז איך וועל אים מפרסם זיין פאר די גאנצע וועלט; געלויבט דעם אייבערשטן אז ביידע זאכן בין איך מקיים, און מיט'ן אייבערשטנ'ס הילף וועל איך ווייטער אנהאלטן די הבטחה.

דער עיקר דארפן מיר זען צו פאלגן וואס מוהרא"ש שרייבט אינעם בריוו 'ב' בששח' אפאר טעג פאר ער איז גסתלק געווארן, וזה לשונו: "דבר אחד שאני מבקש אתכם בקשה אחרונה מתיי, שתחזיקו את עצמכם ביחד, ואף אחד שלא ישתדל להתנשא על הזולת, אני לא מיניתי את אף אחד לממלא מקומי, כי אתם יודעים שאני מאד שונא שיהיה בין אנשי שלומינו פירודים וכו', ושלא יהיה אחד שמדבר בפה, ובלב מכוון אחרת, כל ימי מסרתי את נפשי שבהד'

אמות שִׁלְנוּ שְׁנֵקְרָאִים "היכל הקודש" על שם מה שאמר רבינו זכרוננו לְבָרְכָה (לקושי מוהר"ן, חלק א', סימן נט) שְׁהַצְדִּיק בּוֹנֵה היכל הקודש, וְלִבְנֵי תַהֲלָה לְאֵל כָּל הַבְּתֵי בְּנֵי־סוּת בְּכָל הָעוֹלָם שְׁהַקְמֵתִי סְנִיפֵי "היכל הקודש" אֲזִי אֲנִי תָמִיד הַקְפָּדְתִּי שְׁלֹא יִהְיֶה בִּינֵנו שׁוֹעֲלִים קְטַנִּים הַמְחַבְּלִים בְּרַמִּים שְׁרוּצִים לְחַבֵּל אֶת הַבָּרֶם שְׁבִנֵיתִי בְּיוֹעַ וּבָדָם לְמַעַלָּה מִחֲמֻשִּׁים שְׁנָה, וְלִבְנֵי זֶה עֵיקַר רְצוֹנִי שְׁיִהְיֶה רַק אַהֲבָה בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמִינוּ, בִּי הַרְבֵּה צְרוּת בָּאוּ וַיִּצְאוּ מִמְחַלּוֹקֶת וּמְרִיבוּת, וְלִבְנֵי הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שְׁבַחֲד' אֲמוֹת שִׁלְנוּ שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם הַתְּנַשְׂאוֹת אֶחָד עַל הַשְּׁנִי וְאֲנִי לֹא מִינֵיתִי אֶת אֶף אֶחָד לְהִיּוֹת מְנַהִיג בְּמִקוּמִי".

דָּעַר אֵיבְעֶרְשֶׁטְעֶר זֶאל הַעֲלָפֵן זֶאלְסֵט מְצֻלִיחַ וַיִּין אֵין אֵלַע דִּינֵעַ וְוַעֲנָן.

פד

איך שעם זיך צו ווערן א 'ברסלב'ער'.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיון שאלה איז ווי פאלגנד: איך געהער צו א געוויסע חסידות און צוביסלעך ווער איך מער און מער מקושר צום רבינ'ס ספרים, עס קומט מיר אבער אן זייער שווער זיך אפצושעפען פון די חסידות וואו איך געהער, ווייל וואס וועט מען זאגן אויף מיר וכדו', וואס איז די ריכטיגע וועג דאס איבערצוקומען און זיין שטארק צו גיין אויפ'ן וועג וואס איך

שפיר אז עס געבט מיר אן אמת'ע גוטע לעבן און מאכט מיך שפירן
גענטער צום אייבערשטן?

איך וועל זיך פרייען צו באקומען אן ענטפער שטעל; א גרויסן יישר
בתי, בהצלחה.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נח, כ"ט תשרי, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ז): "והעקר
להסתכל על עצמו", א מענטש דארף קוקן אויף זיך
אליינס; מען זעט אז בגשמיות טוט א מענטש נאר וואס
עס איז גוט פאר אים און ער קוקט נישט אויף א צווייטן;
ער מאכט זיך א חשבון: 'וואו קען איך פארדינען געלט?
וואו קען איך איינקויפן פאר ביליג וכו' וכו', און ער מאכט
זיך באקוועם וכו'; אבער ווען עס קומט צו רוחניות ווערט
מען פלוצלינג שוואך, מען הייבט אן טראכטן: 'וואס וועט
מיין חבר זאגן? וואס וועט מיין ברודער זאגן? וכו' וכו'. א
מענטש וואס איז קלוג קוקט אויף זיך; ער מאכט זיך א
חשבון: 'וואו פארדין איך? איך דארף א רבי וואס מאכט
מיך לערנען און דאווענען, איך דארף א רבי וואס ווען איך
פאל אריין אין א שלעכטע מצב קען ער מיך ארויס געמען

פון מיין קטנות, און ער קען מיר פרייליך מאכן איך זאל זיך צוריק קערן צום אייבערשטן.

זוען א מענטש גייט צו א רבי, דארף ער קוקן אויב ווען ער גייט אהיים פון דעם רבין געמט ער פאר זיך עצות צום לעבן; אויב דער רבי געבט אים גארנישט אין דער האנט, איז נישט משנה וויפיל מענטשן דער רבי האט, וויפיל חסידים זענען געווען ביים טיש, מעג ער האבן בערג מיט מענטשן - איז דער רבי נישט זיין רבי, דאס מיינט נישט צו זאגן אז דער רבי איז נישט גרויס וכו'.

דער הייליגער רבי דערציילט אין די מעשה פון די זיבן בעטלערס (ספורי מעשיות מעשה יג): איינער האט זיך בארימט אז ער האט די בתינה פון 'מיעוט המחזיק את המרבה' ווייל ער האט זייער אסאך מענטשן, אלפים ורבבות מענטשן - אלעס ליגט אים אויף זיין קאפ, קומט אויס אז ער האט די בתינה פון 'מיעוט המחזיק את המרבה', ווייל זיין קליינע מח געמט אריין טויזנטער מענטשן וכו', זאגט דער רבי אז מען האט געלאכט פון אים, מען האט אים געזאגט: "דו ביסט נישט, און דיינע לייט זענען נישט"; מוהרא"ש איז דאס מסביר (בספר נהרי אפרסמון מעשה יג) אז אויב א רבי לייגט נישט אריין אין זיינע חסידים זיי זאלן לערנען און דאווענען איז אלעס גארשיקליך, אפילו ער האט טויזנטער מענטשן. "דו ביסט נישט און דיינע לייט זענען נישט", עס האט א פנים ווי איינער האט זיך בארימט אז דער גאנצער בארג

מיסט קומט פון אים און ער האט די בחינה פון מיעוט
המחזיק את המרבה, ווייל פון איין מענטש קומט ארום
אזוי סאך מיסט וכו', עיין שם.

וואס איז די גרויסקייט פון א צדיק? אז עס גייט אים אין
לעבן אז נאך א איד זאל וויסן פונעם אייבערשטן,
נאך א איד זאל מקיים זיין די מצוות פון די הייליגע תורה.
עס גייט אים אין לעבן אז בחורים זאלן חתונה האבן כדי
זיי זאלן נישט נכשל ווערן אין הארבע עבירות.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ו): "תיצר הרע דומה
כמו מי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה, ואין
אדם יודע מה בתוכה. והוא מרמה בני אדם ושואל לכל
אחד: "מה אני אוהו?" ולכל אחד נדמה באפו הוא אוהו
מה שהוא מתאוה. ועל-כן הבל רצים אחריו, כי כל אחד
סובר שיש בידו מה שהוא חפץ. ואחר-כך הוא פותח את
ידו ואין בה בלום. כמו בן ממש תיצר הרע, שהוא מרמה
כל העולם, והבל רצים אחריו ומרמה לכל אחד ואחד, עד
שנדמה לכל אחד ואחד באפו יש בידו מה שהוא חפץ, כל
אחד כפי שטותו ותאותו. ואחר-כך בסוף הוא פותח את
ידו ואין בה בלום, כי אין מי שימלא תאותו אצלו".

דער יצר הרע איז צוגעגליכן צו איינער וואס לויפט ארום
מיט א פארמאכטע האנט, ער לויפט צווישן מענטשן,
קיינער ווייסט נישט וואס ער האט אין די האנט, יעדער
איינער מיינט אז ער האט עפעס וואס איז אינטערעסאנט

פאר אים און אלע לויפן אים נאך; צום סוף עפנט ער אויף זיין האנט, און מען זעט אז ער האט גארנישט אין זיין האנט. אזוי פאפט ער אים יעדן איינעם, מען לויפט אים נאך א נאגן לעבן ביו ווען מען גייט אוועק פון דער וועלט קוקט מען זיך אן, און מען זעט אז מען האט ליידניגע הענט.

מוזקא"ש זכרוננו לברכה זאגט אז דער שיחה גייט בעיקר ארויף אויף פאלשע מנהיגים; מענטשן לויפן נאך רבי'ס וכדומה זייער גאנץ לעבן, און ביים סוף עפנט מען אויף די האנט און מען איז נאקעט, מען דערזעט זיך מיט ליידניגע הענט.

א מענטש דארף שטענדיג קוקן צי ער האט עפעס אין זיינע הענט, צי מען נארט אים נישט אפ; עס איז דא א שפריך ווארט: "מה שביד בטוח", וואס מען האט אין דער האנט דאס איז זיכער; וואס דו זאגסט מיר צו איז איין זאך, און וואס איך וועל למעשה האבן איז שוין עפעס אנדערש.

דערפאר, וואויל איז פאר א מענטש וואס לאזט זיך נישט נארן, ער כאפט אריין יעדן טאג אביסל חומש רש"י מיטן תרגום - זונטאג ביו שני, מאנטאג ביו שלישי און אזוי ווייטער, אזוי אז ווען עס קומט סוף וואך האט ער געענדיגט די סדרה און ער איז זוכה צו מקנים זיין וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ה.): "אמר רב הונא בר יהודה אמר רבי אמי, לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו

עם הצבור, מאריכים לו ימיו ושנותיו", דאם איז א סגולה פאר אריכות ימים, און דאס ראטעוועט א מענטש פון אלעם שלעכטס.

דער הייליגער רבי זאגט (שחות הר"ן, סימן נא): "את זה תקבלו ממני, שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד", דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר: די וועלט נארט אייך, לאזט אייך נישט נארן; א מענטש דארף זייער אכטונג געבן מען זאל אים נישט אפנארן מיט סגולות וכו' וכו'. מענטשן ווערן זייער פארגאפט פאר איינעם וואס מאכט פאקסן און מאכט זיך משוגע, אבער מען כאפט נישט אז עס גייט אריבער א יאר נאך א יאר, און מען גייט צוריק צום אייבערשטן אויבן אין הימל נאקעט, אן קיין חומש, אן קיין משניות און אן קיין גמרא וכו'.

חבמינו וזרונם לברכה זאגן (בבא קמא צו): "מטבע של אברהם אבינו - זקן וזקנה מצד אחד, ובחור ובתולה מצד אחר", זאגט מותרא"ש אויף דעם א מורא'דיגע זאך, אברהם אבינו האט געלעבט מיט דעם מחשבה אז: 'אט איז מען א בחור, און אט איז מען שוין אן אלטער איד; אט איז מען א מיידל, און אט איז מען אן אלטע אידענע', דאס איז פשט אין דעם מאמר תו"ל, אז ער האט געלעבט זיין נאנצע לעבן אז אט אט גייט מען שוין ווערן אן אלטער איד און מען דארף זיך אנגרייטן תורה, מצוות ומעשים טובים. אזוי האט מותרא"ש אפגעלערנט דעם מאמר תו"ל, ווייל ביי

מותרא"ש איז יעדע מאמר חו"ל געווען א לעבעדיגע חו"ל
- לעוברא וּלמעשה.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (זהר חדש, פרשת נח) אז ווען נח
איז ארויס געקומען פון די תיבה און ער האט
געזען ווי די גאנצע וועלט איז חרוב, האט ער אנגעפאנגען
זייער שטארק צו וויינען, האט אים דער אייבערשטער געזאגט:
"רַיַעָא שְׁמַיָא, דו נארישער פאסטן, יעצט וויינסטו? ווען
איך האב דיר געזאגט עשה קָה תיבת עצי גומר, דעמאלט
וואלסטו געדארפט וויינען צו מיר און מתפלל זיין אז עס
זאל נישט קומען קיין מבול; וואס האסטו געטון? האסט
געמאכט א תיבה און זיך געראטעוועט - דו מיט דיין משפחה,
יעצט וויינסטו אז די וועלט איז חרוב?" דער זוהר תקדוש
רעכנט דארט אויס אלע צדיקים וואס האבן גע'טענה'ט מיטן
אייבערשטן און מתפלל געווען פאר זייער דור ווען דער
אייבערשטער האט זיי געזאגט אז ער גייט ברענגען א שטראף
אויף די מענטשן, עיין שם.

זעט מען אז עס איז צוויי סארט צדיקים, נח איז געווען א
צדיק, אזוי ווי דער תורה זאגט (בראשית ו, ט): "נח איש
צדיק תמים הָיָה בְּדֵרֹתָיו", אבער א צדיק פאר זיך, נאכדעם
איז דא א צדיק וואס ער ברענגט אריין דעם אייבערשטן
אין די וועלט.

זואויל איז דעם מענטש וואס קוקט אויף זיך, ער לעבט
מיטן אייבערשטן און נוצט אויס די צייט מיט תורה

ותפילה; ער ווייסט אז נאך אביסל וועט ער גארנישט האבן פון אלע חברים, ווייל ווען מען לייגט אריין א מענטש אין קבר איז מען דארט איינער אליינס, דארט נעמט מען מיט נאר די רפּים גמרא וואס מען האט זוכה געווען צו לערנען יעדן טאג, דארט נעמט מען מיט די פּרקים משניות וואס מען האט ארויס געכאפט יעדן טאג, און די התבודדות - אלע ווערטער וואס מען האט זוכה געווען צו רעדן צום אייבערשטן. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן.

פּה

מעג איך ארויסווארפן יענעמ'ס חפצים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א:

איך האב געוואלט פּרעגן דעם ראש ישיבה איבער אן ארבעט וואס מען האט אנגעטראגן פאר מיר און נאך אפאר חברים, דאס איז צו אויסליידיגן היינט נאכט א דירה פון אלע חפצים, אריינלייגן אלע ספרים און באקסעס, און אלע אנדערע זאכן אויסער ספרים אריינלייגן און נארבידזש בעגס.

איך בין אנגעקומען צו די הויז און מיר האבן אנגעהויבן די ארבעט, מיר האבן געארבעט פאר עטליכע שעה, אינמיטן האב איך געפּרעגט דעם בעל הבית פון די דירה ווער עס וואוינט אין דעם דירה, ווייל עס איז געווען געפּערליך אויפגעווארפן.

ער האט מיר געענטפערט אז א נישט געזונטער מענטש האט דא געוואוינט און ער האט זיך אוועקגעצויגן פאר פיר חדשים צוריק, אבער ער האט נישט אוועקגענומען זיינע זאכן, ער איז געקומען יעדן טאג און גענומען בלויז איין בעג פון זיינע חפצים, זענען די בעלי בתים געגאנגען צו בית דין און בית דין האט אים גערופן צו קומען צו א דין תורה, אבער ער האט זיך נישט באוויזן, ממילא וויבאלד ער איז נישט אינגאנצן מיט אלעמען און ער האט זיך נישט באוויזן ביים דין תורה האט בית דין גע'פסק'עט אז מען קען אויסליידיגן די דירה און אלעס אוועקווארפן.

למעשה איז מען געגאנגען אין קארט און דער טענענט האט אונטערגעשריבן א לעגאלע צעטל אז אויב ביו היינט ביינאכט איז נישט אלעס ארויסגענומען קענען די בעלי בתים אלעס ארויסנעמען.

הערנדיג דאס האב איך אנגעהויבן מורא האבן אז איך טו עפעס נישט ריכטיג; איז יעצט מיון שאלה אז די ארבעט איז נאכנישט פארטיג, מיר האבן נאכנישט אלעס ארויסגענומען און מיר דארפן דאס צוענדיגן קומענדיגע וואך, מעג איך ווייטער ממשיך זיין מיט די ארבעט אדער איך טו אן עולה?

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת נח, א' דראש חודש מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן.

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך וואלט דיר געזאגט אז דו זאלסט נישט טון די סארט ארבעט; מען דארף זיך זייער אכטונג געבן פון וויי טון

א איד, בפרט ווען עס קומט צו ארעמעלייט און מענטשן מיט צעבראכענע הערצער. דו זאלסט זיך זוכן בעסערע פלעצער וואו צו פארדינען געלט.

אז מען רעדט שוין מוז איד דיר זאגן אז איד גרויס מיר מיט אונלעכע תלמידים ווי דיר וואס האבן א אידיש הארץ; ווי דו שרייבסט מיר אז דו טראכסט אז אפשר טוסטו עפעס שלעכט, שטיי אנוועק פון די סארט ארבעט און דער אייבערשטער וועט דיר געבן פרנסה אויף א בעסערע וועג. געב אויך איבער פאר אלע דינע חברים אז זיי זאלן זוכן פרנסה אויף א וועג וואס מען טוט קיינעם נישט ווי.

שטארק דיר און זע צו לערנען יעדן טאג אביסל חומש, אפאר פרקים משניות און דפים גמרא; זארג נישט וועגן א שידוך, א שידוך קומט פונעם אייבערשטן. דיין שידוך איז אנגעגרייט פאר דיר, און ווען עס וועט קומען די ריכטיגע מינוט וועסטו עס טרעפן, זיי נאר ממשיד צו לערנען און דאווענען.

א גוט שבת.

פו

דער דאקטער זאגט אז איך בין אויפ'ן שוועל פון דייעביטיס.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר אלע לעבנסוויכטיגע עצות.

אפשר קען איך געטן דעם ראש ישיבה אז עס זאל ארויסקומען א קונטרס וועגן די מחלה פון דייעביטיס (צוקער); איך האב יעצט פרי-דייעביטיס, און דער דאקטאר זאגט מיר אז אויב איך טו דאס נישט צוריק דרייען ביז דריי חדשים וועל איך מוזן גיין אויף מעדיצין פאר דייעביטיס.

עס כאפט מיר א ציטער ווייל איך ווייס אז מענטשן פאלן אריין אין דעם און מען קען זיך נישט ארויס דראפען, בבחינת כל באיה לא ישובו ולא ישיגו ארחות תוים רחמנא לצלן, נאכדעם ווערט מען מער אויסגעשטעלט צו אינפעקשנ'ס רחמנא לצלן. דער דאקטאר זאגט אז אויב איך לאז אראפ פערציג פונט גייט אלעס בעזרת השם צוריק צו נארמאל. שטעלט זיך א פראגע, וואס פאר א וועג צו גיין? ווען איך עס נישט קיין קארבס, פארליר איך זייער שנעל, אבער דאס קאסט אביסל מער, און עס איז אביסל שווערער וועגן מיין דזשאב וואס איך דרייוו ארום לאנגע שעה'ן. איך האב געהערט וועגן א פרוכט דייעט וואס מענטשן פארלירן זייער שיין דורך דעם, אבער איך בין חושש וואס דאס מאכט אויס פאר איינער וואס האט שוין פרי-דייעביטיס, הגם פאר א יונגע מענטש איז די פרוכט צוקער נישט קיין פראבלעם אבער אפשר ביי א פרי-דייעביטיס פאציענט איז עס נא א פראבלעם, און מענטשן וואס ליידן אויף דייעביטיס טארן בכלל נישט עסן זיסע פרוכט.

איך האב פרובירט צו פֿרעגן מיין דאקטאר איבער דעם, אבער זיין ענטפער איז אז מען זאל נישט גיין אויף א וועג פון עקסטרעם. נאר עסן א האלב טעלער גרינס, א פערטל טעלער פֿראטין און א פערטל טעלער נאנצע-תבואה קארבס.

דער ראש ישיבה האט מיר שוין אזויפיל עצות געגעבן וואס האט מיר געמאכט זען א קלארע וועג ווי אזוי צו גיין, הללוואי קען דער ראש ישיבה מיר מחזק זיין אויך מיט עפעס א וועג אין דעם פלאנטיער. אז דער ראש ישיבה געט אזויפיל צייט, בח און מח או מענטשן זאלן לערנען און ענדיגן ש"ס און לעבן אין גן עדן, אפשר קען דער ראש ישיבה אויך ארויס העלפן מענטשן צו לעבן אן די שרעקליכע מחלה פון דייעבטיים.

יישר כח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת לך לך, ב' מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

אויך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויך פארשטיי נישט וואס גייט פאר מיט דיר; דער דאקטער זאגט דיר קלאר אין פנים אז אויב דו גייסט נישט אכטונג געבן וואס דו עסט, גייסטו ליידן אויף צוקער השם ישמרינו, קומסטו מיר בעטן חיזוק? וואס איז דא א גרעסערע חיזוק פון דאס וואס דער דאקטער האט דיר געזאגט, אז דו דארפסט אכטונג געבן וואס דו עסט? א מענטש וואס הערט פונעם דאקטער אז אויב גייט ער נישט אכטונג געבן וואס ער עסט, ווערט ער ביז א חודש צוויי געבעד געכאפט מיט די מחלה פון צוקער, וואס דאס ברענגט נאכדעם שרעקליכע זאכן; מען הייבט אן שניידן פונעם מענטש השם ישמרינו, אזא מענטש דארף נאך חיזוק?

איך מוז דיר זאגן, איך פארשטיי דיר באַמט נישט; וואו קומט יעצט אריין שרייבן א קונטרס פאר מענטשן? איך מיינ אז דו זאלסט איבער ליינען די שאלה וואס דו שרייבסט, ווי שיינ דו ברענגסט ארויס די ספנה פון נישט אכטונג געבן וואס מען עסט, און דאס וועט דיר מחזק זיין.

איך האב גערעדט מיט דיר, איך האב דיר געזאגט אז דו דארפסט מאכן איבונגען יעדן טאג, ענטפערסטו מיר אז דו האסט נישט קיין צייט; איך וויל דיר פרעגן צי דו ביסט ביים דעת, דער דאקטער ווארנט דיר, ממש אזוי ווי חכמינו זכרוננו לברכה זאגן (תורת פהנים, מובא ברש"י ונקרא טו, א): "משל לחולה שנגנב אצלו רופא, אמר לו: 'אל תאכל צונן ואל תשכב בטחב'; בא אחר ואמר לו: 'אל תאכל צונן ואל תשכב בטחב, שלא תמות בדרך שמת פלוני' - זה זרוז יותר מן הראשון", א משל צו א חולה וואס דער דאקטער זאגט אים: געב אכטונג נישט צו שלאפן אין א קאלטע פלאץ, און עס נישט קיין קאלטע עסן; נאכדעם איז דא א צווייטער דאקטער וואס זאגט אים: געב אכטונג נישט צו שלאפן אין א קאלטע פלאץ און עס נישט קיין קאלטע עסן, 'בדי דו זאלסט נישט שטארבן אזוי ווי יענער', דער צווייטער דאקטער האט אים שוין מער געווארנט ווי דער ערשטער; דאס זעלבע זאג איך דיר: דו זאגסט אליינס מיט דיין מויל אז נאך אביסל גייסטו האבן לא עלינו צוקער, דער דאקטער הייסט דיר דו זאלסט גיין יעדן טאג מאכן איבונגען פאר דיין געזונט, ענטפערסטו אז דו האסט נישט קיין צייט?!

זיי מיר מוחל אז איך שרייב דיר אזוי אין פנים אריין; א נארמאלער מענטש כאפט א שרעק ווען ער הערט אז ער האט די מחלה פון צוקער אין די בלוט. א מענטש דארף זיין בעל הבית אויף זיך, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה לה, י): "הצדיקים - לבם בראשותם", זייער הארץ איז אונטער זייער רשות, דאס מיינט אז ער קען זיך זאגן 'ניין'.

איך בעט דיר זייער טייערער ליבער ... גרוז יאיר, פאלג דעם דאקטער און קוק נישט אויף געלט; אמת, ווען מען עסט געזונטע עסן קאסט דאס אסאך מער ווי נישט געזונטע עסן, אבער וואס טוט מען נישט פארן לעבן, וואס האט מען פון געלט אז מען איז חס ושלום נישט געזונט?

קוק נישט אויף קיין צייט, ווייל דיין געזונט קומט פאר אלעס, און בעט דעם אייבערשטן אז דו זאלסט זיין געזונט. דער אייבערשטער איז דער אב הרחמן און דער רופא נאמן; ווען א מענטש קומט צום אייבערשטן און בעט אים יעדע זאך וועט אים דער אייבערשטער העלפן.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט האבן א רפואה שלימה און האבן שכל צו וויסן אז דאס לעבן איז נישט קיין שפיל.

פו

זאל מען ארבעטן נאר אויף שמחה? ווי אזוי
דינט מען דעם באשעפער מיט גשמיות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל, א וישר ב"ח פאר'ן אוועקגעבן צייט צו ענטפערן שאלות, און יעצט וואלט איך געוואלט פֿרעגן עטליכע שאלות.

שאלה א', לויט ווי מוהרא"ש זאגט אז די ערשטע זאך זאל מען ארבעטן אויף שמחה; וואס זאל מען טון ביז מען איז קונד די מדה, זאל מען נישט ארבעטן אויף אנדערע זאכן ווי למשל שלום בית און חינוך הבנים? עס קען דאך אדורך גיין יארן ביז מען איז קונד די מדה.

שאלה ב', ווי אזוי קען מען האבן הכרת הטוב פאר'ן רבונו של עולם אויף דעם וואס ער האט באשאפן די נשמה וואס דעמאלט איז דא נהמא דכסיפא און ממילא מוז די נשמה אראפקומען דא אויף די וועלט און אדורך גיין אלע שוועריקייטן, סיי צדיקים און אנודאי רשעים. עס וואלט לויט די פראסטע שכל געווען בעסער אז די נשמה זאל בכלל נישט באשאפן ווערן, אזוי ווי די ספרים פֿרעגן וואס איז די גרויסקייט פון יציאת מצרים אז ער האט אויגן דאך אריינגעברענגט אין מצרים, און די תירוץ וואס זיי ענטפערן "כדי זיי אויס צו לייטערן" - איז נישט שייך דא.

שאלה ג', איר דערמאנט אסאך אין אייערע שיעורים אז מען קען לעבן דא אויף די וועלט בגשמיות און דאך דינען השם יתברך, עס איז נישט קיין סתירה; איז מיר שווער, ווייל אין שלחן ערוך שטייט (אורח חיים, סימן רל"א), אז א מענטש זאל נאר טון אלע זינע ענגי גשמיים אויב עס איז א צורך אין עבודת השם, צום ביישפיל נישט עסן אדער שלאפן מער וויפיל עס פעלט אויס.

א גרויסן וישר ב"ח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת לך לך, ב' מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך וועל פרוברן צו ענטפערן על ראשון ראשון ועל אחרון
אחרון.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נב): "צריכים לבקש
קודם על מדה אחת, וכששוכרים את המדה הזו, אז
צריכים להתפלל על מדה שנייה, וכן לבקש בכל פעם על
מדה אחרת עד שיבטל ממנו את כל המדות והתאוות
רעות", א מענטש זאל קודם נעמען איין מדה און בעטן
דעם אייבערשטן אויף דעם און ווען ער האט שוין צעבראכן
די שלעכטע מדה זאל ער נעמען נאך א מדה און בעטן
דעם אייבערשטן אויף דעם, ביז ער וועט זוכה זיין צו צעברעכן
אלע זיינע שלעכטע מידות.

שטעלט זיך די קשוא: ביי וועלכע מדה הייבט מען אן,
אויף וועלכע מדה זאל מען בעטן ערשט? פלעגט
מוהרא"ש שטענדיג זאגן אז די ערשטע זאל מען בעטן אויף
"שמחה", ווייל איינמאל מען איז פרייליך פאלט שוין אוועק
אלע מידות רעות און שלעכטע תאוות, אזוי אויך אז מען
איז פרייליך, האט מען נישט אזויפיל פראבלעמען.

דאס מיינט נישט צו זאגן אז א מענטש דארף נישט בעטן
אויף שלום בית, אויף קינדער און אויף פרנסה וכו'

וכו', פארקערט, דער עיקר שלימות פון התבודדות איז ווען דער מענטש רעדט זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטן אזוי ווי ער רעדט צו א גוטע חכר; אונדאי דארף מען בעטן אויף גוטע קינדער, טייכן טרערן דארף מען פארניסן צום אייבערשטן אז די קינדער זאלן זיין ערליכע אידן. נאר ווען א מענטש וויל אויסארבעטן זיינע שלעכטע מידות, און ער בעט דעם אייבערשטן ער זאל האבן גוטע מידות, אויב הויבט מען אן מיט שמחה, פאלן אוועק אלע שלעכטס, ווייל ווען א מענטש איז טרויעריג און דעפּרעסט, דעמאלט פאלט ער אריין אין פעס און אין שלעכטע מעשים, אזוי אויך פאלט ער אין קדושה, ווייל אלע פראבלעמען הייבן זיך אן ווען מען איז נישט פרייליך. דערפאר דארף א מענטש פרויבירן מיט אלע זיינע כוחות צו זיין שטענדיג פרייליך, און שטענדיג בעטן דעם אייבערשטן ער זאל זיין פרייליך.

דאס וואס די פּרעגסט פארוואס מען איז באשאפן געווארן וכו'; עס איז נישט פּראי אריין צו גיין אין די אלע חקירות וכו', ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן יב): "בשארם הולך אחר שכלו וחקמתו, יוכל לפל בטעותים ומכשולות רבים, ולבוא לידי רעות גדולות, חס ושלום", ווען א מענטש גייט נאך זיין שכל און זיין חכמה, קען ער צוקומען צו מאכן גרויסע טעותים און צו גרויסע פראבלעמען, וויש שכלקלו הרבה, בגון הרשעים הגדולים מאד המפרסמים, שהטעו את העולם והפל ה'יה על ידי חכמתם ושכלם", עס זענען געווען גרויסע רשעים וואס האבן פארדרייט די וועלט,

און אלעס האט זיך אָנגעהויבן ווייל זיי זענען נאָכגעאַנגען נאָך זייערע חכמות; דער רבי זאָגט דאָרט ווייטער: "וְעָקַר הַיְהוּדוֹת הוּא, רַק לִילֵךְ בַּתְּמִימוֹת וּבַפְּשִׁימוֹת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, וְלֹהֲסִתְּכֵל בְּכֹל דְּבַר שְׁעוֹשָׂה שְׂיִהְיֶה שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ", דער עיקר פון אידישקייט איז, מען זאל פאלגן די הייליגע תורה בתמימות ובפשיטות, און פאר מען טוט א זאך זאל מען קוקן צי דאס איז דער רצון פונעם אייבערשטן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שירובין יג): "נחת לו לאדם שפא נברא יותר משנברא, ועבשיו שנברא ופשפש במעשיו", עס איז בעסער פאר'ן מענטש ער זאל ווען נישט באשאפן ווערן, אבער יעצט אז מיר זענען שוין באשאפן געווארן זאל מען זען אריינצובאפן ווי מער מצוות ומעשים טובים; דערפאר, אז דער אייבערשטער האט אונז באשאפן, דארפן מיר אים דאנקען און לויבן אן קיין חכמות וכו'.

רבי נתן האט געזאגט: ווען דער אייבערשטער זעט ווי א מענטש דאנקט און לויבט אים, זאגט דער אייבערשטער פאר די מלאכים: "קוקט אן דעם איד, ער האט גארנישט און ער דאנקט מיר, איד וועל אים ווייזן וואס מיינט גוטס", און פארקערט אויך, ווען דער אייבערשטער הערט ווי איינער הערט זיך נישט אויף אפצורעדן, זאגט ער: "איד וועל אים ווייזן וואס שלעכטס מיינט".

דאס וואס די פֿרעגסט ווי אזוי קען מען לעבן מיט'ן אייבערשטן צוזאמען מיט עולם הזה וכו', ווייל לכאורה

שטייט דאך אין שלחן ערוך (אורח חיים, סימן רלא) אז מען טאר נישט הנאה האבן פון עסן, שלאפן און פון אנדערע הנאות; דיין קשיא איז דער תירוץ, קוק אריין דארט אין שלחן ערוך (שם) וואו דער מחבר רעכנט אויס אלעס וואס דער מענטש טוט - עסן, שלאפן, וכו' וכו', אז מען זאל אלעס טון מיטן אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט (משלי ג, ו): "בכל דרכיך דעהו". דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן נא): "ווי איז שייך תאוות? עסן דארף מען אז מען זאל קענען לעבן, שלאפן דארף מען כדי מען זאל קענען האבן כח צו דינען דעם אייבערשטן, און חתונה האבן דארף מען ווייל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן, ממילא ווי איז שייך תאוות?"

דער רבי האט געזאגט, ווען ער זאל וויסן אין זיינע יונגע יארן צו וואס מען קען צו קומען דורך התבודדות, וואלט ער זיך נישט מסגף געווען אין די יונגע יארן; דער עיקר דארף א מענטש אויסניצן זיינע טעג און יארן מיט לימוד התורה און תפילה.

דער רבי האט אונז געגעבן א גרינגע דרך הלימוד, א וועג ווי אזוי יעדער איד קען זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה. אפילו איינער וואס האט נישט קיין מוח און ער פארשטייט נישט קיין לערנען - קען אויך זוכה זיין צו ענדיגן כל התורה בולה אויב פאלגט ער דעם רבי'ן און הייבט אן לערנען בסדרן, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "העקר היא האמירה, לומר הדברים בסדר וממילא יבין", דער עיקר זאל מען זען

צו זאגן די ווערטער פון די תורה, אפילו מען פארשטייט
 נישט און ביים סוף וועט מען פארשטיין. דערפאר בעט איה
 דיר זייער, זיי קלוג און זע צו לערנען יעדן טאג אביסל
 חומש, משניות, גמרא און הלכה, נאר דאס וועט איבער
 גלייבן פון אויג און נאר דאס מאכט פרייליך א מענטש,
 פון אלע חקירות און חכמות האט דער מענטש גארנישט.
 דער איבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
 דייע וועגן.

פה

וויפיל איז דער שיעור צו טון השתדלות פאר פרנסה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איה וויל זיך באדאנקען מיט מיין גאנצע הארץ פאר דער ראש ישיבה
 שליט"א, פאר די שטארקע חיזוק וואס מען באקומט פון אייערע שיעורים,
 זכות הרבים תלוי בכם!

איה וואלט געוואלט פֿרעגן וויפיל עס איז די "שיעור" וויפיל א מענטש
 דארף טון השתדלות פאר פרנסה, ביי וועלכע שטאפל דארף מען שוין
 נישט טון קיין שום השתדלות נאר בלויז גלייבן און זיך פארזיכערן אינעם
 איבערשטן אז ער שפיזט אלעמען?

א גרויסן וישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת לך לך, ד' מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין גריוו.

וויסן זאלסטו אז אמונה און בטחון קומט נישט אריין ווען
מען זעט אז מען איז נישט מצליח וכו', נאר א מענטש
דארף לעבן מיט אמונה ובטחון סיי ווען עס גייט אים גוט
און סיי ווען עס גייט אים פארקערט ווי ער וויל.

א מענטש דארף גוט אריין נעמען אין זיך אז די גאנצע
וועלט איז איין שטיק אייבערשטער און ער שטייט
אינדערמיט; ווי מער א מענטש נעמט אריין אין זיך אז
אלעס איז דער אייבערשטער און דער אייבערשטער איז
ממלא כל עלמין און מסובב כל עלמין, עס איז נישט דא
קיין מציאות אויסער דעם אייבערשטן, און אין יעדע
איינציגסטע תנועה איז דארט פאהאלטן דער אלוף של
עולם, דאס איז די גרעסטע הנאה און געשמאק וואס מען
קען האבן אויף די וועלט. מען שפירט שוין אויף די וועלט
די הנאה וואס מען גייט זוכה זיין צו שפירן אין גן עדן.

דערפאר זאלסטו זיך מחזק זיין אין אמונה און גלייבן אז
קיינער קען דיר נישט געבן קיין פרנסה און
קיינער קען דיר נישט צונעמען דיין פרנסה, ווייל נאר דער
אייבערשטער איז דער וואס געבט פרנסה. תכמינו זכרונם
לברכה זאגן (ויכא לה): "בשמה יקראוה ובמקומה יושבוה,

ומשפּךָ יתנוּ לָךְ, אין אָדָם נוֹגַע בְּמוֹכֵן לְחֵבִירוֹ, ואִין מְלֻכּוֹת נוֹגַעַת בְּחֵבֶרְתָּהּ, אֲפִילוּ בְּמֵלֵא נִימָא", קיינער קען גארנישט צונעמען פון א צווייטן; איי וועסטו פֿרעגן: 'פארנוואס דארף מען גיין ארבעטן? אויב אלעס איז דער אייבערשטער, וועל איך בלייבן זיצן אין שטוב, וואס האב איך צו ארבעטן?' אויף דעם זאגן שוין חכמינו זכרונם לברכה (ספרי דברים, פרק טו, פסקא קנח) אויפ'ן פסוק (מ'שון הכתוב דברים טו, יח): "וּבְרַבְתִּיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה" - יְכוּל יְהִי יוֹשֵׁב וּבִטֵּל? תִּלְמוּד לומר בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה, מען דארף ארבעטן, און דער אייבערשטער שיקט אריין די ברכה מען זאל פארדינען פֿרנסה.

מוז'רא"ש זכרנו לברכה האט דערציילט, א איד איז געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו און ער האט אויסגעבראכן אין א געוויין: "רבי, מיין פֿרנסה געבער איז געשטארבן"; דער איד האט געהאט א קו, ער פֿלעגט מעלקן מילך פונעם קו און פארקויפן די מילך, און פון דעם האט ער געהאט פֿרנסה, איין צופרי איז ער אריין אין שטאל און געטראפן זיין קו טויט, און ער איז געקומען צום חפץ חיים דערציילן איבער זיין צרה, דער חפץ חיים האט אים געוואלט בארואיגן, אבער דער איד וויינט און שרייט אז ער גייט שוין שטארבן פאר הונגער ווייל ער האט מער נישט קיין פֿרנסה, האט אים דער הייליגער חפץ חיים געזאגט: "דיין פֿרנסה געבער איז דער אייבערשטער און ער וועט דיר ווייטער געבן פֿרנסה; חס ושלום צו טראכטן אז דיין פֿרנסה איז געקומען פון א קו, נאר די וועג ווי אזוי דו

האסט געהאט פֿרנסה איז געווען דורך די קוי, און יעצט וועט קומען דיין פֿרנסה דורך אן אנדערע וועג".

די מעשה דארף מען גוט אריינעמען אין זיך, אז מיר זאלן זיך נישט איינרעדן פאר איין מינוט אז די פֿרנסה קומט פון די ארבעט און אויב מען וועט פארלירן די ארבעט וועט מען אויסגיין פאר הונגער וכו', אדער אנדערע מחשבות וואס קומען אריין אינעם מענטש: 'וואס וועט זיין?' 'ווי אזוי וועל איך האבן געלט?' נאר א מענטש דארף זיך פארלאזן אויפ'ן אייבערשטן, אז דער אייבערשטער האט זיך שוין זיינע וועגן ווי אזוי ער העלפט דעם מענטש. אזוי ווי חכמינו זכרוננו לברכה זאגן (עין מענית ב): "מפתח של פֿרנסה היא ביד הקדוש ברוך הוא".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

פט

איך בין שוין א אינגערמאן, און איך קען נישט ארויסקריכן פון שמוץ.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זייער הנאה פון אייערע שיעורים און פון די בריוון. איך האב געבטן געזען א בריוו פון א בחור וואס ער שרייבט: 'איך פאל און

איך פאל און איך פאל". איך האב מיר ממש צוקייכט ווי א בעיבי, ווייל... טייערער ראש ישיבה וואס זאל איך זאגן, אז איך בין שוין א אינגערמאן, איך האב א שיינע ווייב מיט גוטע שלום בית, איך זאג משניות און איך בין מעביר סדרה, און איך פאל און איך פאל און איך פאל דורך מיט ביטערע עבירות.

איך וויין... ווייל דעם בחור האט איר מחזק געווען ער זאל טרעפן א שידוך, אבער איך האב שוין א שידוך, אבער די רגילות צו וואס איך האב זיך צוגעוואוינט פון קינדווייזן, צו הוצאת נרע לבטלה, און בפרט אז היינט איז אזוי גרינג טמא צו ווערן, ווייל דער אינטערנעט פארברענט מיר מיט עקלדיגע שמוץ.

א. אויסצוג פון א בריוו אין ספר איש אמונות, דאטירט: ז"ס א' פרשת בהר-בהקותי, י"ח איר, ל"ג בעומר, שנת תשע"ז לפרט קסן:

"דאס וואס די שרייבסט מיר: "איך געדענק נאך ווען איך בין געווען ערליך, עס איז געווען א מחיה; מען האט געהאט א טאג, א נאכט, א לעבן; איך האב געהאט א געפיל צו א שבת, צו א יום טוב. אבער זייט איך בין נישט ערליך האב איך נארנישט, און איך בין דומה צו א מת", און די בעסטסט פון מיר חווק; דאס אליין איז דער גרעסטער חווק, אז די בעסטסט חווק, און עס טוט דיר וויי אז די פאלקט אראפ.

קודם כל זע איך אז די ביסט נאך נישט קיין מת, וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת י:): "אין בשך המת מרגיש באיזמל", אז א טייערער מענטש שפירט נישט ווען מען שניידט אים; ווייל דאס אליינס אז די שרייבסט מיר מיט טרערן אז איך זאל דיר מחזק זיין, דאס אליינס ווייזט אז די לעבסט און אז די ביסט נישט מיואש.

מה אומר לה, קיינער אויף דער וועלט פארשטייט נישט א בחור; דאס איז געווען וואס מוהרא"ש זכרונם לברכה פלעגט שטענדיג האלטן אין איין זאגן, און מוהרא"ש פלעגט ווייזן זיין גאנץ לעבן צום אייבערשטן אז דער אייבערשטער זאל שוין מבטל זיין די גזירה וואס איז דא - אז בחורים און מיידלעך ווילן התנה האבן און ווילן זיין ערליך אבער זיי קענען נישט, ווייל ווילאנג מען איז א פלג גוף קען מען נישט זיין אפגעהיטן. און מוהרא"ש פלעגט שטענדיג זאגן אז א בחור דארף זאגן פאר'ן אייבערשטן יעדן מאגן: "פאשעפער איך וויל נישט זינדיגן אין פגם הברית - הוצאת נרע לבטלה; רבוננו של עולם, איך וויל זיין אפגעהיטן פון עבירות, אבער וואס זאל איך טון אז איך פאל אראפ נאכאמאל אין נאכאמאל".

איך האב שלום בית און איך בין אינאיינעם מיט מיין ווייב אן קיין פרישות, אזוי ווי איר לערנט אויס אין די שיעורים, אבער גארנישט העלפט מיר נישט, די פייער פון שמוץ איז שטערקער פון אלעס אויף די וועלט.

איך ווייס נישט אויב עס דא א תקנה פאר מיר, נאר אויב די תפילות וואס איך בעט וועט נאך איין שיינעם טאג העלפן, דאס איז מיין האפענונג. איך בין א אינגערמאן נישט א בחור, העלפט'ס מיר!

א גרויסן יישר בתי.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת לך לך, ד' מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו און געליינט דיין וויי געשריי.

וויסן זאלסטו, אז ווען א מענטש וויל תשובה טון און ארויס גיין פון זיינע שלעכטע מעשים, דארף ער האבן מורא'דיגע סבלנות, ווייל עס גייט נישט אין איין מינוט. ווען דער יצר הרע זעט ווי איינער וואס איז שוין געווען ביי אים

איך שיק דיר דא די תפילה וואס מוהרא"ש האט געמאכט, און צוגעזאגט אז ווער עס וועט זאגן די קרבנות הנשיאים אין די תפילה פערציג טעג וועט טרעפן זיין שידוך. די קרבנות הנשיאים קענסטו טרעפן אין יעדע סדור ביי קריאת התורה, ביי די קריאה וואס מען ליינט תנוכה, און דער רבי זאגט (ספר המדות, אות התנין, חלק ב', סימן 1): "מי שקשה לו למצא זונתו, ירגיל את עצמו לקרות בקרבנות הנשיאים".

שטארק דיר, און איך ווארט אז דו זאלסט מיר שרייבן בקרוב אז דו האסט געטראפן דיין שידוך.

אין טאש וויל זיך ארויס רייסן פון אים, דעמאלט פֿרובירט ער מיט אלע כחות אים צוריק אריין צו שלעפן אין זיינע אלטע מעשים וואס ער האט געטון, און ער פֿרובירט מיט אלע כחות צוריק אראפ צו ווארפן דעם מענטש. דעריבער דארף מען האבן אסאך סבֿלנות ביז מען ווערט פֿטור פון דעם יצר הרע, און מען דארף אסאך שרייען צום אייבערשטן: "רבנו של עולם, געם מיר ארויס פון מיין בלאטע, העלף מיר טאטע, איך וויל זיין אן ערליכער איד", ביז מען איז זוכה ארויס צו קריכן פון די טומאה.

דער הייליגער רבי ר' אלימלך פון ליזענסק זכותו יגן עלינו טייטשט וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא ב:): "ובבר אִמר אָנא הַשם, וְנִשְׁמַע קוֹלוּ בִירִחוֹ", זאגט ער (נועם אלימלך, תחלת פרשת ושלח): "שומן ארוך צריך האדם לצעק אָנא הַשם, עֲזֵרְנִי שְׂאוּכָה לְעִבְדֶּךָ בְּאַמְתִּי, וְאִזּוּ וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ, אֲבָל לֹא בְיָמִים מוֹעֲטִים", מען דארף שרייען א לאנגע צייט צום אייבערשטן ביז מען איז זוכה צו ווערן א צדיק.

זייסן זאלסטו אז ווען א מענטש טוט תשובה איז ער זייער חשוב ביים אייבערשטן, עד כדי כך, אז חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לד:): "במקום שבעלי תשובה עומדין, צדיקים גמורים אינם עומדין", אין הימל איז זייער חשוב א מענטש וואס קומט צוריק צום אייבערשטן און טוט תשובה; מען דארף אבער האבן אסאך סבֿלנות ביז מען איז זוכה אריין צו קומען אין די קדושה, בפרט איינער וואס איז שוין

געווען אין די הענט פונעם סמ"ך-מ"ם, ער איז געווען צוגעוואוינט צו טון עבירות, בפרט די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, וואס ווען מען זינדט אין פגם הברית רייסט מען זיך אפ פונעם אייבערשטן; ווען אזא מענטש טוט תשובה, דארף ער האבן אסאך סבלנות ביז ער איז זוכה אריין צו קומען אין די קדושה.

דער זוהר הקדוש זאגט (נשב קפה; נחי ריש) אז אויף פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה העלפט נישט קיין תשובה, אבער דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עא) אז עס העלפט יא תשובה, און אויף יעדע עבירה וואס א מענטש האט נאר געטון העלפט תשובה, נאר דאס וואס דער זוהר הקדוש זאגט אז עס העלפט נישט קיין תשובה, האט דער רבי געזאגט: "קיינער פארשטייט נישט פשט אין דעם זוהר, נאר איד"; פֿרעגט רבי נתן זכרונו לברכה (לקוטי הלכות תפילין, הלכה ה, אות ה): "ווי אזוי קען זיין אז אויף א זאך וואס דער זוהר הקדוש זאגט אז עס העלפט נישט קיין תשובה, קומט דער רבי זאגן אז עס העלפט יא תשובה?" נאר באמת אויף יעדע זאך העלפט תשובה, איי פארנוואס זאגט דער זוהר אז עס העלפט נישט קיין תשובה?

נאר וויבאלד דער מענטש האט זיך מטמא געמאכט מיט די מיאוס'ע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, האט ער זיך אפגעריסן פונעם אייבערשטן, דורכדעם וואס ער האט געטון אזא הארבע עבירה וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (נדה יג): "אמר רבי

יזחנן: כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה", רבי יצחק זאגט: "כאילו שופך דמים", און רב אסי זאגט: "כאילו עובר עבודה זרה"; ממילא דארף ער אריבער גיין דעם גסיון, אז מען פרובירט אים אויס זייער שטארק. אויב דער מענטש איז שטארק, ער מאכט אפ ביי זיך: 'יעבור עלי מה, איך וועל נישט אפלאזן דעם אייבערשטן, זאל זיין וואס זאל זיין', דעמאלט איז ער זוכה צו תשובה טון, אבער אז א מענטש האט נישט קיין שכל, און הייבט אן זאגן: 'איך וועל שוין סיי ווי נישט זיין קיין צדיק', 'איך וועל שוין סיי ווי נישט זיין אן ערליכער איד', 'מיר העלפט נישט קיין תשובה'; דעמאלט בלייבט ער געבעד אין זיינע אלטע מעשים רחמנא לצלן.

דאס איז פשט וואס דער רבי זאגט אז עס העלפט זיכער תשובה, אפילו אויף פגם הברית, און דאס איז די תשובה - אז א מענטש קוקט נישט אויף גארנישט, ער וויל נישט גארנישט און ער דארף נישט גארנישט, נאר דעם אייבערשטן אליינס. אפילו מען זאל אים אויף ווייזן קלאר אז ער קען שוין נישט תשובה טון, און ער זעט בפועל אז ער קען נישט ארויס קריכן פון זיינע אלטע רגילות'ער צו וואס ער איז צוגעוואוינט, דאך זאגט דער מענטש: 'מיר גייט גארנישט אן, איך וועל נישט אפלאזן דעם אייבערשטן, איך וועל פרובירן איין מאל ווייניגער צו טון אן עבירה, איך וועל געבן איין קוק ווייניגער וואו מען טאר נישט' - דאס איז זיין תשובה.

דערפאר בעט איך דיר טייערער ברודער, שטארק זיך און געב נישט אויף; דו זיי ממשיך מיט'ן זאגן משניות און מעביר סדרה זיין, און פיר זיך אין שטוב מיט דיין ווייב אן קיין פרישות וכו' אזוי ווי דו שרייבסט מיר, און אפילו דו זעסט נישט ווי עס העלפט דיר זאלסטו ווייטער ממשיך זיין, ווייל דאס אליינס אז דו בעסט נאך הילף, דו וויינט נאך, דאס איז נאר ווייל דו פאלגסט די עצות פונעם הייליגן רבי'ן.

אויפ'ן פסוק (שמות ב, ו): "והנה נער בכה, ותחמל עליו, ותאמר מגדלי העברים זה", זאגט דער זוהר הקדוש (שמות יב): "אמר רבי יהודה, כל מצוין דעלמא תליין בתשובה, ובצלוחתא דצדי בר נש לקודשא בריך הוא, וכל שבן, מאן דאושיד דמעין בצלותיה, דלית לך תרעא, דלא עאלין אינון דמעין", עס איז נישט דא א זאך וואס עס נוצט נישט דערויף תשובה, בפרט ווען א מענטש וויינט צום אייבערשטן; קיין שום טיר איז נישט פארמאכט פאר א מענטש וואס קומט צום אייבערשטן, ער וויינט זיך אויס צו אים און זאגט: "רבנו של עולם, האב אויף מיר רחמנות! איך זינק אין בלאטע, איך זינק אין די טומאה, איך קוק שמוציגע זאכן און איך פאל נאכדעם אריין אין די עקלדיגע עבירה פון פנים הכרית, איך האלט אין איין זינדיגן; הייליגער באשעפער, איך ווער פארברענט פון קוקן שמוץ, העלף מיר, האב רחמנות אויף מיר, וואס זאל איך טון אז איך האב זיך נישט געהיטן און איך האב זיך צוגעוואוינט פון קינדנויז

אן, ביי דאס איז שוין ביי מיר געווארן ווי א רגילות זכור
 זכור"; זאגט דער זוהר הקדוש: "ותראהו את תילדה, ילד
 שעשועים, דאינון ישראל, דמתחטאן קמי מלכיהון בכלא,
 ומיד דמתחננן קמי קודשא בריך הוא, תדרי בתשובה, וכבאן
 קמיה, בכרא דבכי קמי אבוי, מה פתיב, והנה נער בוכה.
 בין דבכי, אתעדו כל גזרין בישין דעלמא, מה פתיב?
 ותחמול עליו, אתער עלוי ברחמים, ומרחם ליה", ווען דער
 אייבערשטער זעט ווי א איד וויינט צו אים, זאגט דער
 אייבערשטער: "אלע גזירות זאל מען צערייסן", און ער האט
 רחמנות אויף אים.

מען זעט, ווען א קינד פאלט אראפ און כאפט א שטארקע
 קלאפ, וואס איז דער סימן צי דער קינד איז בסדר
 אדער נישט? אויב מען הערט ווי דער קינד וויינט, איז א
 סימן אז אלעס איז בסדר, ער לעבט און מען ווערט רואיג,
 אבער אויב מען הערט נישט ווי ער וויינט, דעמאלט איז
 זייער ביטער, ווייל דאס איז דער סימן פון א לעבעדיגע
 קינד - אז ער וויינט ווען ער פאלט אראפ. דאס זעלבע איז
 מיט א איד - ווען ער פאלט אראפ ברוחניות, ווי לאנג מען
 שרייט צום אייבערשטן, איז א סימן אז דער מענטש לעבט,
 זיין נשמה איז נאך נישט אינגאנצן פארשלאפן.

דערפאר טייערער ברודער, איך האב געליינט דיין בריוו
 וואו דו וויינסט און דו שרייסט אז דו האלסט
 נישט אים; זאלסטו וויסן, אז דאס אז דו וויינסט, דו בעסט

דעם אייבערשטן, דאס אליינס איז א סימן אז דו ביסט נאך
 אויף, און דער אייבערשטער וועט דיר העלפן.
 דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
 דיניע וועגן.

ז

איז דא קראנטע מעשיות פון אידן וועלכע זענען
 ארויסגעקראכן פון שמוץ דורך תורה ותפלה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ערשטנס וויל איך זיך באדאנקען פאר אלעס וואס דער ראש ישיבה
 טוט פאר מיר!

איך הער די שיעורים פונעם ראש ישיבה, און א ראנג די שיעורים
 האב איך מיר אויסגעלערנט ווי אזוי צו רעדן צום אייבערשטן און אים
 דערציילן אלעס וואס באדערט מיר. אזוי אויך, א ראנג די שיעורים לערן
 איך יעדן טאג חומש, משניות און איך זאג תהלים יעדן טאג.

איך וואלט געוואלט בעטן, אויב דער ראש ישיבה קען ביטע מיטטיילן
 אמת'ע און ווירקליכע לעבנים געשיכטעס פון בחורים און אינגעלייט וואס
 זענען געווען עדיקטעד צו אומאידעלע ווידיאוס וכו', וואס דערציילן פאר'ן
 אייבערשטן אלעס וואס באדערט, אים בעטן פאר הילף, לערנען חומש,
 משניות, און זאגן תהלים יעדן טאג - האט זיי אוועקגענומען פון זייער
 עדיקשן, און היינט צו טאג'ס זיי זענען מער גישט צוגעבינדן צו דעם.

(איך פֿרעג דאס, ווייל עס זענען דא וואס זאגן אז איינער וואס איז
 עדיקטעד דארף זיך גיין באהאנדלען און דורכגיין דעם 12 סטעפס

פֿראַנגראַם, מאַכן מיטינגען מיט נאָך מענטשן וואָס ליגן אין דעם עדיקשן און ווערן באַגלייט דורך אַ ספּאַנסער.

און אײַך האָב שוין געהערט ווי דער ראש ישיבה קריטיקירט דעם מהלך פון דערצײלן פאר אנדערע פּריוואַטע דורכפֿעלער...

אײַך וואַלט געווען ווײַער דאַנקבאַר פאַר'ן ראש ישיבה צו באַקומען אַן אַנטוואַרט ווי אַמשגעלסמן, ווייל די מצב איז אומדערטרעגליך.

מיט פֿיל כבוד און שטעצונג פאר אייער עבודת הקודש.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת לך לך, ה' מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

אײַך האָב ערהאַלטן דיין גריוו.

געלױבט דעם אײַבערשטן אז עס איז שוין די צענטע יאר פון ווען דער אײַבערשטער האט מיר געגעבן די זכיה צו האבן די ישיבה, וואו אײַך לערן תורה מיט אידישע קינדער; אין ישיבה האבן זיך שוין אדורך געדרייט טויזנטער בחורים. וואס זאל אײַך דיר זאגן, אלע בחורים וואס האבן גענומען דעם רבינ'ס עצות בתמימות ופשיטות האבן זייער שיין מצליח געווען אין לעבן; זיי האבן חתונה געהאט און אויפגעשטעלט שיינע שטובער. ווייל ווער עס פאלגט דעם רבינ'ס עצות ווערט א נייער מענטש; דער רבי געבט א נייע מח און א נייע הארץ.

דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן, און ער איז שוין אראפגעפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב תזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איד שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כך וכך", וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס, אז עס געמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

זען דער רבי האט דאס געזאגט, האט רבי נתן געפרעגט דעם רבי'ן (חיי מוהר"ן, סימן תקעט): "צי תורה קען אויך העלפן אזא איינעם וואס איז אראפגעפאלן אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן?" האט דער רבי געשריגן אויף אים און געזאגט: "דו ווייסט ווי גרויס דער כח פון תורה איז? תורה איז העכער פון אלעם; אפילו א מענטש וואס וויינט זיך אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, אויב דער מענטש וועט לערנען יעדן טאג 'כך וכך', וועט ער ווערן אן ערליכער איד!" איד מיין אז איינמאל מען

הערט אזא שיחה פון רבי'ן איז שוין ביטול הבחירה, ווייל וואו דער ס"מ זאל דיר נאר אריין ווארפן, און וואס עס זאל נאר איבער גיין אויף דיר, האסטו שוין א וועג פון רבי'ן ווי אזוי מען קען ארויס גיין פון דארט.

דאס גייט ארויף אויף א מענטש וואס האט זיך געבעד אויסגעברענט זיין מח מיט עקלדיגע מאווים, ביז ער איז געבעד אריין געפאלן אין קוקן די גרויליגסטע סארט מאווים רחמנא לצלן, וואס עס איז זייער שווער ארויס צו קריכן פון דעם; אויב אבער דער מענטש וועט געמען דעם רבינ'ס עצות און דאס אויסקפאלגן, וועט ער ארויס קריכן פון זיין בלאטע. בפרט אז מען נוצט די עצה פונעם רבינ'ס דרך הלימוד; וואס דורך כלל די אלע וואס פאלן אריין אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, זיי האבן זיך שוין אנגעזען מיט אלע שמוץ וואס עס איז דא אויף די ועלט, און זיי האבן שוין נישט קיין מח צו פארשטיין לערנען, ווייל דער מח איז זיי פארברענט געווארן פון די עבירה, די איינציגסטע וועג פאר זיי איז אז זיי זאלן געמען דעם רבינ'ס דרך הלימוד (פמבאר בשוחות הר"ן, סימן עו) און גורם זיין אסאך פרקים משניות אפילו בלי הבנה כלל, דאס וועט זיי ארויס שלעפן פון זייער פלאנטער און זיי אפהאלטן פון זייער רגילות.

דו בעטסט מיר איד זאל דיר דערציילן אמת'ע מעשיות פון בחורים וואס זענען ארויס געקראכן פון זייערע נישט

גוטע מעשים דורך די עצות פון רבי'ן; געלויבט דעם אייבערשטן אז שוין צען יאר וואס די ישיבה שטייט, און בחורים און אינגעלייט קומען בעטן עצות ווי אזוי ארויס צו קריכן פון זייער בלאטע, בחורים וואס פון אינדרויסן זעען זיי אויס ווי ערנסטע בחורים וכו' וכו', און זיי שרייען: "ראטעווע אונז פון אונזער זומפ, מיר זינקען אין בלאטע, מיר זינקען אין עבירות", און נאר די עצות פון רבי'ן האט זיי געהאלפן; זיי האבן אלע חתונה, און הויבן ברוך ה' אן א שיינע לעבן.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן צו וואס מען קען זוכה זיין אז מען געמט אן דעם רבי'נס עצות מיט א תמימות און פשיטות, און צו וואס א מענטש קען זוכה זיין דא בזה העולם. פון אינדרויסן זעט מען גארנישט, מען זעט אויס זייער פשוט, אבער דער מענטש איז צוגעקלעבט צום אייבערשטן; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לד): "במקום שבעלי תשובה עומדין, צדיקים גמורים אינם עומדין", א צדיק גמור קען אויך נישט אנקומען דארט וואו א בעל תשובה קומט אן.

דו בעטסט מיר איד זאל דיר דערציילן מעשיות פון מענטשן וואס זענען ארויס געקראכן פון זייערע שמוציגע מעשים דורך די עצות פון רבי'ן; איד בעט דיר פארקערט, דו שרייב מיר מעשיות פון מענטשן וואס האבן אפגעלאזט זייערע שלעכטע רגילות'ער אן תורה און אן תפילה, נאר דורך גוי'אישע מעטאדן וכו'; א איד קען נישט געהיילט ווערן מיט

גוי' אישע וועגן וכו' וכו', א איד האט פלוז איין עצה: די הייליגע תורה! אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין ל) דער אייבערשטער זאגט פאר די אידן: "בני, בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תכלין", מיינע קינדער, איך האב פאשאפן דעם יצר הרע אבער איך האב אויך פאשאפן די הייליגע תורה, "אם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו", אויב לערנט איר תורה וועט איר נישט זיין אונטער אים, "וואס אין אתם עוסקין בתורה אתם נמסרים בידו", און אויב לערנט איר נישט קיין תורה, וועט איר זיין אונטער אים.

די איינציגסטע עצה פאר א איד ארויס צו גיין פון זיינע נישט גוטע מעשים - איז תורה; מען דארף נאר האבן אן עצה אויף די עצה, מען דארף אן עצה צו לערנען; דא קומט אריין דער הייליגער רבי אין בילד, דער רבי האט אזא זיסע וועג צו לערנען, א וועג פאר יעדן איינעם, א וועג פאר יונג און אלט, נישט קיין חילוק ארעם אדער רייך, א וועג פאר קלוגע און נישט קלוגע. דער וועג איז - מען זאל אנהויבן לערנען די הייליגע תורה אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט; מען זאל לערנען תורה לשמה, פאר'ן אייבערשטן'ס וועגן, אפילו איך פארשטיי נישט וואס איך לערן, איך פארשטיי נישט וואס איך זאג, דאך לערן איך די הייליגע תורה, ווייל איך גלייב אז דאס איז מיין רפואה, איך גלייב אז (אבות ה ט): "גדולה תורה שנותנת חיים", תורה געבט לעבן; איך גלייב אז (עירובין נד): "חש בראשו יעסוק בתורה", תורה איז א רפואה פאר מיין קאפ; מיין

קאפ איז פארדרייט מיט שלעכטע מחשבות, די תורה וועט
עס צוריק דרייען; איך גלייב אז תורה איז א רפואה פאר
אלע מיינע פראבלעמען אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה (עירובין,
עפ"ה): "חש בכל גופו יעסוק בתורה".

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (כתובות ע"ז): רבי יוחנן האט
אויסגערופן: "געבט אכטונג פון די פליגן וואס זענען
געווען ביי די מענטשן וואס האבן די מחלה וואס הייסט
"בעלי ראתן". רבי זירא איז נישט געווען אויף די זייט וואו
די ווינט בלאזט אויב זענען דארט געווען מענטשן מיט די
מחלה פון "בעלי ראתן"; רבי אליעזר איז נישט אריין אין
א הויז אויב איז דארט געווען א מענטש מיט די מחלה פון
"בעלי ראתן"; רבי אמי און רבי אסי האבן נישט געוואלט
עסן אייער וואס מען האט פארקויפט אויף א גאס וואס
דארט איז דא א מענטש מיט די מחלה פון "בעלי ראתן";
זאגן חכמינו זכרונם לברכה אז רבי יהושע בן לוי האט זיך
ארום גענומען מיט זיי און געלערנט מיט זיי תורה, ער האט
געזאגט, עס שטייט דאך אין פסוק (משלי ה, יט): "איגלת אהבים
ויעלת חן", די תורה ברענגט חן, "אם חן מעלה על לומדיה,
אנוני לא מנא?" אויב ברענגט עס חן, איז דאך זיכער אז
עס היילט אויס יעדן איינעם.

זעט מען פון די גמרא דאס גרויסקייט פון לערנען תורה;
אז אפילו א מענטש איז אזוי קראנק רחמנא לצלן אז
מען דארף זיך אכטונג געבן פון אים, דאך קען ער האבן
א רפואה שלמה אויב ער לערנט תורה. דאס גייט אויך

ארויף אויף א מענטש וואס ליגט נעבעך אין טינופת, ער קוקט שמוץ, זיין מוח איז אים רחמנא לצלן אינגאנצן פארדארבן און ער ליידט אויף די מחלה פון "בעלי ראתן", ער איז נעבעך אזוי אראפגעפאלן אז ער קוקט נעבעך די שמוציגסטע סארט מאוים רחמנא לצלן; קוק וואס רש"י זאגט (שם, דבור הסתחיל "בעלי ראתן"): וואס איז דאס 'בעלי ראתן'? "שרץ יש לו במוחו"; דאס גייט ארויף אויף עבירות. א מענטש וואס קוקט שמוציגע מאוים, ער האט נעבעך א שרץ אין זיין מוח, און דער מוח איז אים אויסגעברענט; אפילו אזא מענטש וואס איז אזוי ווייט אראפ געפאלן, זאגט רבי יהושע בן לוי: "אם חן מעלה על לומדיה, אגוני לא מגנא?" אויב ברענגט עס חן איז דאך זיכער אז עס היילט אויס יעדן איינעם, און מען וועט ארויס קריכן פון די בלאטע אין וואס מען איז אריין געפאלן.

דערפאר בעט איך דיר טייערער חבר, קוק נישט אויף קיינעם; בינד זיך צו צום הייליגן רבי'ן און פאלג זיינע עצות. געם א משניות און זאג א פרק גאך א פרק, (אז דו קענסט זאגן ח"י פרקים משניות - וואויל איז דיר), אפילו דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט, דאך זאלסטו ווייטער לערנען, ביז דער אייבערשטער וועט דיר העלפן און דו וועסט ארויס קריכן פון דיין בלאטע.

אויך זאלסטו שרייען צום אייבערשטן: "העלה מיר טאטע, העלה מיר טאטע, געם מיר ארויס פון מיין בלאטע, איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך וויל זיין ערליך, איך וויל זיין הייליג, העלה מיר רבנו של עולם איך זאל אנוועק

ווארפן מיינע מאַווים, און זאל נישט צוריק לויפן צו מיינע
שלעכטע מעשים".

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס מען איז זוכה אז מען
פאלגט דעם רבינ'ס עצות, דער רבי געבט א נייע מח,
א נייע הארץ און אפילו א נייע גוף; עס איז מקובל ביי
אנשי שלומינו אז אפילו א מענטש וואס איז געבוירן געווארן
שרא בקדושה וכו', אויב וועט ער קומען קיין אומאן צום
הייליגן רבינ'ס ציון, און זאגן דארט דעם תיקון הכללי, וועט
אויס דער רבי געבן א נייעם גוף, א גוף קדוש.

ווען א מענטש לערנט דעם רבינ'ס ספרים און ער הייבט
אן זיך מתבודד זיין מיט'ן אייבערשטן, יעדע זאך וואס
גייט אריבער אויף אים דערציילט ער פאר'ן אייבערשטן,
דער מענטש הייבט זיך אן צו שעמען פונעם אייבערשטן;
אפילו קיינער איז נישט אין שטוב, ער זיצט אליין, קען ער
מער נישט גיין קוקן א מאווי, ווייל ער לעבט מיט'ן אייבערשטן,
ער זאגט צו זיך: "געוואלד, וואס איז מיט מיר?! דער
אייבערשטער איז דאך דא, דער אייבערשטער זעט דאך
אלעס וואס איך טו".

און קען נישט מאַריר זיין ווייל און דארף אריין גיין צו
די בחורים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

זא

לְעֶרְנֵנוּ 'תּוֹרָה שְׁבַפְתָּב' בֵּינָאכְט; נַעֲמֵנוּ
הִילְף פֿראַגראַמען פֿון די רַעגִירוּנג.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וואלט געוואלט פֿרעגן דעם ראש ישיבה, היות אסאך מאל טרעף איך זיך לערנען מיינע שיעורים ביינאכט, אויסער חומש וואס איך האב זיך אוועקגעשטעלט א יסוד דאס צו לערנען מיט די רבינו תם תפילין (וואס דאס איז אויך אייך צו פארדאנקען, אז איך האב צוריק אָנגעהויבן אָנצוטון רבינו תם תפילין) און איך האב אמאל געהערט אז מען זאל נישט לערנען תנ"ך אדער משניות ביינאכט, איז דאס ריכטיג? און ווי אזוי זאל איך זיך פירן?

אויך וויל איך פֿרעגן וועגן נעמען הילפס-פֿראַגראַמען פֿון די שטאט. איך פֿלעג באקומען וואוטשערס וואס האט מיר ארויסגעהאלפן צו צאלן שכר לימוד פאר מיינע קינדער, איך קען זיך באַמֶת נישט קיין עצה געבן אן דעם, אָבער פֿון די אנדערע זייט זאָגן מיר מענטשן אז יעצט ווען איך בין נאך יונג און איך נעם וואוטשערס, דארף איך אכטונג געבן וויפיל איך פארדין און דאס האלט מיר צוריק פון פארדינען שוין, אָבער איך ווייס נישט צו אויף דעם וועג וואס איך לעב יעצט וועל איך אמאל ערנען אַנקומען, נאר איך וועל ענדערש בלייבן א גרויסער בעל חוב, וואס דאס וויל איך נישט.

איך בעט דעם ראש ישיבה זאל מיר ביטע ווייזן דעם וועג ווי אזוי איך זאל זיך פירן.

פיל דאנק פאר אלעס וואס איר שוט מיט מיר און מיט נאנץ פֿלל ישראל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת לך לך, ה' מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערמאלטן דיין בריוו.

בגוגע צי מען מעג לערנען "תורה שבכתב" ביינאכט; דער הייליגער ארז"ל זאגט (עין שער המצות פרשת ואתחנן, דבור המתחיל "והרי") אז מען זאל נישט לערנען תורה שבכתב ביינאכט, אבער די פוסקים זאגן (שאלות ותשובות לבושי מרדכי סימן קפז; שאלות ותשובות אבני צדק סימן קב; ועוד) אז אויב מען לערנט מיט רש"י איז זיכער גוט; דערפאר, אז דו ארבעטסט ביישאג און דו דארפסט ענדיגן דייע שיעורים ביינאכט, ווען דו לערנסט נ"ך זאלסטו עם לערנען מיט רש"י און דעמאלט איז נישט קיין שום פראבלעם.

בגוגע צי דו זאלסט נעמען הילף פון די רעגירונג בכלל, און צי דו זאלסט נעמען הילף פאר שׂכר לימוד בפרט; עם איז באוואוסט דעם מאמר מהחכם: "ההכרח לא יגונה", אויב מען איז אין א מצב וואס מען קען נישט אנגיין אינעם טאג טעגליכן לעבן, מען קען נישט צאלן קיין שׂכר לימוד - איז בכלל נישט קיין שאלה צי מען זאל נעמען הילף פון די רעגירונג, אנדאי דארף מען נעמען הילף אז מען זאל קענען באצאלן שׂכר לימוד; דו קענסט דאך נישט זיין א שיינער איד אויפ'ן חשבון פון די ישיבה וואו דו שיקסט דייע קינדער. עם זענען דא מענטשן וואס זענען

מולול אין שׁכר לימוד, מען לייגט דאס די לעצטע זאך
אויפ'ן ליסט פון די הוצאות וואס מען דארף באצאלן.

מענטשן מיינען אז שׁכר לימוד איז א נדבה זאך, מען
קוקט דאס אן ווי געבן צדקה; באמת איז עס
נישט אזוי, שׁכר לימוד איז נישט קיין צדקה, שׁכר לימוד
איז נישט קיין נדבה, נאר עס איז חוב פאר עלטערן צו
צאלן שׁכר לימוד, און אויב מען צאלט נישט איז עס גניבה
וגזילה, חוץ פון דעם וואס בדרך כלל קענען מוסדות נישט
באצאלן די מלמדים צייטליך, ווייל די עלטערן מאכן זיך
נישט וואוסנדיג ווען מען בעט שׁכר לימוד. ווער ליידט
דערפון? נאר די קינדער, ווייל דער מלמד זיצט אין בתי,
און אנשטאט ער זאל זיין רואיג און וויסן ביי זיך אז ער
גייט באקומען זיין געהאלט סוף וואך און ער גייט קענען
דעקן זיינע הוצאות וכו', און אזוי ארום קען ער זיך אפגעבן
מיט די קינדער אזוי ווי עס דארף צו זיין, ווערט ער געבעד
נערועו פון זיינע חובות און ער איז נישט רואיג אין בתי;
ווער ליידט? די קינדער. ווייל דער מלמד הייבט אן שרייען,
און אסאך מאל קען ער אפילו פארשעמען א קינד וכו'.

עלטערן דארפן טראכטן עצות: 'ווי אזוי קענען מיר מאכן
אז דער מלמד פון אונזערע קינדער זאל זיצן אין
בתי רואיג אן קיין דאגות און אן קיין חובות?' פאר אלעס
אויף די וועלט געבן מענטשן אויס געלט, פאר הקבל הקלים;
פארנוואס זאל מען נישט געבן עפעס פאר די מלמדים וואס

לְעִנְיָנֵן מִיט דִּי קִינְדֵרֵר און לִיידן פֿון דִּי קִינְדֵרֵר וְכוּ? מֵאָדָּה זײַך אַ חֲשׁוֹבוֹן: 'מַה דָּאָד דִּי פֿאַר שְׁעָה ווען דִּי קִינְדֵרֵר זענען אין שְׂטוֹב שְׂפִירֵט אַ מְעַנְטֵשׁ ווי זײ נְעִמְעֵן אים אַרויס פֿון דִּי כְּלִים וְכוּ', וואס זאל דער מְלַמֵּד זאָגן ווען ער זײַצט אַ גאַנצן מָאָג מִיט דַעס קִינְד, און נִישְׁט נֵאָר מִיט אַיין קִינְד נֵאָר מִיט דִּרײַסיג קִינְדֵרֵר'... עֲלִמְעֵרן וואַלְטן ווען געדאַרפֿט טון אַלְעס אויף דער וועלט אַז דער מְלַמֵּד זאל האָבן יִשׁוּב הַדַּעַת.

דַּעַרפֿאַר אַיז אַ מִצְוָה פֿאַר יַעֲדָן אַיִנעם צו העלפֿן דַעם מוֹסֵד וואו ער שִׁיקט זײַנע קִינְדֵרֵר אַז זײ זאָלן קענען צאָלן צײַטלִיך דִּי מְלַמְדִים און טִיט־שְׁעֵרִם, און אויב מָעַן קען נִישְׁט באַצאָלן שְׂכָר לִימוּד, זאל מָעַן אָן קײן שׁוּם סְפֵק נְעִמְעֵן הִילֵף פֿון דִּי רַעגִירוֹנֵג, און בְּזוֹכוֹת דַעס וועט מָעַן זוכה זײן צו האָבן נַחַת פֿון דִּי קִינְדֵרֵר.

דָּאָס וואס דײַנע חֲבֵרִים זאָגן דִיר אַז אויב מָעַן נְעִמְט הִילֵף פֿון דִּי שְׂטאַט קען מָעַן נִישְׁט וואַקסן אין בִּיזְנֵעִם, און זײ רָאטֵן דִיר זאָלסט הונגערן וְכוּ' בִּיז דו וועסט מצִלִּית זײן; וואס זאל אײך דִיר זאָגן, אַ מְעַנְטֵשׁ דאַרף זײן אַ מִכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, און אויב מָעַן האַט נִישְׁט וואס צו עָסֵן אַיז גאַרִיש זײך צו עֲקִשְׁנֵעֵן אַז מָעַן נְעִמְט נִישְׁט קײן הִילֵף פֿון דִּי רַעגִירוֹנֵג, און אַנְדֵאִי אויב מָעַן האַט נִישְׁט קײן גַעלֵט צו צאָלן שְׂכָר לִימוּד און מָעַן וויל זײן אַ כְּלוֹמֵר־יִשְׁע שײַנְדֵר אַיִד, און זײך אויפֿטון פֿאַר דִּי חֲבֵרִים אַז מָעַן נְעִמְט נִישְׁט קײן הִילֵף וְכוּ', דַעמאַלט אַיז מָעַן אַ גַּב.

איך האב אויפגעשטעלט מוסדות מיט גרויס מסירות נפש, דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס איך בין אריבער וכו' וכו'; איינע פון מיינע שווערסטע זאכן וואס איך בין אריבער איז געווען ווען איך בין געווען שולדיג פאר מיינע מלמדים זייער געהאלט. עס האט געקענט אריבער גיין א גאנצע ווינטער סעזאן - פון סוכות ביז פסח, וואס ואין בידי לפורטה אפילו שנה פרוטה, איך האב נישט געהאט קיין געלט צו באצאלן; די מלמדים פלעגן קומען קלאפן אויף מיין טיר יעדן ערב שבת פרעגן צי איך האב כאטש א פופציגער, א צוואנציגער, זיי זאלן האבן אויף שבת צו מאכן; איך האב געהאט א גס אז זיי זענען מיר געווען געטריי און זיי האבן מיר געוואלט העלפן אויפשטעלן מוסדות, זענען זיי געבליבן ארבעטן ביי מיר. איך פלעג זיך באהאלטן אז זיי זאלן מיר נישט טרעפן, און איך פלעג וויינען צום אייבערשטן ער זאל מיר נישט פארשעמען; איך פלעג זיך אראפ לייגן אויף דער ערד וויינען צום אייבערשטן אז איך וויל נישט זיין א גנב, איך וויל באצאלן מיינע ארבעטער; ביז דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז איך האב זיי אלע באצאלט מיט ניסי גסים.

איך האב געהאט קליינע קלאסן וואס זענען באשטאנען פון פיר קינדער פער קלאס, עס איז נישט געווען מעגליך אז איך זאל קענען באצאלן די איינגעשטעלטע, ווייל אפילו לאמיר זאגן אז אלע פיר קינדער צאלן שבו לימוד, יעדע קינד באצאלט צוויי הונדערט דאלער א חודש, איז עס אכט

הונדערט דאלער א חודש, דא דארף איך באצאלן יעדע וואך די סכום; בין איך גענאנגען בעטן די עלטערן זיי זאלן געמען הילף פון די רעגירונג, ווייל נישט אלע עלטערן זענען געווען ביכולת צו צאלן; א טייל האבן גענומען הילף, און אזוי האבן זיי באצאלט זייער שרר לימוד. די מערסטע האט מיר געבאדערט ווען איך האב געזען עלטערן וואס מאכן זיך נישט וואוסנדיג, זיי שיקן אלע אינגלעך און מיידלעך אין אונזער מוסד, זייער חוב פון שרר לימוד האלט ביי פופציג טויזנט דאללער, און אין קול ואין עונה; מען בעט זיך ביי זיי: 'געמט הילף פון די שטאט', זאגן זיי: "מיר זענען בכבוד'גע מענטשן וכו'"; פרגעג איך דיר: "זענען זיי גערעכט?" איך שפיי בלוט יעדן טאג, ווען עס קומט סוף וואך דארף איך קענען באצאלן די מלמדים און טיששערס און עס איז פשוט נישט דא פון וואו דאס צו דעקן, אסאך מאל קען מען שפירן ווי דער מוח קען עס מער נישט דערהייבן, בשעת ווען עס זענען דא עלטערן וואס אויב זיי צאלן ווען שרר לימוד אדער זיי געמען הילף פון די שטאט, וואלט דער מוסד געקענט צאלן אלע מלמדים און טיששערס וועכנטליך אזוי ווי עס דארף צו זיין.

דער אייבערשטער זאל דיר געבן שפע אז דו זאלסט נישט דארפן געמען פון קיינעם קיין הילף, זאלסט האבן פאר דיר און קענען העלפן אנדערע אידן - בזכות וואס דו לערנסט תורה; דער רבי זאגט (ספר המדות, אות ממו, סימן צו): "מי שאין לו פרנסה, יעסק בתורה, ואחר כך יתפלל על פרנסה, בודאי יתקבל תפלתו", ווער עס וויל פרנסה, זאל

לְעֲרַנְעֵן תּוֹרָה, אֹון נֶאכְדַעס זאל ער בַּעֲטֵן דַּעס אײַבער־שְׂטֵן,
וועט דער אײַבער־שְׂטֵר זיכער צו הערן זײַן גַּעבַעט.
דער אײַבער־שְׂטֵר זאל העלפֿן זאַלסט מַצְלִיחַ זײַן אין אלע
דײַנע װעגן.

צב

אלע מײַנע חברים זענען מַצְלִיחַ מֵער פון מיר.

שאלה:

לְכַבֵּוד דער ראש ישיבה שליט"א,

פון אביסל נאך מײַן חתונה, שוין איבער זעקס יאר, בין איך אין א
גרופע פון איבער דרייסיג געשמאקע אינגעלייט. מיר שמועסן אסאך און
מיר קומען זיך צוזאם בְּסֵדֶר צו פארברענגען ביי מלוה מלכה'ס.

אָבער פון די גאַנצע גרופע בין איך דער גרעסטער לוזער, אסאך פון
מײַנע חברים האָבן שײַן מַצְלִיחַ געווען אין בײַזעס און איך האב קוים
ברויט אין שטוב. אסאך חברים קענען לערנען, איך זאג לעצטנס אביסל
משניות מיט חומש אויפ'ן סדר דרך הלימוד אָבער איך פארשטיי נישט
נאָרנישט. אסאך חברים קענען שפילן מוזיק און דאווענען שײַן פאר'ן עמוד,
איך קען נישט שפילן, נישט דאווענען און נישט לײַנען. רוב חברים האָבן
שוין געקויפט אײַנגענע גרויסע הייזער אין איך וואוין אין א קליינע דירה.

יעדעס מאל מען קומט זיך צוזאם, יעדער שמועסט הויך אָבער איך
האב נישט וואס צו פארקויפֿן. דאס מאכט מיר זייער צעבראכן, איך פיל
זיך ווי א דורכפאל וועם קײַנער דארף נישט האָבן.

א גרויסן װײַשר בַּח פאר'ן אַוועקגעבן צײַט צו העלפֿן אַנדערע.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת לך לך, ו' מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי מיר מוחל, אבער איך פארשטיי נישט פארנוואס דו ביסט
אזוי צעבראכן וכו'; דער אייבערשטער האט דיר געהאלפן
האסט חתונה געהאט זיין א שיינע פאר יאר, דו האסט א
ווייב מיט קינדער, דו האסט פרנסה; אנשטאט דו זאלסט
דאנקען דעם אייבערשטן טאג און נאכט אויף די ניסים וואס
ער האט געטון מיט דיר און טוט מיט דיר, זוכסטו פון
אונטער דער ערד אויף וואס צו קרעכצן.

עס איז זייער נאריש צו מקנא זיין א צווייטן, ווייל קיינער
ווייסט נישט וואס עס טוט זיך אפ ביי א צווייטן; עס
קען אויסקוקן צו מאל ווי דער מענטש פארדינט זיין, ער
איז מצליח מיט אלעס, ער האט שלום בית, נחת וכו', אבער
באמת האט דער מענטש בכלל נישט קיין לעבן, עס איז
נאר געמאכט, עס זעט נאר אזוי אויס פון אינדרויסן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קנב:): "כל מי שיש בו
קנאה - עצמותיו מרקיבין", ווער עס האט קנאה,
ער איז מקנא א צווייטן, ווערן זיינע ביינער פארפולט;
בפשטות גייט עס ארויף אויף א נפטר, אז אויב א מענטש
האט נישט געהאט קיין קנאה, וועט זיין גוף נישט פארפולט
ווערן אין קבר. אבער מוהרא"ש זכרונם לברכה זאגט, אז

דאס גייט אויך ארויף אויף לעבעדיגע מענטשן; אז א מענטש וואס האט קנאה, ווערן אים זיינע ביינער פארפולט נאך בחיים חיותו, זיין גאנצע לעבן עסט ער זיך אויף; 'פארוואס האב איך נישט אזא ווייב ווי יענעם?' 'פארוואס האב איך נישט אזא ווייב ווי יענעם?' 'פארוואס האב איך נישט אזא ווייב ווי יענעם?' ווען דער גאנצער יענער איז געבעד צעבראכן אויף שגרי שגרים, עס זעט נאר אויס פון אינדרויסן אז יענער לעבט. און אפילו יענער זאל יא האבן א גוט לעבן, דארף מען אויך נישט מקנא זיין א צווייטן, ווייל 'אז דער אייבערשטער האט מיר געגעבן די ווייב, די קינדער, און די סארט שטוב וכו' וכו', דארף איך גלייבן אז דאס איז דאס בעסטע פאר מיר, און בעסער קען נישט זיין'.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן לד): "בי י"ש בקל אחד מישראל דבר יקר מה שאין בחברו, כמעשה דאב"י ואבא אמונא, שהשיבו לו: 'לא מצית למעבד בעבדא דאבא אמונא'", יעדער מענטש האט אין זיך א נקודה וואס א צווייטער האט נישט; דער רבי ברענגט אראפ די מעשה וואס חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (תענית כא:): עס איז געווען א דאקטער וואס האט געהייסן אבא אמונא, ער פלעגט באקומען יעדן טאג א בת קול פון הימל: "שלום עליך אבא אמונא"; אב"י פלעגט באקומען נאר איין מאל א וואך א גרוס פון הימל - יעדע ערב שבת, ער פלעגט הערן א בת קול: "שלום עליך אב"י"; רבא פלעגט באקומען נאר איין מאל א יאר דעם בת קול, יעדן ערב יום כיפור

פֿלעגט ער הערן: "שְׁלוֹם עָלֶיךָ רַבָּא"; זאגט די גמרא אז אבני האט געהאט חלישות הדעת פארנוואס דער פשוטער דאקטער באקומט יעדן טאג א בת קול און ער באקומט דאס נאר איינמאל א וואך, האט מען אים געענטפערט פון הימל: "לא מצית למעבד כעבדא דאבא אמנא", דו קענסט נישט טון וואס אבא אמנא טוט; דערפאר איז נישט שייך צו קוקן אויף א צווייטן און מקנא זיין א צווייטן, ווייל יעדער האט זיין נקודה וואס דער אייבערשטער האט הנאה פון דעם, און פאר דעם איז ער באשאפן געווארן.

אז דו ביסט זוכה צו לערנען יעדן טאג מקרא, משנה וכו'; ביסטו דאך רייכער פון אלע דינע פלומר'ישע חברים! וואס וועט יענער מיט נעמען אויף יענע וועלט, זיין שיינע קול? זיין שפילן? זיין הויז? וואס? חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קכ): אויפן פסוק (ישעיהו ג ז): 'ובביתי אין לחם ואין שמלה - "זה שאין בידי לא מקרא, ולא משנה, ולא תלמוד"; א מענטש וואס לערנט נישט יעדן טאג אביסל חומש, משניות און גמרא, דער מענטש איז דער גרעסטער ארעמאן; נאך זאגן חז"ל (גדרים מא): "אין עני אלא מן הדעת", ווער איז אן ארעמאן? דער וואס האט נישט קיין שכל; א מענטש וואס טראכט נישט פון תכלית, דער איז אן ארעמאן. א מענטש וואס לערנט נישט תורה יעדן טאג, ווען ער וועט אנועקגיין פון דער וועלט וועט ער זיין ארעם; אין בית החיים נעמט מען נישט מיט קיין געלט און קיין הייזער, דארט נעמט מען נישט מיט א שיינע קול, אדער שפילן וכו', דארט נעמט

מען מיט נאר תורה ומעשים טובים; דערפאר פארשטיי איך נישט וואס דו שרייבסט מיט אזא צעבראכנקייט אז דו שפירסט זיך צווישן דייע חברים ווי א פעלער, ווייל זיי קענען ראנווענען פאר'ן עמוד אדער שפילן, און דו קענסט גארנישט, נאר זאגן משניות און חומש וכו'.

איך וויל דיר פֿרעגן צי עס איז א נארמאלע זאך וואס דו טוסט, דו שרייבסט מיר אז דו האסט חברים, און מען קומט זיך פֿסדר צוזאם און ביי מלוה מלכה'ס; פֿארנוואס זאלסטו ארויס גיין פֿארברענגען מיט חברים ווען דער אייבערשטער האט דיר געגעבן א מתנה אזא שיינע שטוב, דו האסט דאך א ווייב מיט קינדער; פֿארנוואס זאלסטו נישט פֿארברענגען אין שטוב מיט דיין ווייב און קינדער, פֿארנוואס זאלסטו פֿארברענגען דייע יונגע יונגע יארן מיט חברים, וואס היינט איז ער דיין חבר און מארגן קען ער דיר מער נישט?

עס איז נישט דא אזא זאך ווי א חבר, מותרא"ש זכרוננו לברכה זאגט: "א אינגערמאן האט נאר איין חבר - זיין ווייב"; סתם פֿארברענגען נעכט מיט אינגעלייט וואס אנטלויפן פֿון שטוב, אנטלויפן פֿון זייער לעבן, דאס זענען נישט קיין חברים, זיי זענען בכלל נישט דא, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין מ:): "כל שאין בידו מקרא, משנה, ודרך ארץ, אינו מן הישוב"; סתם זיצן און שמועסן מיט אינגעלייט וואס עס קומט נישט ארויס פֿון די שמועסן קיין מקרא משנה, אדער פֿרנסה - עפעס תכלית, איז אינו מן הישוב.

א חבר איז איינער וואס ווען איך גיי אריבער א צרה, איך גיי אריבער בזיונות - שטארקט ער מיר; ווען קיינער וויל נישט קוקן אויף מיר וכו' וכו', דעמאלט קען מען זען וואס הייסט א חבר. אז א מענטש וועט גוט קוקן אויף זיך, וועט ער זען, אז יעדע שטיק צייט מיינט ער אז ער האט אנדערע בעסטע חברים, און פלוצלינג טוישט זיך עס, און אלע זיינע חברים זענען פלוצלינג פארשוואונדן געווארן.

דער איבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

צג

איך בין דורך א שווערע צייט אין שפיטאל,
און איך ציטער צו גיין אין מקוה.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם, פאר אלע דרשות און חיווק.

איך האב געהאט א יאר צוריק א שווערע אינפעקשן, עס האט מיך געקאסט אסאך עגמת גפש, עד כדי כך אז איך בין געווען אין שפיטאל, נישט מער געדאכט.

דעמאלט האבן מיר אפאר דאקטורים געזאגט נישט צו גיין מער אין מקוה, סיי אז איך זאל עס נישט באקומען נאכאמאל (חס ושלום), און סיי אז אנדערע זאלן עס נישט באקומען.

עם איז שוין פאלד א יאר, און איך וויל זייער שטארק אנהויבן צוריק צו גיין אין מקנה, אבער איך האב זייער אסאך שרעק פון דעם, וויל איך בעטן אויב דער ראש ישיבה קען מיר געבן אן עצה. יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת לך לך, ו' מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ק, חלק ב', סימן כד): "כל החולאת הבאין על האדם - פלגם באין רק מקלקול השמחה", אלע מחלות און אלע קרענק קומען ווייל מען איז דעפרעסט און נישט פרייליך, "גם חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות והחלאים רעים באים רק מחמת חסרון השמחה", אפילו די דאקטורים זאגן אז אלע מחלות קומען פון דיפרעסיע, ווייל מען איז נישט פרייליך.

דערפאר בעט איך דיר זייער, שטארק זיך מיט אלע דינע בוחות צו זיין פרייליך; דאנק דעם אייבערשטן אויף אלע חסדים וואס ער טוט מיט דיר, און אפילו דו ביסט פול מיט יסורים ה' ירחם, עס גייט איבער אויף דיר שווערע זמנים, זאלסטו זיך דערהאלטן מיט אלע דינע בוחות צו גלייבן באמונה שלמה אז אלעס איז דער אייבערשטער און ער טוט אלעס; עס איז נישט דא קיין טבע, מקרה, מזל, נאר אלעס איז מיט א פונקטליכער השפון.

דו האסט זיכער א זיידע אָדער א באַבע וואס איז געווען
 אין גיהנום ביי די דייטשן ימח שָׁמַם, האסטו זיכער
 געהערט מעשיות וואס זיי זענען אריבער; עס לאזט זיך
 פשוט נישט גלייבן ווי מענטשן האבן געהאט פח דאס איבער
 צו לעבן, און עס איז א מורא'דיגע וואונדער ווי אזוי זיי
 האבן געהאט די פח נאכאמאל אויפצושטעלן א אידישע
 שטוב, נאכן זען מיט די אייגענע אויגן ווי מען האט זיי
 אלעס צוגענומען, און אויסגע'הרג'ט זייער גאנצע שטוב השם
 ישמרנו; נאר דער תירוץ איז, אז די אלע וואס האבן
 געלעבט מיט אמונה, זיי האבן געלעבט מיטן אייבערשטן,
 האבן געוואוסט אז אלעס וואס גייט אריבער אויף זיי איז
 פונעם אייבערשטן; מיר פארשטייען גארנישט און מיר ווייסן
 גארנישט, ממילא האבן זיי געהאט די פוחות נאכאמאל
 אויפצושטעלן א דור פון קינדער און אייניקלעך פאר'ן
 אייבערשטן.

זוען דער הייליגער רבי זכותו יגן עלינו מסאטמאר איז געווען
 אין ארץ ישראל, האט אים דער גרויסער בעל מקובל
 רבי אשר זעליג מרגליות זכרונו לברכה געפרעגט פאר וועם
 מען קען געבן א קוויטל אינעם היינטיגן דור, האט אים דער
 רבי זכותו יגן עלינו געענטפערט: "ווען דו וועסט זען א איד
 ציט ארויף זיין ארבעט צו לייגן תפילין, און אויף זיין האנט
 איז דא א נומער פון די דייטשן ימח שָׁמַם, דעם איד קען
 מען געבן א קוויטל און בעטן א ברכה"; ווייל א איד וואס
 איז אריבער דעם גיהנום אויף די וועלט - וואס מיר קענען

זיך נישט פארשטעלן ווי אזוי זיי האבן דאס דורך געלעבט
- האט אמונה אינעם אייבערשטן, ער קומט אין שול דאווענען
און טוט אן טלית ותפילין - דער איד איז א צדיק.

דערפאר, אז דו שרייבסט מיר אז דו ביסט אריבער א שווערע
זמן, דו ביסט געווען אין שפיטאל נישט מער געדאכט,
זאלסטו זיך שטארקן מיט אמונה, און אזוי וועסטו ווערן געזונט,
ווייל אלע קרענק קומען פון דעם וואס א מענטש איז דעפּרעסעט;
מען דארף ארבעטן אויף שמחה מיט אלע בוחות.

ווער עס האט זוכה געווען צו זען מוהרא"ש זכרונו לברכה.
דעם שמייכל פון מוהרא"ש קען מען נישט פארגעסן;
שטענדיג איז ער ארום געגאנגען מיט א שמייכל, מען האט
געקענט מיינען אז עס גייט אים טאקע גוט, עס האט אויסגעזען
ווי ער האט אלעס וכו', וואס ווער עס ווייסט איז עס געווען
פונקט פארקערט, מוהרא"ש האט נישט געהאט קיין איין גוטן
טאג אין זיין לעבן, און ער האט געהאט אויסצושטיין ביטערע
יסורים מבית ומבחוץ (זאבן וואס מען קען נישט דערציילן
נד"ל), אזוי ווי מוהרא"ש שרייבט אין די צוואה (סימן יד): "לא
היה לי יום אחד טוב בזה העולם - בלי שום גזמא בלל,
וממש בכיתי בכל יום ויום מרב צער ועגמת נפש שסבבוני
מבית ומחוץ", איד האב נישט געהאט קיין איין גוטן טאג אין
מיין לעבן, אן קיין גזמא, איד פלעג וויינען יעדן טאג מיין
גאנץ לעבן פון די יסורים וואס איז אויף מיר אריבער - סיי
פון אינדרויסן און סיי פון שטוב; מיט דעם אלעם האט מען
דאס נישט געקענט אנזען אויף אים פון אינדרויסן.

א אינגערמאן האט מיר דערציילט אז ער איז אמאל געווען
 ביי מוהרא"ש בינאכט עפעס פאררעכטן; ער איז דעמאלט
 געווען זייער צעבראכן, ער איז זיך נישט אויסגעקומען מיט
 זיין ווייב וכו' און ער איז אריין אין א שרעקליכע דיפרעסיע.
 בשעת ער האט געארבעט דארט ביי מוהרא"ש האט ער
 געטראכט צו זיך: 'איך קען מער נישט אויסהאלטן, און ער
 האט געטראכט מחשבות פון אנטלויפן, אבער ער האט נישט
 געוואוסט וואו צו אנטלויפן, עס איז אים אריין געקומען מחשבות
 פון זיך נעמען דאס לעבן רחמנא לצלן, אבער ער האט
 געטראכט: 'וואס וועט מען זאגן וכו'?' בקיצור, אלע מחשבות
 וואס א מענטש טראכט ווען ער איז מרה שחורה'דיג; פלוצלינג
 קומט ארויס מוהרא"ש מיט דעם שמייכל וואס ער האט
 אלעמאל געהאט, און זאגט אים: "יענקל, וואס ביסטו אזוי
 צעבראכן?" רופט זיך אן דער אינגערמאן: "איך האב א
 שלעכטע ווייב, זי טרינקט מיר מיין בלוט וכו' וכו'", זאגט
 אים מוהרא"ש: "און אז מען האט א שלעכטע ווייב וואס
 טרינקט דאס בלוט איז אן עצה צו זיין צעבראכן? קום טאנצן";
 מוהרא"ש זאגט אים: "יענקל, איך האב אויך א שווערע שטוב,
 אבער דאס איז נישט קיין עצה, צו זיין מרה שחורה'דיג, און
 מוהרא"ש האט אים אנגעכאפט און געטאנצן מיט אים פאר
 עטליכע מינוט; דער אינגערמאן האט מיר דערציילט, אז ווען
 ער איז אהיים געגאנגען האט ער געטראכט צו זיך: 'מיין ווייב
 איז באמת נישט אזוי שלעכט וכו' וכו'', נאר די מרה שחורה,
 דאס מאכט אז א מענטש זאל זיך פארלירן רחמנא לצלן.

זעט מען פון דעם, אז אפילו א מענטש האט א שווערע
 לעבן, דארף ער זיך פרייליך מאכן מיט אלע זיינע
 בוחות; ווען מוהרא"ש האט געזען א אינגערמאן אדער א
 בחור וואס איז נישט פרייליך, פלעגט ער אים פרייליך מאכן;
 דאס דארפן מיר נאכמאכן, און דאס דארף זיין אונזער
 שטרעבן - צו זיין שטענדיג פרייליך און ארום גיין מיט א
 שמייכל.

דו קענסט גיין אין מקנה, און דו דארפסט זיך נארנישט
 זארגן; דאס וואס די דאקטורים האבן דיר געזאגט זאלסט
 נישט גיין וכו', דאס איז ווען מען האט אן אינפעקשן,
 דעמאלט טאר מען נישט גיין אין מקנה ווייל מען קען גורם
 זיין אז דאס זאל אריבער גיין צו אנדערע מענטשן, אבער
 יעצט אז דו ביסט געזונט זאלסטו אונדאי גיין אין מקנה, ווייל
 מקנה היילט אלע קרענק; מקנה איז א געזונטע זאך פאר'ן
 מענטש ברוחניות ובגשמיות, קוק וואס דער רבי זאגט (ליקוטי
 מוהר"ן, חלק ב', סימן קכג): "א דאקטער וואס זאגט אז מקנה שאדט
 פאר'ן מענטש - איז קיין דאקטער נישט"; ווייל מקנה איז
 זייער געזונט פאר'ן מענטש, און דער רבי זאגט (ספר המידות,
 אות המסקת הדינים, סימן כב): "על ידי שבילת מקנה נתבטל הצרות,
 וישועה באה".

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן, זאלסט ארויס גיין פון
 אלע דייע פראבלעמען.

צד

א ברסלב'ער מוז ארויסשטארן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן עפעס וואס איז מיר שטארק נוגע, איך האב אז עס איז נישט צו סענסעטיוו, אבער איך האב שטארק הנאה ווי דער ראש ישיבה שליט"א ענטפערט ברבים אלע סארט שאלות, דערפאר בין איך זיך מורה היתר.

איך האב זיך לעצטנס אריינגעלייגט אין ספרי ברסלב און עס איז מיר גאר שטארק מתוק, איך רעד אסאך צום רבוננו של עולם אין אידיש. פארשטייט זיך אז מען קען אלץ גיין מער און מער, אבער איך וויל וויסן צי איך דארף ארויסשטארן פון מיינע ארומיגע, אדער איך קען זיך אויפפירן פונקט ווי יעדעם. דאס רעכנט אריין צי איך דארף מפיץ זיין דעם רבינ'ס ספרים, זיך דרייען דוקא אויף ברסלב'ע פלעצער, לערנען ברבים ברסלב'ע ספרים, ועוד ועוד.

איך ווייס אז עס איז אמת אז: "ואל יבוש מפני המלעיגים", און אויב מען האלט אז עפעס איז ריכטיג דארף מען עס טון. אבער דאך איז די מציאות (לפחות אין מיין סביבה) אז פאר מענטשן שטערט ווען איינער איז א יוצא מן הכלל. ווען איך בין פֿריוואט פאר מיר א ברסלב'ער שטער איך נישט קיינעם, עס קומט נישט מיט קיין מניעות (קיינער האלט מיר נישט צוריק פון פֿארן קיין אוימאן וכדומה). מה שאין כן ווען יעדער האלט מיט, דאן ווער איך אפיציעל א "ברסלב'ער", אנדערש ווי יעדן אין מיין סביבה.

מוז עס יעדער מיטהאלטן? און אויב קען מען יא זיין פֿריוואט, פארנוואס זעט מען דאך אינגעלייט וואס ווערן אנהענגערס אין די ברסלב'ע חסידות אז זיי זוכן אז יעדער זאל וויסן דערפון? איך רעד דוקא נישט פון טון

נאר מאדנע זאכן ברבים און זאגן אז דער רבי האט דאס געוואלט, איך רעד פון פשוט ווערן קאטאנעראזירט אלס "ברסלב'ער" אז יעדער זאל מיטהאלטן. קען מען אן דעם אדער נישט?

א גרויסן נישט פת.

תשובה:

געזרת ה' יתברך- יום ה' פרשת לך לך, ו' מר-חשון, שנת תשע"ח לפקט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי מיר זייער צו הערן אז דו ביסט זיך מתחזק מיט דעם הייליגן רבינ'ס עצות, ובפרט מיט די עצות פון התבודדות; דער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כה; ק): "איך האב געהערט פון זייער אסאך צדיקים אז זיי זענען צוגעקומען צו אלע זייערע מדריגות נאר דורך התבודדות, זיי האבן זייער אסאך גערעדט צום אייבערשטן יעדן טאג אויף זייער אייגענע שפראך; און אפילו זיי האבן נישט געשפירט ווי מען הערט זיי אויס, פארקערט, זיי האבן געשפירט ווי מען דערווייטערט זיי פון אריין קומען אין די קדושה - האבן זיי ממשיך געווען מיט די הנהגה ביו זיי זענען צוגעקומען צו וואס זיי זענען צוגעקומען, צו ווערן גרויסע צדיקים"; דער רבי וויל אז מיר זאלן דאס אויך טון, מיר זאלן נאכמאכן אלע גרויסע צדיקים, און אפילו מיר זענען זייער פשוט'ע מענטשן, דאך זאלן מיר מאכן התבודדות

יערן טאג (חיי מוה"ר, סימן תלח), אזוי וועלן מיר זוכה זיין צו אלע
מדריגות וואס א מענטש קען זוכה זיין בזה העולם.

דאס וואס דו פֿרעגסט אז ווען א מענטש הויבט אן לערנען
די ספרים פון הייליגן רבי'ן, און הויבט אן פאלגן די
עצות, פארנוואס דארף יעדער וויסן אז ער איז געווארן א
ברסלב'ער? נאר געווענליך ווען א מענטש טרעפט א גוטע
זאך פאר זיך, וויל ער זייער שטארק אז זיינע קינדער זאלן
אויך הנאה האבן דערפון - דאס איז דער תירוץ אויף דיין
קשיא; א מענטש קוקט זיך אן ווי אזוי ער איז אויפגעוואקסן
- פוסט און וויסט. במשך אלע זיינע יארן האט אים קיינער
נישט אנגעגרייט צו וויסן וואס דער לעבן איז; אנדאי האט
מען געלערנט מיט אים תורה, מען האט געלערנט מיט אים
קיום המצות, מידות טובות וכו' וכו'; אבער מען האט אים
נישט געלערנט קיין שום הקדמות וואס דער מענטש דארף
וויסן אין לעבן. אז אפילו מען פאלט אראפ, מען איז נבשל
געווארן מיט עבירות, קען מען זיך צוריק קערן צום אייבערשטן,
און דער אייבערשטער האט רחמנות אויף יעדן מענטש, אזוי
ווי עס שטייט (תהלים קמה, ט): "וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", נאר
די רעזולטאטן זענען אז אזא איינער ווערט געבעד זייער
צעבראכן ווען ער פאלט אראפ; עס איז דא וואס וועלן
אלעס איבערלאזן רחמנא לצלן, עס איז דא וואס לעבן א
פאלשער לעבן - פון אינדרויסן זעט ער אויס ווי א שומר
תורה ומצות, אבער פון אינעווייניג איז ער געבעד פארדארבן;
נישט ווייל ער וויל אזוי זיין, נאר ווייל קיינער האט אים

נישט אָנגעגרייט אז צו זיין אן ערליכער איד דארף מען האבן אסאך סבֿלנות און אסאך חיזוק, אז אפילו מען פאלט אראפ דארף מען זיך אויפהייבן, אזוי ווי עס שטייט (משלי כד, טו): "כי שבע יפול צדיק וקם", דער צדיק האט אויך נפילות און ירידות וכו', אבער ער איז א צדיק ווייל ער הייבט זיך אויף.

דערפאר, ווען איינער הויבט אן לערנען די ספרים פון רבי'ן, און הערט די חיזוק און עצות - ווייל ער גלייך אז זיינע קינדער זאלן אויך לעבן א תיים טובים; ער נעמט ארויס זיינע קינדער פון וואו זיי לערנען און שיקט זיי קיין ברסלב, דערפאר שטארט ער ארויס אז ער איז א ברסלב'ער. אבער א מענטש פאר זיך, למשל א בחור, דארף טאקע קיינער נישט וויסן אז ער האט מיט ברסלב, און מען ווייסט טאקע נישט, אזוי ווי דו שרייבסט מיר אז דו ביסט זיך מחנה מיט'ן הייליגן רבינ'ס עצות און קיינער ווייסט נישט דערפון, אזוי זענען דא צענדליגער טויזנטער מענטשן בלי גוזמא וואס זענען זיך מחנה מיט'ן רבי'ן, און קיינער ווייסט נישט אז זייער גאנצע חיות איז פון ברסלב.

איך וועל דיר דערציילן מיין השתלשלות ווי אזוי איך בין מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן; איך האב זוכה געווען מקורב צו ווערן שנת תשס"ד לפרט קטן, עטליכע יאר נאך מיין חתונה ווען איך בין אלט געווען דריי און צוואנציג יאר. קיינער האט נישט געוואוסט אז מיין גאנצע חיות איז דער

הייליגער רבי, קיינער האט נישט געוואוסט אז מיין לעבן האט זיך מיר געטוישט, נאר מיין ווייב תתני; איך האב געפאלגט אלע עצות פון רבי'ן, איך האב אנגעהויבן לערנען יעדן טאג ח"י פּרקים משניות, איך האב געלערנט דעם רבינ'ס ספרים בייטאג און ביינאכט, און דאס איז מיר געווען כמים קרים על גפשי עיפה, קיינער האט נישט געוואוסט דערפון אויסער מיין ווייב תתני. ווען עס איז געקומען ראש השנה שנת תשס"ה בין איך נישט געפארן קיין אומאן, כאטשיג איך האב זייער שטארק געוואלט פארן, ווייל איך האב געזען וואס דער רבי זאגט (תני מותרין, סימן תג) אז "נאר זיין זאך איז ראש השנה", און (שם, סימן רב): "קיין גרעסערס פון דעם איז נישט פארהאן", אבער למעשה בין איך נישט געפארן.

יענע תקופה ווען איך בין מקורב געווארן צום רבי'ן, בין איך געווארן א מלמד פאר בתי מ' בחורים; איך האב אריין געלייגט אין די קינדער אמונה, איך האב גערעדט צו זיי די זעלבע דיבורים וואס איך רעד היינט פאר די בחורים, אלעס וואס איך רעד היינט האב איך גערעדט צו די קינדער פאר פערצן יאר צוריק, נאר איין חילוק איז דא, אז היינט זאג איך עס נאך מיט'ן רבינ'ס נאמען, און דעמאלט האב איך עס נאכגעזאגט בשם צדיקים; איך פלעג זאגן פאר די קינדער: "עס שטייט אין די הייליגע ספרים..." "צדיקים האבן געזאגט..." און איך האב קיינמאל נישט נאכגעזאגט בשם דעם רבי'ן; דאס שרייב איך דיר, אז דו זאלסט זען

אז מען קען זיין צוגעקלעבט צום רבי'ן אן דעם וואס איינער זאל בכלל וויסן פון דעם.

אפילו ווען איך בין געפארן קיין אומאן אויף ראש השנה שנת תשס"ו לפרט קטן, האבן מייע חברים און משפחה גישט געוואוסט אז איך בין א ברסלב'ער, ווייל א ברסלב'ער איז גארנישט אנדערש ווי א צווייטן, בלויז איין זאך איז אנדערש, אז ער לעבט מיטן אייבערשטן און איז דבוק אין אים א גאנצן טאג; ווען ער עסט - עסט ער מיטן אייבערשטן, ער טראכט פונעם אייבערשטן, ווען ער שפאצירט - רעדט ער צום אייבערשטן, ווען ער זיצט צווישן מענטשן - איז זיין מח ביים אייבערשטן. פארקערט, איך האב עס באהאלטן פון יעדן איינעם, ווייל איך האב גישט געוואלט האבן קיין מחלוקת, ביי עס האט פאסירט וואס האט פאסירט.

דארט וואו איך בין געווען מלמד - אין בפתח ט', האט די הנהלה זייער געוואלט איך זאל ווערן דער מנהל פון זייער ישיבה; זייער ישיבה האט זיך געהאלטן ביים פארמאכן און עס איז געווען קוים א מגן בחורים, און זיי האבן זייער געוואלט אויפבויען זייער קהילה, האבן זיי מיר זייער געבעטן איך זאל ווערן דארט מנהל. מען האט מיר אויפגענומען פאר מנהל אסרו חג פסח תשס"ו לפרט קטן; און גלייך ווען מייע תלמידים וואס האבן געלערנט ביי מיר די פאר יאר - תשס"ד, תשס"ה, תשס"ו, האבן געהערט אז איך ווער מנהל אין די ישיבה, זענען אלע צוריק געקומען

צו די ישיבה, פלוצלינג אין צוויי טעג האבן זיך איינגעשריבן פופציג בחורים, ווייל אלע בחורים וואס האבן געלערנט אין אנדערע ישיבות זענען צוריק געקומען.

פארנוואס זיי זענען צוריק געקומען, דאס וועסטו שוין אליינס פארשטיין; ווייל זיי האבן זייער ליב באקומען צו זיין א איד. איך האב גענומען אלע קינדער וואס קיינער האט אויף זיי נישט געקוקט, און זיי אויפגעהויבן; איך האב גענומען די קינדער וואס דרייען איבער די קלאס און זיי אויפגעהויבן; עס זענען געווען קינדער וואס זענען עמטליך געזעצן אינדרויסן פון קלאס א גאנץ יאר, זיי האבן שוין געהאט זייער מקום קבוע אינדרויסן פון די ביהמ"ד; איך פלעג זיי זען, איך האב געזען זייער הארץ, איך האב געזען די מרען וואס ליגט אונטער די ווילדע שטיק, די ווייטאג וואס ליגט אונטער זייער שטייכל און איך האב זיי גענומען און מחזק געווען. דערפאר, ווי גאר זיי האבן געהערט אז זייער אלטער מלמד ווערט מנהל, זענען זיי אלע צוריק געקומען.

דעם קומענדיגן יאר שנת תשס"ח לפרט קטן האט די ישיבה געהאלטן ביי אכציג בחורים, און אויף דעם קומענדיגן יאר תשס"ט זענען שוין געווען איינגעשריבן איבער הונדערט בחורים. בשעת וואס א יאר און א האלב צוריק איז קוים געווען מגין.

למעשה, ווען זיי האבן מיר ארויסגעווארפן, האט מיר מוהרא"ש זכרוננו לכרחה געהייסן עפענען א ישיבה;

איך האב אנגערופן די עלטערן פון אלע בחורים זאגן אז איך עפן אליינס א ישיבה. פארשטייט זיך אז אלע עלטערן האבן איינגעשריבן זייערע קינדער, אבער דא האט זיך אנגעפאנגען די מחלוקת, היות זייער אסאך פון די עלטערן זענען געווען חסידים פון דעם רב פון די קהילה וואו איך האב געארבעט, האבן זיי געוואלט אויפבויען די ישיבה פון זייער קהילה; פון דער אנדערע זייט, די בחורים האבן פארפירט אז זיי ווילן קומען לערנען ביי מיר. וואס האבן זיי געטון? זיי האבן מיר באשמוצט, מען האט מיר מבזה געווען - וואס עס העלפט נישט קיין מחילה אויף מוציא שם רע, אזוי ווי עס ווערט גע'פסק'נט (ירושלמי בבא קמא, פרק ה' הלכה ז): "המוציא שם רע אין לו מחילה", מען האט אנגערופן אלע עלטערן וואס האבן יא געוואלט שיקן זייערע קינדער, און גערעדט לשון הרע און הוצאת שם רע, ביז עס איז געווארן א טומל.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט מיר געשריבן א בריוו איך זאל עפענען א ישיבה; מוהרא"ש שרייבט אין די בריוו אז עס דארף נישט טראגן דעם נאמען "ברסלב", ווייל דער רבי האט בפירוש געזאגט מען זאל רעדן דיבורי אמונה מיט מענטשן נישט אין זיין נאמען: "וואס גייט מיר אן אז א מענטש וועט בענטשן ברכת המזון בפונה, ווען ער וועט נישט וויסן אז דאס קומט פון מיר", - האט דער רבי געזאגט.

אזוי האב איך געטון; איך האב געעפנט די ישיבה מיטן נאמען "תפארת צבי" אויפ'ן נאמען פונעם ... רבי

זכרוננו לברכה, ווייל קיינער האט מיר נישט געוואלט פארדינגען א פלאץ וואו צו לערנען מיט די בחורים, און איך האב נישט געהאט קיין ברירה, ווייל איך האב נישט געהאט וואו צו גיין. קודם זענען מיר געגאנגען אין א זאל וואו מען מאכט שמחות, מיר האבן צעטיילט די זאל מיט די מחיצות אויף ביתות און אזוי געלערנט, נאך א וואך, האט איינער געזאגט אז ער איז מסכים אריין צו נעמען די ישיבה בתנאי זיך צו בויען א חסידות; איך האב געפרעגט מותרא"ש, "אנדא" - האט מותרא"ש געזאגט, "דער עיקר לייג אריין אין די בחורים לימוד משניות, די בחורים זאלן זאגן פרקים משניות אפילו אן פארשטיין"; דאס פלעג איך הערן טאג און נאכט פון מותרא"ש זכרוננו לברכה: "לייג אריין אין די בחורים לימוד משניות, די בחורים זאלן זאגן פרקים משניות אפילו אן פארשטיין".

נאך אפאר וואכן איז מען געקומען צו דעם רב און מען האט אים געסטרראשעט אז מען גייט אים באשמוצן מיט פתבי פלסתר וכו'; ער האט זיך דערשראקן און אונז ארויס געווארפן און אראפ גענומען דעם נאמען "תפארת צבי"; האט מותרא"ש מיר געזאגט: "געב די נאמען 'תפארת התורה'", אבער עס האט נאך אלץ נישט געהייסן ברוסלב. און ביי די שיעורים וואס איך פלעג געבן אין ישיבה האב איך גערעדט נישט בשם דעם רבין, נאר: "עס שטייט אין די הייליגע ספרים...", "צדיקים האבן געזאגט..." איך האב קיינמאל נישט נאכגעזאגט בשם דעם רבין, און די בחורים

האבן ניטאמאל געוואוסט ווער מותר'א"ש איז, און ווער רבי
נתן איז וכו'.

נאכדעם האבן זיי מיר אנגעהויבן צו פארשפרייטן; מען
האט מפרסם געווען אז איך בין א ברסלב'ער
און איך מאך מיינע תלמידים פאר ברסלב'ער; מען האט
ארויס געגעבן ספרים און קונטרסים אנטקעגן מיר, אז איך
בין פארבאפט אין ברסלב און איך בין זייער סבנה'דיג ווייל
איך מאך די בחורים פאר ברסלב'ער. דעמאלט האב איך
געטראכט צו מיר: 'אז עס איז יא אזוי, אז מען שרייבט
אויף מיר איך בין א ברסלב'ער, פארנוואס זאל איך מיר
פארשטעקן? בעסער געזאגט פון וועמען זאל איך מיר
פארשטעקן?' האבן מיר געטוישט די גאמען פון די ישיבה:
"תפארת התורה היכל הקודש ברסלב".

דאס אלעס שרייב איך דיר, אז דו זאלסט נישט אנקוקן מיט
א זלוול א ברסלב'ער אינגערמאן וואס עס זעט אויס
ווי ער זוכט ארויס צו שטארן, ווען אונטער דאס וואס ער
שטארט ארויס ליגט אסאך פארנאסענע בלוט; וויפיל איך זאל
דיר שרייבן וואס עס איז אריבער אויף מיר, און וואס פאר
א בזיונות איך האב געליטן, וועסטו קיינמאל נישט גלייבן
וואס א ברסלב'ער איד גייט אריבער ווען ער קומט צום רבי'ן;
ווי די גאנצע משפחה געמט זיך אויף אים, מען הייבט אים
אן רודפ'ן, מען הויבט אן טרינקען זיין בלוט שטילערהייט,
בשעת די אנדערע קינדער טוען וואס זיי ווילן וכו'.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה איז מקורב געווארן ביי די פופצן יאר צום הייליגן רבי'ן, ער האט געלעבט פאר זיך און ער איז געווען דבוק צום אייבערשטן; נאכדעם וואס מוהרא"ש האט חתונה געהאט, איז געקומען א פעטער פון זיין ווייב'ס זייט, ער איז געוואויר געווארן אז מוהרא"ש לערנט די ספרים פון הייליגן רבי'ן, האט ער געשוואוירן אז ער גייט אים אוועק נעמען פון ברסלב; ער האט אנגעהויבן רודפ'ן מוהרא"ש - דער אייבערשטער זאל אפהיטן, ביז מוהרא"ש האט געזען אז עס רירט אן זיין שלום בית, האט מוהרא"ש געטון א זאך, מוהרא"ש פלעגט זאגן אז עס איז געווען א ווילדע זאך, ער האט געדרוקט אלע ספרים פון רבי'ן, און אונטן וואו מען שרייבט: "נדפס על ידי..." האט מוהרא"ש געשריבן: "נדפס על ידי ר' אליעזר שלמה ברסלב'ער ניו" (מיר האבן נאך דא אין ישיבה פון די אלטע ספרים וואו מען קען דאס זען), מוהרא"ש האט אים געוואלט זאגן מיט דעם, אז מיר קענסטו נישט אוועק נעמען פון רבי'ן, דאס איז מיין לעבן, און דאס איז מיין נאמען; דעמאלט האט דער פעטער געזען אז עס איז נישט דא וואס צו טון.

דאס אלעס שרייב איך דיר, כדי דו זאלסט וויסן אז נישט אלעס ווייסטו, און ווען דו זעסט ווי א מענטש גייט און קומט, און עס זעט אויס פאילו ער זוכט צו מאכן מחלוקת, זאלסטו וויסן אז אונטער די "ארויס שטארן" - ווי דו רופסט דאס, ליגט אסאך רדיפות.

דערפאר איז זיכער נישט פֿראי צו מאַכן מחלוקת ווען מען ווערט מקורב, און אז מען קען עס באהאלטן איז זיכער פֿראי, אָבער מען דארף געדענקען וואס דער רבי האט געזאגט אויף זיין חולק, ווען ער האט אָנגעפאנגען קריגן אויף אים: "אויב וועט ער מיר לאַזן אַ וועג פון דער זייט וועל איך אים גארנישט טון, אָבער אז ער וועט מיר אינגאנצן שטערן וועל איך אים צעשניידן אויף שטיקער"; דאס גייט ארויף אויף יעדע מקורב, אויב קען מען לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים בהצנע לכת, מען קען מקיים זיין אלעס וואס דער רבי זאגט אָן קיין מחלוקת - מה טוב ומה נעים, אָבער אז מען זעט אז מען גייט פארלירן דעם רבי'ן וכו', דעמאלט איז נישט שייך צו קוקן אויף אַ צווייטן, עס איז אַ בתינה פון תיך קודמין. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

צה

ווען מען לערנט אויפן סדר דרך הלימוד, מאכט מען א געהעריגע סיום? פרשת נשיאים סגולה לזווג הגון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

נאכן אָפּגעבן דעם ריכטיגן כבוד פאר'ן געערטער ראש ישיבה וויל איך פארלייגן מיין שאלה: היות אין די גאר נאנטע טעג גיי איך מיט'ן אייבערשט'נס הילף מסיים זיין מסכת קידושין פון תלמוד בבלי, וואס

איך האב דורכגעזאגט אויף דעם סדר דרך הלימוד וואס דער ראש ישיבה האט אויסגעלערנט, וויל איך פרעגן אויב אין אזא פאל מאכט מען א געהעריגע סיום, דאס הייסט זאגן קדיש דרבנן וכו'?

צווייטנס, לגבי וואס דער ראש ישיבה זאגט אז עס איז א סגולה צו זאגן די פרשת הנשיאים צו טרעפן א שידוך; וואס פונקטליך דארף מען זאגן און וואו שטייט עס?

א גרויסן יישר פת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וירא, ט' מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשריך ואשרי חלקך אז דו לערנסט אויפ'ן סדר דרך הלימוד וואס דער הייליגער רבי האט אויף געגעבן (שיחות הר"ן, סימן עו) וואס דער רבי זאגט: "שאין צריכין בלמוד, רק האמירה לבד; לומר הדברים בסדר, וממילא יבין", מען דארף נישט פארשטיין ווען מען לערנט, מען דארף נאר זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה און צום סוף וועט מען פארשטיין, "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל, רק יבין מחו בהלמוד, ויאמר בסדר בזריוות, וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליינס - אז

מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, מען זאל נאר זאגן די ווערטער כסדרן, און מען וועט פון זיך אליינס פארשטיין, "ואם לא יבין תכף, יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו - מה בכך?" און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל, וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל; און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל, איז אויך גארנישט, "כי מעלת רבוי הדמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'לגמור, ויהדר לספר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: 'גרסה נפשי לתאבה', חכמינו זכרונם לברכה זאגן, א מענטש זאל קודם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי הדמוד, שילמד במהירות, ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שזומד, לגמרם, ולחזור להתחיל, ולגמרם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'", ווייל אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעל, קען מען זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך, און מען איז זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל, ביז מען איז זוכה צו פארשטיין וואס מען לערנט.

זואויל איז דיר אז דו האסט מסיים געווען א מסכתא; מיט יעדע סיום וואס מען מאכט פארברענט מען דעם ס"מ. עס איז ידוע אז דער ס"מ האט זייער פיינט ווען מען

מאכט א סיום, ווייל דאס פארברענט אים אינגאנצן, און דאס איז טאקע מרומו אין זיין נאמען - סמא"ל איז די ראשי תיבות: "סיום מ'סכת אין ל'עשות", ער וויל נישט מען זאל מאכן א סיום אויף א מסכתא.

דו שרייבסט מיר אז דו האסט זוכה געווען צו מסיים זיין מסכת קידושין פון תלמוד בבלי און דו ווילסט וויסן צי דו זאלסט מאכן א סיום; אודאי זאלסטו מאכן א סיום, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קיח): אבני האט געזאגט: "תיתי לי, דכי חזינא צורבא מרבנן דשלים מסכתיה, עבידנא יומא טבא לרבנן", רש"י זאגט דארט, אז אבני איז געווען א ראש ישיבה, און יעדעס מאל א תלמיד האט מסיים געווען א מסכתא האט אבני געמאכט א סעודה; אבני האט זיך געפריידט מיט דעם, און געזאגט: "תיתי לי", זאל מיר קומען שבר אויף דעם וואס איך פלעג זיך מיט פרייען מיט יעדע סיום.

דערפאר, זע צו מאכן א סיום און רוף דייע עלטערן; דאס איז די גרעסטע ביבוד אב ואם - ווען עלטערן זעען ווי פלייסג מען לערנט.

מען קען זאגן קדיש דרבנן אפילו מען האט גורם געווען די גאנצע מסכתא; קוק אריין אין משנה ברורה (אורח חיים סימן נה, סעיף קטן ט) פארנוואס מען פירט זיך צו זאגן נאך א שיעור אדער נאך א דרשה די משנה (מכות ג, טז): "רבי חנניא בן עקשיא אומר".

בנוגע וואס דו פֿרעגסט וועגן א סגולה צו טרעפן א שידוך;
 דער רבי זאגט (ספר המידות, אות התנו, סימן ו): "מי שקשה
 לו למצא זוגו, ירגיל את עצמו לקרות בקרבנות הנשיאים",
 וועם עס גייט שווער צו טרעפן א שידוך זאל זאגן אסאך
 די "קרבנות הנשיאים", פון (במדבר י, א): "ויהי ביום פלות
 משה להקים את המשכן", ביזן סוף, וואס דאס איז די
 קריאה וואס מען לייגט חנוכה. עס איז געדרוקט אין יעדע
 סידור ביי קריאת התורה, קריאה לחנוכה; נאכדעם ווען מען
 ענדיגט דאס זאגן בעט מען דעם אייבערשטן - יעדער איינער
 אויף זיין שפראך: "רבנו של עולם, העלה מיר איך זאל
 זוכה זיין צו טרעפן מיין זיווג בזכות וואס איך האב געפאלגט
 וואס דער הייליגער רבי זאגט, אז מען זאל זאגן די קרבנות
 הנשיאים; העלה מיר באשעפער איך זאל שוין זוכה זיין צו
 טרעפן מיין זיווג, עס איז מיר אזוי שווער צו זיין א פלג
 גוף, און עס איז מיר זייער שווער צו זיין ערליך ווען איך
 בין אליינס, איך וויל חתונה האבן וכו' וכו'".

זייסן זאלסטו אז נאר סגולות וואס צדיקים האבן אויג געגעבן
 האבן א קראפט, די אלע סגולות וואס מענטשן פארקויפן
 וכו' וכו' האט נישט קיין שום האפט, עס איז סתם א קאפ
 פארדרייעניש. אבער סגולות וואס צדיקים האבן אויג געגעבן,
 דאס העלפט; מען דארף גלייבן אין דעם און אויסווארטן
 ביז מען איז זוכה צו באקומען די ישועה.

דער רבי זאגט נאך גוטע סגולות פאר איינעם וואס עס איז
 אים שווער צו טרעפן זיין שידוך (ספר המידות, אות התנו,

סימן ב): "קדוּשׁ לְבָנָה סִגְלָה שִׁימְצָא אָדָם אֶת זַוְגוֹ"; דְּעַרְפָּא דְאַרְף מֵעַן מִקְפִּיד זִיין צו מאַכֵּן קִידוּשׁ לְבָנָה יַעֲרֵן חוּדְשִׁי, און ווען מֵעַן עֲנֵדִיגט קִידוּשׁ לְבָנָה בְּעַט מֵעַן דָּעם אַיִבְעַרְשְׁטֵן מֵעַן זָאל זוכֶה זִיין צו טָרעפֵן די רִיבְטִיגֶע שִׂידוּךְ בְּזָכוֹת וואס מֵעַן האט גַעמאַכט קִידוּשׁ לְבָנָה.

דער עיקר בְּעַט אִיךְ דִּיר זַייער, שְׂטאַרְק זיך און ווער נִישַׁט צַעבֵראַכֵּן ווען דו זַעסט אז עס גִיט אַרִיבֶער נאָך אַ טאַג און נאָך אַ טאַג, און עס רִיקט זיך נאַרְנִישַׁט; דו טֵראַכְסט כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת: 'וואס וועט זִיין?' 'אַפְשֵׁר וועל אִיךְ שׁוֹיִן אַזױ בְּלִיבֵן?' 'ווער וועט מִיר נַעמֶען?' - די אַלֶּע שְׁלַעכְטֶע מַחְשָׁבוֹת וואס דער יֶצֶר הָרַע בְּרַענֵגט אַרײַן אין אַלֶּע בְּחוּרִים. אַלֶּע בְּחוּרִים טֵראַכְטֵן דָּאס פֿאַר זַי טָרעפֵן זַייער שִׂידוּךְ, אָבֶער זאַלְסט נִישַׁט טֵראַכְטֵן אַזױ; טֵראַכְט גוט, און וואַרט אױס פֿאַר דִיין יִשׁוּעָה. טו וואס דו האָסט צו טוֹן, פֿאַלֵּג דָּעם רַבִּי'ן און זַי מְקַיִם אַלֶּע עֲצוֹת וואס ער זאַגט, וועסטוּ בְּדַאִי גַעהאַלפֵן ווערן בְּקָרוֹב מִפֶּשׁ.

דער אַיִבְעַרְשְׁטֶער זאל הַעלפֵן זאַלְסט מַצְלִיחַ זִיין אין אַלֶּע דִינֶע וועגן.

 צו

שיקן אינגלעך נאך חדר צו לערנען מוזיק?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב צוויי גרויסע אינגלעך וואס זיי האבן גישט אלץ וואס צו טון נאך חדר. האב איך געטראכט זיי צו שיקן צו א היימישע קורס פאר קינדער זיך צו לערנען שפילן אויף א קיבארד אין א גיטאר. איז עס א גוטע זאך?

א גרויסן ווייטער פת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקרא, ט' מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

קינדער, ווען זיי קומען אהיים פון חדר, זענען בדרך כלל אפגעמוטישעט, זיי האבן א גאנצן טאג געלערנט און געדאווענט, און עס איז גישט קיין מצוה ארויפצולייגן אויפ'ן קאפ נאך לימודים; זייער אסאך מאל זוכן די עלטערן דאס צו טון פאר זייערע קינדער - גישט אזוי ווייט ווייל זיי ווילן די קינדער זאלן מצליח זיין, נאר מען זוכט ווי מען קען פטור ווערן פון די קינדער פאר נאך א שעה. קינדער זענען קינדער, און קינדער דארפן האבן צייט צו שפילן און

זיך אויסלופטערן; קינדער זענען נישט קיין מאשינען וואס דארפן ארויסגעבן סחורה פיר און צוואנציג שעה.

עס איז נישט קיין שלעכטע זאך אויסצולערנען פאר א קינד שפילן מוזיק וכו', אבער דאס ווענדט זיך שוין אינעם קינד, יעדע קינד איז א וועלט פאר זיך; עס זענען דא קינדער וואס האבן זייער ליב צו ליינען מעשיות, זיי קענען זיצן שעות אויף שעות און ליינען מעשה ביכלעך, נאכדעם זענען דא קינדער וואס האבן נישט קיין געדולד צו ליינען וכו', זיי האבן מער הנאה פון ארום טאנצן און ארום לויפן - דאס וואס עלטערן האבן נישט ליב וכו'; ווען עלטערן זעען ווי זייער קינד לעבט, שפרינגט און טאנצט, ווערן זיי גערווען, מען טראכט אז עס פעלט פאר'ן קינד וואס צו טון און מען שיקט אים צו א נאכט פולל, אדער צו טיטשערס לערנען וכו', אדער שלעפט מען אים איין מיט מעדעצין - מען מאכט אים פאר א קעיס און ער ווערט א גאנצע רחמנות, אבי די עלטערן זאלן נישט האבן ארום זיך א לעבעדיגע קינד, וואס באמת איז דער קינד געזונט און שטארק, עס פעלט אים גארנישט, ער וויל שפרינגען און טאנצן, אזוי ווי א געזונט קינד וכו'.

נאכדעם זענען דא קינדער וואס פארלאנגען דאס; זיי ווילן זיך לערנען מוזיק, שרייבן, מאלן, אזעלכע קינדער איז נישט קיין שום פראבלעם זיי דאס אויס צו לערנען. (פארשטייט זיך מען דארף וויסן ווער דער טיטשער איז, צי

ער לערנט נאר אויס שפילן, אָדער ער ליינט אויף אריין זיין השקפה אין די קינדער, וואס דאס קען זיין זייער שעדליך).

דער עיקר דארף מען אסאך מתפלל זיין צו האבן ערליכע קינדער; מען האט אמאל געבעטן א בֶּרֶסֶלְב'ער חסיד ער זאל דערציילן ווי אזוי ער האט זוכה געווען צו ערליכע קינדער; האט ער געענטפערט: "וואס מיינט איר, גוטע קינדער רייסט מען אראפ פונעם בוים? איך האב יעדן טאג געוויינט צום אייבערשטן איך זאל האבן ערליכע קינדער, איך האב געוויינט און געוויינט און מיט מיינע טרערן האב איך אפגעווישט מיין פנים, אזוי האב איך זוכה געווען צו קינדער וואס דאווענען און לערנען".

דאס שרייב איך דיר אז דו זאלסט וויינען יעדן טאג צום אייבערשטן - דו מיט דיין ווייב - אז איר זאלט זוכה זיין צו פנים ובני פנים עוסקים בתורה ובמצוות, דורכדעם וועסטו האבן נחת פון זיי, און עס וועט מקוים ווערן ביי דיר (תהלים קכה, ג): "בניך בשתלי זיתים סביב לשלחנה", אמן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיניע וועגן.

 צו

די קינדער פון די שכנים טשעפען מיינע קינדער.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך קען נישט גענוג דאנקען דעם ראש ישיבה פאר די שיינע שיעורים און פאר די אלע עצות ווי אזוי אנצוגיין אין לעבן.

איך האב לעצטנס געמופט ברוך ה' צו א נייע גרעסערע דירה. ביי די אלטע דירה איז נישט געווען צו סאך שכנים פאר די קינדער צו שפילן, און דא איז דא אסאך שכנים. מיר האבן געהאפט אז דא וועלן די קינדער האבן מיט וועם צו שפילן, למעשה איז אבער דא א פראבלעם אז די שכנים שיקן די קינדער לערנען אין א מוסד ווי מען האלט נישט פון די מוסד וואו מיינע קינדער לערנען, אין די קינדער הערן נישט אויף צו שלאגן און טשעפען מיינע קינדער, און זיי שרייען זיי נאך מיט שלעכטע נעמען.

איך האב שוין פרובירט צו רעדן צו די עלטערן אבער עס האט נארנישט געהאלפן, וואס נאך קען איך טון?

יישר כח.

תשובה:

געזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויבא, ט' מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב געליינט דיין בריוו און איך פארשטיי נאר גוט די ווייטאג וואס דו גייסט אריבער אז די שכנים טשעפען

דיינע קינדער; איך בין דאס אריבער ווען איך האב געעפנט די ישיבה בשנת תשס"ט לפרט קטן. דעמאלט האבן מיינע קינדער מורא געהאט צו גיין שפילן אינדרויסן ווייל קינדער פלעגן זיי נאך שרייען מיט אלע מיאוס'ע ווערטער. דאס האט מיר זייער וויי געטון, איך פלעג טראכטן צו מיר: 'דאס אז מען שרייט מיר אן גייט מיר נישט אזוי אן ווי דאס אז מען רודפ'ט מיינע קינדער צוליב זייער טאטע וכו'; וואס האב איך געטון? די קינדער וואס האבן געוואוינט אין די בגין וואו איך וואוינ, בין איך אריבער גענאנגען צו זייערע עלטערן און גערעדט צו זיי שיינערהייט, איך האב זיי געזאגט: "וויסן זאלט איר אז אייער זון טשעפעט מיינע קינדער, איך בעט איך רעדט צו אים", געלויבט דעם אייבערשטער אז עס האט זיך צוביסלעך אפגעשטעלט, אבער מיט די קינדער פון די גאס וכו' - זיי האב איך נישט געקענט אפשטעלן, זיי פלעגן מיר מאכן א באגלייטן יעדן טאג מיט 'קאצן מוזיק', צענדליגער קינדער פלעגן מיר נאכפארן מיט די בייקס און באזינגען: "פויו!" "שגן!" דעמאלט פלעג איך אויסרעכענען אהיימצוקומען אין די צייט ווען די קינדער זענען נישט אין גאס וכו'. מיינע קינדער האב איך נישט געשיקט אין פארק שפילן, איך האב זיי געהאלטן מיט מיר וכו'.

עס איז דא וועגן ווי אזוי מען קען דאס אפשטעלן; למשל, מען קויפט פארן קינד א סארט בייק וואס קיינער פון די שכנים האבן נישט, און אלע קוקן דאס ארויף, וועלן זיי נאכלויפן דיין קינד צי מען קען עס בארגן וכו'. אדער מען

קויפט א שפילצייג וואס אלע קינדער וועלן אים נאכלויפן
צו וועלן שפילן מיט אים.

אבער דער ריכטיגער וועג איז, מען דארף אויפבויען די
קינדער און זיי אויסלערנען נישט צו ווערן צעקלאפט
ווען איינער טשעפעט זיי; און אויב זיי זעען ווי קינדער האבן
זיך גענומען אויף זייערע ביינער, זאלן זיי צוריק געבן אן
רחמנות, דאס איז נישט קיין נקמה, דאס ווערט אנגערופן:
'סעלף דיפענס', דאס איז א בפירוש'ע הלכה (פנהרין עב):
"הבא להרגה, השבם להרגו"; ווען איינער וויל דיר הרג'נען,
זאלסטו אים קודם הרג'נען; דאס דארף מען אויסלערנען
פאר קינדער ווען זיי באקלאגן זיך אז קינדער טשעפען זיי,
מען זאל זיי אויפבויען אז זיי זאלן זיך נישט לאזן צעקלאפן.

מען דארף אויך אויסלערנען אז נקמה איז א לאו אין די
תורה; נקמה מיינט אז ווען איינער האט דיר געטון
א שלעכטע זאך טארסטו נישט צוריק טון קיין שלעכטס,
אבער ווען איינער געמט זיך אויף מיינע ביינער און וויל
מיד אויסרייסן, דעמאלט איז דא אן אנדערע הלכה - "השבם
להרגו".

א בחור האט מיר דערציילט אז ווען ער איז געווען א קינד
פון צען יאר אלט און ער איז געווען נישט קיין דאר
קינד בכלל וכו', איז ער אמאל אריין צו מוהרא"ש זכרנו
לברכה בעטן א ברכה ער זאל ווערן דאר; מוהרא"ש האט
גלייך פארשטאנען וואס דא גייט פאר, א קינד וואס קומט

בעטן א ברכה ער זאל זיין דאר, איז נאר ווייל מען טישעפעט אים אין חדר, אנדערש וואלט ער נישט געבעטן אזא סארט ברכה, האט אים מותרא"ש געזאגט: "דו דארפסט נישט זיין דאר, עס פעלט דיר גארנישט, דו זאלסט זיין פרייליך; און אויב איינער טישעפעט דיר אז דו ביסט גראב, זאלסטו אים צוריק געבן אזוי ווי עס דארף צו זיין". דער בחור דערציילט מיר אז זייט דעמאלט האט זיך ביי אים אלעס געטוישט, ער איז צוריק גענאנגען אין חדר, און ווען א קינד האט חזק געמאכט פון אים האט ער אים געגעבן מנה אחת אפים, ביז אפאר טעג איז ער געווען דער העלד צווישן די קינדער, און געלויבט דעם אייבערשטן אז ער איז געווארן מיט דער צייט זעלבסט-זיכער מיט זיך, און ער איז אויסגעוואקסן א געזונטער מענטש.

א מלמד פון אנשי שלומינו דערציילט מיר, ער איז א מלמד אין כּתה ב', און א יאר צוריק האט ער באקומען א קינד וואס איז געווען זייער צעקלאפט, ער איז געזיצן א גאנצן טאג אין דער זייט, איינזאם, מיט זיין פינגער אין מויל און קיינמאל זיך נישט געשפילט מיט די אנדערע קינדער. דער מלמד האט דאס נישט געקענט צוקוקן, איז ער גענאנגען פּרעגן ביים מלמד פון כּתה א', וואס איז די מעשה מיט דעם קינד וכו', האט אים דער מלמד געזאגט: "דער קינד?" - מיט א ביטול - "אים פלעג איך יעדן טאג פארשעמען פאר אלע קינדער, ווייל ער נעמט זיין פינגער אין מויל ווי א בעיבי"; דער מלמד האט אים יעדן טאג פארשעמט ברבים

רחמנא לצלן, ער פלעגט שפעטן פון אים אין בפתה: "קוקט קינדער, מיר האבן א בעיבי אין בפתה א' מיט זיין פינגער אין מויל", אזוי פלעגט ער יעדן טאג טון.

למעשה האט ער גארנישט אויפגעטון, ווייל דער קינד איז ווייטער געזיצן מיט'ן פינגער אין מויל, נאר איין זאך האט ער אויפגעטון אז דער קינד איז געווארן זייער צעקלאפט און פארשעמט, ער האט נישט געהאט קיין חברים, אלע האבן געלאכט פון אים, ער איז נאר געבליבן מיט איין חבר - זיין פינגער...

דער מלמד איז געווארן זייער דערשראקן צו הערן ווי דער פריערדיגער מלמד האט יעדן טאג פארשעמט דעם קינד, און ער האט געמאכט התבודדות, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן ער זאל אים אריינשיינען אן עצה וואס צו טון מיט דעם קינד, ווי אזוי ער קען העלפן אז דער קינד זאל ווערן צוריק א חלק פון די בפתה. דער אייבערשטער האט אים געהאלפן ער האט געהאט ישוב תדעת און געזאגט פאר דעם קינד: "איך האב נאכגעקוקט אין שלחן ערוך וואו איך האב געזען אז על פי הלכה מעג מען געמען די פינגער אין מויל", און ווען ער האט געהערט די קינדער חוץ מאכן פון דעם, האט ער געזאגט הויך פאר אלע קינדער אז מען מעג געמען די פינגער אין מויל, עס איז נישט קיין עבירה, און פלאי פלאים עס איז אריבער צוויי דריי וואכן, דער קינד האט אפגעלאזט זיין אלטע חבר - זיין פינגער און האט

מער נישט גענומען זיין פינגער אין מויל, ער האט באקומען
נייע חברים און ער איז צוריק געווארן א חלק פון זיין ב'תה.

זעט מען פון דעם ווי ווייט מען דארף אכטונג געבן
אויפצובויען קינדער, זיי זאלן נישט זיין ביי זיך צעקלאפט
און צעבראכן ווען איינער מאכט זיי אוועק און ווען מען
טשעפעט זיי.

דערפאר זאלסטו זייער מחזק זיין דייע קינדער זיי זאלן
זיין אזוי שטארק ביי זיך, אז זיי זאלן נישט ווערן
צעקלאפט אויב איינער וויל נישט שפילן מיט זיי. מוהרא"ש
זאגט, א מענטש דארף זיין אזוי זיכער מיט זיך, אז ווען ער
זעט ווי איינער דארף אים נישט, זאל ער זאגן צו זיך: 'דו
דארפט מיר נישט? דארף איך דיר נישט טויזנט מאל
מער!'

זעל פולם האבן מיר אן עצה פון תפילה; וויין זיך אויס
צום אייבערשטער אז מען זאל נישט טשעפען דייע
קינדער. בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט זען נחת פון דייע
קינדער, זיי זאלן זיין ערליכע אידן יראי ה', זיי זאלן לעבן
מיטן באשעפער און זיי זאלן לערנען און דאווענען.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דייע וועגן.

צה

מעג מען זיך לערנען ענגליש?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן אויב עס איז א פֿראבלעם צו לערנען פֿרעמדע שפראכן; מעג מען זיך לערנען די ענגלישע שפראך? איך האב אמאל געהערט אז רבי נחמן האט גע'אסר'ט צו לערנען פֿרעמדע שפראכן, איז דאס ריכטיג?

מיט דאנק פון פֿאראויס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וזרא, ט' מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קטן מרת ... תחינה.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מוזתרא"ש זכרוננו לברכה שרייבט (שאלות ותשובות ברסלב, ד' אלפים, קס"ח) פֿאר איינעם וואס פֿרעגט אים אן אט די שאלה, צי מען מעג לערנען די ענגלישע שפראך ווייל ער האט געהערט אז דער רבי האט נישט געלאזט לערנען קיין לשונות של גוים; ענטפערט אים מוזתרא"ש אז דאס וואס דער רבי האט זייער מקפיד געווען מען זאל נישט לערנען לשונות הגוים, דאס מיינט מען נישט צו זאגן אז א מענטש זאל זיך נישט אויסלערנען די שפראך וואס מען רעדט דארט

וואו ער וואוינט (אזוי אויך ענגליש וואס דאס איז היינט צו
 מאגס די שפראך פון די וועלט), נאר דאס איז געווען ווייל
 די גוים האבן געוואלט אז מען זאל לערנען זייער שפראך
 און לערנען זייערע חכמות וואס איז אנגעפולט מיט כפירות
 ואפיקורסות.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן יט): ווען א מענטש
 איז זוכה צו רעדן לשון קודש איז ער זוכה צו תיקון
 הברית; דאס מיינט מען נישט דוקא לשון הקודש, נאר סיי
 וועלכע שפראך א מענטש רעדט, אויב רעדט ער א הייליגע
 שפראך, דאס הייסט ער רעדט נישט קיין ניבול פה, דעמאלט
 איז ער זוכה צו תיקון הברית. אבער אז א מענטש רעדט
 לשון הקודש, און ער איז מנבל זיין מויל מיט אלע מיאוס'ע
 ווערטער, וועט ער נישט זוכה זיין צו תיקון הברית, פארקערט
 ער וועט באקומען א גרויסער עונש, עיין שם; זעט מען פון
 דעם אז יעדע שפראך וואס מען רעדט - אויב רעדט מען
 איידל און הייליג, איז די שפראך לשון הקודש.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין
 אלע אייערע וועגן.

צט

ביים בענטשן, מעג מען דאנקען אויף אידיש?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אויב איך האב געהאט גאר א גוטע פרישטאג לידגמא, און איך שפיר אז איך וויל באדאנקען דעם רבוננו של עולם מער ווי געווענליך, איז אויסגעהאלטן להלכה עם צו זאגן בשעת'ן בענטשן אין אידיש?

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקרא, ט' מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף בענטשן ברכת המזון מיט די נוסח וואס די הייליגע חכמים האבן מתקן געווען [הגם על פי הלכה איז ברכת המזון בכל לשון; (עיין משנה ברורה, סימן קפה, סעיף קטן א)] ווייל "אם לא הזכיר בברכת הארץ ברית ותורה - מחזירין אותו (סימן קפו, סעיף ג)", אויב מען דערמאנט נישט אין ברכת המזון "על בריתך שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדתנו" האט מען נישט יוצא געווען ברכת המזון. דערפאר דארף מען אכטונג געבן צו בענטשן איגעווייניג אין א בענטשער; דער משנה ברורה זאגט (סימן קפה, סעיף קטן א): "והמדקדק יזהר לברך לכתחילה תוך הספר ולא בעל פה",

מען זאל מ'דקדק זיין צו בענטשן פון אינעווייניג אין א
בענטשער און נישט אויף אויסנווייניג.

דער משנה ברורה ברענגט אראפ א מעשה פון ספר חסידים,
אז עס איז געווען אן ערליכער איד וואס ער איז
געקומען אין חלום צו איינע פון זיינע קרובים און אים
געזאגט: "יערן טאג גיי איך אריבער א שווערע משפּט, ווייל
איך האב נישט אכטונג געגעבן ווען איך האב געבענטשט
צו בענטשן מיט פּונד".

מוהרא"ש זכרונו לברכה פלעגט זייער אסאך מעורר זיין
אלע זיינע תלמידים מען זאל זיך צוגעוואוינען
צו בענטשן דוקא אין א בענטשער. מוהרא"ש פלעגט זאגן
אז דאס איז א סגולה פאר עשירות, און דאס וואס ער האט
זוכה געווען צו זיין גרויסע עשירות, איז נאר ווייל ער האט
זיך צוגעוואוינט נאך פון אלס בחור צו בענטשן אינעווייניג.

דערפאר, זיי נישט קיין אויבער חכם; קום נישט מיט קיין
גייע זאכן אז מען זאל בענטשן אין אידיש. דו
בענטש ברכת המזון אזוי ווי די חכמים האבן מתקן געווען,
און אז דו ווילסט דאנקען דעם אייבערשטן פאר די פיינע
עסן, זאלסטו טון וואס דער הייליגער רבי האט געטון (תי
מוהר"ן, סימן רל"ז), דער רבי האט זיך נישט פאנגונגט מיט די
נאך ברכה, נאר ער פלעגט שוין אין די יונגע יארן דאנקען
דעם אייבערשטן אויף אידיש פאר אלע עסן וואס ער האט
געגעסן בפּרטיות, אזוי ווי רבי נתן שרייבט דארט, אז דער

רבי האט געדאנקט דעם אייבערשטער אויף די רעטעך, אויף די לעקעך - דאס זאלסטו נאכמאכן; זאלסט בענטשן אזוי ווי מען דארף בענטשן, מיט יראת שמים, און נאכ'ן בענטשן זאלסטו דאנקען דעם אייבערשטן בפרטי פרטיות אויף אלעס וואס ער געבט דיר.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות נ:): "מברכותיו של אדם נפר, אם תלמוד חכם הוא, אם לאו", ווען א מענטש מאכט ברכות אזוי ווי עס דארף צו זיין, זעט מען אז ער איז אן ערליכער איד.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות אכילה, חלק ב', סימן נ): "על ידי ברפת המזון נתודע השם יתברך בעולם"; אברהם אבינו האט אריין געברענגט דעם אייבערשטן אין די גאנצע וועלט. ער פלעגט געבן צו עסן פאר אלע גוים בחינם, און ווען מען איז אים געקומען זאגן יישר כח, פלעגט ער זאגן: "נישט פאר מיר קומט דעם יישר כח, דאנקט דעם אייבערשטן וואס ער האט באשאפן די וועלט מיט די גוטע עסן", האבן זיי אלע געבענטשט דעם אייבערשטן, ביז אלע האבן אנגעהויבן צו וויסן אז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט (עיון מדרש בראשית רבה מג, ט). דאס זאגט דער רבי: "על ידי ברפת המזון, נתודע השם יתברך בעולם", אז מען עסט און מען בענטשט, דורך דעם ווערט דער אייבערשטער גרויס אויף די גאנצע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיניע וועגן.

ק

ווי אזוי קען איך מסדר זיין מיין טאג?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ראשית כל וויל איך זיך באדאנקען פאר'ן חשוב'ן ראש ישיבה שליט"א פאר די געוואלדיגע חסד און געטריישאפט צו ענטפערן פאר יעדן איינעם אויף זיינע פארשידענע שאלות, ווייל יעדער האט דאך עפעס אנדערש וואס באדערט אים. איר האט די געוואלדיגע זכיה צו העלפן אידישע קינדער. ישלם לכם ה' פעלכם ויהי משפורתכם שלימה מעם ה'.

אצינד וויל איך פרעגן מיין שאלה. איך בין א אינגערמאן וואס ארבעט בערך 8-9 שעה א טאג, און איך ווייס די געוואלדיגע זכות און מצוה פון לערנען כל התורה בולה, און אויפשטיין חצות וכו' וכו', איך האב דעם חשק דערצו וכו', און איך האב שיעורים צופרי און ביינאכט. אבער איך בין נישט קיין מסודר'דיגער מענטש, ממילא הויב איך אן פסדר פון פריש און עם ארבעט זיך נישט אים, פארלירט מען די געדולד, ווייל מ'קומט נישט אן מיט גארנישט.

דעריבער אויב איז מעגליך דער ראש ישיבה שליט"א זאל מיר שרייבן א סדר זיך צו האלטן דערצו און אנקומען בעזרת ה' ותבנה צו לערנען און קונה זיין תורה מיט אן אמת ולעשות נחת רוח להבורא ותבנה שמו.

יישר פת גדול ותזכו להמשיך לעזר לכל, ושכרכם תרבה מאוד ותזכו לכל טוב סלה.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויקרא, י"א מר-חשוון, שנת תשע"ח לפקט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

אודך האב ערהאלטן דיין בריוו.

רבי אברהם בן רבי נחמן זכרוננו לברכה, ווען מען האט
אים געבעטן ער זאל געבן הנהגות, פלעגט ער ענטפערן
אזוי: "מען קען נישט געבן קיין הנהגות פאר א מענטש,
נאר איין הנהגה קען מען געבן דעם מענטש, מען קען אים
מעודד זיין ער זאל רעדן צום אייבערשטן"; ווען מען פרגעט
אן הנהגה, א סדר היום, קען מען נישט זאגן פאר דעם
מענטש וואס צו טון, ווייל יעדער מענטש איז א וועלט פאר
זיך; עס קען זיין א הנהגה וואס ביי איינעם איז דאס א
גוטע הנהגה, אבער פאר א צווייטן איז דאס נישט גוט,
אבער איין זאך קען מען מעודד זיין א מענטש - אויף
התבודדות, מען זאל יעדע זאך בעטן דעם אייבערשטן.

א מענטש דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן ער זאל
זיין פרייליך; מותר"ש זכרוננו לברכה פלעגט פסדר
אראפ פרגענגען דעם מאמר חכמינו זכרונם לברכה (תנחומא
שמיני, ח): "לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי
ששמח היום שמח למחר"; א מענטש דארף זיך נישט
מבלבל זיין וואס עס וועט זיין מארגן וכו', נאר טראכטן
פונעם היינט, לעבן מיט'ן היינטיגן טאג און זוכן דאס גוטס
פונעם טאג.

דערפאר בעט איך דיר זייער דו זאלסט פֿרובירן מיט אלע דייןע כוחות צו זיין פֿרייליך, און איינמאל מען איז פֿרייליך איז מען זוכה צו ישוב הדעת, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י): "מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך, ואינם מתקרבים אליו יתברך, הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת", פֿארנוואס זענען מענטשן ווייט פונעם אייבערשטן? ווייל מען האט נישט קיין ישוב הדעת צו טראכטן וואס איז דער תכלית בזה העולם, וואס האט מען פון אלע תאוות וכו', עס בלייבט דאך גארנישט איבער פונעם מענטש, נאר דאס ביסל עבודת השם יתברך וואס א מענטש כאפט אריין בזה העולם; און ווי אזוי קען מען זוכה זיין צו ישוב הדעת, מען זאל וויסן וואס מען האט צו טון דא אויף דער וועלט? זאגט דער רבי: "אך דע, שעל ידי מרה שחורה, אי אפשר להנהיג את המוח ברכונו, ועל בן קשה לו לישוב דעתו", ווען א מענטש איז דעפֿרעסט איז אים זייער שווער צו טראכטן גארמאל וכו', ווייל דער מוח איז אים מצומצם, "רק על ידי השמחה יוכל להנהיג המוח ברכונו, ויוכל לישוב דעתו, כי שמחה הוא עולם החרות", אבער ווען א מענטש איז פֿרייליך, דעמאלט קען ער טראכטן וכו', ווייל ווען מען איז פֿרייליך איז דער מוח גרייט אפֿן און נישט מצומצם.

דאס וואס דו שרייבסט אז דו ווילסט זאגן "תיקון חצות"; וויסן זאלסטו אז יעדער מענטש איז אנדערש, איינער דארף שלאפֿן מער, א צווייטער איז אים גענוג צו שלאפֿן

ווייניג. דער רבי האט געהאט א תלמיד רבי בער זכרוננו
 לברכה פון מעדוועדיווקע, ער פלעגט זיך זייער מוסשען
 אויפצושטיין חצות; יעדע נאכט איז ער געבליבן שלאפן -
 מיט אנדערע תירוצים, אבער עס פלעגט אים זייער וויי טון
 אז ער פארשלאפט זיינע טעג און יארן. איז ער אויפגעקומען
 מיט א פלאן, ער האט געדינגען א גוי זאל אים קומען יעדע
 נאכט וועקן ביי חצות, דער גוי פלעגט קומען צוועלף אזייגער
 קלאפן אויף זיין פענסטער, ער האט געקלאפט און געקלאפט
 ביז רבי בער איז אויפגעשטאנען, אבער אזוי ווי ער איז
 געווען א שוואכער כאראקטער, פלעגט ער נאך זיין זייער
 מיד, און נאכדעם וואס דער גוי האט אים אויפגעוועקט,
 האט ער געטראכט צו זיך: 'איך לייג זיך צוריק נאר פאר
 אפאר מינוט'. פארשטייט זיך אז ער איז געבליבן שלאפן
 ביזן טאג אריין; אזוי איז געווען נאכט נאך נאכט, ווען ער
 האט געזען אז די עצה העלפט נישט און ער פארשלאפט
 יעדע נאכט, איז ער געווארן זייער צעבראכן, האט ער
 געטראכט א צווייטע עצה - ער האט געבעטן דעם גוי אז
 ער זאל נישט אנועק גיין פון דארט ביז ער קומט ארויס,
 פון דעמאלט און ווייטער, ווען דער גוי איז געקומען קלאפן
 אים אויפן וועקן און רבי בער האט אים געזאגט אז ער איז
 שוין אויף און ער קען שוין אהיים גיין, האט אים דער גוי
 געזאגט: "איך גיי נישט אנועק ביז דו טוסט זיך אן דייע
 קליידער, און דו קומסט ארויס - אזוי ווי מיר האבן
 אפגעשמועסט". דער גוי איז נישט אנועק פון דארט ביז ווי

לאנג ער איז ארויס געקומען, פלעגט ער טאקע אויפֿשטיין ווייל ער האט נישט געהאט קיין אנדערע ברירה, אבער ער פלעגט האבן שרעקליכע קאפ ווייטאג, ביז ער איז שיעור משוגע געווארן.

ווען ער איז געקומען צום רבי'ן האט ער זיך אויסגעגאסן זיין הארץ, ער האט דערציילט פארן רבי'ן אז ער איז זייער מיד וכו', האט אים דער רבי געזאגט: "שלאף און עס, נאר היט די צייט", שפעטער האט אים דער רבי געזאגט: "דיין חצות וועט זיין דריי אזויגער".

זעט מען פון דעם, אז מען קען נישט נאכמאכן א צווייטן; איינער דארף שלאפן מער און איינער קען שלאפן ווייניגער. דער עיקר דארף מען היטן די צייט און זיך נישט איבערשטרענגען. דער רבי זאגט (ספר המידות, אות תשובה, סימן פד): "תקון הגוף קודם תקון הנפש", א מענטש דארף אכטונג געבן אז קודם זאל זיין גוף זיין רואיג און נישט איבערגעשטרענגט, און נאכדעם זאל ער אכטונג געבן אויף זיין נפש; ווען דער יצר הרע זעט א מענטש וועם ער קען נישט בייקומען - דער מענטש פירט זיך זייער ערליך, קומט ער צום מענטש ווי א פרומער, ער מאכט אים שפירן אז ער טוט נישט גענוג, און ער פארדרייט אים דעם קאפ אז ער זאל פאסטן און טון סיגופים וכו' וכו'. פארשטייט זיך אז דער מענטש האט נישט קיין פת צו דעם, פאלט ער אראפ און ער ווערט שוואך, ער בלייבט ליגן אין בעט אן

קײן בַּח, עַר קען נישט דאווענען און נישט לערנען, און אזוי האט ער געכאפט דעם מענטש אין זיין פאסטקע.

דערפאר דארף מען זייער אכטונג געבן צו עסן צו דער זעט און שלאפן גענוג - וויפיל דער מענטש דארף; עס איז נישט שייך צו זאגן פאר א מענטש וויפיל שעה ער דארף שלאפן, ווייל יעדער מענטש איז אנדערש.

מוֹתְרָא"ש זכרוננו לברכה פלעגט אסאך קומען אין ישיבה געבן דרשות פאר די בחורים, פלעגט ער שטענדיג זאגן פאר די בחורים אז מען זאל עסן אסאך, ווייל א בחור דארף עסן צו דער זעט, נאר דער עיקר זאל מען אויסנוצן די צייט. רבי נתן פלעגט זאגן, אז ווען ער האט געהערט פון רבי'ן: "מעט גם בן טוב", אביסל איז אויך גוט; פון דעמאלט האט ער זייער מצליח געווען. ווייל איינמאל א מענטש ווייסט אז מען קען נישט נאכמאכן א צווייטן, נאר יעדער מענטש דארף דינען דעם אייבערשטן לויט זיינע בוחות, דעמאלט איז ער מצליח.

מוֹתְרָא"ש זכרוננו לברכה האט אויך געלערנט אז מען זאל זאגן תיקון חצות פאר מען לייגט זיך שלאפן. מוֹתְרָא"ש זאגט אז רוב מאל לייגט זיך א מענטש שלאפן נאך חצות, דערפאר זאל מען זאגן חצות נאך קריאת שמע, פאר מען לייגט זיך שלאפן.

מען האט געהאט אסאך טענות אויף מוֹתְרָא"ש זכרוננו לברכה; איינע פון די טענות איז געווען דאס, אז היתכן מוֹתְרָא"ש

זאגט מען זאל זאגן חצות פאר מען לייגט זיך, ווען דער רבי זאגט בפירוש מען זאל 'אויפשטיין' זאגן חצות (שיחות הר"ן, סימן שא), אבער מוהרא"ש האט געזאגט: ווען א מענטש קען אויפשטיין זאגן חצות - איז זיכער גוט, און דאס וויל דער רבי, אבער דער רבי האט אויך געזאגט (שיחות הר"ן, סימן נא): "את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד", דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר: די וועלט נארט איך, לאזט איך נישט נארן; א מענטש דארף זייער אכטונג געבן ער זאל זיך נישט אפנארן. ווען א מענטש זעט אז עס גייט אריבער נאכט נאך נאכט און ער בלייבט שלאפן, זאל ער כאטש זאגן תיקון חצות פאר ער גייט שלאפן. דערפאר פלעגט מוהרא"ש זאגן מען זאל זאגן חצות פאר מען גייט שלאפן.

אויך זאלסטו וויסן אז מען קען זאגן תיקון חצות א גאנצע נאכט - ביזן עלות השחר; יעצט ווינטער ווען די עלות איז זייער שפעט, קען מען זאגן תיקון חצות ווען מען שטייט אויף. איך גיי איינמאל א וואך מיט מיינע קינדער צו קברי צדיקים פארטאגס, מיר זאגן דארט תיקון חצות, און נאכדעם זענען מיר זיך מתבודד צום אייבערשטן; איך טו דאס מיט זיי, ווייל איך געדענק ווען איך בין געווען א בחור, און איך פלעג פארן מיט מיין זיידע קיין מירון, מיין זיידע האט מיר שוין אויפגעוועקט צוויי אזוינער פארטאגס, און מיר פלעגן ארויפגיין פארטאגס צו די מערה לערנען דארט א גאנצע נאכט ביז וותיקון. פלעג איך דארט זען ערליכע ברסלב'ע חסידים זיצן אויף דער ערד און זאגן תיקון חצות מיט בכיות נוראות,

און דאס איז מיר אריין אין מיינע ביינער; איך וויל אז מיינע קינדער זאלן דאס אויך נאך מאכן, זיי זאלן זיין ערליכע אידן.
שטארק זיך און בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט זיין מסודר, נישט טוישן יעדן מאג צו א צווייטע עבודה, וועסטו זוכה זיין צו אלעם גוטם.

קא

וועלכער סארט בחור זאל איך זוכן פאר מיין טאכטער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אויס די שיעורים אויף די האמליין, און א דאנק דעם האט זיך מיר געעפנט א נייע וועלט ברוך ה'!

מיין עלטסטע טאכטער איז שוין ברוך ה' אין שידוכים, זי איז זייער געראטן ברוך ה' און מ'טראגט אן זייער גוטע שידוכים. מיין ווייב וויל לבתחילה דוקא א בחור וואס וועט זיצן לכל הפחות פינף יאר אין כולל און דער מחותן זאל זיי אויסהאלטן, אזוי ווי רוב פון מיינע שוואגערס. אבער איך מיין אז איין יאר איז גענוג, איך בין אויך נישט געווען אין כולל מער פון א יאר, נאכדעם בין איך געגאנגען ארבעטן.

בכלל וויל איך וויסן ווי אזוי קען מען וויסן וועלכער בחור איז טאקע א תלמיד חכם? יעדער שדכן פרובירט צו זאגן די בעסטע.

אונז ווארטן צו הערן וואס דער ראש ישיבה וועט זאגן.

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגא, י"ב מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען מען הערט אויס שידוכים דארף מען וויסן אז די צייט
לויפט, און מען קען פארשפילן די צייט; ווי געלונגען
אייער טאכטער זאל נאר נישט זיין, און איר שפירט זיך גוט
ווען שדכנים לויפן אייך נאך וכו', דארפט איר וויסן אז דאס
האלט נישט אן פאר צו לאנג. מען זעט געבעה זייער אסאך
עלטערע מיידלעך וואס ווערן עלטער און עלטער, און זיי
האבן נישט חתונה - נאר ווייל זיי זענען געווען זייער געלונגען
און מען האט זיך געוועלט און געוועלט, און מען האט זיך
נישט געקענט דערוועלן.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (יבמות סג): "נחות דרגא ונתיב
איתתא", גיי אראפ א טרעפל און האב חתונה;
אויב איז מען זייער געלונגען דארף מען אראפ גיין א טרעפל,
דאס הייסט מען זאל געמען א שידוך אפילו עס איז ווייניגער
חשוב וכו'. איך ווייס אז עס איז נישט געשמאק צו הערן,
און יעדער טראכט: 'איך האב די געלונגענסטע', 'איך האב
די בעסטע סחורה צו פארקויפן'; זייער פיין, זייער חשוב,
עלטערן זענען בארעכטיגט צו האלטן פון זייערע קינדער און
זיך גרויסן מיט זיי, אבער נישט אויף צו האלטן זייער שידוך
- אפילו פאר איין טאג.

דערפאר, אז דו שרייבסט מיר אז דו האסט זייער א געראטענע מאכטער, און מען טראגט אן שידוכים, זאלסטו זיך צו יאגן און נישט זיין קלויבעריש.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קמ"ח סב): "האוב את אשתו בגופו, והמכבדה יותר מגופו, והמדרוך בגניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקן, עליו הכתוב אומר (איוב ה, כד): "וידעת כי שלום אהלך"; ווער עס האט ליב זיין ווייב אזוי ווי זיך אליין, ער איז מכבד זיין ווייב מער ווי ער איז זיך אליינס מכבד. ער איז מחנך זיינע קינדער זיי זאלן זיך אויפפירן אזוי ווי מען דארף און ער מאכט זיי חתונה יונגערהייט, אויף אים איז געזאגט געווארן דעם פסוק (איוב ה, כד): "וידעת כי שלום אהלך, ופקדת נוק, ולא תחטא"; אזוי אויך זאגן חז"ל (סנהדרין ק): "בת לאביה מטמונת שוא, מפתחה לא ישן בפילה, בקטנותה שמה תתפתה, בגערותה שמה תונה, בגרה שמה לא תנשא"; דערפאר טאר מען נישט זיין קלויבעריש, כדי מען זאל נישט פארשפילן די צייט.

ווען מען זוכט א בחור צו נעמען פאר אן איידעם דארף מען בעיקר קוקן אויף צוויי נקודות, דאס ערשטע זאך דארף מען קוקן צי ער האט גוטע מידות - דאס קומט פאר אלעס, און דאס איז וויכטיגער פון אלעס. נאכדעם דארף מען זען צי ער האט יראת שמים; מותר א"ש זכרונם לברכה זאגט אז מען קען דערקענען א בחור צי ער האט יראת שמים, ווען מען זעט ווי אזוי דער בחור דאווענט. א בחור מיט יראת שמים דאווענט אין א סידור אויף איין

פלאץ, מה שאין בן א בחור וואס האט נישט קיין יראת שמים זעט מען גלייך ווי אזוי ער דאווענט; ער דאווענט אן א סידור, דריידט זיך פון איין פלאץ צום צווייטן, לויפט אהין און צוריק וכו'. אויב דו ווילסט וויסן צי דער בחור האט יראת שמים, ווער געוואיר ווי אזוי דער בחור דאווענט, גיי אהין און באטראכט ווי אזוי ער דאווענט, וועסטו שוין אלעס זען.

וויסן זאלסטו אז דער עיקר פונעם מענטש איז די מידות; יא לערנען נישט לערנען - דאס קען מען זיך טוישן. מען זעט זייער אסאך בחורים וואס האבן פלייסג געלערנט אלס בחור, און נאך די חתונה האבן זיי אינגאנצן אפגעלאזט דאס לערנען, און פארקערט אויך, איך האב שוין געזען אסאך בחורים וואס האבן נישט געלערנט אזוי פלייסג אלס בחור, און נאך די חתונה האבן זיי אנגעהויבן צו לערנען; זיי האבן גוט חתונה געהאט, זייערע ווייבער האבן זיי מחזק געווען צו האבן א שיעור, צו האבן א רב וכו', און זיי זענען אינגאנצן גתהפך געווארן לטוב. אבער מידות - דאס איז שוין עפעס אנדערש, דאס איז זייער שווער א מענטש זאל זיך טוישן; אויב האט דער בחור נישט קיין גוטע מידות, קומט ארויס דער גאנצער אמת נאכדעם וואס די שבע ברכות ענדיגט זיך, מען טרעפט זיך מיט א תיה ארויס פון ישיבה.

דערפאר פארשטיי איך בכלל נישט די שאלה וואס דו פרעגסט מיר - איין יאר בולל, צוויי יאר בולל, פינף יאר בולל; דאס איז נישט אויף וואס מען דארף קוקן.

ממה נפשך - איז ער א מתמיד, ער איז מצליח אין לערנען, פארנוואס זאל ער נאר לערנען פינף יאר אין בולל, זאל ער ממשיך זיין א גאנץ לעבן צו לערנען תורה וכו', האלט ער נישט ביים לערנען - טאר ער נישט זיצן אפילו איין טאג אין בולל.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות נאוף, חלק ב', סימן י): "איש במל שאין עוסק בשום עסק, על ידי זה תאונתו מרבה וכו', ומדבר דברי טינות תמיד", ווער עס גייט ליידג, ער טוט נישט גארנישט, זענען זיינע תאונות זייער גרויס וכו', און ער רעדט שטענדיג שמוציג; דאס זעט מען ליידער ביי אינגעלייט וואס האלטן נישט ביים לערנען און גייען ליידג, זיי וואלטן גערן גענאנגען ארבעטן, נאר זיי האבן מורא וואס מענטשן וועלן זאגן וכו', ממילא זיצן זיי אין בולל און טוען גארנישט.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (כתובות נט:): "הפטלה מביאה לידי שעמום", גיין ליידג ברענגט אז דער מענטש זאל משוגע ווערן, "לידי זמה", און עס ברענגט אים צו טון עבירות; דערפאר פארשטיי איך נישט פארנוואס דו קוקסט אויף איין יאר בולל, צוויי יאר בולל, דריי יאר בולל; דער עיקר דארף מען קוקן אויף גוטע מידות און יראת שמים.

פארשטייט זיך אז אן תפילה איז גארנישט דא; בעט דעם אייבערשטן זאלסט טרעפן פאר דיין טאכטער אן ערליכער בחור, א ירא שמים, א בעל מידות טובות,

ווייל שידוכים האט נאר מיט'ן אייבערשטן. אזוי ווי תכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה סח, ג): "מצינו בתורה בנביאים ובכתובים שאין זוגנו של איש אקא מן הקדוש ברוך הוא, מיר געפונען אין די תורה און נביאים און אין כתובים אז א שידוך האט נאר מיט'ן אייבערשטן, אין די תורה שטייט (בראשית כד, ג): "ויען לבן ובתואל, ויאמרו, מה יצא הנדבר", אין נביאים שטייט (שופטים יד, ה): "ואביו ואמו לא ידעו כי מה היא", און אין כתובים שטייט (משלי יט, יד): "בית והון נחלת אבות, ומה' אשה משבלת", זעען מיר איבעראל אז נאר דער אייבערשטער געבט שידוכים.

נאר דורך תפילה וועסטו זוכה זיין צו חתונה מאכן דייע קינדער, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות רחמנות, סימן יא): "על ידי בקשת רחמים, זוכה לעשות שידוכים טובים והגונים", דורך תפילה איז מען זוכה צו טון גוטע שידוכים; זעט מען אז נאר תפילה איז די עצה צו מרעפן א גוטע שידוך - סיי פאר זיך און סיי פאר די קינדער. קריג זיך נישט מיט דיין ווייב, דו בעט דעם אייבערשטן ער זאל דיר העלפן אז דייע קינדער זאלן חתונה האבן יונג און גרינג, וועסטו זען וואונדערליכע ניסים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן.

קב

איך האב א שווערע ארבעט, און מען צאלט מיר ווייניג.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר די שיעורים, איך מיט מיינע חברים הערן דאס אויס במעט יעדן טאג, און מיר זענען זיך מכה דערמיט.

מיר האבן ברוך ה' אנגעהויבן שיעורים בסדרן, און מעביר סדרה זיין יעדע וואך די חומש. אויך ליין איך די בריוון, און אסאך בריוון זענען ממש ווי געשריבן פאר מיר.

איך בין גענאנגען ארבעטן גלייך נאך די חתונה, און מיין בעל הבית האט אנגעהויבן מיט 11 דאלער א שעה, און נאך א יאר איז ער ארויף צו 12 דאלער א שעה, אבער אפילו נאך צוויי יאר וויל ער נישט געבן מער, אויך האלט ער זיך נישט אפ פון שרייען אויף יעדע קליינע זאך, און די ארבעט איז מורא'דיג שווער צו דעליווערן באקסעס.

איך וויל זייער שטארק ארויסגיין אבער איך ציטער אז איך וועל נישט טרעפן קיין דזשאב, און נישט קענען צאלן די רענט. אויך האב איך מורא אז מיין ווייב און מיין משפחה וועלן מיר אנקוקן ווי א שליםול וואס טוישט יעדן טאג צו א נייע ארבעט. איך פיל ממש ווי איך ווער דערשטיקט און איך קען מיר נישט א עצה געבן.

יישר כח.

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ב' פְּרִשְׁת חַיֵּי שָׂרָה, י"ז מַר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תּשׁע"ח לְפָרֵט קָטָן
לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב עָרְתָא לְטָן דִּיִּין בְּרִיוּו.

עָם אִיז דָּא אַ דִּיבּוּר פּוֹן הִיילִיגֵן רַבִּי נְתָן זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה:
"אַ פְּרִנְסָה טָאָר מְעַן נִישְׁט אַוועק וואַרפֿן, נָאָר דִּי פְּרִנְסָה
זָאל דִיר אַוועק וואַרפֿן"; דָּאָס מֵיִנְט מְעַן נִישְׁט צו זָאָגן אַז
אִיזֵב מְעַן הָאָט אַ בַּעַל הַבַּיִת וואָס שְׂרִיִּיט און פֿאַרשְׁעֵמְט
זײַן אַרְבֵּעֵטער אַז מְעַן אִיז מְחֻיָּב צו אַרְבֵּעֵטן בִּי אִים אַ
נאַנְץ לַעֲבֹד, אַ מְעַנְטִשׁ דָּאָרף זַען צו אַרְבֵּעֵטן אויף אַ פֿלֶאץ
וואוּ דער בַּעַל הַבַּיִת פִּירט זיך אויף זײַן צו אִים, אִיזֵב דער
בַּעַל הַבַּיִת שְׂרִיִּיט און פֿאַרשְׁעֵמְט, אִיז זיכער פֿדאָי צו טוֹישֵׁן
צו אַ צווייטע אַרְבֵּעֵט.

חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָגן (עֵינן קִדּוּשֵׁין כּבֵּי): "פֿאַרְוואָס בָּאָרְט
מְעַן דִּי אויַער פּוֹן אַן עֶבֶד עֲבָרִי, ווייל מְעַן ווייל
אִים זָאָגן מִיט דַעם, אַזֵּן שְׁשִׁמְעָה עַל הַר סִינִי (וַיִּקְרָא כְהֵ, נח):
כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים, וְלֹא עֲבָדִים לְעֲבָדִים, וְהִלֵּךְ וְקָנָה
אֲדוֹנָן לְעַצְמוֹ, תִּרְצַע", דער אויַער וואָס הָאָט גַעְהֶעֱרַט: 'צו
מִיר זַענען דִּי אֲדוֹנֵן קִנְעֵכֵט, און נִישְׁט קִנְעֵכֵט פֿאַר קִנְעֵכֵט',
מִיט דַעם אַלֶּעם אִיז עַר זיך גַענאַנְגען פֿאַרדִינְגען פֿאַר אַ
קִנְעֵכֵט צום קִנְעֵכֵט - זָאל מְעַן בָּאָרן זײַן אויַער.

אַ אִיד אִיז אַן עֶבֶד נָאָר פֿאַר'ן אִיבֶּעֱרִשְׁטן; אַנְדאָי דָּאָרף
מְעַן בְּרַעַנְגען פְּרִנְסָה, מְעַן נַעֲמֵט אַן אַרְבֵּעֵט וְכוּ', אַבֶּעַר

אויב יענער נוצט דיר פאר א קנעכט - דאס שוין נישט, איד בין אן עבד נאר פאר'ן אייבערשטן.

א מענטש דארף וויסן אז זיין גאנצע פרנסה קומט פונעם אייבערשטן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית ב): דריי שליסלעך ליגן אין די הענט פונעם אייבערשטן, די שליסל פון רעגן, די שליסל פון קינדער און די שליסל פון תחיית המתים, "במערבא אמרי אף מפתח של פרנסה", אין ארץ ישראל זאגט מען: אויך די שליסל פון פרנסה; זעט מען פון דא אז פרנסה קומט נאר פונעם אייבערשטן.

זען א מענטש זעט אז ער איז נישט מצליח, ער האט נישט קיין פרנסה, טאר ער זיך נישט אראפ קלאפן און ווערן צעבראכן, טראכטנדיג: 'איד בין א שלימול', 'איד טויג אויף גארנישט', ווייל פרנסה האט נישט צו טון מיט'ן מענטש, פרנסה קומט נאר פונעם אייבערשטן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (וימא לח): "בשמה יקראוה ובמקומה ישיבוה, ומשפחה יתנו לה, אין אדם נוגע במוכן לחבירו, ואין מלכות נוגעת בחברתה, אפילו במלא נימא", קיינער קען נישט צו נעמען פון א צווייטן אפילו איין פרוטה, נאר יעדע זאך קומט פונעם אייבערשטן.

די אלע וואס לעבן מיט מורא אז מען וועט זיי אראפ קוקן, זענען באמת אראפ געקוקט ביי זיך אליינס; אויב א מענטש איז ביי זיך שטארק, ער ווייסט אז ער טוט גוט. ער לעבט מיט אמונה, ער גלייבט אז אלעס איז דער

אייבערשטער - אזא מענטש אינטערעסירט נישט וואס א צווייטער זאגט, עס גייט אים נישט אן וואס מענטשן זאגן אויף אים.

דיין פראבלעם איז אז דו ביסט נישט זיכער מיט זיך אליין, דערפאר טראכטו: 'אפשר וועט מיין ווייב מיך אראפ קוקן?' 'אפשר וועט מיך מיין משפחה אראפקוקן?' 'וואס וועט דער זאגן אויף מיר?' 'וואס וועט יענער טראכטן אויף מיר?' וכדומה; א מענטש דארף זיין ביי זיך אזוי שטארק מיט אמונה, אז עס זאל אים נישט אינטערעסירן וואס א צווייטער זאגט אויף אים און טראכט אויף אים.

מזרח"ש פלעגט אסאך דערציילן די פאלגענדע מעשה, מען האט אמאל געהערט פסח ביינאכט ווי א פשוט'ער איד וויינט ביי די ווערטער: "תם מה הוא אומר?" ער האט עס איבער געזאגט נאכאמאל און נאכאמאל, האט מען אים געפרעגט: "וואס איז דא צו וויינען ביי די ווערטער?" האט ער געזאגט: "איך פארשטיי נישט גארנישט, איך זע אין די הגדה אז דער חכם זאגט עפעס, דער רשע זאגט עפעס, וואס גייט מיר אן וואס דער חכם זאגט אויף מיר, וואס דער רשע האלט פון מיר, אבער "תם, מה הוא אומר?" ער ווייזט מיט'ן פינגער ארויף אויבן, וואס זאגט מען אויף מיר אויבן אין הימל, (אויף רוסיש זאגט מען 'דארט' - תם), דערפאר וויינט ער: "תם, מה הוא אומר?" וואס זאגט מען אויבן אויף מיר; דער האלט אז איך בין א בטלן, דער

האלט אז איך בין א שלימזל, אבער רבונז של עולם וואס האלסטו פון מיר? רבונז של עולם ווייז מיר אביסל ליבשאפט, ווייז מיר אז דו האסט מיר ליב".

געלויבט דעם אייבערשטן אז דעם יאר בין איך אריין אינעם צענטן יאר פון ווען איך האב געעפנט די ברוסלב'ע ישיבה; מענטשן פֿרעגן מיר בסדר: "ווי אזוי האסטו געהאט די כוחות אנצוגיין איינער אליין, בשעת יעדער האט געלאכט פון דיר, מען האט געמאכט הפגנות אויף דיר און אויף דיין ווייב, מען האט געווארפן פאשקעווילן, עס זענען געווען מסירות וכו'"; זייער אסאך מענטשן פֿרעגן מיר דאס, אבער איך פארשטיי בכלל נישט וואס די קשיא איז, וואס איז די גרויסע וואונדער אנצוגיין ווען מען ליידט ביזנות אז מען פארשטייט וואס מען האט צו טון, וואו קומט בכלל אריין א צווייטער אינעם בילד? עס האט מיר בכלל נישט אינטערעסירט וואס מען זאגט אויף מיר - לטוב צי לרעה, ווייל א מענטש מיט אביסל שכל מאכט זיך א חשבון: וואס האב איך מיט יענעם? 'ווער איז דער יענער?' דער יענער פארנוועם איך שטעל מיך אהער קען מיר בכלל העלפן? 'איך זאל טוישן מיין לעבן צוליב א צווייטן?'

ווען איך בין געווען א קינד בין איך אמאל געווען מיט מיין טאטע אין א פארם; געדענק איך ווי איך בין געשטאנען ביי די קוען און זיי געגעבן שטרוי, אזוי שטייענדיג דארט האב איך געפֿרעגט מיין טאטע: "וואס טראכט דער קו ווען

ער קוקט מיט זיינע קעלבערנע אויגן? "האט מיר מיין טאטע געזאגט: "טראכט נישט וואס טראכט א קו', ווייל ער טראכט נישט"; דאס זעלבע זאג איך דיר, פארוואס דארפסטו זיך ארום דרייען טראכטן: וואס וועט מיין משפחה טראכטן אויף מיר? קודם כל, ווער האט צייט צו טראכטן פון א צווייטן, יעדער איז פארנומען מיט זיין אייגענע חיים טובים, און אפילו יענער זאל יא טראכטן אז דו ביסט א בטלן, וואס האסטו מיט יענעם.

בנוגע דיין ווייב; זי וועט דיר אנקוקן ווי אזוי דו וועסט זיך אהער שטעלן; ביסטו א בטלן - וועט זי דיר אנקוקן ווי א בטלן, ביסטו נישט קיין בטלן, נאר דו האסט גענומען א צווייטע פרנסה ווייל דער בעל הבית איז א שלעכטער, ער שרייט אויף די ארבעטער - וואו קומט אריין דא בטלן? זי וועט זיך פרייען אז דו האסט א פרנסה וואו מען שרייט נישט אויף דיר, זי וועט דאנקען דעם אייבערשטן אז איר מאן האט א פרנסה וואו מען איז אים מחשיב.

עס איז שווער צו ענטפערן בפרטי פרטיות ווען איך קען דיר נישט פערזענליך וכו', אבער מחזק זיין א צווייטן - אפילו מען קען אים נישט - דאס קען מען יא; דערפאר וויל איך דיר מחזק זיין. אחי הקר, שטארק זיך, גיי אריין אין אמונה, תוך דיר די אמונה פשוטה, אז עס איז גארנישט פארהאן אויף די וועלט - נאר דער איין איינציגער באשעפער וואס ער איז אלעס און אלעס איז ער; דער אייבערשטער

איז אין דומם, צומה, חי, מדבר, אלעם איז נאר עצם עצמיות
 חיות אלקותו יתברך. ווי מער א מענטש תורט אמונה
 ווערט ער מער און מער אויפגעבויט, מען ווערט זעלבסט
 שטענדיג און מען באקומט א זעלבסט זיכערקייט.

פארשטייט זיך אז פאר מען טוט א זאך דארף מען זיך
 דורך שמועסן מיט'ן אייבערשטן; אויב דו ווייסט
 נישט צי דו זאלסטו נעמען א צווייטע פרנסה אדער דו
 זאלסט בלייבן ביי דיין אלטע פלאץ, שמועס דיר אויס דיין
 הארץ מיט'ן אייבערשטן, וועסטו נאכדעם וויסן וואס דו
 האסט צו טון. מען קען נישט מסביר זיין פאר איינער וואס
 האט נאך נישט טועם געווען דעם הייליגן רבינ'ס עצות,
 וואס מען שפירט ווען מען איז זיך מתבודד, ווי אזוי מען
 באקומט צוריק תשובות פונעם אייבערשטן ווען מען רעדט
 מיט אים, ווי אלעס איז אזוי קלאר, מען ווייסט אז וואס
 מען טוט איז גוט, מען טראכט נישט צוריק, מען עסט זיך
 נישט אויף דאס הארץ מיט'ן טראכטן: 'איך האב אזוי
 געדארפט טון', 'איך האב אהער געדארפט טון', נאר מען
 איז זיכער מיט זיך ווייל מען האט יעדע זאך אויסגעשמועסט
 פארדעם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
 דיניע וועגן.

קו

"תיקון הַבְּלִי" הַעֲלֵפֵט נָאר פֿאַר שׁוֹגֵג?
ווי אזוי פֿאַררעכט מען אַ מַזִּיד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אַ בְּחור, 16 יָאר אַלְט, איך היים ... איך וואוין אין ... און איך לֵערן דאָרט אין ישיבה. איך האב זיך אייביג זייער געמוטשעט מיט ענגלי קדושה, איך האב שוין ליידער זייער אַסאך מאל מוציא געווען זרע לבטלה, עס באַדערט מיר זייער שטאַרק אָבער איך האב אייביג געוואוסט אז יעדעס מאל וואס איך האב זיך נישט געקענט שטאַרקן, האב איך די "תיקון הַבְּלִי" און איך קען מתקן זיין וואס איך האב געטון.

לעצטנס האב איך געהערט אז דער רבי האט געמאכט די "תיקון הַבְּלִי" נָאר פֿאַר מְקַרְה לַיְלָה, נישט ווען מען ציט אליינס ארויס די זרע, איך האב געהערט די האַרפֿקייט פון טון דאס וואס איך האב שוין געטון אזוי סאך, עס עסט מיר אויף דאס געזונט ווייל איך ווייס נישט ווי אזוי תשובה צו טון.

נאָרמאל ווייס איך אז מען קען פֿשוט בעטן דעם באַשעפֿער: "זיי מיר מוחל", אָבער ביי די עבירה ווייס איך נישט אויב מען קען תשובה טון, ביטע זאגט מיר ווי אזוי איך קען תשובה טון.

איך האב נאך אזוי סאך זאכן וואס איך וויל זיך דורכשמועסן מיט אייך, אָבער איך האב נישט קיין כח צו טייפֿן אזוי לאנג. ביטע זאגט מיר וואס איך קען טון אז דער באַשעפֿער זאל מיר מוחל זיין.

א גרויסן וויישר בתי.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת חיי שרה, י"ז מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד הבחור ... גרו יאיר

אך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער זוהר הקדוש זאגט (נתיב ריש): "אויף יעדע עבירה העלפט
תשובה, אבער ווען א מענטש איז פאגם בפרית העלפט
נישט קיין תשובה, און ער וועט נישט זוכה זיין צו זען דעם
אייבערשטן, ווייל ווען א מענטש איז מוציא זרע לבטלה
איז ער א רוצח, עס איז ממש אזוי ווי א מענטש הרגעט
אויס זיינע אייגענע קינדער.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (גדה יג): ווער עס זינדיגט אין
פגם הפרית, ער איז מוציא זרע לבטלה רחמנא
לצלן, איז תיב מיתה; רבי יצחק ורבי אפי אמרי, פאילו
שופך דמים, רבי יצחק און רבי אפי זאגן, עס איז אזוי ווי
איינער איז עובר אויף רציחה און שפיכת דמים. "רב אפי
אמר פאילו עובד עבודת כוכבים", רב אפי זאגט, עס איז
אזוי ווי ער דינט עבודה זרה רחמנא לצלן.

אבער זאלסט נישט ווערן צעבראכן, ווייל דער אייבערשטער
האט רחמנות געהאט אויף אונזער דור און אראפ
געשיקט דעם הייליגן רבינ'ס נשמה אויף די וועלט, וואס ער
הויבט אויף אלע נשמות וואס זענען אראפ געפאלן אין די
עבירה, מיט זיינע עצות פרענגט ער זיי אלע צוריק צום
אייבערשטן.

דער רבי זאגט (שחות הר"ן, סימן עא): "קיינער פארשטייט נישט פֿשט אין דעם זוהר, נאר איך; איך זאג - זאגט דער רבי - אז עס העלפט יא תשובה, אפילו איינער וואס האט אסאך געזינדיגט מיט די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית". דער רבי האט אויך געגעבן א תיקון פאר די עבירה - דעם "תיקון הַבְּלִי", זאג יעדן טאג דעם "תיקון הַבְּלִי": די צען קאפיטלעך תהילים וואס דער הייליגער רבי האט מתקן געווען (קאפיטל ט"ו, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ו, צ', ק"ה, קל"ו, ק"נ), דער רבי האט געזאגט אז ווער עס זאגט די צען קאפיטלעך תהילים דארף גארנישט זארגן; נאך האט דער רבי געזאגט (שחות הר"ן, סימן קמא) אז אסאך צדיקים האבן געוואלט משיג זיין דעם תיקון, אבער זיי האבן עס נישט געקענט משיג זיין; א טייל זענען אוועק פון די וועלט פאר זיי האבן בכלל געקענט דערגיין דעם תיקון, און א טייל צדיקים האבן יא אנגעהויבן משיג צו זיין דעם תיקון, אבער זיי זענען נפטר געווארן אינמיטן, אבער מיר - זאגט דער רבי - האט דער אייבערשטער געהאלפן אז איך האב געקענט דערגיין דעם תיקון; דערפאר זאלסטו יעדן טאג זאגן דעם תיקון הַבְּלִי נאך תפילת שחרית, וועסטו זוכה זיין צו פאררעכטן אלעס וואס דו האסט פוגם געווען.

דער הייליגער רבי זכותו יגן עלינו מסאטמער האט געהייסן מען זאל אריין לייגן אין אנהויב פון די תהילים וואס ער האט געדרוקט (דער תהילים מיטן פירוש פונעם הייליגן ישמח משה זכותו יגן עלינו) אלע מזמורים פון תיקון הַבְּלִי, און שרייבן דארט אז דאס איז א סגולה און א תיקון פאר

פּנים הַבְּרִית, בְּדִי אִז אַלֶּע זאַלן וויסן די עֲשֶׂרָה מִזְמוּרִים
פּוֹנֵעַם תִּיקוֹן הַבְּלָלִי. ווייל אִז מָעַן זאַנט די צַעַן קאַפּיטלֶעךָ
אִזוּ מָעַן פּאַרזויכערט אִז מָעַן הָאָט מִתְקַן גַּעוּוֹעַן וואס מָעַן
הָאָט פּוֹנֵם גַּעוּוֹעַן.

דער תִּיקוֹן הַבְּלָלִי אִזוּ אַ תִּיקוֹן פּאַר פּוֹנֵם הַבְּרִית - סײ
בְּשׁוֹנֵג און סײ בְּמִזִּיד, סײ בְּאוֹנֵם און סײ בְּרָצוֹן, סײ
בְּדִיבּוֹר און סײ בְּמַעֲשֵׂה, סײ בְּהַרְהוּר, סײ בְּמַחֲשָׁבָה און סײ
בְּרֵאִיָּה; דער רַבִּי הָאָט בְּרִיטֶע פְּלִייעֶם, און ווער עִם זאַנט
יַעֲדָן טָאָג דַּעם תִּיקוֹן הַבְּלָלִי וועט זיכער אַלֶּעס מִתְקַן זײַן.
מָעַן דאַרף הָאָבֵן אַמוֹנַת חַכְמִים, גְּלִיבֵן אִין די ווערטער
וואס די הייליגע צדיקים הָאָבֵן אוֹנֵז גַּעזאַנט און אִין אַלֶּע
זייערע תְּקוּנִים.

דו זְרִיבֶסְט מִיר אִיךָ זאַל דיר געבן אַן עצה ווי אזוי מָעַן
קָען זײַן שְׂטאַרק, וועל אִיךָ דיר זְרִיבֵן אַפּאַר נְקוּדוֹת
פּוֹן הייליגן רַבִּינִים סְפָרִים:

דער הייליגער רַבִּי הָאָט אוֹנֵז גַּעגֶעבֵן אַ מִתְנָה וואס רופט
זיך 'הַתְּבוּדוֹת', אַ מַעֲנֵשׁ זאַל זיך אויסרעדן זײַן
האַרץ צום אייבערשטן אויף זײַן אייגענע שְׂפָרָא, אויף זײַן
מאַמע לָשׁוֹן; ער זאַל גײַן אויף אַ פֿלאַץ וואו קײנער אִזוּ
נִישַׁט דאַרט און זיך אויסשמועסן דאַס האַרץ, אַלֶּעס וואס
גײט אַרײַבער אויף אים בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, ווי דער יַצָר
הַרַע וואַרפֿט אים אַלץ אַרַאפּ, און וויפּיל מַאֵל ער וויל זײַן
גוט פּאַלֶט ער נאַכאַמאַל צוריק.

דערפאר אחי ה'קור, טייערער ברודער, פאלג דעם רבין, זוך דיר אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און יעדן טאג זאלסט אהינגיין זיך אויסגיטן דיין הארץ צום אייבערשטן, דערצייל אים אלעס וואס עס גייט אריבער אויף דיר, אלע שלעכטע מחשבות וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אין דיר, און ווי ער ווארפט דיר אראפ אין די עבירה פון פנים הקרית הוצאת זרע לבטלה, בעט דעם אייבערשטן:

"רבוננו של עולם, האב רחמנות אויף מיר, איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך האלט אין איין אראפפאלן אין פנים הקרית, איך בין שוין אזוי צוגעוואוינט צו טון די עבירה אז עס איז מיר שוין וייער שווער זיך ארויס צו רייסן דערפון. הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל מיך קענען היטן מינע אויגן. געב מיר ריינע אויגן, איך וויל נישט קוקן שמוציגע מאנוים, שמוציגע קליפס. וואס זאל איך טון אז איך האלט אין איין צוריק פאלן? איך שפיר אז איך ווער פארברענט, די תאות נאוף פלאקערט אין מיר, הייליגע באשעפער ראטעווע מיר! איך וויל אזוי שטארק זיין אן ערליכער איד, אבער איך האלט אין איין צוריק פאלן, איך בין אזוי צעבראכן און צעקלאפט. רבוננו של עולם, האב אויף מיר רחמנות, געב מיר פת, העלף מיר איך זאל גלייבן אין דיר, איך זאל שפירן אז דו האסט מיר ליב. דער יצר הרע רעדט מיר איין אז דו ביסט ברונז אויף מיר, איך גיי ארום מיט נארישע געדאנקען, איך רעד זיך איין אז דו דארפסט מיר נישט, איך בין אזוי דערשראקן אז איך קען

שוין נישט תשובה טון". אזוי זאלסטו רעדן צום אייבערשטן, זאלסט אים אלעס דערציילן און גארנישט באהאלטן פון אים, וועסטו סוף פל סוף ארויס גיין פון דיין פלאנטער וואו דו לינסט.

וויסן זאלסטו אז ווען א מענטש זינדיגט אין די עבירה פון פנים הברית, ער איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, ווערט ביי אים אויסגעלאשן זיין אמונה, ער הייבט אן האבן ספיקות מיט בלבולים, ער גייט ארום זייער דעפּרעסעט, ער שפירט ביי זיך אז קיינער דארף אים שוין נישט. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן לא): ברית מיט אמונה גייט צוזאמען, אזוי ווי עם שטייט (תהלים פט, כט): "ובריתי נאמנת לו"; ווען א מענטש איז זוכה, ער היט זיך אפ פון פנים הברית; ער היט זיינע אויגן און זיינע מחשבות, דעמאלט האט ער א שטארקע אמונה, אבער ווען מען קוקט וואו מען טאר נישט, מען נישטערט אין שמוץ, מען קוקט עקלדיגע שמוציגע מאווים רחמנא לצלן, ווערט די אמונה אויסגעלאשן און מען ווערט א דעפּרעסעטער מענטש. דערפאר זאלסטו פון יעצט זיין שטארק מיט אמונה, גלייבן אינעם אייבערשטן אז דער אייבערשטער איז מיט דיר, ביי דיר און נעבן דיר, דער אייבערשטער הערט אויס יעדע ווארט וואס דו רעדסט צו אים און ער האט דיר ליב.

זע צו לערנען יעדן טאג אביסל חומש - שנים מקרא ואחד תרגום, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, און אזוי ווייטער ביז סוף וואך, דאס איז א תיקון פאר פנים הברית,

אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן יט) אז לשנים מקרא ואחד תרגום איז א תיקון הברית; אויב זעסטו אז דו האסט נאך אפאר מינוט לייג אויך צו רש"י.

זע צו זאגן יעדן טאג משניות, ווייל משניות רייניגט דעם מענטש. "משנה" איז די אותיות "משנה"; ווי מער א מענטש זאגט משניות איז ער זיך משנה אינגאנצן און ער ווערט ריין. משניות שלעפט ארויס דעם מענטש פון די טיפסטע בלאטע, אזוי ווי מען זעט אז משנה איז די ראשי תיבות (תהלים ל, ה): "ה'עלית מן שאול נפשי", אז מען זאגט משניות נעמט עס ארויס דעם מענטש פון די טיפסטע שמוציגסטע פלעצער וואו דער מענטש איז רחמנא לצלן אריינגעפאלן.

אויב דו קענסט זאגן אכצן פרקים משניות איז דאס א מורא'דיגע זאך, ח"י פרקים משניות יעדן טאג מאכט אז דער מענטש זאל ווערן לויטער, עס געבט צוריק דעם מח פאר'ן מענטש, ווייל ווען א מענטש זינדיגט אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, ווערט אים אויסגעריסן זיין מח מחשבה, ווייל די זרע קומט פונעם מח, און אז מען זינדיגט ווערט דער מח אויסגעטריקנט וכו', און ווען מען זאגט אסאך פרקים משניות באקומט מען צוריק א קלארע מח.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן.

קד

פארוואס איז דער נייער בגין אין אומאן אזוי ווייט פון ציון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם וייל איך זיך באדאנקען פאר די שיינע נייע שיעורים פון גמרא און נ"ך וואס מען האט לעצטנס אנגעהויבן ארויפלייגן אויף "קול ברסלב". בשעת'ן ארבעטן הער איך דאס אויף מיינע עיר פאונס. אמאל פלעג איך אויסהערן יעדע דרשה/שיעור, היינט איז שוין דא ברוך ה' אזוי סאך שיעורים אז איך קען נישט אנגאנגן אויסצוהערן אלע שיעורים.

איך האב געזען דעם בריוו פון יום א' פרשת לך² וואו דער ראש ישיבה שרייבט אז ער גייט אריין אין חובות אלעס פאר אונו (תלמידים), און דער ראש ישיבה שרייבט אז ער איז אנטווישט אז מען העלפט אים נישט ארויס.

ב. אויסצוג פון א בריוו אין ספר איש אמונתו, דאטורט: יום א' פרשת לך² קד, ב' מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קסן:

איך שלעפ א בארג חובות, און איך האב מער נישט קיין פח דערצוי: איך בין געצט אריין אין טיפע חובות מיט דעם בגין אין אומאן. איך האב געמיינט אז ווען איך וועל בעטן מיינע תלמידים זיי זאלן מיר העלפן, וועלן אלע קומען ברענגען געלט מיר צו העלפן וכו', דערווייל זע איך אז עס איז נישט אזוי, בלויז געצייילטע תלמידים האבן מיר געברענגט געלט, רוב מאכן זיך נישט וואקסנדיג און איך בין געבליבן אין חובות. יעצט קומט ווינטער און איך מוז ענדיגן גיסן די צעמענט, ווייל אז איך וועל עס לאזן שטיין אזוי ווי עס איז, וועט עס מיר קאסטן נאכדעם אסאך מער, אבער איך קען נישט גיסן ווינטער די צעמענט ווייל איך האב נישט קיין פח מער אויף חובות.

איך האב נישט וואו צו גיין בעטן געלט - נאר פון מיינע תלמידים; פאר יעדע צוועק קען מען ארום גיין אין די גאנצע וועלט בעטן געלט און יעדער וועט געבן, אבער פאר ברסלב - בפרט היכל הקודש - וועט קיינער נישט געבן, די איינציגסטע פון וועס איך קען בעטן: "העלפט מיר" - זענען מיינע תלמידים. ווען אלע תלמידי הישיבה וואלטן צוגעלייגט א פלייצע צו ענדיגן דעם בגין אין אומאן וואס איך בוי פאר ענק, וואלטן מיר געקענט אריינגיין דעם קומענדיגן יאר שנת תשע"ט לפרט קסן, אבער לעת עתה זעט נישט אויס אז עס זאל אזוי שנעל פארטיג ווערן.

די סיבה פארוואס עס איז דא וואס געבן נישט קיין געלט פאר'ן נייעם בנן אין אומאן איז ווייל דער נייער בנן אין אומאן איז זייער ארויס פון גענט, מען שמועסט אז עס איז מער פון צוואנציג מינוט אנועק פון פעדער'ס, עס איז צו ווייט (ווען עס איז מערקטנס פינף-צען מינוט אנועק פון פעדער'ס וואלט מען ענדערש געגעבן) און אסאך מענטשן ווילן זיין גענטער צום ציון, מען זאל קענען גיין צום ציון ווען מען וויל.

דער ראש ישיבה האט זיכער א סיבה פארוואס מען האט גענומען די פלאץ אזוי ווייט, איך האב געוואלט בעסער דער ראש ישיבה זאל מיר ענטפערן פארוואס מען האט גענומען אזוי ווייט, און אזוי וועט מען בעזרת ה' יתברך געבן מער.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

איך ווענד זיך צו מינע טייערע תלמידים שיהיו: העלפט מיר איך זאל קענען ענדיגן דעם בנן אין אומאן; העלפט מיר מיט די סקול אז די מידלעך זאלן האבן א פלאץ וואו צו לערנען. און ווער עס וועט מיר העלפן אויפשטעלן די מוסד וועט האבן נחת פון זינע קינדער.

וואס זאל איך דיר זאגן, איך בין זייער אנטווישט; איך האב געמיינט אז אלע וועלן מיר העלפן, בין דערנוייל שטיי איך אין חובות וואס איך האב גענומען נאר פאר ענק. גלייב מיר, פאר מיר נעם איך נארנישט פון די ישיבה; דעם זמן האט זיך אנגעפאנגען די צענטע יאר פון ווען די ישיבה שטייט, איך האב נישט גענומען קיין געהאלט פון די ישיבה פון ווען די ישיבה האט זיך געעפנט, איך נעם נישט פאר מיר נארנישט, צען יאר בין איך ראש ישיבה נאר פאר ענק, און איך נעם נישט קיין געהאלט וכו'. געלויבט דעם אייבערשטן וואס ער העלפט מיר יעדן טאג איך זאל קענען מפרנס זיין מיין ווייב און קינדער, אלע מינע חובות וואס איך האב איז נאר פאר די ישיבה, פאר די תדר, פאר די מידל סקול, פאר קעמפ, און יעצט פאר דעם נייעם בנן אין אומאן.

איך האב געלייגט א גרויסע טאויל אין ישיבה צו מפרסם זיין אלע תלמידים וואס העלפן מיט דעם בנן און אומאן, איך האב געמיינט אז עס וועט זיך גלייך אנפולן, דערנוייל איז עס לידיג; דערפאר בעט איך דיר מיין טייערער תלמיד, העלף מיר אז איך זאל דיר קענען העלפן. אז דו וועסט מיר העלפן אויפבויען די מוסד וועסטו הנאה פון דעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת חגי שרה, י"ז מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען דער רבי האט זיך אריבער געצויגן קיין ברוסלב, האט
דער רבי געפרעגט איינעם צי עס איז דא א גוטע
פלאץ פאר התבודדות וואו מען קען זיך אויסשמועסן דאס
הארץ מיטן אייבערשטן, האט יענער געזאגט פארן רבין
אז עס איז דא זייער א גוטע פלאץ ביים עק שטאט, א
שיינער הייל, אבער עס איז זייער ווייט אהין צו גיין, האט
דער רבי געזאגט: "ווייט? ווי ווייט איז פון מויל ביזן הארץ?"
דער רבי האט געוואלט ארויס ברענגען אז מען קען שוין
אנהויבן רעדן צום אייבערשטן פונעם ערשטן טריט וואס
מען גייט אהין, און אזוי אויך צוריק, דערפאר האט דער
רבי געפרעגט וואס איז שייך צו זאגן ווייט? ווי ווייט איז
פונעם מויל ביזן הארץ.

געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר גייען שוין ענדיגן דעם
בנין וואס מיר בויען אין אומאן, מיר וועלן האבן
א שיינע ווינקעלע, ריינע ד' אמות, וואו מען פאלגט דעם
רבין בתמימות ובפשיטות, אן קיין דריידלעך און אן קיין
פשעטלעך. דער רבי האט געהייסן קומען קיין אומאן אויף
ראש השנה, פארן מיר קיין אומאן - אן קיין פשעטלעך;
דער זאגט דער רבי איז אין "הר ציון", דער זאגט דער רבי

איז אין "מירון" - יעדער מיט זיינע דמיונות, אבער ברוך ה' מיר פאלגן דעם רבי'ן.

דער רבי האט געזאגט: "דעם ערשטן נאכט ראש השנה פיר איד אריבער אלע מיינע מענטשן"; דערפאר פארן מיר קיין אומאן, אבער ווען מען קומט קיין אומאן דארף מען געדענקען אז כדי צו זיין פון רבינ'ס מענטשן דארף מען פאלגן דעם רבי'ן, מען דארף לערנען דעם רבינ'ס ספרים.

זייסן זאלסטו אז צו זיין א ברסלב'ער חסיד דארף מען לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים; דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן קצב): "פניו שכלו ונשמותו נמצאים בתוך ספרו", די פנים, שכל און נשמה פונעם צדיק געפונט זיך אין זיינע ספרים; איינער וואס לערנט די ספרים פון הייליגן רבי'ן דער איז א ברסלב'ער חסיד, אבער אז מען לערנט נישט די ספרים פון רבי'ן האט מען נישט קיין שייכות מיט'ן רבי'ן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב, ה): "ולא עם הארץ חסיד", איינער וואס לערנט נישט תורה קען נישט זיין קיין חסיד; אזוי אויך איינער וואס לערנט נישט דעם רבינ'ס ספרים, ווי אזוי קען ער זיך פאררופן א ברסלב'ער חסיד?

געלויבט דעם אייבערשטן אז דער קיבוץ ביים רבי'ן ווערט גרעסער און גרעסער - בן ירבו; ווער עס קען גוט רעכענען זעט אז ביו אפאר יאר וועט זיך טאפלען און מריפלען די צאל מענטשן וואס קומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, ווייל מיט קארנע צוואנציג יאר צוריק זענען

געווען קוים צוויי טויזנט אידן, ברוך ה' עם האט זיך געטאפלט און געטריפלט, און ביי אפאר יאר וועלן זיין דארט הונדערטער טויזנטער מענטשן. מענטשן גייען אריבער זייער שווערע זמנים - יעדער איז צעבראכן, יעדער איז צעקלאפט, אלע לעבן נאך אביסל חיוזק, "און איך הייל זי" - האט דער רבי געזאגט (ספורי מעשיות, מעשה יג פון די זיבן בעטלערס); דער רבי האט חיוזק פאר יעדן איד אין יעדע מצב וואס ער זאל נאר אריבער גיין, דער רבי ברענגט אריין אזא שטארקע אמונה אין אונז, אז מען לעבט ווי אין אן אנדערע וועלט, מען איז פרייליך און מען האט פח אריבער צו טראגן אלע שוועריקייטן.

עס איז זייער שווער פאר מענטשן צו זיין סמוך ונראה צום ציון; ביינאכט קען מען נישט שלאפן ווילאנג די נאכט פויגלעד' זענען אויף, ווידער צופרי שטייען שוין אויף די ערליכע אידן און עס הייבן זיך אן מנגנים סליחות פון גאר פרי בקולי קולות אז עס קומט אויס פאר א מענטש צו שלאפן בקושי צוויי שעה א נאכט; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יזא כ): "ולא היתה קריאת הגבר מגעת עד שהיתה עזרה מלאה מישראל"; דאס קען מען זען אין אומאן ווי פארטאגס איז שוין די גאנצע גאס און די שולן פול מיט מענטשן, עס הייבן זיך אן די מנגנים מיט די שופרות, דערפאר זענען מיר גענאנגען אביסל ארויס פונעם גאנצן געפילדער.

ברוך השם אז מיר קומען נישט קיין אומאן זיך ארום צו דרייען אויף די גאסן, מיר קומען נישט צו פלוני און נישט צו אלמוני, מיר קומען קיין אומאן ווייל דער רבי האט

געהייסן קומען קיין אומאן. אמת, עס איז טאקע נישט אזוי נאנט צום ציון, אבער מאך זיך א חשבון, די פאר טעג פאר ראש השנה און אויך מוצאי יום טוב נעמט מען א טעקסי, עס נעמט צוויי מינוט פון אונזער פלאץ ביז אונטן וואו די באסעס קומען אן, דארט ביסטו ממש ביים ציון. יום טוב אליינס, מאך זיך א חשבון וויפיל מאל גייט מען יום טוב צום ציון, אויב מען שטייט אויף ביים עלות קומט אויס צו גיין איין מאל א טאג צום ציון, ווייל אכט אזויגער שטעלט מען זיך שוין דאווענען ביז צוויי אזויגער, נאכדעם איז די סעודה, נאך די סעודה איז מנחה און א דרשה, און דער טאג איז אריבער.

איך גיי יעדע שבת פון מיין שטוב ביז די ישיבה, א וועג פון פינף און צוואנציג מינוט; מענטשן פֿרעגן מיר: 'פֿארוואס ציסטו זיך נישט אריבער נעבן די ישיבה? דו גייסט אזא ווייטע וועג', אבער פֿאמת בין איך זיך מ'חל, איך קען זיך אביסל אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן, דאס איז מיין בעסטע צייט אין טאג - ווען איך גיי צו ישיבה און אויפ'ן וועג אהיים, דעמאלט קען איך זיך אביסל אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן.

דערפאר איז נישט אזוי געפערליך אז מיר האבן גענומען דעם פֿלאץ ארויס פון די גאנצע טאראראם, ווייל פאר יום טוב און נאך יום טוב קען מען גיין צום ציון מיט א קאר, און יום טוב קען מען כאפן א שטיקל שפאציר און זיך מתבודד זיין דעם גאנצן וועג ביז צום ציון - סיי אהין און סיי אויפ'ן וועג צוריק.

דאס וואס דו שרייבסט אז מען געבט נישט קיין געלט וכו'; דער אייבערשטער וואס האט מיר געהאלפן ביז יעצט וועט מיר ווייטער אויך נישט פארלאזן און ער וועט מיר ווייטער העלפן. דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז אויך האב געמיינט תלמידים וואס העלפן מיר מיט דאס גרעסטע מסירות נפש וואס איז שייך; געלויבט דעם אייבערשטן אז בזכות די תלמידים וואס העלפן מיר האלטן מיר אויף א וועג מיט'ן בנין, אויך האב געשריבן דעם בריוו פאר די וואס האבן נאך נישט געגעבן אז זיי זאלן זיך אנשטרענגען צו געבן און אין דעם זכות וועלן זיי האבן גרויס הצלחה. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

קה

איך זאג קוים משניות, זאל איך זאגן תיקון חצות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זיך לעצטנס שטארק אריינגעלייגט נאנט צו ווערן צום רבין דורך דער ראש ישיבה שליט"א לאורך ימים בעבודתו הגדולה מאד וקדוש.

וויל איך פרעגן איבער דעם וואס איר זאגט וועגן תיקון חצות, פאר איינעם וואס האלט קוים ביים זאגן משניות, נאר ווען איך קען פרוביר

קלט

אַמוּנָה

קה

עֲצָתוֹ

איך צו מאכן אַביסל צייט; איז וואס איז וועגן תיקון חצות, וואס מוהרא"ש שרייבט אזוי סאך פון דעם, זאל איך עס טון?

איך האף זייער צו באקומען א תשובה אויף דעם פונעם ראש ישיבה שליט"א.

א גרויסן זייער פת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת חיי שרה, י"ח מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווי לאנג מיינסטו נעמט צו זאגן "תיקון חצות"? אפילו מען זאל עס זאגן מיט אלע פינף קינות, נעמט עס נישט מער ווי א האלבע שעה. אויב האט מען נישט קיין צייט, זאגט מען נאר די צען קאפיטלעך תהלים פון תיקון רחל און תיקון לאה, דאס נעמט אינגאנצן זעקס מינוט, דאס קען יעדער איינער טון.

מענטשן האלטן זיך צוריק פון זאגן "תיקון חצות" ווייל מען מיינט אז דאס איז נאר געמאכט פאר גרויסע צדיקים; די מעשה ביבלעך לייגן אראפ "תיקון חצות" באילו דאס איז א שרעקעדיגע זאך, מען צינדט אן א ליכט און מען זיצט אויף דער ערד מיט א זאק וכו', ווען קינדער הערן ווי מען לייגט דאס אראפ אזוי דראמאטיש, ווערט

דאס איינגעזעצט ביי זיי אין מ'ח אז דאס מיינט נישט זיי, דאס איז נאר פאר צדיקים וואס זענען זייער גרויס וכו'. אבער עס איז נישט אזוי, "תיקון חצות" דארף יעדער איינער זאגן, דאס איז אן הלכה אינעם ערשטן סימן אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן א, סעיף ב) און אזוי טוען אלע ברוסל'ע חסידים, מען זאגט יעדע נאכט תיקון חצות.

מותרא"ש זכרוננו לברכה זאגט אז מען זאל זיך צוגעוואוינען צו זאגן תיקון חצות פאר מען גייט שלאפן; אז מען מאכט זיך א חשבון זעט מען אז עס קומט אויס רוב מאל צו גיין שלאפן ביי חצות, דערפאר זאגט מותרא"ש אז מען זאל דעמאלט זאגן דעם תיקון חצות; מען ליינט קריאת שמוע און מען זאגט נאכדעם תיקון חצות.

תיקון רחל איז צוויי קאפיטלעך: על נהרות בבל (קאפיטל קלז) און מזמור לאסף (קאפיטל עט). דערנאך זאגט מען: זכור ה' מה ה'יה לנו (איכה קאפיטל ה), דערנאך זאגט מען תיקון לאה: לדוד מזמור (קאפיטל כד), באיל תערג (קאפיטל מב), שפטני (קאפיטל מג), יענה ה' (קאפיטל כ), למנצח בנגינות (קאפיטל סז), אודה ה' (קאפיטל קיא), בבא עליו נתן הנביא (קאפיטל נא) און שיר המעלות (קאפיטל קכו); שבת און יום טוב און ווען מען זאגט נישט קיין תחנון, זאגט מען נישט תיקון רחל, נאר די זעקס קאפיטלעך פון תיקון לאה.

ג. נויל שבת און יום טוב און ווען מען זאגט נישט קיין תחנון לאזט מען אויס קאפיטל ב אין נא.

פֿרעג איך דיר, ווי לאנג נעמט צו זאגן די פֿאר קאפיטלעך?
 תהילים אויף דעם סדר וואס דער הייליגער אריז"ל
 האט מתקן געווען? וואויל איז דיר אז דו וועסט זאגן תיקון
 חצות יעדע נאכט, וועסטו זוכה זיין צו אלעם גוטס.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט מצליח זיין אין אלע
 דיניע וועגן.

קו

איר רעדט קיינמאל נישט פון געלט,
 האט איר די רייכסטע ישיבה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל איך נאכאמאל באדאנקען פאר אייערע הערליכע שיעורים
 וואס געבט מיר לעבן מיט חיווק און מאכט אז איך זאל זיך קיינמאל
 נישט מייאש זיין.

איך האב פונקט געצט געליינט (מכתב קד) ווי איר שרייבט אז איר
 זענט אריין אין גרויסע חובות, וואס דאס טוט מיר זייער שמאָרק וויי,
 ווייל איר טוט דאך אויף פאר אזוי סאך מענטשן וואס איר קענט אפילו
 נישט (אזוי ווי איך), און איר דערמאנט נישט קיין ווארט קיינמאל אז
 דער וואס וויל קען ארויס העלפֿן מיט א קליינע גרבה.

ביי יעדע אנדערע פֿלאַץ, איז איינע פון די ערשטע זאכן: "אפֿשר קענט
 איר געבן עפעס געלט פֿאר די מוסדות?" און דא וואס איך האב שוין
 אויסגעהערט אלע שיעורים, האב איך נישט געהערט איר זאלט דערמאנען

א וואָרט וועגן געלט, מען קען מיינען אז דאס איז די רייכסטע ישיבה אויף דער וועלט.

איך בעט אייך אויב איר קענט ביטע מדיע זיין וואו מען קען רופן איבער צו געבן גרבות פאר די מוסדות.

א גרויסן יישר כח פאר אלעס, מיט קיין שום געלט אין די וועלט קען איך נישט אויסדרוקן מיין דאנקבארקייט פאר'ן ראש ישיבה.

א געזונטן ווינטער.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת חיי שרה, י"ט מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב זייער הנאה צו הערן אז דו ביסט זיך מחזק מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן; דער רבי האט עצות פאר אלע פראבלעמען, בעיקר איין עצה וואס העלפט אויף יעדע איינציגע פראבלעם - 'התבודדות', אז א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען אויסצורעדן זיין הארץ צום אייבערשטן און אים אלעס דערציילן.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין קי.) אז קרח האט געהאט דריי הונדערט אייזלען וואס האבן געטראגן בלוז די שליסלעך פון זיינע אוצרות, אזוי רייך איז קרח געווען; איך האב געהערט פון א ברסלב'ער חסיד זייער א שיינער פשט אויף דעם מאמר חו"ל, שליסלעך זענען אזוי ווי עצות.

ווען מען האט א פארמאכטע פלאץ, מען איז אין א מצב וואס מען ווייסט נישט וואס צו טון, איז אן עצה אזוי ווי א שליסל וואס מען קען זיך אריין באקומען אין יעדע סארט פארמאכטע פלאץ. קרחה האט געהאט דריי הונדערט עצות, פאר יעדע פראבלעם האט ער געהאט אן אנדערע דמיון, אבער משה רבינו האט געהאט איין מייסטער שליסל - "תפילה"; מיט דעם שליסל קען מען ארויס גיין פון יעדע פארמאכטע צרה.

ווען א מענטש געוואוינט זיך צו, יעדע זאך וואס עס באדערט אים בעט ער דעם אייבערשטן, דארף ער נישט קיין דריי הונדערט אייזלען וכו', ער האט איין שליסל 'התבודדות', וואס דאס איז אזוי ווי א מייסטער שליסל, מען קען אריין גיין וואו מען וויל, און ארויס גיין פון יעדע פראבלעם וואס מען זאל נאר האבן.

די שרייבסט מיר אז די האסט געמיינט אז מיר זענען די רייכסטע קהילה וכו'; וויסן זאלסטו אז מיר זענען טאקע די רייכסטע קהילה. אין היכל הקודש לערנען אלע, נישט קיין חילוק יונג אדער אלט, יעדן איינציגן טאג, מקרא, משנה און גמרא. סיי קינדער, סיי בחורים און סיי אינגעלייט.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ה): "אמר רב הונא בר יהודה אמר רבי אמי, לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור, מאריכים לו ימיו ושנותיו", ווער עס איז מעביר סדרה יעדע וואך האט אריכות ימים; אין היכל הקודש איז

יעדן טאג א טאג, מען האט אריכות ימים - אסאך טעג, מען זוכט נישט קיין תירוצים אויף נישט צו לערנען, "היינט איז ערב"; "מארגן איז מוצאי"; "איבערמארגן איז פארוואלקנט"; "אייער נעכטן איז געווען א שמחה"; נאר מען לעבט מיטן טאג, יעדן טאג איז א טאג, יעדן טאג לערנט מען אביסל מקרא, שנים מקרא ואחד תרגום, יעדן טאג לערנט מען חומש רש"י, מען האט ממש אריכות ימים.

נאך זאגן חכמינו זכרונם לברכה (שבת קכ): "ובביתי אין לחם ואין שמלה - זה שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד", ווער איז אן ארעמאן? איינער וואס לערנט נישט קיין מקרא, ער לערנט נישט קיין משניות, און נישט קיין גמרא; א מענטש דארף לעבן מיט תכלית, מען דארף געדענקען אז עס איז דא א מציאות וואס רופט זיך "גוסס", עס איז דא א מציאות ווי א "בית הקברות", דארט נעמט מען מיט נאר דאס ביסל תורה וואס מען האט זיך אנגעגרייט; תלמידי היכל הקודש זענען גרויסע עשירים, יעדער תלמיד האט שוין זוכה געווען צו מסים זיין לכל הפחות איין מאל כל התורה כולה; חמשה חומשי תורה, גביאים ופתובים, ששה סדרי משנה, תלמוד בבלי, תלמוד ירושלמי, ששה סדרי תוספתא, רמב"ם, שור, שלחן ערוך, מדרש רבה, מדרש תנחומא, זוהר הקדוש, ותיקונים, ליקוטי מוה"ר"ן, ליקוטי הלכות וכו' וכו'; דאס איז אן אייביגע עשירות.

רבי נתן זכרוננו לברכה האט געזאגט: "אין שרייב מיינע ספרים נאר פאר א מענטש וואס טראכט: 'איין טאג

וועל איך זיין א גוסס און א נפטר, איך וועל ליגן אויף דער
 ערד מיט די פיס צום טיר, איינער וואס טראכט נישט אז
 איין טאג וועט ער שטארבן און ליגן אויף דער ערד מיט די
 פיס צום טיר - איז ביי מיר חשוב אזוי ווי א ברהמה, וואס
 לעבט, עסט, שלאפט, און ווייסט נישט וואס דער סוף איז."

מוהרא"ש זכרוננו לברכה איז אמאל געפארן צו א שמחה,
 אויפן וועג פארנדיג אהין, האט דער דרייווער
 אנגעצינדן פאר מוהרא"ש דעם ניגון: "מיט וואס? מיט וואס?
 מיט וואס וועט מען קומען אויף יענע וועלט..." (עס איז
 דא א ברסלב'ע קאסעטע וואס האט דערויף דעם ניגון),
 דער ניגון גייט ווייטער: "נישט קיין חצות, נישט קיין תפילה
 בבח, נישט קיין תיקון הברית - מיט וואס וועסטו קומען
 אויף יענע וועלט..." יענע וואך ביים שיעור ליל שישי האט
 מוהרא"ש געזינגען דעם ניגון און אויסגעפירט: "מיט וואס?
 מיט וואס? מיט וואס וועט מען קומען אויף יענע וועלט;
 מיט מיינע פרוקים משניות, מיט מיינע דפים גמרא, מיט
 מיינע דיבורים וואס איך רעד יעדן טאג צום אייבערשטן,
 מיט שחרית מנחה מעריב, מיט דעם וועל איך קומען אויף
 יענע וועלט."

דערפאר, זע דו אויך אויס צו ניצן דיינע טעג און יארן,
 אז דו זאלסט נישט דארפן זינגען אויף דער
 עלטער דעם צעבראכענעם ניגון: "מיט וואס וועל קומען אויף
 יענע וועלט."

ליידער מוז איך דיר זאגן, אז אפילו אין ברוסלב אליין
 רעדט מען איך נישט פון תכלית, אז מען זאל
 יעדן טאג אריין כאפן מקרא, משנה, גמרא וכו', בשעת דער
 רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן כח): "ראוי לאדם שיעבור
 וילך בזה העולם בכל הספרים הקדושים, וללמד פולם בדי
 שיהיה בכל מקום", א מענטש זאל לערנען אלע ספרים
 וואס עס זענען פארהאן, ער זאל זיין באקאנט איבעראל,
 "כמו שנמצא השרים הגדולים שהולכים ועוברים במדינות,
 ומוציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר בן להתפאר
 ולומר שהיה במדינות", אזוי ווי מיר זעען, אז מענטשן געבן
 אויס אסאך געלט ארום צו פארן אויף די גאנצע וועלט, כדי
 זיי זאלן זיך קענען נאכדעם בארימען: "איך בין געווען דא
 און דארט", "כמו בן, ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל
 מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם
 הבא שהיה בכל מקום, דהיינו בכל הספרים הקדושים", אזוי
 איך זאגט דער רבי, זאל א מענטש לערנען אלע ספרים,
 כל התורה פולה, כדי ער זאל זיך קענען בארימען אויבן
 אין הימל: "איך בין געווען איבעראל", "ולעתיד בעולם הבא
 מזכירין אותו כל מה שקמד בעולם הזה", און אויבן אין
 הימל לערנט מען מיטן מענטש אלעס וואס ער האט זוכה
 געווען צו לערנען בזה העולם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
 דייע וועגן.

 קז

ווי אזוי זאל איך זיך אפגעבן מיט מיין ווייב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין ווייב פילט אז איך לויף איר נאך צו שטארק, איך בין צו שטארק תלוי אין איר. וואס איז די עצה פאר דעם? זאל איך איר געבן ווייניגער ליבשאפט?

א גרויסן וישר ב"ח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת חיי שרה, י"ט מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו פֿרעגסט צי דו זאלסט אויפהערן געבן ליבשאפט; עס זעט אויס ווי קיינער האט דיר נישט מדרוך געווען חתונה צו האבן, ווייל איינס פון די יסודות וואס א אינגערמאן דארף וויסן ווען ער האט חתונה איז, אז דורך נאכלויפן די ווייב וכו' געבט מען נישט קיין ליבשאפט, נאר דאס מיינט אז מען געמט פאר זיך ליבשאפט וכו'.

אין די תורה שטייט אז ווען תוה האט געפאלגט דעם שלאנג און געגעסן פונעם עץ הדעת האט דער אייבערשטער

איר געגעבן אן עונש (בראשית ג, טו): "ואל אישה תשוקתה, והוא ימשל בך", אז די פרוי וועט גליסטן נאך איר מאן, און דער מאן וועט געוועלטיגן אויף איר (ען שם בפירוש רש"י); מותר'אש זאגט, אז די צוויי זאכן גייען געקניפט און געבינדן, אויב עס איז "ואל אישה תשוקתה", ווען זי לויפט נאך איר מאן, דעמאלט איז "והוא ימשל בך", איז דער מאן דער וואס געוועלטיגט וכו', אבער ווען עס איז פארקערט, דער מאן לויפט נאך זיין ווייב וכו', עס איז "ואל אשה תשוקתה", דעמאלט דריידט זיך אויס דער פסוק אויפ'ן מאן, עס ווערט: "והיא (מיט א יוד) ימשל בך", זי הייבט אן געוועלטיגן אויפ'ן מאן. ווי מער מען לויפט נאך די ווייב וכו' ווערט דער מאן זייער אראפ געקוקט אין אירע אויגן, נאכלויפן די ווייב איז נישט געבן ליבשאפט, נאר דאס איז געמען ליבשאפט.

דער הייליגער קדושת לוי זאגט (סוף פרשת חיי שרה, דיבור המתחיל וביאה יצחק) אויפ'ן פסוק (בראשית כה, טו): "ויביאה יצחק וגו', ותהי לו לאשה ויאהבה", וואס וויל די תורה זאגן מיט דעם אז יצחק האט ליב געהאט רבקה? זאגט דער הייליגער קדושת לוי זכותו יגן עלינו, אז עס איז דא איינער וואס זאגט ער האט ליב זיין ווייב, אבער באמת האט ער זיך אליינס ליב, ער דארף איר נאר פאר זיינע געברויכן, זי זאל אים באדינען, זי זאל אים קאכן און באקן און זיין גרייט פאר אים וכו' - דער האט בכלל נישט ליב זיין ווייב, ער האט זיך ליב; נאכדעם איז דא איינער וואס האט טאקע ליב זיין ווייב, ער זוכט ווי אזוי ער קען איר פרייליך מאכן,

ער טראכט נישט פון זיך א גאנצן טאג, ער לויפט נישט נאך זיין ווייב טאג און נאכט, ער רעכנט זיך מיט אירע געפילן, ער העלפט איר אן קיין חשבונות - דער האט באמת ליב זיין ווייב. דאס זאגט די תורה "ויאהבה", יצחק אבינו האט באמת ליב געהאט זיין ווייב; עס איז פראי דו זאלסט נאכקוקן דעם גאנצן שטיקל.

א ווייב קען מען נישט אפנארן; די וועלט זאגט אז דער איינציגסטער וואס איז א מבין אויפ'ן מענטש איז די ווייב. די ווייב ווייסט פונקטליך איר סחורה וואס זי האט באקומען; ווען א פרוי זעט ווי איר מאן רעכנט זיך מיט איר, ער העלפט ארויס אין שטוב אן קיין חשבונות צו קענען שפעטער פארלאנגען עפעס פון איר, נאר ער העלפט איר ווייל ער האט א געפיל פאר איר, ער געבט איר גוטע ווערטער, ער רעדט שיין צו איר, דאס הייסט געבן ליבשאפט, און אז מען לעבט אויף דעם אופן איז דער מאן זייער ארויף געקוקט אין אירע אויגן, זי וועט טון פאר אים אלעס אויף די וועלט, זי וועט אייביג זיין גרייט פאר איר מאן וכו', אבער ווען די פרוי שפירט אז דער מאן לויפט איר נאך וכו' דעמאלט איז נישט גוט.

מיר מאכן יעדן טאג א ברכה "שלא עשני אשה"; לבאורה, וואס איז פשוט פון דעם ברכה - יישר פח איבערשטער אז איד בין נישט קיין פרוי, די וועלט קען דאך נישט אנגיין אן פרויען, אויף וואס דאנקען מיר דעם איבערשטן? (אגב,

מוהרא"ש זכרוננו לברכה זאגט, אז די ברכה וואס די פרויען מאכן "שעשני ברצונו", איז סאך א שענערע ברכה, ווייל זיי געבן זיך אינגאנצן איבער צום אייבערשטן, זאגט מוהרא"ש אז דער אייבערשטער האט באשאפן מאן און ווייב מיט דעם נאטור אז דער מאן זאל זיין דער משפיע - דער וואס געבט, און די פרוי איז די מקבל - זי געמט, דאנקען מיר דעם אייבערשטן יעדן טאג אז מיר זענען נישט קיין מקבל, נאר מיר זענען די וואס געבן פאר יענעם. דערווייל שטעלט זיך ארויס אז זייער אסאך אינגעלייט זענען גאר די וואס זענען מקבל, אנשטאט זיי זאלן געבן ליבשאפט וכו', זיך רעכענען מיט די ווייב, זענען זיי דא נאר פאר זיך, מיטן אויסרייד אז מיר האבן ליב די ווייב.

דערפאר זאלסטו אויפהערן צו געמען ליבשאפט, נאר אנשטאט הויב אן געבן ליבשאפט, וועסטו נישט זיין אזוי מזלול אין אירע אויגן.

זייסן זאלסטו אז אויב דו וועסט לערנען אין שטוב, וועט דיין ווייב דיך זייער מחשיב זיין; א פרוי האט זייער ליב צו זען ווי איר מאן לערנט. ווען א אינגערמאן איז זיך קובע צו לערנען יעדן טאג - דיקא אין שטוב - די הייליגע תורה, וועט ער ווערן ארויפגעקוקט ביי זיין ווייב. אנשטאט ארויס צו לויפן יעדע נאכט פארברענגען מיט פלומר'ישע חברים, מיטן אויסרייד: "איך גיי אין בולל", "איך גיי לערנען"; בלייב ענדערש אין שטוב לערנען. בשעת דו וועסט לערנען

וועט דיין ווייב ענדיגן מיט די שטוב ארבעט, זי וועט הערן דעם זיסן גמרא ניגון, דורכדעם וועט זיך אלעס מווישן לטובה.

איך שרייב דיר נאר עצות וואס איך האב געהערט פון מותרא"ש זכרוננו לברכה; די עצות זענען נישט פדרך אפֿשר - אפֿשר וועט עס יא העלפֿן און אפֿשר נישט, דאס זענען זיכערע עצות; עצות פון צדיקים איז דער וועג ווי אזוי מען קען האבן א חיים טובים, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוֹתֵר"ו, חלק א', סימן ז): "העצות של הצדיק הם כולו זרע אמת"; מיט די עצות וואלט יעדער מענטש געקענט האבן א חיים טובים.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות א, ה): "כל המרבה שיחה עם האשה, גורם רעה לעצמו, ובטל מדברי תורה, וסופו יורש גיהנם"; ווען א מענטש לויפט נאך זיין ווייב וכו', ברענגט ער אויף זיך אליינס שלעכטס, און ער פאקומט גיהנום אויף די וועלט. מה שאין כן ווען א מענטש געמט דעם הייליגן רבינ'ס דרך הלימוד, אזא מענטש לעבט שוין אויף די וועלט אין 'גן עדן', ער דארף נישט קיין כולל ערב, קיין כולל בוקר, ווייל וואו ער איז - דארט איז זיין כולל, ער זיצט אין שטוב פארטאגס און ביינאכט און לערנט זיינע שיעורים פסדרן - מקרא, משנה, גמרא, מדרש און הלכה וכו', זיין ווייב קוקט אים ארויף, אזוי אויך ער אליינס פאר זיך שפירט זיך גוט, ווייל תורה מאכט פרייליך א מענטש, ווען א מענטש לערנט תורה שפירט ער א טעם אין זיין לעבן.

איך קען נישט צופיל מאַרדן זיין אין דברים שבינו לבינה
מפני הצניעות, איך האף אז דו פארשטייסט וואס איך
שרייב דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

קה

מען זאגט מיר אז צו מצליח זיין אין
מיין פרנסה דארף איך מסר'ן

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ארבעט אין קאנסטראקשן, און איך פרובר צו באקומען גרויסע
דזשאבס. דעם חודש בין איך געווען אינוואלווד אין א דזשאב אין מאנסי,
און אן אנדערער קאנסטראקטער האט מיר געזאגט אז דארט גייט עס
אזוי אז ווער עס גייט מער מסר'ן דעם צווייטן איז מער מצליח, רוב
קאנסטראקטערס זיצן ביי די טאון און מען מסר'ט א גאנצן טאג רעכטס
און לינקס איינער דעם צווייטן. עס האט מיר זייער אויפגערעגט, אבער
ער זאגט מיר אז דאס איז דער וועג דא, אויב מען וויל מצליח זיין.

בין איך מחויב אויפצוגעבן אויף גוטע דזשאבס, נישט צו דארפן מסר'ן?

א גרויסן נישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - ערב שבת פרשת חיי שרה, כ"א מר-חשוון, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס איז דיין שאַלע, צי דו זאלסט גיין מסר'ן א צווייטן

איד? קוק וואס עס שטייט אין שלחן ערוך (חושן משפט,

סימן שפה) וואס מען דארף טון מיט א מסור; קוק וואס דער

רמב"ם שרייבט (פרק ג' מהלכות תשובה, הלכה יב): איינער וואס

מסר'ט א איד, אפילו ער מאכט אים נאר געלט שאדן -

"אין לו חלק לעולם הבא", עיין שם. דערפאר פארשטיי איך

בכלל נישט דיין שאַלע וואס דו פּרעגסט.

וויסן זאלסטו אז פּרנסה קומט פונעם אייבערשטן; קיינער

קען דיר נישט צו געמען וואס עס דארף קומען צו

דיר. אזוי זאגן חכמינו זכרונם לברכה (יומא לח.): "בשמה

יקראוהו, ובמקומו ישיבוהו, ומשקה יתנו לה; אין אדם נוגע

במוכן לחבירו, ואין מלכות נוגעת בחברתה, אפילו במלא

נימא"; קיינער קען נישט צו געמען פון א צווייטן אפילו א

פרוטה; יעדע פרוטה וואס א מענטש פארדינט קומט פונעם

אייבערשטן. נאך זאגן חז"ל (תענית ב.): "אמר רבי יוחנן: ג'

מפתחות בידו של הקדוש ברוך הוא", רבי יוחנן זאגט, דריי

שליסלען זענען נאר אין די הענט פונעם אייבערשטן, "מפתח

של גשמים, מפתח של חיה, ומפתח של תחיית המתים",

די שליסל פון רעגן, קינדער און תחיית המתים, "במערכא

אמרי אף מפתח של פרנסה, אין ארץ ישראל זאגט מען:
 אויך די שליסל פון פרנסה. זעט מען אז פרנסה קומט נאר
 פונעם אייבערשטן. אזוי אויך זאגן חכמינו זכרונם לברכה
 (מכילתא, פרשת בשלה): "מי שברא יום - ברא פרנסתו", דער
 אייבערשטער וואס האט באשאפן דעם טאג, האט אנגעגרייט
 פרנסה פאר דעם טאג.

דאס וואס דו זאגסט, אז די קאנטראקטערס זאגן דיר אז
 נאר אזוי קען מען מצליח זיין; איך וואלט דיר געזאגט
 זאלסט זיך טרעפן בעסערע יועצים, בעסערע חברים, זוך דיר
 חברים וואס וועלן דיר זאגן אז נאר אויב מען רעדט צום
 אייבערשטן און מען לערנט יעדן טאג תורה קען מען מצליח
 זיין. איך ווייס פון קאנטראקטערס וואס זיי זענען מצליח
 נאר דורך תפילה; זיי שטייען אויף אינגערפרי, זיי ווייסן
 נאכנישט פון וואו צו נעמען פרנסה, זיי גייען דאווענען און
 גיסן זיך אויס זייער הארץ צום אייבערשטן ביי שמונה עשרה,
 זיי בעטן אויף זייער שפראך: "רבנו של עולם, העלה מיר
 איך זאל קענען מפרנס זיין מיין ווייב און קינדער, געב מיר
 פרנסה", און עס צוקלינגט זיך זייער טעלעפאן, זיי באקומען
 גרויסע דזשאב'ס וכו'.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט האבן פרנסה
 בריווח, בדרך התורה.

א גוט שבת.

קט

איך דארף שוין מיין שידוך,
און ווי אזוי האנדלט מען וועגן געלט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן וואס א בחור דארף און קען טון אלץ השתדלות צו טרעפן א שידוך, ווי אזוי קען איך מאכן אז די אלע סגולות און תפלות זאלן ארבעטן ווי שגעלער? ווייל איך האלט עס שוין מער נישט אויס.

איך האב איך געוואלט פֿרעגן אויב דער ראש ישיבה קען מיר קלאר מאכן אין דעם ענין פון געלט, וואס איז דער הילוק צווישן נישט האבן קיין געלט ווייל מען איז א בטלן, און דאס אז מען דארף גלייבן מיט אמונה און בטחון אז דער אייבערשטער וויל אז איך זאל יעצט נישט האבן קיין געלט, און ווען ער וועט וועלן וועט ער מיר שוין געבן.

א גרויסן ויישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

געזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ג מר-חשוון, שנת תשע"ח לפֿרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען דו האסט מיר געגעבן דעם בריוו האב איך שוין פארשטאנען מיט צוגעמאכטע אויגן וואס דארט שטייט, נאך פאר איך האב געלייגט דיין בריוו האב איך שוין

פארשטאנען וואס דיין בקשה איז; ווייל וואס דארף דען א
 בחור, וואס איז די ווייטאג פון יעדן בחור? א בחור דארף
 איין נאך - א שידוך, ווי לאנג מען האט נישט חתונה איז
 מען זייער צעבראכן, וואס מען וועט נאר פרובירן צו טון
 זיך פרייליך צו מאכן איז עס אלעס נאר לפנים, ווייל מען
 קען נישט זיין פרייליך נאר אז מען איז אפגעהיטן בקדושת
 הברית, ווידער ווען א מענטש זינדיגט אין פגם הברית ווערט
 ער זייער בעצבות ומרה שחורה.

דערפאר טייערער ... גרו יאיר, איך בעט דיר זייער, דראפע
 זיך און דערהאלט זיך מיט אלע דייע בוחות,
 ווער נישט צעבראכן ווען דו זעסט ווי עס גייט אריבער א
 יאר נאך א יאר און דו טרעפסט נישט דיין שידוך, דו האסט
 שוין געמיינט פון לאנג צוריק אז דו וועסט שוין זיין חתונה
 געהאט וכו'. קיינער פארשטייט נישט די צער וואס א בחור
 גייט אריבער, עס איז נישט דא נאך אזא צער ווי די צער
 פון א בחור, ווייל מען האלט אין איין אראפ פאלן אין פגם
 הברית, דאס מאכט נאכדעם זייער בעצבות ובמרה שחורה,
 און וויפיל מען וויל ארויס קריכן פון דעם האלט מען אין
 איין צוריק פאלן.

אבער טייערער ברודער, וויסן זאלסטו אז דער אייבערשטער
 האט פאר דיר אנגעגרייט א שידוך און דו וועסט
 געהאלפן ווערן בקרוב ממש; דו זאלסט ווייטער טון אלע
 סגולות וואס די הייליגע צדיקים האבן אויז געגעבן, בפרט

די סגולות וואס דער רבי זאגט, דאס זאלסטו מקיים זיין
בתמימות ופשיטות.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות התון, סימן ב): "קדוש לבנה סגולה
שימצא אדם את זוגו", דערפאר דארף מען מקפיד
זיין צו מאכן קידוש לבנה יעדן חודש, און ווען מען ענדיגט
קידוש לבנה בעט מען דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין
צו טרעפן די ריכטיגע שידוך בזכות קידוש לבנה.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות התון, סימן ו): "מי שקשה לו
למצא זוגו, ירגיל את עצמו לקרות בקרבנות הנשיאים",
וועם עס גייט שווער צו טרעפן א שידוך, זאל ער זאגן
"קרבנות הנשיאים"; דאס איז די קריאה וואס מען לייגט
הנופה, עס איז געדרוקט אין יעדע סידור ביי קריאת התורה,
קריאה לתנופה. נאכדעם זאל מען בעטן דעם אייבערשטן -
יעדער איינער אויף זיין שפראך: - "רבנו של עולם, העלה
מיר איך זאל זוכה זיין צו טרעפן מיין זיווג בזכות וואס
איך האב געטון וואס דער הייליגער רבי זאגט, אז מען זאל
זאגן די קרבנות הנשיאים; העלה מיר פאשעפער איך זאל
שוין זוכה זיין צו טרעפן מיין זיווג, עס איז מיר אזוי שווער
צו זיין אליין, עס איז מיר ויער שווער צו זיין ערליך ווען
איך בין אליינס, איך וויל חתונה האבן וכו' וכו'".

וויסן זאלסטו אז נאר סגולות וואס צדיקים האבן אונז געגעבן
דאס האט א קראפט, די אלע סגולות וואס מענטשן
פארקויפן וכו' וכו' האט נישט קיין שום האפט, עס איז סתם

א קאפ פארדרייעניש, אבער סגולות וואס צדיקים האבן אונז געגעבן דאס העלפט, מען דארף גלייבן אין דעם און אויסווארטן בייז מען איז זוכה צו קריגן די ישועה.

שטארק זיך און ווער נישט צעבראכן ווען דו זעסט ווי עס גייט אריבער גאך א טאג און גאך א טאג, אבער עס ריקט זיך גארנישט. דו טראכסט פל מיני מחשבות: 'וואס וועט זיין?' 'אפשר וועל איך גלייבן אן אלטער בחור, איך וועל גלייבן א גאנץ לעבן איינער אליין?' 'ווער וועט מיר נעמען וכו'?' די אלע שלעכטע מחשבות קומט פונעם יצר הרע וואס ער ברענגט אריין די סארט מחשבות אין אלע בחורים, אלע בחורים טראכטן דאס פאר זיי טרעפן זייער שידוך. דערפאר בעט איך דיר, טראכט נישט אזוי, דו טראכט גוט, טו וואס דו האסט צו טון און ווארט אויס אויף דיין ישועה, פאלג דעם רבי'ן און זיי מקיים אלע עצות וואס ער זאגט, וועסטו בודאי געהאלפן ווערן בקרוב ממש.

בגונע דיינע חובות וכו'; אז מען בארגט געלט דארף מען באצאלן, אויב מען באצאלט נישט איז מען א נגב. א מענטש דארף לעבן מיט אמונה, גלייבן אז אלעס איז דער אייבערשטער - דאס איז פאר זיך, אבער ווען עס קומט צו באצאלן דארף מען האבן אמונה, מען דארף גלייבן אינעם אייבערשטן וואס האט געהייסן באצאלן, דארט קען מען זיך נישט מחזק זיין און זאגן אלעס איז דער אייבערשטער וכו', דעמאלט דארף מען האבן אמונה אין גלייבן אז אויב מען באצאלט נישט וועט מען נאכאמאל מגולגל ווערן רחמנא לצלן.

חַבְמִינוּ וּזְכוּנוֹם לְבִרְכָה זְאָנָן (שירובין סה:): "בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים אָדָם נִיבֵר בְּכוֹסוֹ וּבְבִיסוֹ וּבְפַעְסוֹ", מֵעַן קַעֲנָן דְּעַרְקַעֲנָעָן אַ מְעַנְטִישׁ צִי עַר אִיז עַרְלִיךְ דּוּרְךְ דְּרִי זְאָכְנִי, אִינְע פֿון די זְאָכְנִי אִיז ווי עַרְלִיךְ עַר אִיז בֵּימֵי הָאֲנְדֶּלְעֵן מִיט מְעַנְטִישׁן, אַסאַךְ מָאל קַעֲנָן מֵעַן זַעֲן מְעַנְטִישׁן וואס זַעֲעֵן אִים זַייער גוט אִין בֵּית הַמְדֻרְשׁ, דַּאָרף מֵעַן אָבְעֵר וויסן אַז דַּאָרט קַעֲנָן מֵעַן נֶאֱדָה נִישְׁט זַעֲן דַּעַם אָמְתִי, ווען מֵעַן זַעֲט ווי אַזוי עַר פֿירט זיך אױף בְּדִינֵי מְמוֹנוֹת, עַר גַּעבֵט אַכְטוֹנִג אױף יַעֲנַע'מִים גַּעלֵט וְכוּ', דַּעמָאֵלֵט אִיז אַ סִימָן אַז עַר אִיז אַן עַרְלִיכֵער אִיד.

דַּעַרְפֿאַר זְאָלְסְטוּ זַייער אַכְטוֹנִג גַּעבֵן נִישְׁט צו זַיין שׁוֹלְדִיג קײן אִיין פֿרוּמֵה פֿאַר אַ צווייטן; דַּעַר רַבִּי זְאָנֵט (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן מו): "מִי שֶׁרוּצָה לְשׁוּב, יִזְהַר מִלְּהִיּוֹת בְּעַל חוֹב", ווער עַם וויל תְּשׁוּבָה טוֹן, זְאָל אַכְטוֹנִג גַּעבֵן נִישְׁט צו זַיין קײן בְּעַל חוֹב; גַּעב אַכְטוֹנִג אַז דו זְאָלְסְט נִישְׁט זַיין קײן (תְּהִלִּים לו, כא): "לָלוּהַ רֶשַׁע וְלֹא יִשְׁלָם", אַ רֶשַׁע וואס בְּאֲרֻמֵּט און בְּאֲצֵאֵלֵט נִישְׁט; עַם אִיז אַ בּוֹשָׁה און אַ בּוֹיֹן צו הַעֲרָן אַז אִינְגַעלִייט זַעֲנַעֲן שׁוֹלְדִיג פֿאַר אַ צווייטן גַּעלֵט און זַי מֵאָכְן זיך נִישְׁט וואוּסְנְדִיג וְכוּ'.

דַּעַר אַיבֵּערֶשְׁטֵער זְאָל הַעלְפֵן זְאָלְסְט מְצִלִּיחַ זַיין אִין אַלְע דַּינֵע וועגן.

קי

מען רעדט אסאך צו מיר קעגן בַרְסֶלֶב, איך דארף חיזוק.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ווייס נישט אויב דער ראש ישיבה געדענקט מיר, איך בין געווען ביי איך פארנאנגענע יאר מיט מיין ווייב, זי האט געהאט גרויסע פחדים, און דער ראש ישיבה האט מיר געגעבן א תפלה, זי האט פסדר געזאגט די תפלה, און ברוך ה' אז זי האט זיך אינגאנצן ארויסגעטרייט פון דעם, אן קיין מעדעצין און אן קיין טערעפי וכו'. דאס איז ממש א מופת, מיר האבן נישט קיין ווערטער איך צו דאנקען, סיי אויף דעם און סיי אויף די דרשות וואס מיר הערן פסדר, דאס איז אונזער גאנצע לעבן.

איך האב זוכה געווען מסים צו זיין ביז די פארנאנגענעם יאר גאנץ תנ"ך, גאנץ ש"ס, ד' חלקי שלחן ערוך, זוהר הקדוש, מדרש תנחומא, תנא דבי אליהו, מדרש שוחר טוב, און יעצט האב איך געענדיגט ששה סדרי משנה די 36 סטע מאל. אויסער דעם האב איך שיעורים אין ליקוטי מוהר"ן, שיחות הר"ן, ספורי מעשיות, און איך האב שוין במעט געענדיגט די ספרים.

לעצטנס האט מיין משפחה אָנגעהויבן רעדן צו מיר קעגן בַרְסֶלֶב; זיי ווילן מיר ווייזן דעם ריכטיגן וועג ווי אזוי איך דארף זיך פירן, זיי רעדן אלע סארט לשון הרע, רבילות און ניבול פה אויף בַרְסֶלֶב. זיי טענה'ן אז רבינו הקדוש מסאממאר זכותו יגן עלינו האט נישט געלאזט לערנען בַרְסֶלֶב'ע ספרים, זיי שרייען אז די בַרְסֶלֶב'ע זענען די היינטיגע מסיתים ומדיחים, נאך ערגער ווי סמארט פאונס; ווער עס זאגט אז ער איז א בַרְסֶלֶב'ער מיינט דאס אין אנדערע ווערטער אז ער איז א פורק עול רחמנא ליצלן, און אזוי ווייטער און ווייטער. איך דארף האבן אסאך חיזוק צו קענען ווייטער אנגיין.

איך האב איך געוואלט פֿרעגן וועגן קינדער וכו', ווייל מיין ווייב האט זייער מורא.

איך זיך דא מיט געלט פאר צדקה, א גרויסן ווייב פאר אלעס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ג מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ענדליך האסטו מיר געשריבן א בריוו וואו דו ביסט מיר
מודיע אז דיין ווייב האט געהאט א רפואה שלימה,
זי איז ארויס פון אירע פחדים; שוין באלד א האלבע יאר
וואס איך ווארט צו הערן וואס עס הערט זיך ביי ענק, צי
איר האט שוין געהאט א ישועה, ווייל איך ווייס נישט וואו
דו וואוינסט און איך האב נישט קיין שום וועג ווי אזוי צו
הערן פון דיר וואס עס טוט זיך וכו'. איר זענט געווען ביי
מיר א האלב יאר צוריק, דו מיט דיין ווייב זענען געזעסן
ביי מיר, דיין ווייב האט אזוי געוויינט פון די אינערליכע
יסורים, פחדים און דמיונות וכו' וואס זי גייט אריבער, אז
די ווענט האבן מיט געוויינט. איך האב איר געגעבן א
תפילה צו זאגן יעדן טאג און איך האב זייער אסאך מתפלל

ד. אויסצוג פון א בריוו אין ספר איש אמונות, דארט: יום ב' פרשת אמור, י"ב
איר, שנת תשע"ז לפרט קטן:

איך האב געזאגט פאר דיין ווייב אז איך וועל איר שרייבן א קורצע תפילה וואס
זי זאל זאגן יעדן טאג, וועט זי ווערן רואיגער און פרייליכער. איך שרייב דיר דא א

געווען פאר אייך, איז נישט קיין יושר צו לאזן ווארטן אזוי
לאנג וכו'.

קליינע תפילה וואס די זאלסט איר געבן; אבער דער עיקר זאל זי אליינס אויסרעדן
איר הארץ צום אייבערשטן און פארציילן פונקטליך וואס עס שטערט איר און וואס
עס באדערט איר, און דער אייבערשטער וועט איר העלפן אז זי וועט ווערן צוריק
רואני און פרייליך אזוי ווי אמאל. שטארק דוך און שטארק דיין ווייב, איר דארפט
מאנען פאר שמחה אז איר האט א שיינע לעבן און געזונטע קינדער; גלייב מיר, פון
וואס איך הער נאר אין איין טאג וואס גייט אריבער אויף יונגע פאר-פעלקער קען דער
מח פלאצן פאר צער.

דא האסטו די תפילה:

"רבנו של עולם איך דאנק דיר פאר מין שיינע לעבן וואס די האסט מיר געגעבן;
פאר מין טייערער טאן וואס איז אזוי ערליך און אזוי גוט צו מיר. איך דאנק דיר
פאר מייע טייערע קינדער וואס די האסט מיר געגעבן, איך דאנק דיר אייבערשטער
אז זיי זענען געזונט, אזוי זיס און ליבליך. אויך דאנק איך דיר פאר אלעס וואס די
געבסט מיר, אז איך בין געזונט און מין טאן איז געזונט. יושר פח אייבערשטער אז
מיר האבן פרנסה, מיר מושטען זיך נישט און מיר האבן א רחבות'דיגע דירה.

רבנו של עולם, איך בעט דיר זייער, העלף מיר אז איך זאל נישט האבן קיין
פחדים און שרעק, איך בין אזוי דערשראקן לעצטנס אז איך שפיר ווי איך האלט עס
בער נישט אויס. הייליגער באשעפער זע מיין צער און קוק מייע טרערן, העלף מיר
אז איך זאל זיין פרייליך, איך זאל גלייבן אז קיינער קען מיר נארנישט טון, איך זאל
שטענדיג געדענקען אז די פירסט די וועלט מיט א פונקטליכע השבון און אלעס איז
פאר מין טובה.

הייליגער באשעפער, איך האב נישט צו וועס צו גיין, קיינער קען מיר נישט פארשטיין,
און איך בין אזוי אליין; איך קען נישט דערציילן פאר מענטשן וואס איך טראכט, מייע
פחדים און פאניק אסאכעס, אבער די ווייסט דאך אלעס, די טאכט דאך אלעס און
די קענסט יעדן איינעם העלפן, בעט איך דיר טאטע זיסער, העלף מיר אז איך זאל זיין
געזונט און שטארק, איך זאל זיין א געזונטע מאמע און א געזונטע ווייב פאר מין טאן.

אייבערשטער, ווען איך רעד צו דיר שפיר איך אזוי גוט אבער נאכדעם פאל איך
צוריק, פלוצלינג כאפט מיר אן א פחד אז איך קען מיר נישט קאנטראלירן, איך הייב
אן זייער שטארק צו וויינען און איך קען נישט אנגיין מיט די שטוב וויקטשאפט. העלף
מיר! העלף מיר! איך גלייב אין דיר, איך גלייב נאר אין דיר, העלף מיר בוכות אלע

דו שרײַבסט מיר אײַך זאל דיר געבן חיזוק, ווייל דיין משפּחה האט גערעדט צו דיר לשון הרע אויף בּרסלב וכו'; קוק צו וואס א מענטש קען זוכה זיין אז מען פּאלנט דעם הייליגן רבי'ן, דו שרײַבסט מיר אלע דייעע סיומים וואס דו האסט זוכה געווען צו מאכן אינעם פּארגאַנגענען יאר, דו האסט מסים געווען חמשה חומשי תורה, גביאים וכתובים, גאַנץ ש"ס בבלי, ד' חלקי שלחן ערוך, זוהר הקדוש, מדרש תנחומא, תנא דבי אליהו, מדרש שוחר טוב, זעקס אין דרייסיג מאל משניות וכו' וכו', דאס אלעס האסטו זוכה געווען צו לערנען בזכות דעם הייליגן רבי'ן וואס ער ברענגט אריין אין אונז א חשקת התורה, יעצט ווען עס קומען צו גיין אפאר קרעציגע מענטשן וואס רעדן קעגן הייליגן רבי'ן, וואס קיין איינער פון זיי האט ניטאמאל מסים געווען איין מאל אין זייער לעבן ששה סדרי משנה - פון זיי ווערסטו צעבראכן?!

צדיקים וואס האבן זיך מיסר נפש געווען פאר דייעט וועגן, בזכות זייער תורה, זייער תפילה און זייער ערליכקייט. בזכות אברהם אבינו, בזכות יצחק אבינו, בזכות יעקב אבינו, בזכות משה רבינו, בזכות אהרן הכהן, בזכות יוסף הצדיק, בזכות דוד המלך, בזכות שלמה המלך, בזכות רבי שמעון בר יוחאי, בזכות רבי יצחק לוריא אשכנזי, בזכות רבי ישראל בעל שם טוב, בזכות רבי נחמן בן פינא מברסלב, בזכות רבי נתן מברסלב, בזכות רבינו אליעזר שלמה מברסלב. יהיו לדגון אמרי פי ותגיון לבי לפגוד ה' צורי וגואלי, אמן בן יהי רצון".

זאן פאר דיין ווייב אז זי זאל זאגן די תפילה יעדן טאג, און אפילו אפאר מאל א טאג. אזוי אויך ווען זי צינדט אן די שבת ליכט זאל זי זאגן די תפילה און וויינען צום אייבערשטן אז זי זאל ווערן רואיג. אויך זאל זי זאגן יעדן טאג קאפיטל כ"ט אין תהילים, ווייל דער רבי זאגט (ספר המדות, אות קליפה, סימן י): "השבעה קולות שאמר דוד על המים, בדרבן מנגיעין הרוח רעה", אז מען זאגט די קאפיטל נעמט מען אונזעך דעם רוח רעה וואס כאפט זיך אריין אינעם מענטש.

די דארפסט חיווק? פארוואס זאלסטו אויסהערן מענטשן וואס רעדן אויף א צדיק פון איבער צוויי הונדערט יאר צוריק, ווי שעמט זיך נישט א מענטש צו רעדן אויף צדיקי עולם, אויפן הייליגן רבי'ן זכרוננו לברכה און זיין גרויסער תלמיד רבי נתן זכרוננו לברכה, עס איז נאר ווייל די מענטשן זענען פגום בברית, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים נה, כא): "שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו", ווען א מענטש רעדט אויף ערליכע אידן צדיקי אמת איז עס ווייל "חלל בריתו", דער מענטש זינדיגט אין גראבע עבירות; אפילו פון אינדרויסן קען מען דאס נישט זען, פארקערט נאך, די וואס רעדן אויף צדיקי אמת זענען אויס פון אינדרויסן ווי בלומ'ישע פרומע מענטשן וכו', דאך זענען זיי פארפוילט פון אינעווייניג. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית י:): "כל אדם שיש לו עזות פנים, בידוע שנכשל בעברה", ווער עס איז אן עזות פנים איז א סימן אז ער איז א בעל עבירה; ווי איז דא א גרעסערער עזות פנים ווי איינער וואס וויינט זיך צו רעדן אויף צדיקי אמת?!

די גרעסטע חיווק פאר דיר דארף זיין, ווען די קוקסט זיך אן וואס דער רבי האט געטון מיט דיר און מיט דיין ווייב תתן; דער רבי געבט סחורה אין די הענט, מען עפנט אויף די האנט זעט מען וואס מען האט שוין זוכה געווען אדאנק דעם רבי'ן. זאג מיר צי עס איז דא נאך איינער אין דיין גאנצע שטעטל וואו די וואוינטס וואס האט זוכה געווען צו ענדיגן די גאנצע תורה אזוי יונג ווי דיר; די שרייבסט מיר וואס די האסט אלץ זוכה געווען צו לערנען די פאר

יאר זייט דו הערסט אויס די שיעורים אויף "קול ברסלב";
 נישט איך קען דיר און נישט דו קענסט מיר, סך הכל
 הערסטו אויס דרשות פון ישיבה, דיבורים וואס דער
 אייבערשטער האט מיר מזכה געווען צו העלפן מיט דעם
 אידישע קינדער, דאס זאג איך נאך פון מוהרא"ש זכרונו
 לברכה וואס ער האט דאס גענומען פון הייליגן רבי'ן און
 פון זיין גרויסע תלמיד רבי נתן זכרונו לברכה; פֿרעג איך
 דיר: "איז דאס נישט גענוג חיזוק פאר דיר?!"

מען מאכט ליצנות פון ברסלב'ער חסידים אז מיר זענען
 טויטע חסידים חס ושלום, ווייל אונזער רבי לעבט
 נישט און מיר פֿארן צו א טויטע רבי וכו'; וויסן זאלסטו אז
 דער רבי לעבט, זיינע ספרים לעבן און עס געבט לעבן פאר
 יעדן איינעם וואס לערנט דערין.

דער רבי האט געזאגט (תני מוהר"ן, סימן שכב): "ווער עס וועט נאר
 האבן א שייכות מיט איינע פון מיינע תלמידים, וועט
 שוין אויך ווערן אן ערליכער איד, נישט נאר אן ערליכער איד,
 נאר נאר א גרויסער צדיק"; דאס זעט מען היינט ממש בחישה,
 טויזנטער אידן זענען זיך מחנה מיט די דיבורים וואס זיי הערן
 פון איינעם וואס האט נאר אנגעכאפט א תלמיד פון רבי'ן.

דו שרייבסט מיר אז מען האט געשריגן אויף דיר אז ברסלב
 איז ערגער ווי א סמארט פאון וכו', און אז דער רבי
 זכותו יגן עלינו מסאטמאר האט נישט געלאזט לערנען די
 ספרים; ווי קען מען אויסטראכטן פאלשע מאמרים אויפ'ן

רבי'ן זכותו יגן עלינו מסאטמאר, ווען דער רבי אליינס
 ברענגט אראפ דעם רבי'ן אין ספר הקדוש ויואל משה, וואו
 דער רבי שרייבט אז נאר דער הייליגער רבי - מוהר"ן
 מברסלב זכרוננו לברכה האט געוואוסט ברוח הקודש וואס
 וועט זיין ביו משיח וועט קומען, ער שרייבט בזה הלשון
 (מאמר ושוב ארץ ישראל, סימן קג): "וזה ענין של רוח הקודש, שראה
 מה הגיע אלינו בעיקבא דמשיחא"; איז ווי קען מען ארויפלייגן
 אויפ'ן רבי'ן אזעלכע מאמרים אז ער האט נישט געלאזט
 לערנען די ספרים, ווען דער רבי אליינס ברענגט אראפ אין
 זיינע ספרים פון הייליגן רבי'ן. דערפאר זאלסטו זייער אכטונג
 געבן פון די אלע וואס רעדן קעגן צדיקי אמת, דאס זענען
 מענטשן וואס האבן נישט קיין יראת שמים, מענטשן וואס
 זענען זייער פגום בברית, אנדערש וואלט א מענטש נישט
 גערעדט אויף פריערדיגע צדיקים.

בנוגע קינדער וכו'; דאנק דעם אייבערשטן אז דו האסט
 צוויי ליכטיגע קינדער, יעצט ווארט נאך אביסל וכו',
 דער אייבערשטער וועט העלפן דיין ווייב וועט קומען צו די
 פוחות מער און מער, וועלן מיר דעמאלט רעדן.

דאנק און לויב דעם אייבערשטן אויף זיינע צוויי ליכטיגע
 קינדער און בעט דעם אייבערשטן זיי זאלן זיין ערליכע
 אידן.

א גרויסן יישר פח פאר די געלט וואס דו האסט געשיקט,
 בזכות מצות צדקה זאלסטו זוכה זיין צו אלע ברכות וישועות.

קיא

ווי אזוי רעדט מען צו קליינע קינדער וועגן דעם אייבערשטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר ב"ח פאר אייערע דרשות און חיזוק, איך זע עס יעדן טאג, עס מאכט מיר גוט, און מיין גאנצע שטוב מאכט עס גוט.

איך וויל פֿרעגן, ווי אזוי מען רעדט צו קליינע קינדער וועגן דעם אייבערשטן? ווען זיי שפילן זאגן זיי: "איך בין די גרעסטע", "ניין, דער אייבערשטער איז גרעסער", זיי טראכטן אז דער אייבערשטן איז א גוף און ער איז ערגעץ, און ער איז גרויס. איך געדענק ווען איך בין געווען קליין האב איך אין בעט געטראכט ווי אזוי דער אייבערשטער זעט אויס, אפֿשר אזוי ווי א ... (איך וויל נישט זאגן ווייל עס איז א שאנדע פאר'ן אייבערשטן צו שרייבן וואס איך האב געטראכט) אבער אזוי האב איך געטראכט, אפֿשר אזוי ווי ...

מיין קשיא איז, אפֿשר איז נישט גוט צו רעדן אסאך פונעם אייבערשטן, ווייל קינדער מיט זייער קליינע קעפל כאפן עס נישט געהעריג. אבער למעשה דארף מען זיי דאך מתנה זיין, און אסאך רעדן אז אזוי זאלן זיי רעדן צום אייבערשטן ווען זיי ווערן גרויס, אזוי ווי דער ראש ישיבה זאגט אין די דרשות.

איך לערן איך זיי אויס צו רעדן צום אייבערשטן, אבער איך טראכט אז זיי זעען אז זיי בעטן און זיי ווערן נישט געהאלפן, טראכטן זיי אז עס איז א ליגנט.

איך ווען איך בין געווען קליין האב איך געטראכט ווער האט באשאפן דעם אייבערשטן, ממילא טראכט איך אז אפֿשר דארף מען זאגן פאר קינדער אז מען טאר עס נישט טראכטן.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ג מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קסן
מרת ... תחז'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

קינדער, ווי יונגער זיי זענען, איז זייער אמונה אסאך
שטערקער ווייל זייער נשמה איז נאך אינגאנצן
ריין. דערפאר זעט מען ביי זיי א שטארקע תמימות; זייער
דאווענען און לערנען איז זייער איידל און ריין, ווייל זייער
אמונה איז קלאר. אבער ווי עלטער מען ווערט און מען
הויבט אן נאכצוגיין דעם יצר הרע, ווערט די אמונה
אפגעשוואכט. דער רבי זאגט (ספר המדות, אות אמונה, סימן כב):
"הפסע של האדם מכנים כפירה באדם", ווען א מענטש
זינדיגט ברענגט דאס אים צו האבן קשיות אויף די אמונה.
אבער קינדער, וויבאלד זיי האבן נאכנישט געזינדיגט, זענען
זיי זייער שטארק מיט אמונה.

זאזיל איז פאר עלטערן וואס לייגן אריין אמונה אין זייערע
קינדער; יעדע זאך וואס די קינדער דארפן, יעדע
זאך וואס זיי בעטן פון די עלטערן, זאלן די עלטערן זאגן
פאר די קינדער: "בעט דעם אייבערשטן", "רעד צום
אייבערשטן", "דערצייל פאר'ן אייבערשטן", אזוי וועלן די
קינדער אויסוואקסן ערליכע אידן, תמימות'דיגע אידן. ווען
זיי וועלן ווערן גרעסער וועט זיין ביי זיי א דבר פשוט צו
רעדן צום אייבערשטן, זיי וועלן לעבן מיט אמונה.

דאס וואס איר האט מורא אז זיי וועלן אמאל בעטן עפעס דעם אייבערשטן און זיי וועלן נישט באקומען וואס זיי בעטן, וועט דאס גורם זיין אז זייער אמונה וועט ווערן שוואכער; קודם כל דארף מען וויסן אז ווען מען בעט דעם אייבערשטן באקומט מען וואס מען בעט, אזוי ווי מיר זאגן ביים דאווענען: "ברוך אתה ה' שומע תפילה", דער אייבערשטער הערט אויס יעדע תפילה וואס א מענטש בעט. דאס וואס מיר זעען אז מען בעט און מען בעט און מען זעט נאך נישט די ישועה, דארף מען וויסן אז דער אייבערשטער ווייסט וואס עס איז דאס בעסטע פאר'ן מענטש. מיר דארפן האבן אמונה און גלייבן אז אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט, אפילו וואס זעט אויס שלעכט, אזוי אויך אז די תפילה וואס מען האט געבעטן בלייבט אויבן אין הימל, דער אייבערשטער נעמט די תפילה און לייגט דאס אנוועק פאר אנדערע ישועות.

זען קינדער זאגן: "מיר האבן שוין געבעטן און מיר ווערן נישט געהאלפן", דארף מען זיי אויסלערנען אז דער אייבערשטער ווייסט אז די זאך איז נישט גוט פאר אונז וכו', דער אייבערשטער נעמט אונזערע תפילות און ער לייגט דאס אנוועק פאר אנדערע זאכן, ווייל קיין איין תפילה ווערט נישט פארלוירן.

דער עיקר דארף מען געדענקען אז אויב מען וויל מצליח זיין מיט קינדער דארף מען אסאך בעטן דעם

אייבערשטן. מען האט אמאל געפרעגט א ברסלב'ער חסיד, ווי אזוי ער האט מצליח געווען מיט זיינע קינדער, האט ער געענטפערט: "וואס מיינט איר, איך האב באקומען גוטע קינדער אזוי ווי מען רייסט אראפ אן עפל פון בוים? איך האב יעדן טאג געוויינט צום אייבערשטן מיט טרערן, נאכדעם האב איך גענומען מיינע טרערן און זיך אפגעווישט דעם פנים מיט די טרערן; איך האב געבעטן, רבוננו של עולם, געב מיר ערליכע קינדער, זיי זאלן זיין גרויסע צדיקים, זיי זאלן זיין אפגעהיטן פון עבירות וכו' וכו'".

דערפאר דארפן עלטערן געדענקען צו מתפלל זיין פאר די קינדער ווען זיי זענען נאך קליין, ווען זיי זענען נאך ריין און הייליג; דורכדעם וועלן זיי זוכה זיין צו ערליכע קינדער און וועלן שעפן פון זיי אסאך אידיש נחת.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן נחת פון אייערע קינדער, אמן.

 קיב

מעג איך לאזן מיין קינד ביים בעביסיטער
 מער פון וויפיל ס'פעלט אויס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם וויל איך זאגן א יישר כח פאר'ן ראש ישיבה פאר אלע עצות
 און חיווק.

אזוי ווי איך ארבעט א גאנצע וואך, אויסער דאנערשטאג, און די
 ארבעטס פלאץ שטעלט צו בעיבי-סיטינג, און אזוי ווי איך וויל אויסנוצן
 דעם דאנערשטאג טאג אנצוגרייטן פאר שבת, רייניגן די הויז, קאכן און
 וואשן זכו', האב איך שוין עטליכע מאל געטראגן מיין בעיבי צו די
 בעיבי-סיטער דאנערשטאג (וואס מיין קינד האט זייער ליב צו זיין
 דארט), אבער זייענדיג אינדערהיים טוענדיג די ארבעט האב איך געפילט
 זייער שלעכט, טראכטנדיג אז די איינע טאג אין די וואך וואס איך האב
 פריי וואלט איך אפשר ענדערש געדארפט אויסנוצן צו פארברענגען מיט
 מיין קינד.

וויל איך פֿרעגן דעם ראש ישיבה צי דאס איז סתם עצת הוצר וואס
 וויל מיר מאכן פילן צעקלאפט, אז איך טו גישט גענוג אלס א מאמע,
 אָדער אלס א מאמע מעג איך מיד ערלויבן צו האבן די פארשעה רואיג
 צו טון מיין ארבעט, און פארברענגען קען מען גענוג און נאך פרייטאג
 און שבת, און יעדן טאג נאך די ארבעט.

א גרויסן יישר כח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תולדות, כ"ה מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחיל

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אויב אייער קינד איז צופרידן דארט וואו ער גייט א נאנצע
וואך, איז נישט קיין פראבלעם אז מען שיקט אים
אהין און מען רוט זיך אביסל אפ, ווייל אז מען האט אביסל
צייט אינמיטן טאג זיך אפצורוען קען מען נאכדעם זיך מער
אפגעבן מיט די קינדער.

מען דארף שטענדיג געדענקען וואס דער רבי זאגט (שיחות
הר"ן, סימן רסט): "וואס מען טוט טוט מען, אבי מען טוט
נישט קיין שלעכטס"; א מענטש טאר זיך קיינמאל נישט
ארום דרייען מיט א שילד געפיל אויף זיין פארגאנגענהייט,
נאר שטענדיג פארגעסן וואס עס איז געווען און אנהויבן פון
פריש, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כו): "ביי די
וועלט איז שפחה א חסרון"; מען קען הערן ווי מענטשן
רעדן זיך אפ אז זיי האבן נישט קיין גוטע זכרון, זיי פארגעסן
וואס עס איז געווען, מען מיינט אז דאס איז א חסרון, אבער
ביי מיר - זאגט דער רבי - איז שפחה א גרויסע מעלה,
ווייל ווען עס וואלט ווען נישט געווען שפחה וואלט מען
נישט געקענט דינען דעם אייבערשטן, ווייל מען וואלט נישט
אויפגעהערט צו טראכטן פונעם פארגאנגענהייט, פון אלע
דורכפעלער און אלע פראבלעמען וואס מען איז דורך, און

דאס וואלט געמאכט אז דער מענטש זאל נישט וועלן נאכאמאל פרובירן צו זיין אן ערליכער איד, אבער יעצט אז עס איז דא שבתה, קען מען זיך באנייען און אנהויבן פונדאסניי".

מען זעט אז די תורה הייבט זיך אן מיט'ן אות 'ב' וואס איז פארמאכט פון אלע זייטן, עס איז אפן נאר אויף פאראויס; דאס קומט אויבן לערנען אז אויב מען וויל מצליח זיין, טאר מען נישט קוקן אויף צוריק נאר אויף פאראויס. אזוי אויך זאגט מען נאך פון צדיקים, אז די ווייב פון לוט איז געווארן א שטיק זאלץ צוליב דעם וואס זי האט צוריק געקוקט, און ווען מען קוקט צוריק ווערט מען זאלץ, דאס הייסט מען ווערט דערביטערט.

עלטערן דארפן וויסן אז צו גוטע קינדער איז מען זוכה נאר דורך אסאך תפילה; קינדער זענען אזוי ווי פרוכט, אויב מען באוואקערט נישט א פעלד וועט נישט ארויס קומען קיין פירות און תבואה, נאר ווי מער מען באוואקערט דאס, אלץ שענערע פרוכט קומען ארויס. אזוי איז מיט קינדער; ווי מער תפילות, ווי מער טרערן די עלטערן לייגן אויף גוטע קינדער, אלץ מער נחת וועלן די עלטערן האבן.

מזהרא"ש האט דערציילט, א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו בעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט און דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז דער

תהלים פון מיין מאמע עליה השלום ווי זי פלעגט יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן זי זאל זוכה זיין צו גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער"; דערפאר דארפן עלטערן אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז זיי זאלן זוכה זיין צו ערליכע און געוונטע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין אלע אייערע וועגן.

קיג

זאל איך גיין צו קורסעס פון שלום בית און חינוך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

שוין עטליכע יאר וואס איך לערן ביי א חשוב'ע פרוי שיעורים וועגן חינוך ילדים, שלום בית און נאך כל מיני זאכן וועלכע קענען ארויס העלפן צום לעבן, די זאכן האבן מיר זייער אסאך צוגעגעבן. אלעס לויט די תורה, אן קיין שום מקורות פון פרייע/גויים וכו'.

פון ווען איך האב אנגעהויבן צו הערן אייערע שיעורים בין איך גענאנגען ווייניגער, ביז איך האב אינגאנצן אויפגעהערט צו גיין.

יעצט נאך סוכות האט זי אנגעהויבן א קורס פאר אנעלכע וואס ווילן אליינס איבערגעבן שיעורים, זיי אויסלערנען מקורות און נאך זאכן ווי אזוי צו איבערגעבן אויפ'ן בעסטן אופן.

מיט די צייט, וואס מער איך הער אייערע שיעורים האב איך ביי מיר געטראכט אז איך גיי נישט, איך האב זייער אנגענומען פון אייך אז מיט

קעה

אַמוּנָה

קיג

עֲצָתוֹ

תפילה, אמונה און תמימות ופשיטות קען מען צו אלעס צוקומען, מען דארף נישט גיין לערנען און אויסגעבן אזויפיל געלט אויף דעם.

איך בין אבער נישט זיכער אז איך בין גערעכט, אפֿשר דארף איך נא גיין לערנען? אפֿשר וועט עס מיר נא צוגעבן צו מיין לעבן? ווי אויך צו העלפן אנדערע?

אזוי ווי די גאנצע שינוי אין מיין מחשבה איז געווארן אין זכות פון אייערע שיעורים, בעט איך איך, אפֿשר וועט איר מיר קענען ארויסהעלפן מיט א ריכטיגע עצה/וועג אין דעם ענין.

א גרויסן יישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תולדות, כ"ו מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן מרת ... תח'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

ווען א מענטש וויל גיין לערנען ביי איינעם תורה אדער תדרכה אין לעבן וכו', דארף ער קוקן צי דער רבי/מלמד איז אן ערליכער איד, צי ער גייט מיט'ן שלחן ערוך; ווי נאר איינער טרעט אפ פונעם שלחן ערוך דארף מען גלייך אנטלויפן פון דארט, בפרט ווען איינער קומט נאך מיט קבלה פשעמלעך וואס מיט דעם קען מען זייער גרינג פארנארן מענטשן וכו'.

עס איז באוואוסט דעם סיפור אז א איד איז געקומען צום הייליגן רב'ין מיט זיינע חידושים וואס ער האט מתדוש

געווען אויף א תורה פון רבי'ן אין ליקוטי מוהר"ן, האט דער רבי געזאגט: "איר קענט קנייטשן מיין ספר ווי אזוי איר ווילט (דאס מיינט איר קענט זאגן אלע פשטים אויף מיינע תורות) בתנאי אז איר זאלט נישט אפטרעטן פון שלחן ערוך"; ווען א מענטש איז מחדש חידושים בתורה אדער ער לערנט פאר הדרכות פאר אינגעלייט אין שלום בית אדער אין חינוך, דארף מען אכטונג געבן אז מען זאל נישט ווערן פארפירט און אוועק גיין פונעם דרך התורה - פון די ווערטער וואס די הייליגע חכמים האבן אונז געלערנט.

דערפאר, אז עס ציט אייך צו הערן שיעורים און איר שרייבט אז זי איז אן ערליכע פרוי, דארפט איר זיך נישט צוריק האלטן פון גיין הערן אירע שיעורים; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה, א): "איוהו חכם ה'ומד מכל אדם", ווער איז א חכם? דער וואס לערנט פון יעדן איינעם גוטע זאכן. אזוי ווי רוד המלך זאגט (תהלים קיט, צט): "מכל מלמדי השפלתני".

זייסן זאלט איר, ווען דער יצר הרע זעט אן ערליכער איד אדער אן ערליכע אידענע, וואס ער איז נישט מצליח זיי אראפ צו ווארפן אין עבירות רחמנא לצלן, קומט ער צום ערליכן איד מיט א צווייטע וועג - ער ברענגט אריין אין אים כל מיני בלבולים און ספיקות וכו', אזוי צעמישט ער אים אינגאנצן. 'עמלק' באטרעפט פונקט ווי 'ספק'. דאס איז זיין גאנצע קונץ, צו נעמען א מענטש וואס פירט זיך אויף ערליך און וואויל, אים צו צעמישן, ער זאל זיך אויפגעסן דאס געוונט און טראכטן א גאנצן טאג: 'טו איך גוט? 'טו איך ריכטיג?'

דערפאר דארף א מענטש אסאך בעטן דעם אייבערשטן
 ער זאל האבן א שטארקע אמונה און נישט לעבן
 מיט ספיקות ובלבולים; דער הייליגער ארז"ל זאגט אז די
 ראשי תיבות פון (דברי תמים א כט, י): "ו'יברך ד'וד א'ת י"י" איז
 "ודאי"; ווען א מענטש איז ביי זיך זיכער אז דער אייבערשטער
 איז מיט אים, ער איז זיכער אז דער אייבערשטער הערט
 אים אים, דעמאלט איז ער זוכה צו דאנקען און לויבן דעם
 אייבערשטן, אזוי אויך פארקערט, ווען א מענטש דאנקט
 און לויבט דעם אייבערשטן, איז ער זוכה אז ער ווערט זיכער
 ביי זיך אז ער טוט גוט און אז ער קען אלעס פאררעכטן.

זען דער רבי האט מנלה געווען דעם "תיקון הכללי", האט
 דער רבי געזאגט: "דער ערשטער תיקון איז - נישט
 איבערטראכטן", ווייל דאס איבערטראכטן און זיך אויפגען
 צי מען האט גוט געטון אדער נישט, דאס צעקלאפט דעם
 מענטש זייער שטארק.

דארפאר אז איר שרייבט מיר אז עס וועט אייך צוגעבן
 אין לעבן אסאך חיזוק, און ווייזן א וועג ווי אזוי
 זיך צו דערהאלטן, דארפט איר זיך נישט מבלבל זיין וכו';
 אויב איר שפירט אז איר וועט קונה זיין פון די שיעורים
 וואס די פרוי לערנט וכו', זאלט איר גיין און הנאה האבן.
 דער אייבערשטער זאל ענק בענטשן מיט נחת פון אייערע
 קינדער, ויהי רצון שתשרה שכניה במעשה ידיכם.

קיד

מעגן קינדער זען דרשות אויפ'ן קאמפיוטער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין אינגל האט וייער ליב צו הערן אייערע שיעורים, ער פלעגט זיגן שעות און זיך איינהערן דורכ'ן קאמפיוטער, ער האט באקומען התלהבות צו לערנען משניות און אויך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים.

עס איז וויכטיג צו באטאנען אז די קינדער זעען קיינמאל גארנישט אין קאמפיוטער, פארשטייט זיך אז עס איז נישטא קיין מאויס אדער קליפס א.ד.ג.. (אפילו נישט קליפס פון די ישיבה) עס ווערט נאר גענוצט פאר די ארבעט.

אין איינע פון אייערע בריוון האב איך געזען אז איר שרייבט אז קינדער זאלן גארנישט זען אויף א קאמפיוטער⁷, האב איך אויפגעהערט אים צו ווייזן און אים געזאגט ער זאל הערן דורכ'ן טעלעפאן.

מיין שאלה איז וואס איז בעסער, ער זאל זען די שיעורים אויפ'ן קאמפיוטער, אדער בכלל נישט הערן, נאר ווארטן ער זאל ווערן גרעסער, און דעמאלט וועט ער דאס קענען הערן.

נאכאמאל, א גרויסן דאנק!

ה. ציטירט פון ספר עצתו אמונה חלק א, מכתב ו: ווייזן קליפס פאר קינדער.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם וויל איך זיך באדאנקען פאר אייך פאר אייערע שיעורים, וויט איך האב אנגעהויבן צו הערן די שיעורים בן איך געווארן א נייער מענטש. איך באקום אזויפיל

היוזק פון די שיעורים. איך האב אנגעהויבן לערנען תורה יעדן טאג אויפ'ן סדר דרך הלימוד און איך שפיר א סיפוק אין מיין לעבן.

איך האב געוואלט פֿרעגן אויב איך זאל ווייזן פאר מייע קינדער קליפס ווי די בחורים זינגען אין ישיבה וכדומה, אָדער איז נישט פֿראי צו ווייזן ווידעאס פאר קינדער? א גרויסן ישר בה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך - יום ב' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, שנת תשע"ז לפרט קטן

לְכָבוֹד ... גְרוֹ יֵאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב זייער הנאה צו הערן אז דו הערסט אויס די שיעורים פון ישיבה און דו האסט אנגעפאנגען צו לערנען אויפן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן; דער רבי האט געזאגט פאר איינעם (עין שיחת הר"ן סיפן י'): "איינמאל די תורה וועט דיר ווייזן איר פנים, וועסטו שוין גארנישט דארפן"; מען זעט דאס בחוש, ווען א מענטש איז זוכה צו לערנען שיעורים כסדרן על פי סדר דרך הלימוד פון רבי'ן (שיחת הר"ן סיפן ע), דארף ער שוין גארנישט, ווייל ווען ער האט אפאר איבעריגע מינוט, נעמט ער א משניות אָדער א גמרא און ער איז גורם פֿרקים משניות און דפים גמרא.

בגוגע וואס דו פֿרעגסט צי דו זאלסט ווייזן פאר דייע קינדער קליפס ווי די בחורים זינגען; עס איז זיכער נישט פֿראי, ווייל קינדער האבן א ריינע מוח און ווען זיי הייבן אן קוקן קליפס און ווידעאס וכו' וכו' נעמט עס אנוועק זייער ריינקייט וכו'.

אמאל האט מען געוויזן ביי אויגן אין מוסד פאר די קינדער וכו', און מוהרא"ש האט זייער מקפיד געווען אויף דעם, ער האט מיר געשריבן א בריוו אז מהיום והלאה זאל איך מער נישט ווייזן פאר קינדער קיין שום ווידעאס און קליפס וכו' וכו'.

דאס וואס מען ליינט ארויף די ניגנים און דרשות אויף די פֿלים, דאס איז אן אנדערע זאך; הונדערטער טויזנטער אידישע קינדער זיצן נעבעך אויף די אינטערנעט טאג און נאכט, און דאס איז נאך א וועג ווי אזוי מען קען זיי צוריק פֿרענגען צום אייבערשטן, אָבער יונגע קינדער איז נישט פֿראי זיי צו ווייזן וכו'.

אדרבה, צינד זיי אן די סידים; זאלן זיי דאס הערן א נאָגלן טאג, און דאס וועט אריין לייגן אין זיי יראת שמים, ווייל יעדע ניגון איז נאָכאמאל אמונה און נאָכאמאל תשובה, מיר האבן שוין ברוך השם ארויס געגעבן צענדליגער סידים פון תשובה און פון אמונה וואס דו קענסט זיי געבן צו הערן.

א גוטן טאג.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תולדות, כ"ו מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחז'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עם איז בעסער אז מען ווייזט נישט קליפס פאר קינדער; א
קינד'ס מוח פארנעמט גאר אנדערש דאס קוקן אויפ'ן
סקרין ווי אן ערוואקסענער מענטש - אפילו פשר'ע זאכן,
למשל פארשטעלונגען וואס היימישע מוסדות שטעלן ארויס;
דאס אלעס איז גוט פאר ערוואקסענע מענטשן, מה שאין בן
קינדער, בלייבן זייער פאר'מח'ט און פאר'חלומ'ט נאכ'ן קוקן
אויפ'ן סקרין. די אלע דרשות וואס מיר לייגן ארויף וכו' וואו
מען קען זען שיעורים פון ישיבה וכו' דאס איז נישט פאר
קינדער.

דערפאר זאלט איר וויסן אז איר האט זייער גוט געטון אז איר
האט אויפגעהערט צו ווייזן פאר אייערע קינדער
דרשות פון ישיבה, ווען ער וועט עלטער ווערן וועט ער קענען
קוקן דרשות פון ערליכע אידן וכו'.

דער אייבערשטער זאל ענק געבן פחות צו מחנה זיין
אייערע קינדער, ענק זאלן קענען אויפשטעלן ערליכע
ליבטיגע אידישע דורות.

זעל פולם - תפילה, תפילה, תפילה; טרערן, טרערן, טרערן
- דאס איז דער סוד פון געזונט, הצלחה, נחת, פרנסה
וכו' וכו'.

 קטו

מיין טאטע שטייט איין ביי מיר
און מיין ווייב איז ברוגז.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין מאמע איז נפטר געווארן פאר דריי יאר צוריק, מיר זענען צוויי
אין די משפחה, ביידע וואוינען אין אן אנדערע שטאט פון מיין טאטע,
דעריבער שטעלט זיך אויס אז במשך די יאר איז מיין טאטע אליין.

אויף יום טוב סוכות קומט ער צו מיר ועדעס יאר, אבער יעצט
שטעלט זיך אויס אז נאך סוכות בלייבט ער ביי מיר פאר צוויי חדשים,
ער איז שוין ביי אויגו פון פאר סוכות און בלייבט ביז די קומענדיגע וואך.

מיין טאטע איז נישט קיין לייכטער מענטש, פון דעסוועגען דאך האט
מיין ווייב מיר געזאגט פאר צוויי וואכן צוריק אז ברוך ה' מען האט זיך
גוט אן עצה געגעבן. יעצט איז שוין אבער נישט אזוי, און מיין ווייב איז
מוראדיג ברוגז אז איך האב אריינגעלאזט מיין טאטע פאר אזוי לאנג.
דער אמת איז אז איך האב אים נישט אריינגעלאזט, ער האט מיר פשוט
מודיע געווען פאר ווי לאנג ער קומט, און דאס איז עס; איך בין נישט
מסוגל אים צו זאגן אז ער זאל נישט קומען, ווייל ער וועט עס נעמען
זייער שווער, און איך ווייס נישט אויב עס וועט העלפן.

למעשה איז מיין ווייב זייער ברוגז אויף מיר, קען מיר דער ראש
ישיבה געבן אן עצה וואס צו טון?

א גרויסן ווייב בתי.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא, רֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלְיוֹ, שְׁנַת תשע"ח לְפָרֶט קָטָן
לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךָ הָאֵב עֲרֵהאֱלֹמֶן דִּיין בְּרִיוּ.

וּוּאִיל אִיו דִּיר און וּוּאִיל אִיו דִּיין חֶלֶק אַז דו הָאָסְט אַרִיין
גַּענוּמֶען דִּיין פֿאַטֶער צו דִּיר אִין שְׁטוּב, מֶען קֶען זִיךְ
גַּארְנִישֶׁט פֿאַרשְׁטֶעלֶן ווי גְּרוֹים אִיו דִּי מִצְוָה פֿון כִּיבוּד אָב וְאָם;
חֻכְמִינוּ וּזְכוּנָם לְבָרְכָה זַאָגֶן (קִדוּשִׁין ל:): "שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם,
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְנֵן שְׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו
וְאֶת אִמּוֹ, אִמֵּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאִילוֹ
דְּרַתִּי בִּינֵיהֶם וּכְבֹדוֹנִי", דְּרִי שׁוֹתֵפִים אִיו דָּא אִינַעַם מְעַנְטֵשׁ -
דְּער אִיבְּעֶרשְׁטֶער, טאַטֶע און מַאָמֶע; ווען אַ מְעַנְטֵשׁ אִיו מְכַבֵּד
זִינַע עֲלֵטֶערן, זַאָגְט דְּער אִיבְּעֶרשְׁטֶער: "אִיךָ קוּם וּוּאִינַען צוּוִישֵׁן
אִיךָ, און אִיךָ רַעבֶן דָּאס אַזוי ווי אִיר זַענְט מִיר מְכַבֵּד".

דְּערפֿאַר זַאָלְסְטוּ זִיךְ פֿרִייען אַז דו קֶענְסְט מְקַיִים זִיין אַזאַ
גְּרוֹיסֶע מִצְוָה צו הַעֲלֶפֶן דִּיין טאַטֶע, בְּפֶרֶט ווען
עַר אִיו גַּעבְלִיבֶן אִינַער אַלִיין ה' יִרְחֵם. אִין דַּעַם זְכוּת וועט
דְּער אִיבְּעֶרשְׁטֶער הַעֲלֶפֶן, אַז דו וועסְט זֹכֶה זִיין צו זַען
נַחַת בִּי דִינַע קִינְדֶער, דְּער אִיבְּעֶרשְׁטֶער וועט רועֶן בִּי
אִיךָ אִין שְׁטוּב, און ווען עַם אִיו דָּא הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה ווערְט
לִכְטִיג אִין שְׁטוּב.

דָּאס וואַס דִיין ווייב הָאָט בִּיַם אָנְהוּיב זִיךְ גַּעפֿרִידֶט און
זַעצֵט אִיו זי בְּרוּגֶן וְכוּ'; וויסֶן זַאָלְסְטוּ אַז אַ פֿרױ דַּאָרף

גארנישט, א פרוי וויל גארנישט; א פרוי וויל איין זאך - א מאן, אויב האט זי א מאן, דאס הייסט דער מאן העלפט איר, דער מאן געבט איר גוטע ווערטער, ער הערט איר אויס, ער האט מיטלייד מיט איר, זי שפירט ווי זי האט איינעם וואס זארגט פאר איר וכו', דעמאלט דארף זי שוין גארנישט, זי איז גליקליך און צופרידן, זי וועט זיך קיינמאל נישט אפערען וכו'. אויב האט זי נישט קיין מאן, דאס הייסט, זי האט א מאן אבער דער מאן דארף איר נישט, דער מאן דארף איר נאר אויף אזויפיל אז ויינע חברים זאלן אים נישט טשעפען אז ער איז א גרוש וכו', אבער חוץ מזה האט ער נישט מיט איר קיין שום עסק וכו', דאן וועט זי פרוגז ווערן אויף אים יעדן טאג אויף א צווייטע זאך.

עס איז דא א מעשה וואס די וועלט דערציילט, עס איז געקומען אן איש מכובד א גאסט אין בית המדרש, עס איז געווען שבת ראש חודש, דער גאסט איז געווען א שיינער בעל תפילה, ער האט געווארט מען זאל אים מכבד זיין מיט 'קבלת שבת', למעשה האט מען צוגעשיקט א צווייטן. אים האט דאס בכלל נישט געשמעקט, ער האט געטראכט צו זיך: 'מן הסתם ווילן זיי מיר צושיקן צו שחרית', ער האט זיך געטרייסט מיט דעם, אז ער גייט פארגן אראפלייגן א שיינעם ממקומך און א שיינעם הלל, למעשה האט מען אים נישט צוגעשיקט צו שחרית, קיין עליה האט ער אויך נישט באקומען, אבער ער האט געטראכט: 'זוכער וועט מען מיר צושיקן צו מוסף', ווען ער האט געזען אז ביי

מוסף האט מען אויך צוגעשיקט א צווייטן האט ער געפלאצט!
 עם קומט הויכע שמונה עשרה, דער שלים ציבור האט
 בטעות אנגעהויבן 'תפנת שבת' אנשטאט 'אתה יצרת', און
 דער גאסט האט אנגעהויבן שרייען: "נא! נו! אתה יצרת!"
 אויפ'ן וועג אהיים טראכט ער צו זיך: 'הלואי ווען איך קען
 ווען זאגן וואס ליגט אונטער דאס שרייען "נו! נא! אתה
 יצרת!"

ווען א פרוי באקומט נישט פון איר מאן קיין אנערקענונג,
 דער מאן רעכנט זיך נישט מיט איר, ער רעדט נישט
 שוין צו איר וכו' וכו', ווען די פרוי שרייט: "נו! נא!" דעמאלט
 ווייסט מען גלייך אז עפעס ליגט אונטער דעם "נו!" עפעס
 ליגט אונטער דעם "נא!"

דערפאר בעט איך דיר זייער, דו זאלסט אכטונג געבן צו
 מכבד זיין דיין ווייב; חכמינו זכרונם לברכה זאגן
 (סוטה יז.): "איש ואשה - זכו שכינה ביניהן", ווען מען לעבט
 בשלום דעמאלט איז מען זוכה אז די שכינה איז אין שטוב,
 ווייל דעם איבערשטנ'ס נאמען איז שלום (שבת י.).

זע צו באגלייען דיין צוגאנג אין שטוב; פון איין זייט זאלסטו
 ווייטער מכבד זיין דיין טאטע און אים האלטן אין שטוב,
 דאס וועט דיר ברענגען ישועות. אויך איז זייער וויכטיג פאר
 חינוך אז די קינדער וואקסן אויף מיט א זיידע, די גאנצע
 שטוב דריידט זיך ארום דעם זיידן, מען העלפט אים, מען
 טראגט אים און מען לערנט מיט אים וכו'. פון דער אנדערער

זייט זאלסטו זייער אכטונג געבן אויף דיין ווייב איר צו געבן
גוטע ווערטער און ליבשאפט, וועסטו זוכה זיין צו נחת פון
דיינע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

קטז

איך האב עטליכע שווערע קינדער אין קלאס,
ווי אזוי געב איך זיך אן עצה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מען האט מיר אנגענומען דאס יאר אלס מלמד אין א גייע תלמוד
תורה אין ביתה ז', ברוך ה' עם איו זייער א פיינע קלאס מיט קינדער
פון חשוב'ע היימישע שטובער, אויך דער מנהל איו זייער גוט צו מיר
און ער רעספעקט מיין שווערע ארבעט וואס איך לייג אריין אין די
קינדער.

איך האב אבער אפאר געצייילטע קינדער וואס מאכן מיר זייער שווער,
זיי הערן בכלל נישט צו וואס איך רעד צו זיי, נישט פאר שלעכטיקייט
נאר זיי הערן טאקע נישט, זיי זענען זייער פאר'חלומ'ט און זיי הערן
פשוט נישט אז מען האט גערעדט צו זיי, ביז ווען מען זאגט אפאר מאל
וועקן זיי זיך אויף.

אויך איו דא א קינד, גראדע מיט גאנץ א פיינעם קעפל, אבער
דורכאויס דעם גאנצן פארלערנען מאכט ער מיט די הענט באילו ער

שיקט יעצט באמבעס אויף איינעם און ער מאכט די גערודער ווי באמבעס פליען. איך האב געמיינט אנפאנג אז עפעס איז נישט אין ארדענונג מיט אים, אבער איך זע אז עס פעלט אים ממש נארנישט, ער האט א פיין קעפל און ביים שפילן איז ער פון די בעסטע, אויך דאס לערנען קען ער שנעל אויפכאפן, אבער אינמיטן פארלערנען פליט ער ערגעץ אוועק, ואינגו.

איך האב שוין פרובירט אסאך מיטלען, אבער עס גייט זייער שווער, עס קוקט אויס ווי זייער מוח איז בכלל נישט דא. דער מנהל זאגט אז עס איז אזוי ביי אסאך קינדער און זיי וואקסן עס אויס שפעטער, אבער מיר שטערט עס זייער שטארק, איך וויל אז יעדער קינד זאל מצליח זיין, איז דא עפעס אן עצה?

א גרויסן יישר בתי.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויצא, ראש חודש כסלו, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו האסט די זכיה צו זיין א מלמד ברדקי, לערנען תורה מיט תינוקות של בית רבן וואס אויף זייער תורה שטייט די וועלט; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא בתרא ח): אויפ'ן פסוק (דניאל יב, א): "ומצדיקי תרבים בפוכבים" - אלו מלמדי תינוקות, א מלמד איז צוגעגליכן צו די שטערנס. פונקט אזוי ווי מען קען נישט ציילן די שטערנס פון הימל, אזוי אויך קען מען נישט ציילן די זכותים פון א מלמד וואס לייגט אריין אין

קינדער תורה, תפילה ויראת שמים. דערפאר זאלסטו זיך וייער מחזק זיין אז דו האסט אזויפיל זכותים אין הימל.

א מלמד דארף גוט עסן און גוט שלאפן אזוי ווי די הלכה איז (יורה דעה סימן רמה, סעיף טז): "ואין למלמד לנעור בפילה יותר מדאי, שלא יהיה עצל ביום ללמד, וכן לא יתענה", א מלמד טאר נישט זיין אויף שפעט ביינאכט פדאי ער זאל נישט זיין מיד; ווייל אויב א מלמד איז מיד, ער איז נישט געשלאפן געהעריג, קען ער שנעל ווערן אויפגערעגט חס ושלום און ער קען צוקומען צו שלאגן וכו', אדער אז א מלמד עסט נישט געהעריג, ער איז הונגעריג, קען ער חס ושלום ווערן אנגעצויגן אויף די קינדער. דערפאר זאלסטו אכטונג געבן צו גיין שלאפן פרי אז דו זאלסט זיין גוט אויסגערוט, וועט דער גאנצער טאג דיר גיין גרינגער.

אויך וויל דיר מיטטיילן א שיינע מעשה וואס וועט דיר צוניץ קומען; א מלמד האט זיך אויסגעערעדט פאר זיינ'ס א חבר אז ער האט א פראבלעם, ער ווייסט נישט וואס צו טון מיט זיין כיתה, יעדע ערב ראש חודש ווערן די קינדער אזוי שלעכט צו אים, זיי נעמען אים ממש ארויס פון די פלים ביו ער שלאגט זיי, "אויך ווייסט נישט פון וואו די קינדער ווייסן ווען עס איז ערב ראש חודש; א גאנצן חודש איז אלעס פיין און וואויל ביו עס קומט ערב ראש חודש, דעמאלט ווערן זיי געפערליך צעוויילדעוועט וכו'"; דער חבר האט גלייך פארשטאנען אז עפעס גייט פאר מיטן מלמד אליין, נישט מיט די קינדער; פֿרעגט ער דעם מלמד:

"זאג מיר, וואס איז דיין סדר היום יעדן ערב ראש חודש?" זאגט דער מלמד פאר זיין חבר: "יעדן ערב ראש חודש פיר איה זיך אז איה שטיי אויף גאר פרי און איה זאג אויס תהילים, איה האב איה אן תהנהגה גאד פון אלס בחור צו פאסטן יעדן ערב ראש חודש וכו'", זאגט אים דער חבר: "שוין, דארפסט נישט מער רעדן, האסט שוין אלעס דערציילט; נישט די קינדער זענען די פראבלעם, די קינדער זענען טייערע קינדער, זאגסט דאך אליינס אז זיי זענען וואויל א גאנצן חודש, גאר דער פראבלעם איז אז דו פאסט יעדן ערב ראש חודש, און אז מען עסט נישט ווערט מען שנעלער גערנווען וכו'. איה האב פאר דיר צוויי עצות, אדער הערסטו אויף צו פאסטן אזוי ווי די הלכה איז אז א מלמד טאר נישט פאסטן, אדער אויב דו ווילסט נישט אוועק גיין פון דיין מנהג, זאלסטו נעמען א צווייטער מלמד וואס זאל דיר איבער נעמען יעדן ערב ראש חודש".

א מלמד דארף וויסן א בלל, אמת טאקע, עס איז זייער וויכטיג צו גיין אויף שמחות פון משפחה וכו', אבער אזוי ווי יעדער איינער האט דאך געבענטשטע משפחות בן ירבו, עס קומט אויס כמעט יעדע וואך שמחות וכו', דארף א מלמד וויסן אז ער טאר נישט אריין גיין אין פתח אויב ער איז נישט גוט געשלאפן, ווייל מען קען חס ושלום פארשעמען א קינד בלויז ווייל מען איז מיד.

איה האב לעצטנס מיטגעהאלטן א שיינע מעשה מיט א מלמד. די עלצטע פתח ביי אונז אין תלמוד תורה

דאווענט שחרית און מנחה צוזאמען מיט די בחורים, איין טאג זע איך ווי א קינד זיצט און קייט גאם בשעת'ן דאווענען, איך טראכט צו מיר: 'איך וויל זען וואס דער מלמד גייט דא טון מיט'ן קינד וכו', איך זע ווי דער קינד האלט אין איין קייען די גאם ביז דער מלמד האט דאס באמערקט, דער מלמד האט צוגערופן דעם אינגל, איך טראכט צו מיר: 'וואס קומט יעצט, א פראסק? א שריי?' אבער איך זע ווי דער מלמד רופט אים צו זייער נאנט צו זיך, ער בייגט זיך צו צו זיין אויער, און זאגט אים עפעס. דער קינד גייט ארויס פון שול, ער קומט צוריק אריין פאילו לא ה'יה. רוף איך צו דעם קינד, איך פרעג אים: "וואס האט דיין רבי דיר געזאגט שטילערהייט?" זאגט דער קינד: "מיין רבי האט מיר געזאגט, איך זאל ארויסגיין פון שול אויסשפייען מיין גאם און איך זאל אנהויבן דאווענען".

זוען דער מלמד וואלט ווען נישט געשלאפן יענע נאכט, וואלט ער נישט געהאט קיין ישוב הדעת, נאכ'ן רופן דעם קינד וואלט ער אים דערלאנגט א פראסק, אדער א ציפ, אדער א שריי וכו', אבער וויבאלד דער מלמד איז געווען אויסגערוט און רואיג וכו', האט ער שוין גערעדט צום קינד. ווען דער קינד גייט גרעסער ווערן און אויפנואקסן וועט ער גערענקען אז זיין רבי האט אים ליב געהאט, ער גייט גערענקען ווי שוין זיין רבי האט גערעדט צו אים, אז זיין רבי האט זיך גערעכנט מיט זיינע געפילן, דער קינד גייט בלייבן אן ערליכער איד. דערפאר, אז דו גייסט צו

שמוחות, דארפסטו נעמען א צווייטן מלמד זאל דיר איבער
נעמען פאר'ן קומענדיגן טאג, אדער זאלסטו אהיים גיין פרי
פון די שמוחה.

דאס וואס דו פֿרעגסט אז דו האסט א קינד אין דיין פֿתה
וואס ווערט זייער פארטראכט אינמיטן לערנען, ער
מאכט מיט די הענט באילו ער שיסט מיט א גאן וכו'; דאס
קומט פון קוקן מאוויס אדער שפילן געימס אויפ'ן קאמפיוטער
וכו'. עלטערן כאפן נישט אז ווען מען געבט פאר א קינד
א קאמפיוטער צו שפילן דערויף געימס, נעמט דאס אוועק
דעם מח פונעם קינד. ווען דער קינד זיצט אין חדר גייט
דער קינד צוריק צו זיין קאמפיוטער, ער ווערט אזוי אריין
געטון אין דעם אז ער פארגעסט זיך וואו ער זיצט, ער הייבט
אן מאכן מיט די הענט ווי ער האלט א ביקס און שיסט.
דאס קומט פון קוקן מאוויס וואו מען שיסט וכו', אדער פון
געימס וואס מען שפילט אויפ'ן קאמפיוטער.

דערפאר, עלטערן וואס ווילן האבן נחת פון זייערע קינדער,
עלטערן וואס ווילן אויפשטעלן אן ערליכע שטוב,
דארפן אכטונג געבן נישט אריין צו ברענגען אין שטוב א
קאמפיוטער א.ד.ג.; ענדערש זאלן די קינדער טאנצן און
שפרינגען, אדער שפילן מיט שפילצייג וכו', וואס דאס ציט
זיי נישט אוועק זייער מח.

דיין שאלה וואס דו פֿרעגסט וכו'; קודם איז משמע אז דו
פֿרעגסט וואס דו קענסט טון מיט דעם קינד ווייל ער

שטערט דיר וכו', נאכדעם שרייבסטו אז עס טוט דיר וויי
ווייל דו ווילסט אז דער קינד זאל מצליח זיין; דאס איז צוויי
זאכן - ווען א קינד לערנט נישט, ער איז פאר'חלו'מ'ט, דאס
איז איין זאך. נאכדעם איז דא א קינד וואס שטערט אנדערע
- ער שטערט דעם מלמד, ער איז אן עזות פנים, דאס איז
א צווייטע זאך.

א מלמד, א מחנך דארף וויסן דעם כלל, אזוי וועט ער
מצליח זיין; ווען א קינד שטערט די פתה, דעמאלט קען
נישט דער מלמד ווארטן ווי לאנג די גאנצע פתה וועט ווערן
איבערגעדרייט, נאר מען דארף קנס'נען דעם קינד וכו'.
אבער ווען דער קינד שטערט נישט די פתה, סך הכל האלט
ער נישט מיט די לימודים, אדער ער דאווענט נישט וכו' -
דאס איז שוין אן אנדערע מעשה, ביי דעם פאל דארף דער
מלמד פרובירן אים צו משחד זיין וכו' נאכאמאל און
נאכאמאל, דער מלמד דארף האבן סבלנות. אויב האט דער
מלמד שוין פרובירט אלע וועגן, און מיט דעם אלעם זעט
ער אז דער קינד האלט נישט מיט די לימודים וכו', דארף
דער מלמד טון וואס די הלכה איז (שלחן ערוך יורה דעה, הלכות
מלמדים, סימן רמה, ע"ה ט): "אפילו תינוק שאינו מבין לקרות, לא
יסקוהו משם", אפילו א קינד וואס פארשטייט נישט וואס
מען לערנט, זאל מען אים נישט אנוועק שיקן, "אָאָ יֵשֵׁב
עם האחרים, אולי יבין", ער זאל בלייבן זיצן מיט די קינדער
וואס פארשטייען יא, אפשר וועט ער יא זוכה זיין צו
פארשטיין.

דאס איז ווען דער קינד האלט נישט מיט, אבער אז א קינד שטערט די גאנצע פתח, מען קען נישט אנגיין מיט די לערנען וכו', דעמאלט איז עפעס אנדערש, דעמאלט דארף מען אכטונג געבן ער זאל נישט שטערן.

געווענליך די קינדער וואס מאכן פראבלעמען פאר זייער מלמד, זענען בדרך כלל זייער צעבראכענע קינדער. קיינער קוקט נישט אויף זיי, זיי באקומען נישט קיין שום אויפמערקזאמקייט, זוכן זיי דאן אויף א נישט גוטע וועג מען זאל קוקן אויף זיי, דארפאר זוכן זיי צו שטערן דעם מלמד פון פארלערנען, ווייל דעמאלט איז די איינציגסטע צייט וואס אנדערע קינדער וועלן לאכן צו זיי און זיי וועלן באקומען תשומת לב. ווען מען געמט אפיר די סארט קינדער, מען רעדט צו זיי פרינואט, זעט מען אז זיי זענען זייער צעבראכענע קינדער, זיי ווילן נישט זיין שלעכט, זיי שטערן נישט להקעים, זיי טוען דאס אומוועלנדיג נאר פדי צו געוואונען אביסל אויפמערקזאמקייט.

א קלוגער מלמד געמט די קינדער וואס זענען חברה לייט אז זיי זאלן אים העלפן, אזוי שפארט ער זיך איין אסאך קאפ וויי. ווייל איינמאל מען געוואונט זיי, דער מלמד האט זיי אויף זיין זייט, דעמאלט טוישט זיך אלעס און זיי זוכן נאר צו זיין מיט זייער רבי אויף איין זייט.

פארשטייט זיך אז אן תפילה נוצט גארנישט, מען קען וויסן אלע עצות און אלע חכמות, אבער אן

תפילה, אן דעם אייבערשטן - קען מען גארנישט טון. דערפאר דארף מען אסאך דאווענען צום אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו האבן תלמידים הגונים, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות למוד, סימן ע): "צריך להתפלל, שיוכה לתלמידים הגונים", א מלמד דארף פעטן דעם אייבערשטן ער זאל זוכה זיין צו ערליכע תלמידים, וואוילע תלמידים - ווייל אן תפילה גייט גארנישט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן.

ק"ז

מעג יעדער דרוקן אייערע בריוו? און איז אויף דעם אויף דא אן הבטחה פאר ישועות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געזען אז מוהרא"ש שרייבט אין די צוואה (צואת מוהרא"ש, אות י"א) אז ווער עס וועט דרוקן א חלק פון אשר בנחל וועט זיכער האבן א ישועה, זייט דעמאלט האב איך שוין מגרב געווען אפאר מאל פאר די קרן הדפסה צו דרוקן א חלק אשר בנחל, און ברוד'ה' איך האב געזען אפענע ישועות.

איך וויל פּרעגן, אזוי ווי איך בין זיך מוהרא"דיג מחנה מיט די בריוון פונעם ראש ישיבה שליט"א, אויב איז דא אויף דעם אויף די זעלבע הבטחה, אזוי ווי אויף די אשר בנחל?

איך וויל איך וויסן אויב יעדער מעג עס דרוקן, אדער איז דא אויף דעם זכיות שמורות?

א גרויסן יישר בתי.

תשובה:

בעזרת ה' ותפוד - יום א' פרשת ויצא, ראש חודש פסח, שנת תשע"ח לפרט קטן לקבד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מותרא"ש זכרוננו לברכה שרייבט אין זיין צוואה, ווער עס וועט דרוקן זיינע ספרים בפרט "אשר בנחל", זאגט ער צו א ישועה. געלויבט דעם אייבערשטן, איך האב זוכה געווען צו דרוקן צענדליגער פרכים פונעם ספר "אשר בנחל" בתייו פון מותרא"ש זכרוננו לברכה, איך האב א שטארקע הברת הטוב פאר די ספרים "אשר בנחל", ווייל איך האב זוכה געווען צו מקורב ווערן דורך "אשר בנחל" - חלק בז', וואס איך האב באקומען פון דעם גרויסן מפיץ הרב החסיד רבי ... גרו יאיר. פאר יאר האב איך זוכה געווען צו דרוקן "אשר בנחל" אין אידיש, איך האב געדרוקט טויזנט פרכים פון זעקס בענדער, אין דעם איז געדרוקט אלע בריוו וואס מותרא"ש האט געשריבן אין אידיש - נאנט צו אכט הונדערט בריוו; כמעט אלע טויזנט סעטס האט מען שוין מפיץ געווען. יעצט גיי איך מיטן אייבערשטנס הילף נאכאמאל איבער דרוקן די זעקס בענדער אשר בנחל אין אידיש.

דאס וואס דו פֿרעגסט אויב די הבטחה וואס מוהרא"ש זכרנו לברכה האט מבטיח געווען אז ווער עס וועט דרוקן זיינע ספרים וועט זען א ישועה, צי גייט דאס אויך אן אויב מען דרוקט די בריוו וואס דער אייבערשטער האט מיר מזכה געווען צו שרייבן פאר בחורים און אינגעלייט; אנדאי גייט אן די הבטחה אויף די בריוו אויך. די תשובות זענען געשריבן פאר בחורים און אינגעלייט וואס דארפן חיזוק און עצות אנצוגיין מיט זייער עבודת השם. איך האב גארנישט מחדש געווען, אלעס איז התחזקות און עצות וואס מוהרא"ש האט אויז געלערנט.

מוהרא"ש פלעגט מיר זאגן נאכ'ן שיעור ליל ישישי און נאכ'ן שיעור וואס ער האט געגעבן פאר די בחורים אין ישיבה: "יעצט האסטו געהערט א שיעור, מאך פון דעם הונדערט דרשות פאר די בחורים און אינגעלייט"; געלויבט דעם אייבערשטן אז איך האב שוין זוכה געווען מרביץ תורה זיין פאר קרוב צו פופצן יאר, תשס"ד בין איך געווארן א מלמד פאר בחורים פון דרייצן - פערצן יאר, דאס האט אנגעהאלטן פינף יאר, בין איך האב געעפענט די ישיבה "תפארת התורה". תשס"ט לפרט קטן האבן מיר געעפענט די ישיבה "תפארת התורה", און יעצט איז געווארן צען יאר וואס דער אייבערשטער האט מיר מזכה געווען צו זיצן מיט בחורים און אינגעלייט פיר און צוואנציג שעה א טאג, זיבן טעג א וואך, צו לערנען מיט זיי וואס איך האב זוכה געווען צו הערן פון מוהרא"ש

זכרוננו לברכה ווי ער האט מיט אונז געלערנט די תורות
און עצות פון הייליגן רבי'ן.

דאס וואס דו פרעגסט צי יעדער קען דרוקן די בריוו און
עס פארשפרייטן, צי עס איז דא ביי דעם "כל הזכויות
שמורות"; ניין, אדרבה, ווער עס וויל עס דרוקן יניחו ברכות
על ראשו. פארשטייט זיך נאר בתנאי אז ער וועט נישט
אראפ נעמען און נישט צולייגן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן האבן פח אויגער
גאנצע לעבן משמש צו זיין דעם הייליגן רבי'ן, פאלגן
וואס ער האט אונז געהייסן צו אנטרינקען ביימער (ספורי
מעשיות, מעשה ג), וועלן מיר זוכה זיין צו: "לתקן עולם במלכות
שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך", אלע וועלן אנערקענען
אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט און עס איז
נישט דא קיין שום אנדערע תכלית נאר אים צו דינען. דאס
האבן מיר מקבל געווען פונעם הייליגן רבי'ן, וואס דער בעל
תפילה האט געזאגט (ספורי מעשיות, מעשה יב): "עס איז נישט דא
קיין אנדערע תכלית אויף די וועלט נאר צו דינען דעם
אייבערשטן".

ווען מען האט געפרעגט רבי נתן צי ער איז דער בעל
תפילה (פון ספורי מעשיות מעשה יב), ווייל דער רבי דערציילט
דארט אז דער בעל תפילה האט ארויס געגעבן ספרים פון
תפילות און דאס געגעבן פאר זיינע לייט זיי זאלן מתפלל
זיין אין דעם, און רבי נתן האט דאך ארויס געגעבן דעם

ספר "ליקוטי תפילות", האט רבי נתן אויף דעם געענטפערט:
 "דער רבי איז דער בעל תפילה, און איך בין דער מליץ",
 ווייל רבי נתן האט מלמד זכות געווען אפילו אויף דעם
 ערנסט'ן מענטש.

וואויל איז פאר די וואס העלפן פארשפרייטן דעם הייליגן
 רבינ'ס עצות אויף די וועלט, ווער עס וועט העלפן
 דרוקן די בריוו וועט זיכער האבן א ישועה.

דער גיבור האט געזאגט (ספורי מעשיות, שם): "איך גיי איינגעמען
 די גאנצע וועלט, און מיין פונד איז, טאמער וועל איך
 קענען געפינען דעם מלך מיט זיינע לייט"; אלע בריוו וואס
 איך ענטפער פאר בחורים און אינגעלייט וכו' איז נאר אריין
 צו ברענגען אמונה, מיר זאלן זוכן דעם מלך מלכי המלכים,
 מיר זאלן וויסן אז נאר ער קען אונז העלפן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע דינע ענינים.

קיה

**האט דער רבי טאקע געשריבן אלע ספרים?
איך קעגן דעם מורה נבוכים?**

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב אלעמאל געהאט א געפיל צו לערנען דעם רבינ'ס ספרים, איך געדענק אפילו ווען אלס בחור האב איך געהאט חברים וואס פלעגן מיר אנשרייען אז מען טאר עס נישט לערנען, ווען איך האב זיי געוויזן אז אין ויזאל משה ווערט געברענגט א מימרא פון רבי'ן, האבן זיי מודה געווען אז ליקוטי מוהר"ן מעג מען לערנען אבער אלע אנדערע ספרים נישט, ווייל דער רבי האט עס קיינמאל נישט געשריבן אדער געזאגט.

למעשה ווייס איך אז זיי זענען נישט גערעכט, אבער עס איז מיר געבליבן א קליינע פראצענט אז אפשר איז יש דברים בגו. איך האב אלעמאל אוועקגעשטיפט די ספיקות.

לעצטנס האב איך געלערנט א שטיקל אין תני מוהר"ן וואו דער רבי שרייבט זייער שארף אקעגן ספרי חקירות, און עס זעט חס ושלום אויס ווי א פגיעה אינעם הייליגן רמב"ם, דער רבי זאגט דארט (תני מוהר"ן סימן תח): "שעיות בזה עוותים שאין כמותם, דבריו הם נגד התורה, אוי לעינים שפך רואות וכו'". ווען איך האב דאס געלערנט איז מיר צוריק געקומען די ספיקות אז אפשר האט טאקע דער רבי נישט געזאגט די אלע זאכן. איך ווייס אז אלעס וואס די רבי האט געזאגט איז זיכער קודש, אבער ווי קען זיין אז די רבי האט געזאגט אזוינס אויפ'ן הייליגן רמב"ם? עס עגבערט מיר שוין אפאר וואכן די קשוא, און עס מאכט מיר טראכטן אז אפשר איז עס טאקע נישט פון רבי'ן.

איך האף אז דער ראש ישיבה וועט מיר דאס קענען אביסל אויסקלארן.

א יישר פת.

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - יום א' פרשת ויצא, ראש חודש כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט אויגו איבערגעלאזט פינף ספרים:
ליקוטי מוהר"ן, שיחות ה"ר"ן, חיי מוהר"ן, ספר המידות
און ספורי מעשיות; אלע תורות און שמועסן וואס מיר האבן
פון רבי'ן האט רבי נתן געשריבן. דער רבי האט געזאגט
(חיי מוהר"ן, סימן שע): "מען דארף דאנקען רבי נתן, ווייל אן אים
וואלט נישט געבליבן פון מיר קיין בלעטל שמות", דערפאר
איז זייער נאריש צו הערן וואס מענטשן זאגן, ליקוטי מוהר"ן
יא און אנדערע ספרים נישט, ווייל אלעס האט דער זעלבער
תלמיד געשריבן.

די אלע וואס זאגן נאך בשם דעם רבי'ן זכותו יגן עלינו
מסאטמאר אז ער האט נישט געהאלטן פון לערנען די
ספרים פון הייליגן רבי'ן, קיינער פון זיי האט נאך נישט
דורכגעלערנט איין מאל דעם ספר הקדוש ויואל משה. אויך
דו וואס דו שרייבסט מיט אזא בקיאות אז אין ויואל משה
ברענגט ער נאר אראפ פון ליקוטי מוהר"ן, האסטו אפילו
נישט גענומען די מי עם נאכצוקוקן. פֿרעג איך דיר, מיט וואס
ביסטו א חסיד פון סאטמאר'ער רבי'ן אז דו האסט נאך נישט
דורכגעלערנט דעם ויואל משה? סתם נאכזאגן מימרות אויפ'ן
רבינ'ס נאמען, וואס דער זקן האט צו דערציילן און וואס דער
נאר האט צו זאגן, מיט דעם ווערט מען נישט קיין חסיד.

נישט נאר פון רבינ'ס ספרים ברענגט דער רבי זכותו יגן
 עלינו מסאטמאר אראפ אין זיינע ספרים, נאר אפילו
 פון ספר 'פוכבי אור', דאס איז שוין פון שפעטערדיגע
 תלמידים, דאס האט רבי אברהם בן רבי נחמן זכרוננו לברכה
 צוזאמגענומען, שמועסן און מעשיות פונעם הייליגן רבי'ן וואס
 ער האט געהערט פון זיין טאטן רבי נחמן טולטשינער זכרוננו
 לברכה, דאס האט אויך דער רבי מסאטמאר זי"ע דורך
 געלערנט. דאס וואס ער הייבט אן: "ובליקוטי מהר"ן מברסלב,
 במשלים שלו, סימן ד", מיינט ער נישט דעם ספר ליקוטי
 מוהר"ן, נאר דעם ספר פוכבי אור (עיין ויאל משה מאמר ישוב ארץ
 ישראל, סימן ק"ג). אויך ברענגט דער רבי אראפ צוויי מאל פון
 שיחות ה"ן; איינמאל ברענגט ער אראפ שיחות ה"ן סימן
 ל"ה, נאכדעם פון סימן ר"ב, און ער פירט אויס אויפ'ן רבי'ן
 בזה הלשון: "וזה ענין של רוח הקודש שראה מה הגיע
 אלינו בעיקבא דמשיחא", אז דער שמועס וואס דער רבי
 האט געשמועסט מיט אנשי שלומינו, ווי אזוי עס וועט אויסזען
 פאר משיח וועט קומען, אז עס וועט אראפ קומען אפיקורסות
 אויף די וועלט וכו', איז געווען ממש א רוח הקודש אויף
 אונזער דור, וואס עס האט ווירקליך פאסירט מיט אונזער
 דור וכו', עיין שם.

אויף דיין צווייטע שאלה וואס דו ברענגסט, אז דו האסט
 געזען אין ספר חיי מוהר"ן (סימן תה, תט) וואו דער רבי
 שרייבט אז מען זאל נישט לערנען דעם ספר "מורה נבוכים",
 ווייל מען קען צוקומען צו האבן קשיות וספקות באמונה;

עם וואונדערט מיר וואו דו האסט געלערנט און וואס פאר א חינוך דו האסט באקומען. איך בין א סאטמאר'ער תלמיד, אין חדר האב איך שוין געוואוסט פון מיינע מלמדים, זיי האבן נאכגעזאגט פון אלע תלמידי בעל שם טוב זכותם יגן עלינו און פון אלע פריערדיגע צדיקים זכרונם לברכה, אז זיי האבן נישט געהאלטן מען זאל לערנען ספרי חקירה, אפילו די ספרים וואס גדולי ישראל האבן מחבר געווען.

חס ושלום צו זאגן אז דער רבי האט געקריגט אויפ'ן רמב"ם, אדרבה, דער רבי האט מורא'דיג מפליא געווען דעם רמב"ם, דער רבי האט געזאגט אז ווען משיח וועט קומען וועט מען פסק'נען אזוי ווי דער רמב"ם. דער רבי האט נאר געזאגט אז מען זאל נישט לערנען דעם ספר מורה נבוכים און אויך אין אנהויב ספר יד החזקה וואו ער ברענגט אראפ חקירות, ווייל עס איז זייער שיפע סברות - עמוק עמוק מימצינו, מען וועט נישט פארשטיין די תירוצים נאר בלייבן מיט די קשיות, אזוי וועט מען ווערן א גרויסער אפיקורס און לייקענען אין אלעם רחמנא לצלן. נישט נאר דער רבי האט געזאגט מען זאל נישט לערנען דעם ספר מורה נבוכים, נאר אסאך צדיקים האבן זייער מזהיר געווען מען זאל נישט לערנען דעם ספר מורה נבוכים, אזוי אויך וואו ער רעדט באפן של חקירות. ווייל מיר האבן קליינע מוחות, מיר פארשטייען נישט אלעס, מיר וועלן בלייבן מיט די קשיות און אריין פאלן גרינגערהייט אין כפירות ואפיקורסות. אבער חס מלהזכיר צו זאגן אויפן רבי'ן אז ער האט גערעדט אויפ'ן

רמב"ם, דער רבי האט בפירוש געזאגט (הוי מותר, שם) אז מיט'ן ספר "יד החזקה" האט דער רמב"ם גוט געמאכט.

עס איז באוואוסט דער סיפור אז דער הייליגער ישמח משה זכותו יגן עלינו האט געבעטן דעם אייבערשטן אז ער וויל זוכה זיין צו די יראת שמים וואס די תנאים און אמוראים האבן געהאט, האט מען אים מודיע געווען אז ער וועט דאס נישט קענען אויסהאלטן, האט ער געבעטן ער וויל די יראת שמים פון די גאונים, האט מען אים געענטפערט די זעלבע זאך, אז עס איז נישט מעגליך, האט ער געבעטן ער וויל כאטש האבן די יראה וואס דער רמב"ם האט זוכה געווען צו האבן, האט מען אים דאס נאכגעגעבן, און דער הייליגער ישמח משה האט זיך אנגעפאנגען צו טרייסלען און זיך ווארפן מיט א שרעקליכער פחד און ציטער, ביז ער האט געבעטן מען זאל דאס אוועק נעמען פון אים.

ווען דער רבי זכותו יגן עלינו מסאטמאר איז געווען אין ארץ ישראל ביים קבר פונעם רמב"ם האט ער דארט דערציילט די מעשה און אויסגעפירט: "שטעלט אייך פאר ווי גרויס דער רמב"ם איז געווען, וואס פאר א יראת שמים ער האט געהאט, אז דער הייליגער זיידע דער ישמח משה האט דאס נישט געקענט אויסהאלטן, וואס זאלן מיר זאגן..." דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קיט

מיין בחור האט א סמארטפאון, איז זיין תורה עפעס ווערד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א.

איך בין כמעט זיכער אז מיין בחור האט ליידער א סמארטפאון; מיין בחור האט צוויי חברותות מיט וועמען ער לערנט יעדן טאג, אבער עס איז דא מתנבים וואס זאגן אז דאס לערנען איז גארנישט ווערד ווי לאנג ער ווארפט נישט אנוועק זיין טעלעפאן, איך האלט אבער אז ער זאל נא כאטש אריינכאפן ווי מער תורה און קדושה, איך וויל וויסן וואס דער ראש ישיבה האלט וועגן דעם.

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וצא, ג' כסליו, שנת תשע"ח לקרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז מיר האבן אין אויגער דור א צרה וואס רופט זיך "אינטערנעט", דאס האט שוין חרוב געמאכט זייער אסאך אידישע שטובער. דאס ברענגט אז מען זאל אראפפאלן אין עבירות און פארלירן די אמונה און יראת שמים רחמנא לצלן. א איד טאר נישט האבן ביי זיך אין שטוב א קאמפיוטער, אדער סיי וואס פאר א גלי וואס מען קען זיך מתבר זיין צום אינטערנעט, ווייל ביים סוף

וועט ער אלעס פארלירן וכו', ער וועט זיך גט'ן און בלייבן
אן גארנישט.

דער ס"מ האט זיך געטראפן א גרינגע וועג ווי אזוי ער
קען אראפ ווארפן אידישע קינדער, בחורים און
מיידלעך, גרינגערהייט; אנשטאט דארפן ארבעטן טאג און
נאכט זיי צו שלעפן אויף נישט גוטע פלעצער, האט ער
היינט א גרינגע וועג, דער בחור קויפט זיך א סמארטפאון
אדער א טעבלעט וכדומה לזה, דארף ער שוין נישט גיין
אין ערגעץ. ער זיצט ביי זיך באהאלטן און קוקט דארט
אפ אלע שמוץ וואס איז דא אויף די וועלט רחמנא לצלן.
אין אנהויב זעט עס אויס זייער גוט, עס גלאנצט און עס
שמייכלט צום בחור, אבער ווען מען בייסט אריין אין דעם,
מען קוקט אפ אלע עבירות, ווערט דער בחור זייער
צעקלאפט און צעבראכן, ער וועט פרוברן אלעס אויף די
וועלט אבי צו ווערן פרייליך, אבער גארנישט קען צוריק
פרייליך מאכן וכו' ווען מען האט שוין פוגם געווען בפנים
תברית רחמנא לצלן.

די סיבה פארנוואס זייער אסאך בחורים ווערן אריין געשלעפט
אין דראגס (סמים) איז, ווייל זייער לעבן איז זיי נמאס,
זיי שפירן ביי זיך טעם מיתה, אפילו זיי זעען אויס פון
אינדרויסן ווי עס פעלט זיי גארנישט, אבער אינעווייניג זענען
זיי זייער מיואש, דאס מאכט זיי לויפן צו דראגס, ביז זיי
ווערן פון דעם קראנק השם ישמרנו.

קיינער פארשטייט נישט די צער וואס בחורים גייען אריבער, די עלטערן איז דאך אפגערעדט אז זיי פארשטייען נישט די צער פון בחורים און מיידלעך, ווי שטארק זיי ווילן חתונה האבן, זיי ווילן נישט זיין אליין, זיי ווילן אנהויבן זייער לעבן; נאר אפילו סתם מענטשן, ווען זיי זעען ווי א בחור הויבט אן זיך אנטון מאדנע, ער פירט זיך אויף אנדערש ווי אלעמען, ווייסט מען נישט וואס דער פשט איז, ווען דער פשט איז זייער פשוט - זיי ווילן זיין פרייליך, אבער עס נאגט זיי, עס פייניגט פון אינעווייניג, דערפאר טוען זיי די אלע זאכן.

וואס איז יא דער עצה? דער רבי געבט אונז א עצה, א גרינגע עצה, א זיסע עצה; דער רבי זאגט (שחות הר"ן, סימן ט'): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער ליגט שוין אין שאול תחתית, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק, ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כך וכך", וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

ווען דער רבי האט דאס געזאגט האט רבי נתן געפֿרעגט דעם רבי'ן (חיי מוה"ר, סימן תקעג): "צי תורה קען אויף העלפֿן אזא איינעם וואס איז אראפ געפאלן אין די עבירה פון פֿגם הברית - הוצאת זרע לִבְטֻלָּה רחמנא לְצִלָּן?" האט דער רבי אים געענטפֿערט: "דו ווייסט ווי גרויס דער בַּח פון תורה איז? תורה איז העכער פון אלעם"; אפילו א מענטש האט פֿגם געווען אין פֿגם הברית - הוצאת זרע לִבְטֻלָּה רחמנא לְצִלָּן, אויב דער מענטש וועט יעדן טאג לערנען תורה, ער וועט האבן א קביעות צו לערנען 'פֿך ופֿך', וועט ער ווערן אן ערליכער איד; זעט מען אז תורה קען יעדן איינעם העלפֿן, און יעדן צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע דיניע ענינים.

קכ

מיין בחור האט א סמארטפֿאון, איך וויל אים הרגנען.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ווייס אז מיין בחור האט א סמארטפֿאון, גישט מיין בכור נאר דער צווייטער. צו פארשטיין ווי שטארק אויפגערגנט איך בין, וועל איך אייך זאגן אז איך וויל אים ממש הרגנען, איך וויל אריינלייגן סם אין זיין עסן. וואס טו איך?

נישר ב"ח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ג' כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך זע דיין צער וואס דו גייסט אריבער אז איין זון איז
דיר שוין ארויס געפאלן פון דינע הענט, יעצט זעסטו
ווי דיין צווייטע זון גייט אוועק פון דיר; וויסן זאלסטו אז
ווען א מענטש האט א צרה אין שטוב, דארף ער אכטונג
געבן אז עס זאל נישט ווערן פון די צרה - צרות צרורות...
למשל, ווען עלטערן זעען ווי א קינד גייט אראפ פון וועג,
דארף מען זייער אכטונג געבן נישט צו פארלירן וועגן דעם
קינד - נאך קינדער, מען דארף זיך האלטן מיט אלע פוחות
נישט אריין צו פאלן אין מרה שחורה, ווער רעדט נאך פון
באשולדיגן איינער דעם צווייטן. דער מאן זאגט אז דאס
האט פאסירט צוליב זיין ווייב, ווייל זי איז געווען צו ווייך.
צום קינד, די ווייב זאגט אז דאס האט פאסירט צוליב איר
מאן, ווייל ער איז געווען צו שטרענג צו אים וכו', וואס
פאסירט? די גאנצע משפחה צעפאלט.

ליידער הער איך זייער אסאך פון בחורים וואס דערצייילן
מיר אז זיי האבן נישט קיין שטוב; זייער טאטע
איז שוין נישט דער זעלבער אלטער טאטע, די מאמע איז
שוין נישט די ווארעמע מאמע פון אמאל. זייט איינע פון
די ברודערס האבן אוועק געגליטשט האבן מיר אלעס

פארלוירן, מען באשולדיגט זיך אליין, אדער באשולדיגט איינער דעם צווייטן, און דאס קען גורם זיין צו פארלוירן א גאנצע שטוב השם ישמרנו.

דו שרייבסט מיר אז דו ביסט אזוי ברויג אויף דיין זון אז דו ווילסט אים פאר'סמ'ען; וויסן זאלסטו אז דער הייליגער באר מים חיים זכותו יגן עלינו האט געהאט א זון וואס איז אראפ פון אידיש'ן וועג רחמנא לצלן, מיט דעם אלעם פלעגט דער הייליגער באר מים חיים אים געבן עסן, קליידער און אים געהאלטן אין שטוב וכו'. יעדן אינדערפרי ווען דער הייליגער באר מים חיים זכותו יגן עלינו איז אויפגעשטאנען, האט ער געזאגט פאר'ן באשעפער: "רבנו של עולם, קוק וואס איך טו מיט מיין זון, אפילו ער פירט זיך גישט אויף אזוי ווי עס דארף צו זיין, דאך געב איך אים עסן און אלע זיינע הצטרכות'ער. איך בין נאר א בשר ודם, איז דאך זיכער אז דו רבנו של עולם, וואס דו ביסט דער אב הרחמן, טוב ומיטב, נרב חסד, זאלסטו זיכער העלפן אידישע קינדער מיט אלעס וואס זיי דארפן, אפילו זיי פירן זיך גישט אויף אזוי ווי עס דארף צו זיין".

מיט דעם טייטשט דער הייליגער רבי מאיר'ל מפרימישלאן זכותו יגן עלינו (דברי מאיר, פרשת תולדות) דעם פסוק (בראשית כה, כח): "ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו"; ווי קען מען זאגן אויף יצחק אבינו אז ער האט ליב געהאט עשו הרשע? זאגט ער, אז יצחק אבינו האט דאס געטון, נאר "כי ציד בפיו", ער זאל קענען מיט דעם מנצח זיין דעם אייבערשטן,

ער האט געזאגט: "רבנו של עולם, קוק ווי איך געב פאר עשו וואס ער דארף, איך האב אים ליב אפילו ער גייט נישט בדרך הישר, ואלסטו אנדאי העלפן אידן מיט וואס זיי דארפן, אפילו זיי פירן זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין", עיין שם. זעט מען ווי אזוי צדיקים האבן זיך געפירט מיט זייערע קינדער ווען זיי זענען נישט גענאנגען בדרך הישר.

דער רבי האט געהאט א תלמיד רבי נפתלי זכרנו לברכה, ער איז געווען פון די צוויי עדות וואס דער רבי האט גענומען פאר'ן תיקון הכללי. וואס דער רבי האט מבטיח געווען: "ווען איך וועל אנוועקגיין פון די וועלט און מען וועט קומען אויף מיין ציון, געבן א פרוטה לצידקה לזכותי און זאגן דעם תיקון הכללי, אפילו דער מענטש זאל זיין זייער א גרויסער בעל עבירה, וועל איך אים מתקן זיין און אים א טובה טון; ביי די פיאות וועל איך אים ארויס ציען פון שאל תחתית".

דער רבי נפתלי האט געהאט א זון וואס איז ארויס לתרבות רעה רחמנא לצלן, פלעגט רבי נפתלי גיין יעדן טאג צום ציון און מתפלל זיין אז דער זון זאל שטארבן, תפילה האט דאך א גרויסן פח און זיין זון איז טאקע געשטארבן. ווען רבי נתן זכרנו לברכה האט דאס געהערט, האט ער געזאגט פאר זיין חבר רבי נפתלי: "נפתלי, איך פארשטיי דיר נישט, אז דו האסט א פח פון דאווענען, פארוואס האסטו געבעטן ער זאל שטארבן, וואלסט געדארפט בעטן ער זאל

תשובה טון, וואלט ער זיך צוריקגעקערט צום אייבערשטן".
זעט מען פון די מעשה, אז אנשטאט מען זאל זיך וועלן
הרג'ענען אדער הרג'ענען דעם קינד, איז דא א בעסערע
וועג - דאווענען צום אייבערשטן אז ער זאל תשובה טון
און זיך צוריק קערן צום אייבערשטן.

דערפאר טייערער ברודער, שטארק זיך; טראכט נישט קיין
נארישע מחשבות ווי אזוי דו קענסט חס ושלום
פטר'ן דיין זון, איך ווייס אז דיין צער איז זייער גרויס און
מען קען דאס נישט אויסהאלטן, אבער מיר האבן א גרויסער
באשעפער וואס ער פירט די וועלט, מיר פארשטייען נישט
דרבי המקום ברוך הוא, מיר דארפן נאר מתפלל זיין צו
אים. ווען מען בעט אים העלפט ער, מען דארף נאר האבן
אסאך סבלנות נישט אויפצוהערן בעטן. דער אייבערשטער
זאל העלפן אז דינע קינדער זאלן תשובה טון און דו זאלסט
האבן נחת פון זיי און פון אלע קינדער.

קכא

מיין מאן וויל קוקן מאוויס, וואס טו איך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין מאן בעט מיר שוין א שטיק צייט אז ער וויל קוקן מיט מיר
צוזאמען א מאווי פילם (אינדערהיים). א לאנגע צייט צוריק פלעגן מיר

דא דארט קוקן מאוויס, איך בין אלץ געווען אומבאקוועם דערמיט אבער איך האב געטראכט אז מיר זענען נאך יונג און מיר האבן נאכנישט קיין שטוב מיט קינדער. איך האב איך אביסל מורא געהאט זיך ארויסצושטעלן קעגן מיין מאן. איך האב געטראכט אז בעסער זאל ער קוקן מיט מיר צוזאמען אינדערהיים ווי איידער ארויסגיין מיט פֿרעמדע אין א טיאטער...

איך האב איך געטראכט אז ער וועט דאס אויסוואקסן.

למעשה ביו דערווייל זענען מיר אריבער אסאך שווערע צייטן אין אונזער שלום בית. מיר זענען אין טעראפי, און איך האב זיך אויסגעלערנט זיך צו האלטן צו מיניע זאכן און נישט מורא האבן פון אים. למעשה זענען מיר נאך בכלל נישט מסודר, אבער מיר פֿרובירן צו ארבעטן ווייטער.

יעצט, די לעצטע וואך צייט בעט מיין מאן אז ער וויל זען מיט מיר א מאווי. איך בין שוין אביסל געשטיגן און אביסל שטערקער. איך פאר מיר אליין האב שוין אפגעמאכט מער נישט צו קוקן מאוויס. איך בין גרייט צו זיין מער אפגעהיטן. איך האב זיך פֿרובירט ארויסצודרייען מיט תירוצים. היינט אבער האט ער קלאר געזאגט וואס ער וויל און מיר געווארנט איך זאל נישט זיין קיין אויבער תקם און אז דער אייבערשטער האט פיינט פֿרומע פֿרויען און איך זאל טון וואס ער בעט און נישט ווארטן ער זאל טרעפן א צווייטן מיט וועם צו קוקן מאוויס.

איך ווייס נישט וואס צו טון. דארף איך דא זיין פאר מיין מאן און טון ווי אזוי ער וויל, אָדער דארף איך זיך האלטן שטארק און אים אפזאגן אפילו אויב ער סטראשעט?

איך האף צו באקומען אן ענטפער ווי אמשענעלסטן, נישט בתי.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ד' כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחז'

איך האב ערהאלטן אייער פריוו.

ש'למה המלך זאגט (משלי יד, א): "חכמות נשים בנתה ביתה,
ואולת בנייה תהרסנו", א קלוגע פרוי בויט אויף
איר שטוב מיט איר חכמה, און א נארישע פרוי צעברעכט
איר שטוב מיט אירע אייגענע הענט; מען דארף וויסן און
געדענקען אז די היינטיגע דור איז זייער שטארק געפאלן,
די נסיונות זענען זייער גרויס, די פריצות אויפ'ן גאס איז
זייער גרויס און מען קען זייער גרינג דורכפאלן אין הארבע
עבירות. דעריבער דארף א פרוי זיין קלוג און אייביג זיין
גרייט פאר איר מאן; ווען דער מאן זעט אז זיין ווייב איז
שטענדיג גרייט פאר אים, זי איז אלעמאל מיט אים, וועט
דאס אים אפהיטן פון שלעכטס.

ליידער זענען דא פרויען וואס פרויבירן איינצורעדן אנדערע
פרויען אז אויב מען וויל זיין מער חשוב, מער
הייליג, זאל מען זיך אפשיידן פונעם מאן, מען זאל נישט
זיין גרייט פאר'ן מאן וכו'. אבער די הייליגע חכמים זאגן
אונז פונקט פארקערט, חז"ל זאגן (סוטה ב): פרויען וואס שידן
זיך אפ פון זייערע מענער, די פרויען מאכן חרוב די וועלט;
ווייל אז דער מאן האט נישט זיין פרוי גרייט פאר אים,
גייט ער נאכדעם זוכן עבירות רחמנא לצלן. א פרוי וואס

אזי קלוג געבט ליבשאפט פאר איר מאן, אזוי וועט איר מאן זיין ערליך, הייליג און קיינמאל נישט לויפן זוכן עבירות. דאס וואס מען זעט היינט אז זייער אסאך אינגעלייט פאלן אראפ, זיי זוכן זיך גליקן אין דער פֿרעמד וכו'; זייער אסאך מאל קומט דאס ווייל זיי האבן נישט א ווייב וואס איז גרייט פאר זיי, די פֿלה טיטשער האט אויסגעלערנט פאלשע לימודים, פאלשע הֿדרכות, וואס דאס גרענגט נאכדעם א גרויסער חורבן. אנשטאט מחנה זיין די פלות זיי זאלן וויסן וואס הייסט אן ערליכע פֿרוי על פי חכמינו זכרונם לברכה, וואס זיי זאגן (תנא דבי אלהו רבא, פרק ט): "אין לך פֿשרה בנשים אַאֵא אשה שעושה רצון בעלה", ווער איז אן ערליכע פֿרוי? א פֿרוי וואס איז גרייט פאר'ן מאן וכו'; וואס דאס וואלט געמאכט אז די אינגעלייט זאלן זיין צופרידן אין שטוב און נישט זוכן צו קוקן עקלדיגע מאוויס, איז מען זיי מחנה מיט חומרות וואס האט נישט קיין שום מקור אין שלחן ערוך, דאס איז גורם אז אינגעלייט זאלן נאכדעם אראפפאלן אין נישט גוטע מעשים.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (גדה מה:): "דער אייבערשטער האט געגעבן פאר א פֿרוי מער חכמה ווי פאר א מאן"; דארף א פֿרוי זען אויסצוניצן איר חכמה אויפצובויען איר שטוב. אין די וועלט איז אנגענומען אז דער מאן דארף זיין דער וואס געבט ליבשאפט פאר די פֿרוי, דערנאך געבט די פֿרוי צוריק ליבשאפט, אבער ווען א פֿרוי נוצט איר שכל, וועט זי נישט ווארמן אז דער מאן זאל איר געבן ליבשאפט

און ערשט נאכדעם וועט זי צוריק ווייזן ליבשאפט, נאר פארקערט - זי וועט ערשט אנהויבן געבן ליבשאפט פאר אים, וועט דער מאן איר צוריק געבן גוטע וועטער און איר געבן ליבשאפט.

בנוגע אריין ברענגען אין שטוב א קאמפיוטער וכו' צו קוקן אויף דעם מאוויס; וויסן זאלט איר אז צענדליגער שטובער זענען שוין ליידער הרוב געווארן פון דעם וואס מען האט אריין געברענגט אין שטוב א קאמפיוטער, טעבלעט, אייפאד, אייפעד וכו' וכו', עס רייסט ארויס יעדעס ברעקל יראת שמים, עס קילט אפ די אמונה, עס איז גורם אז די גאנצע שטוב זאל צעפאלן ווערן און צום סוף פאלט מען אראפ אין זייער א טיפע אפגרינד. דערפאר איז אסור צו האבן אין שטוב סיי וואס פאר א גלי וואס מען קען מחבר זיין צום אינטערנעט, ווייל דאס רייסט אויס יעדעס פינטעלע יראת שמים. דאס האט נישט צו טון מיט פרומקייט, דאס איז פשוט'ע שכל; אז מען קוקט שמוץ פארלירט מען דאס לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל אריין גיין א רוח טהרה אין אייער מאן ער זאל ארויס ווארפן פון שטוב דעם קאמפיוטער וכדומה לזה, ווייל מען קען זייער גרינג פארלירן די וועלט מיט יענע וועלט און איר זאלט האבן חכמה ווי אזוי צו משכנע זיין אייער מאן מיט ליבשאפט.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (עירובין ק:): א פרוי וואס איז שטענדיג גרייט פאר איר מאן, זי וויל זיין מיט

אים וכו', וועט זי זוכה זיין צו האבן אַזעלכע וואוילע קינדער, וואס אפילו אין די צייטן פון משה רבינו איז נישט געווען אַזעלכע צדיקים.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קכב

איך האב פארלוירן מיין פרנסה, און מ'האט געטראפן א געוויקס ביי מיין ווייב.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן נישט פאר אלע שיעורים, התחזקות, שלום בית און מיד מאכן לערנען יעדן טאג, נאכדערצו אינדערהיים מיין ווייב קוקט מיר מוראדיג ארויף!

איך בין זייער צעבראכן, איך האב פארלוירן מיין דזשאב. געבטן האט עס ממש געפלאצט! דא מיט מיין ווייב וואס מען האט געטראפן ביי איר א געוויקס רחמנא לצלן; איך ווייס נישט וואס צו טון...

איך וויל זיך נישט אפרעדן, אבער איך שטיק זיך. איך האב נישט דערציילט פאר מיין ווייב אז איך האב פארלוירן מיין דזשאב ווייל איך ווייס אז עס נישט גוט. אפשר קען מיר דער ראש ישיבה געבן חיוק...

א גרויסן נישט פאר אלעם!

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ד' כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער אייבערשטער זאל העלפן דיין ווייב זאל האבן א רפואה
שלימה בתוך שאר חולי ישראל, אויך זאלסטו האבן
פרנסה בריווח.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (תענית ח.) אין די צייטן פון
רבי שמואל בר נחמני איז געווען א מגיפה, מענטשן
זענען געשטארבן. אין די זעלבע צייט איז געווען א שווערע
הונגער, עס האט נישט גערעגנט א גאנץ יאר, עס איז נישט
געווען וואס צו עסן; האבן די מענטשן געטראכט: וואס טוט
מען דא, אויף וועלכע צרה זאל מען בעטן דעם אייבערשטן,
חז"ל זאגן דאך (שם): "לא מצלינן אתרתי", מען קען נישט
מתפלל זיין אויף צוויי צרות?! האבן זיי געזאגט: וועלן מיר
בעטן דעם אייבערשטן אז די מגיפה זאל זיך אפשטעלן,
ווייל דאס איז א ערגערע צרה, און מיר וועלן דארפן ליידן
פון די הונגער. האט רבי שמואל בר נחמני געזאגט: "ענדערש
זאל מען בעטן דעם אייבערשטן אז די הונגער זאל זיך
אויפהערן, וועט זיך אטאמאטיש די מגיפה אויפהערן, דכי
יהיב רחמנא שובעא", ווייל ווען דער אייבערשטער געבט
עסן - 'לחיי הוא דיהיב', געבט ער עס פאר לעבעדיגע
מענטשן, נישט פאר טויטע".

ווען איך פלעג לערנען די גמרא איז מיר אייביג שווער געווען, פארוואס קען מען נישט בעטן דעם אייבערשטן אויף צוויי צרות, דער אייבערשטער איז דאך א כל יכול, דער אייבערשטער קען אלעס טון, פארוואס זאגן תו"ל: "לא מצלינן אתרתי", אז מען מאכט נישט קיין יום תפילה אויף צוויי צרות?! האב איך געהערט א שיינער פשט פון רבי ... שליט"א. ווען א מענטש האט צרות, פאלט ער אריין אין א יאוש, דער מענטש'נס מח קען נישט פארנעמען אפאר פראבלעמען אויף איינמאל, דערפאר זאגן תו"ל אז ווען עס איז דא מער ווי איין פראבלעם זאל מען נישט מאכן א יום תפילה אויף אלע פראבלעמען צוזאמען, ווייל דאס וועט נאר אריין ווארפן דעם מענטש אין א יאוש, ער וועט דערשראקן און פארלוירן ווערן, ענדערש זאלן מען צעטיילן די פראבלעמען, זען יעדע פראבלעם עקסטער ווי אזוי מען קען דאס באהאנדלען, וועט דער מענטש שוין נישט זען פאר זיך א בארג מיט פראבלעמען, ער וועט ווערן פול מיט האפענונג זעענדיג אז איין טאג וועט ער ארויס גיין דערפון.

אודאי קען דער אייבערשטער העלפן אויף סיי וואס פאר א פראבלעם, און ער קען העלפן אסאך פראבלעמען, נאר מען רעדט צום מענטש: "דו בעט נישט אויף אפאר זאכן, ווייל דאס וועט דיר אריין ווארפן אין א פאניק וכו', מראכט נישט פון אלע פראבלעמען אויף איין מאל, ווייל דאס וועט דיר נאר צעברעכן".

דערפאר בעט איך דיר זייער, פארליר דו נישט, לאמיר צענעמען יעדע זאך באזונדער. בנזגע דיין ווייב, צי מען זאל איר אפערירן וכו'; יעדעס מאל ווען מען דארף אריבערגיין אן אפעראציע איז גוט צו פרעגן צוויי דריי דאקטורים, נאכדעם זעט מען וואס מען האט צו טון. דערפאר זאלסטו דו נאכפרעגן ביי עטליכע דאקטורים, אזוי וועסט ארויס קומען קלאר וואס מען האט צו טון.

איין זאך געב אכטונג - פארליר דו נישט; בפרט יעצט דארפסטו זיין דער העלד אין שטוב, ווייל ווי דערשטראקן דו ביסט, איז דיין ווייב אסאך מער דערשטראקן, זי ווארט אויף דיין חיזוק, זי קוקט אויף דיר ווי אזוי דו רעאגירסט, אז דו וועסט צוזאמברעכן וועט זי אנדאן ווערן א שגרי בלי. זיי איר מחזק אז זי וועט ארויס קריכן פון דעם, זאג איר אז אלעס איז דער אייבערשטער, און עס וועט זיכער ארויס קומען פון דעם נאר גוטס.

ובנזגע דיין פרנסה; עס איז נישט עק וועלט אז מען האט דיר אפגעזאגט פון דיין ארבעט, דער אייבערשטער וואס ער איז דער "זון ומפרנס לכל", ער האט פאר דיר אנגעגרייט א בעסערע פרנסה, א בעסערע ארבעט; דו וועסט נאך זען ווי שיין דער אייבערשטער וועט אויספירן מיט דיר, א מענטש ווייסט גארנישט, א מענטש ווייסט נישט וואס גייט זיין מיט אים אין די קומענדיגע מינוט, מיר דארפן גלייבן אז אלעס איז דער אייבערשטער, ער פירט די וועלט

עצתו

קכג

אמונה

ריט

בחסד וברחמים, און אז מען האט דיר ארויס געשיקט פון דיין ארבעט וועסטו טרעפן א צווייטע פרנסה. דער אייבערשטער זאל העלפן דיין ווייב זי זאל זיין געזונט און שטארק, און דו זאלסט האבן פרנסה בריווח. בקרוב זאלסטו מיר שרייבן די ניסים וואס דער אייבערשטער וועט טון מיט דיר.

קכג

קען מען אויך זאגן אור החיים הק' אפילו מען פארשטייט נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ווי עס איז ידוע האט כבוד קדושת מוהרא"ש געהייסן זאגן משניות, מין שאלה איז אויב יעדע לימוד איז די זעלבע, ווי למשל לימוד אור החיים הקדוש וואס איז ידוע אלס סגולה ספר וכדו'?

א גרויסן וישר בתי.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וישלח, ח' כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זאגן משניות האט נישט מוהרא"ש זכרוננו לברכה מתדוש געווען, זייער אסאך צדיקים האבן געהייסן זאגן משניות.

דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן זכרוננו לברכה ער זאל יעדן טאג זאגן ח"י פּרקים משניות, אויך האט דער רבי געזאגט לכמה מאנשי שלומינו זיי זאלן זאגן ח"י פּרקים משניות יעדן טאג (עיני שחות הר"ן סימן קפה). אזוי אויך האט דער הייליגער טשערנאבלער מגיד זכותו יגן עלינו געהייסן מען זאל יעדן טאג זאגן ח"י פּרקים משניות אזוי ווי עס ווערט געברענגט אין זיין ספר ליקוטי תורה (הרד"ה ח): "תאמר ח"י פּרקים משניות בלי פירוש בכל יום, כדי שתתמור בכל הודש כל הששה סדרים; בן תנהג כל ימי חייך".

זייסן זאלסטו, מותרא"ש פלעגט שטענדיג זאגן: "איך זאג גארנישט גיי, אלעס וואס איך זאג, זאג איך נאר וואס דער רבי האט געזאגט"; ווער עס פלעגט קומען צו די שיעורים וואס מותרא"ש פלעגט געבן, וועט געדענקען, אז יעדעס מאל וואס מותרא"ש האט נאכגעזאגט פון רבין, פלעגט ער שטענדיג מזכיר זיין דעם מראה מקום וואו דער רבי זאגט דאס. כמה פעמים פלעגט ער זאגן בשעת ער האט צוגעצייכנט דעם מראה מקום: "איך טו דאס גישט צו ווייזן מיין בקיאות, איך צייכן צו דעם מראה מקום, נאר צוליב דעם, אז מען זאל גישט זאגן אז איך זאג אייגענע זאכן", (בידוע האבן די עמי הארצים פון ברסלב געזאגט אז מותרא"ש מאכט א גייע שיטה וכו').

דער גאנצער דרך הלימוד וואס מותרא"ש פלעגט שטענדיג רעדן צו אונז איבער דעם, דאס איז דעם רבינ'ס דרך

הלימוד. ווער עס לערנט דעם רבינ'ס ספרים ווייסט וואס דער רבי האט געוואלט פון אונז, ער וועט דיר גלייך ווייזן פונקטליך וואו דער רבי רעדט פון דאס גרויסקייט פון לימוד התורה - אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט.

רבי נתן שרייבט (שיחות הר"ן, סימן עו) אז דער רבי האט זייער אסאך גערעדט מיט אונז אז מען זאל לערנען שנעל, און אפילו מען פארשטייט נישט זאל מען לערנען בסדרן, עיין שם.

ביי די וועלט איז אנגענומען אז דער ספר הזוהר איז א גרויסע זאך צו זאגן די ווערטער אפילו מען פארשטייט נישט, אבער נגלות התורה דאס קען מען נישט לערנען נאר אז מען פארשטייט. אבער באמת איז די גאנצע תורה שמות פונעם אייבערשטן, דער אייבערשטער איז באהאלטן סיי אין נגלה סיי אין נסתר; יעדעס ווארט תורה וואס מען איז זוכה צו לערנען - אפילו מען פארשטייט נישט - איז מטהר דעם מענטש, און עס ברענגט אים נענטער צום אייבערשטן.

דאס וואס די פֿרענקט צי מען קען אויך לערנען ספר אור החיים הקדוש, צי דאס איז מטהר דעם מענטש; דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט מורא'דיג מפליא געווען דעם אור החיים הקדוש, ער האט געזאגט אז דער אור החיים הקדוש הערט תורה פונעם אייבערשטן אליינס. אזוי אויך האבן אלע צדיקים געזאגט אז לערנען אור החיים הקדוש איז מטהר דעם מענטש, עס ברענגט יראת שמים.

מוֹתְרָא"ש וּזְכוּנוֹ לְבִרְכָה זְאֵנְט, אַז ווען מָען לְעֶרְנֵט שְׁנַיִם
 מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגְמוֹם יַעֲרֵן טָאג איז גוט צו צוּלִיגֵן
 א שְׁטִיקֵל אור הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ יַעֲרֵן טָאג, מָען זאל זיך
 אָנְצִיִּיכֶענען דָּעם שְׁטִיקֵל וואס מָען האט שוין גַּעלְעֶרְנֵט, אזוי,
 בְּמִשְׁךְ אַפָּאָר יָאָר וועט מָען זוכה זיין צו מְסִים זיין דָּעם
 אור הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ. דַּעֲרָנְאָךְ ווען מָען עֲנִידִיגֵט אור הַחַיִּים
 הַקְּדוּשׁ זאל מָען נַעֲמֵען דָּעם רַמְבַּ"ן, יַעֲרֵן טָאג א שְׁטִיקֵל,
 און זיך אָנְצִיִּיכֶענען, בִּיז מָען איז זוכה צו עֲנִידִיגֵן דָּעם פִּירוּשׁ
 פּוֹנֵעַם הַיִּלְיָגֵן רַמְבַּ"ן.

דָּעַר אַיִבֶּעֶרְשְׁטֶער זאל הַעלְפֵן זאַלְסֵט הָאָבֵן הַצְלָחָה אִין
 אַלֶּע עֲנִינִים.

קכד

ווי אזוי קען איך ראטעווען מיין ברודער?

שאלה:

לְכַבֵּד דָּעַר ראש וְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך בין זיך ווייער מְחַנֵּה מיט די שיעורים אויפ'ן טעלעפאן, און נאך
 אסאך חברים אין מיין וְשִׁיבָה הָעֵרֶן אויס די שיעורים בְּסֵדֶר.

איך האב נישט געטראכט אז איך וועל אמאל שרייבן א בריוו פאר'ן
 ראש וְשִׁיבָה אָבֶער הַהִבְרַח לֹא יִגְנֹה. איך האב א ווינגערע ברודער, פון
 בְּעָרְךָ פֶּעֶרְצֵן יָאָר וואס האט א סמארטפאון, און מיין טאטע איז ווייער
 בְּרוּגֵז אויף אים פאר דָּעם. לַעֲצֹמְנֵם האט ער זיך געטראפן אפאר שְׁלֶעכְטֶע

חברים און די וואך האב איך געהערט אז ער האט אנגעפאנגען צו נעמען דראגס רחמנא לצלן.

איך ווייס נישט וואס צו טון און ווי אזוי אים צו ראטעווען; איך קען דאס נישט דערציילן פאר'ן מגיד שיעור אדער מנהל ווייל מען וועט אים ארויסווארפן פון ישיבה, איך פאר מוין טאטע איז אוממעגליך צו דערציילן ווייל ער וועט אים זיכער ארויסווארפן פון שטוב.

איך האב זייער א קליינע השפעה אויף אים, אבער איך וויל אים ראטעווען אויב עס איז נאך בכלל מעגליך, איך בעט דער ראש ישיבה זאל מיר זאגן וואס צו טון ווייל איך האלט עס נישט אויס.

ויישר כח פאר'ן נעמען די צייט צו ענטפערן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישלח, ט' כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויב דו ווילסט העלפן דיין ברודער, זאלסטו פארברענגען מיט אים; גיי ארויס פון שטוב מיט אים, שפאציר מיט אים, שמועס מיט אים וכו' וכו'. זאג אים נישט קיין מוסר ווייל עס וועט נישט העלפן. ווען איינער איז טועם פון דעם ביטערן טראפן, ער נעמט דראגס, נוצט שוין גארנישט; איין זאך וואס קען אים צוריק האלטן פון נעמען דראגס, אז ער וועט האבן א גוטע ברודער וואס איז ווארעם צו אים און פארברענגט מיט אים וכו' וכו'.

דער פראבלעם איז, אז יעדער וויל אכטונג געבן אויפ'ן צווייטן; דו זארג פאר דיין אייגענע רוחניות, זוף ווי דו קענסט פרייליך מאכן דייע עלטערן מיט דעם וואס דו וועסט מוסיף זיין בלימוד התורה און פאררעכטן דייע גוטע מעשים, און בנוגע דיין ברודער, זאלסטו זארגן פאר זיין גשמיות, זוף ווי דו קענסט אים פרייליך מאכן, ווי דו קענסט אים ארויס נעמען אויף גוטע פלעצער פארברענגען, ער זאל הנאה האבן פון זיין משפחה וכו'.

אז דו ווילסט העלפן דיין טאטע, זאלסטו זען אז ער זאל האבן נחת פון דיר. די גרעסטע מדריגה אין פיבוד אב ואם, איז ווען די עלטערן זעען ווי זייער קינד לערנט און דאווענט און פירט זיך מיט יראת שמים (עין קצור שלחן ערוך הלכות פיבוד אב ואם, סימן קמג). ווער עס וויל באמת מכבד זיין זיינע עלטערן זאל לערנען די הייליגע תורה, און עוסק זיין אין מצוות ומעשים טובים, דאס איז דער גרעסטער פיבוד אב וואס עס איז נאר שיין. מענטשן זאגן: "וואויל איז פאר די עלטערן וואס האבן מגדל געווען אזא קינד", אבער אויב דער קינד גייט בדרך התורה, דאן ווערן די עלטערן זייער פארשעמט.

זעל פולם זאלסטו אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל אריין לייגן א רוח טהרה אין אלע אידן, ווי אויך אין דיין ברודער; ווייל תפילה איז אונזער געווער, תפילה איז אונזער איינציגסטע עצה וואס מיר האבן. עס איז דא אסאך

מעשיות ווי אזוי בחורים און אינגעלייט זענען צוריק געקומען
פון די ווייטסטע מקומות נאר דורך אסאך תפילה און אסאך
סבלנות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

קכה

וואס איז די ריכטיגע וועג צו גיין הפצה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אלס טייל פון מיין הכרת הטוב צום ראש ישיבה שליט"א, פאר אלעם
וואס דער ראש ישיבה האט געטון פאר מיר, גיי איך ברוך ה' יעדן טאג
הפצה.

דער ראש ישיבה האט מיר געזאגט אז איך זאל נישט סתם אזוי געבן
קונטרסים אדער סידים, ובפרט פאר קינדער, נאר זיי זאלן קודם פרעגן
רשות פון די עלטערן. למעשה גייט אויף דעם וועג זייער ווייניג ספרים
און קונטרסים, און אויך זענען די עלטערן זייער אסאך מאל פארנומען
און אנגעצויגן, און זיי האבן נישט קיין צייט צו ענטפערן געהעריג, און
עס געמט אנוועק אסאך צייט צו ווארטן אויף דעם ענטפער.

איז מיין שאלה צי איך זאל ווייטער אריינשיקן יעדעס מאל פרעגן
און ווארטן, אדער זאל איך געבן און גיין ווייטער.

נאכאמאל, א גרויסן יישר בח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישלח, ט' כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערמאלטן דיין בריוו.

אשריך ואשרי חלקך אז דו ביסט עוסק אין הפצה, דו
גייסט ארום אין הייזער פארשפרייטן דעם רבינ'ס
ספרים. ווער עס קוקט נאר אריין אין דעם הייליגן רבינ'ס
ספרים ווערט גתעורר לתשובה, דער רבי איז מתחזק א
מענטש אין יעדע מצב וואו מען געפונט זיך נאר.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דיין זכות אויבן אין הימל;
ביים אייבערשטן איז זייער חשוב א איד וואס ברענגט
צוריק פארבלאנזשעטע נשמות צום אייבערשטן, אזוי ווי עס
שטייט אין זוהר הקדוש (תרוסה קכה): "תא תזוי, כל מאן דאחיד
בגדא דחייבא ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא", קום
און זע, זאגט דער הייליגער זוהר: א מענטש וואס ברענגט
צוריק זינדיגע מענטשן צום אייבערשטן, "איהו אסתלק בתלת
סדוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא. גרים לאכפייא
סגרא אחרא. וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה.
וגרים לקנימא כל עלמא בקיומיה לעיףא ותתא", דער מענטש
איז זוכה ארויף צו גיין אויף א פלאץ וואס קיין שום מענטש
איז נישט זוכה; ער נעמט אנועק טומאה פון די וועלט און
ער מאכט אז דעם אייבערשטן נאמען זאל ווערן געהייליגט
אויף די וועלט. דער מענטש איז גורם אז אלע וועלטן שטייען

אויף זיין זכות. "וְזָכִי לְמַחְמֵי בְנֵינִי לְבָנוּי", ער איז זוכה צו זען קינדער און אייניקלעך, "וְזָכִי בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאָתִי", און ער איז זוכה צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, "כָּל מְאָרֵי דִינֵינִי, לָא יִכְלִין לְמִידֵן לֵיהּ, בְּהֵאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאָתִי", קיינער קען אים נישט שלעכט'ס טון, נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בידיה", ער גייט אריין אין דרייצן טויערן פון שערי רחמים, און קיינער קען אים נישט צוריק האלמן.

ווער עס טוט פאר אידישע קינדער, ער ברענגט צוריק נשמות ישראל צום אייבערשטן, דער קען ארויף גיין אין הימל בעטן וואס ער וויל און זיינע ברכות ווערן מקוים, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא מציעא פה.) אויפ'ן פסוק (ירמיהו טו, יט): וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מִזּוּלָּל - בְּפִי תִהְיֶה, "כָּל הַמְּלַמֵּד אֶת בֶּן עַם הָאָרֶץ תּוֹרָה, אֶפִּילוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גֹזֵר גְּזֵירָה מִבְּטְלָהּ בְּשִׁבְלֹו", אפילו דער אייבערשטער אליינס האט געמאכט א גזירה איז עס דער אייבערשטער מבטל צוליב דעם מענטש וואס ברענגט צוריק אידישע קינדער צום אייבערשטן.

ווען מען גייט "הפצה" ביי די היינער, די קינדער קומען צו גיין מיט געלט, קען מען נישט סתם איבער געבן א ספר אדער א קונטרס פאר דעם קינד. עס קען זיין אז די עלטערן ווילן נישט דעם ספר, זיי וועלן דאס צערייסן און

אנועק ווארפן אין מיסט, נאר מען דארף זאגן פאר'ן קינד:
 "פרעג דיין טאטע צי ענק דארפן די מתנה", דעם ספר
 אדער דעם קונטרס און מען ווארט ווי לאנג דער קינד קומט
 צוריק. אויב די עלטערן ווילן נישט דעם ספר, וועט דער
 קינד צוריק ברענגען דעם ספר, אזוי וועט דער ספר נישט
 אנקומען אין מיסט.

דאס וואס דו שרייבסט אז עס נעמט מער צייט וכו'; וויסן
 זאלסטו אז ווען מען גייט הפצה דארף מען טראכטן:
 'דער רבי האט מיר געראטעוועט מיין לעבן, וויט איך לערן
 זיינע ספרים האב איך א לעבן, איך האב שלום בית, איך
 טו תשובה וכו' וכו', גיי איך יעצט ראטעווען נאך א לעבן,
 אויב מען גייט דעם מחשבה, צו העלפן נאך א איד,
 צו מחזק זיין נאך א צעבראכענע נשמה, קוקט מען שוין
 נישט אויף גארנישט.

ווען מען גייט ארום ביי הייזער פארשפרייטן די ספרים טאר
 מען נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מענטשן
 נעמען נישט די ספרים, נישט יעדער מוז נעמען די ספרים.
 מען דארף זיין גרייט ארום צו גיין א גאנצן טאג ביי די
 הייזער און הערן ביי יעדן הויז: "מיר דארפן נישט די ספרים",
 אדער: "מיר זענען מחזק", "מיר האבן א שיינע לעבן", און
 בלויז אנטרעפן איין שטוב וואס וועט זיך מת'ן זיין מיט דעם
 ספר. און מיט דעם קונטרס וואס מען האט זיי מזכה געווען
 דארף מען זיין זייער פרייליך אז מען האט מת'ן געווען א
 מענטש.

איינער פון די מפיצים האט מיר היינט דערציילט א מעשה וואס האט פאסירט מיט אים. ער איז געווען אין א גרויסע עסן געשעפט אין בארא פארק, ער איז צוגעגאנגען צו א פרוי פֿרעגנדיג: "אפֿשר ווילט איר א שיינעם ספר?" צו זיין וואונדער זעט ער ווי די פרוי פֿלאצט אויס אין א געוויין, קודם האט ער געטראכט: 'אפֿשר האב איך איר באליידיגט?' 'אפֿשר האב איך איר ווי געטון?' ער זעט ווי א צווייטע פרוי באפט אן די פרוי וואס וויינט און זיי גייען זיך ווייטער אויף זייער וועג. דער מפיץ איז געווען אביסל צעמישט, זיך וואונדערנדיג: 'וואס גייט דא פאר?' אבער ער איז דאך א מפיץ, א מפיץ קען נישט ווערן צעפאלן, א מפיץ איז ווי א גענעראל, ער דארף אנגיין. ער איז ווייטער געגאנגען הפצה.

שפעטער ווען ער איז ארויס פון געשעפט הערט ער א קאר פייפן, מען ווינקט אים ער זאל קומען, ער גייט אהין, זעט ער ווי די פרוי וואס האט פריער געוויינט אין געשעפט זיצט אין די קאר, די פרוי אנטשולדיגט זיך פאר אים, זי זאגט אים די ווערטער: "דו וואונדערסט זיך פאר וואס איך האב אויסגעפלאצט אין א געוויין; דאס איז ווייל היינט איז די שלושים פון מיין מאמע עליה השלום, זי האט זיך געמוטשעט מיט די ביטערע מחלה פאר צוואנציג יאר", זי ווייזט אים א קונטרס וואס איר מאמע האט געהאט פאר צוואנציג יאר, יעדן טאג האט זי געליינט דעם קונטרס, דער קונטרס האט איר מתי' געווען אין אירע שווערסטע

מצבים, "יעצט ווען איך האב דיר געפונען מיט די קונטרסים בין איך געווארן זייער איבערגענומען, איך האב זיך דערמאנט פון אלע שווערע יארן פון מיין מאמע, האב איך אויסגעפלאצט אין א געוויין", זי האט גענומען פון אים קונטרסים און געגעבן שיין צדקה.

דער מפיץ זאגט מיר, מער חיזוק פון דעם האט ער שוין נישט געדארפט, ווייל מען זעט וואס הפצה איז; פאר צוואנציג יאר צוריק איז איינער געגאנגען "הפצה" און געגעבן פאר די פרוי א קונטרס, דער מפיץ האט מחו' געווען א פרוי פאר צוואנציג יאר, צוואנציג יאר האט א פרוי געלעבט מיט דעם קונטרס; וואס קען זיין מער פון דעם, ווי מען איז מחזק א איד, מען געבט ממש לעבן פאר א איד. דערפאר פארשטיי איך נישט פארוואס דו ביסט אזוי צעבראכן, דו דארפט טאנצן פאר שמחה אז דו האסט די זכיה צו קענען העלפן אידישע קינדער, זיי צוריק ברענגען צום אייבערשטן און זיי פרייליך מאכן.

מען קען נישט געבן ספרים פאר קינדער ביי די טיר און אנוועק גיין, בשום אין פנים ואופן, נאר ווען א קינד קומט צום טיר געבט מען א ספר און מען זאגט: "פרעג דיין מאמע צי זי דארף דאס", מען ווארט ביים טיר צו זען אויב זיי דארפן נאך ספרים, צי זיי ווילן אנדערע סארט קונטרסים, אדער זיי דארפן עס בכלל נישט. די אלע וואס גייען הפצה און לייגן סתם ארום ספרים און קונטרסים אין שולן און אין פוללים אויף די טישן, זיי טוען גארנישט אויף,

זיי מאכן נאר ביליג די ספרים וכו'. א ספר געבט מען נאר מינד ליד, אויך נאר ווען יענער דארף דאס, סתם אראפ לייגן ביי די טירן און אנטלויפן דאס איז נישט הפצה, דאס איז סתם בזיונות פאר די ספרים. אויב דו קענסט נישט גיין אזוי "הפצה", טו מיר א טובה און גיי נישט. איך ארבעט ביטער שווער אראפ צו נעמען דעם שלעכטן נאמען וואס מען האט ארויף געלייגט אויף די ספרים און אויף די קונטרסים. א מפיץ טראגט א גרויסער אחריות; ווי אזוי ער פירט זיך, אזוי קוקט יענער אן ברסלב.

אויך זאלסטו וויסן אז מען געבט נישט קיין ספרים, קונטרסים, סידים - בחינם, יענער מוז געבן געלט פאר דעם (חויץ אז יענער געט זיך ממש ביי דיר, ער זאגט: "איך דארף עס פאר מיין לעבן, וואס זאל איך טון אז איך האב נישט אויף מיר קיין געלט וכו'").

איך האף אז דו וועסט ממשיך זיין ביטר שאת וביתר עוז צו גיין בייטאג אין די געשעפטן און בוללים, און ביינאכט אין די הייזער, מזכה זיין אידישע קינדער מיט די עצות פון רבי'ן.

מענטשן האבן א טעות, מען מיינט אז מיר זוכן אריין צו באפן מענטשן, מיר זוכן צו פארבאפן מענטשן פון זייער חסידות זיי זאלן ווערן ברסלב'ער, דערפאר קען מען מרעפן מענטשן וואס שרייען מיאוס'ע ווערטער אויף די ברסלב'ע, מען רופט אונז 'די באפערס' וכו'. אבער באמת

זוכט נישט ברסלב צו כאפן מענטשן, דער רבי וויל איין זאך: "יעדער מענטש, וואו ער געפינט זיך, אין וועלכע חסידות ער געהערט, זאל ער דארט רעדן צום אייבערשטן". דער רבי טוט וואס משיח צדקינו וועט טון, משיח צדקינו וועט אויסלערנען פאר די גאנצע וועלט אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט, מען זאל רעדן צום אייבערשטן, דעמאלט וועט מקוים ווערן וכל בני בשר יקראו בשמו.

אז דו וועסט גיין הפצה טראכטנדיג: 'איך וויל העלפן נאך א איד', 'איך וויל נאך א פאר-פאלק זאלן זיך פארטראגן, דעמאלט וועסטו שוין נישט קוקן וויפיל ספרים עס איז געגאנגען אדער ווי לאנג עס נעמט, דו וועסט זיך פרייען אז דו האסט געראטעוועט אפילו נאר איין איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קבו

עס איז מיר זייער שווער צו רעדן צום אייבערשטן.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך פרוביר שוין א לענגערע צייט צו מאכן התבודדות, אבער די ווערטער קומען נישט ארויס געהעריג; רוב מאל איז עס נאר במחשבה, אדער דורך שרייבן, אדער זאג איך נאר: "טאטי העלף מיר".

איך האב מורא צו מתפלל זיין, ווייל שוין לאנג צוריק האט מיר איינער געזאגט א מדרש וואס דערציילט אז א מענטש איז געווען אין מדבר און ער האט שוין נישט געהאט קיין כח צו גיין ווייטער האט ער מתפלל געווען אז ער זאל האבן אן אייזל, זאגט דער מדרש אז א קעניג איז דעמאלט אריבערגעגאנגען די מדבר מיט אן אייזל און ער האט געהייסן דעם מענטש אז ער זאל עם אים שלעפן, אבער ער זאל נישט רייסן אויף די אייזל, זאגט דער מדרש אז דאס איז געקומען ווייל ער האט נישט מתפלל געווען אז ער זאל האבן אן אייזל "צו רייסן", ער האט נאר געבעטן אן אייזל און ער האט עם באקומען.

איך פארשטיי עם נישט, דער אייבערשטער האט דאך געוואוסט אז ער דארף עם צו רייסן? איך ווייס נישט וואו דער מדרש איז, אבער עם מאכט מיר שווער צו מתפלל זיין ווייל אויב איך וועל נישט זאגן קלאר די תפלה קען נאך ארויסקומען שלעכטס דערפון.

איינער האט מיר געגעבן אן עצה צו זאגן נאכן מתפלל זיין: "יהיו לרצון אמרי פי ויהיו ליבי". וואס איז די עצה פונעם ראש ישיבה? און וואס איז פשט אין דעם מדרש?

תשובה:

געזרת ה' תברך - יום ה' פרשת וישלח, יב פסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

וויסן זאלסטו, דאס אז עם קומט דיר אן שווער צו רעדן צום אייבערשטן, דו ווילסט רעדן צום באשעפער אבער די ווערטער קומען נישט ארויס פון מויל וכזו, אזוי איז ביי יעדן איינעם אין אנהויב. ווייל ווען א מענטש זינדיגט ווערט ביי אים אפגעשוואכט זיין אמונה, ער שפירט נישט ווי דער

אייבערשטער איז ביי אים, מיט אים און נעבן אים. דער רבי זאגט (ספר המדות, אות אמונה, סימן כב): "הפֿשע שֶׁל הָאָדָם מִכְּנִים כְּפִירָה בְּאָדָם", ווען א מענטש זינדיגט הייבט ער אן האבן קשיות אויפ'ן אייבערשטן, די אמונה ווערט ביי אים זייער שוואך. דערפאר זעט מען אז ווי יונגער דער מענטש איז, איז די אמונה שטערקער ביי אים, וועגן דעם זעט מען אז קינדער האבן זייער א שטארקע אמונה, ווייל זיי זענען נאך ריין.

חַבְּמִינוּ וְזָרוּנָם לְבָרָכָה זְאִינְ (סוֹטָה ג): "בְּתַחֲלָה קוֹדֵם שְׁחָטָאוּ יִשְׂרָאֵל, הִיתָה הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, בֵּינוֹן שְׁחָטָאוּ נִסְתַּדְּקָה שְׂכִינָה מֵהֶם", פאר מען האט געזינדיגט האט די שכינה גערוט ביי יעדן איינעם, ווי נאר מען האט געזינדיגט איז די שכינה אוועק געגאנגען; וואס מיינט שכינה? ווען א מענטש ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער; ווייל אלעס וואס מען זעט מיט די אויגן איז נאר א לבוש פונעם אייבערשטן, די גאנצע וועלט איז איין שטיק אייבערשטער, דער אייבערשטער איז ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, אין שום מציאות מבֿלעדֿיך בָּלָל, ובְּכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, נאר דער אייבערשטער האט זיך פארשטעלט אין דומם, צומח, חי, מדבר. ווען א מענטש ווייסט אז דער אייבערשטער געפינט זיך מיט אים, ביי אים און נעבן אים, דאס מיינט 'השָׂרָאת הַשְּׂכִינָה' - די שכינה רוט ביי אים, דעמאלט הויבט דער מענטש אן רעדן צום אייבערשטן, ער דערציילט אלעס פאר'ן אייבערשטער, ער שמועסט זיך אויס זיין הארץ אזוי ווי ער וואלט גערעדט מיט זיין חבר.

אָבער ווען אַ מענטש זינדיגט רחמנא לצלן, גייט אריין אינעם מענטש נארישע חכמות, שטותים און דמיונות, באילו דער אייבערשטער האט איבער געלאזט די וועלט וכו'. מען קען זען מענטשן דרייען זיך ארום צעבראכן און צעריסן, מען גייט ארום מיט קשיות און ספיקות אויפ'ן אייבערשטן רחמנא לצלן, אויף דעם איז די עצה מען זאל שרייען צום אייבערשטן: "רבונו של עולם, העלה מיר, איך וויל האבן א ריינע אמונה, איך וויל גלייבן אז דו ביסט דא, איך וויל רעדן צו דיר וכו' וכו'", ווי מער א מענטש שטופט זיך אריין צו גיין בהיכל המלך וועט ער זוכה זיין אנצוקומען אינעווייניג.

דערפאר, אז דו שרייבסט אז דו קענסט נישט רעדן צום אייבערשטן איז די עצה זאלסט דאס בעטן פונעם אייבערשטער, און אז דו וועסט זיין אן עקשן וועסטו אויספירן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מח): "צריך להיות עקשן גדול בעבודת השם ותבונה", מען דארף זיין א עקשן ווען מען וויל זיין אן ערליכער איד, דאס מיינט צו זאגן אז מען טאר נישט אפלאזן עבודת התפילה, מען דארף בעטן און בעטן ביז מען איז זוכה אז מען עפנט אויף די טיר.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית ד.) ווען אליעזר איז געגאנגען זוכן א שידוך פאר יצחק, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן ער זאל טרעפן א שידוך פאר יצחק, האט ער נישט גוט געבעטן, ער האט געזאגט פאר'ן אייבערשטן: "איב איך וועל בעטן פון א מיידל געב מיר טרינקען און

זי וועט זאגן: 'טרינק און איך וועל אויך געבן טרינקען פאר די קעמלעד' דאס איז א סימן אז זי איז די פלה", ער האט אבער נישט גוט געבעטן, ווייל וואס וואלט ער געטון ווען עס קומט צו גיין א מיידל מיט א אומזעבארע פעלער און ער וואלט איר געבעטן וואסער, וואלט ער אריין געפאלן מיט א פעלערדיגע פלה וכו', למעשה האט אים דער אייבערשטער געהאלפן אז רבקה איז ארויסגעקומען. זעט מען פון דעם אז א מענטש דארף זיך גוט אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן ווען ער זוכט א שידוך, ער זאל בעטן בפרטי פרטיות און נישט פארפעלן צו בעטן אויף קיין שום פרט.

ווען דו הערסט א מעשה אז איינער האט געבעטן דעם אייבערשטן נישט ווי עס דארף צו זיין און ער האט באקומען נאר וואס ער האט געבעטן, דארפסטו ארויס נעמען פון די מעשה זיך מחזק צו זיין, אז וואס מען בעט באקומט מען, נישט פשט אז עס זאל דיר מאכן אויפהערן רעדן צום אייבערשטן, ווייל אן תפילה האט מען זיכער גארנישט. די אלע מדרשים וואס ברענגען אראפ מעשיות פון תפילה, דאס איז צו מחזק זיין דעם מענטש ער זאל בעטן דעם אייבערשטן אזוי ווי עס דארף צו זיין, נישט מען זאל נעמען די מדרשים אויפצוהערן רעדן צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קבו

איך יאג זיך אלעמאל און איך בין קיינמאל נישט רואיג.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ברוך ה' פון ווען איך האב אנגעהויבן אויסהערן די שיעורים און עצות פונעם ראש ישיבה זע איך גרויסע שינויים אין מיין לעבן, איך האב זוכה געווען אנצוהויבן א שיעור אין משניות און אין גמרא יעדן טאג, איך פארפאס נישט קיין איין שמועס פונעם ראש ישיבה און איך האב שטארקע חיווק דערפון.

איך האב געוואלט פֿרעגן, איך האב א פֿראבלעם אז איך יאג זיך א גאנצן טאג. ווען איך גיי אין בית המדרש דאווענען טראכט איך ווען ענדיגט מען שוין; זעץ איך זיך אביסל לערנען, קוק איך יעדע מינוט אויפ'ן זייגער; האב איך שוין אנגעהויבן א פֿרק, קוק איך ווי גרויס דאס איז און ווען הויבט זיך שוין אן די קומענדיגע פֿרק, און נאך וויפיל בלאט עס איז דא, אין גמרא, משניות, חומש. און דאס איז נישט נאר ביי תורה ומצוות, לערנען וכו', איך האב עס אויך ביים עסק, פארברענגען וכו', א גאנצן טאג טראכט איך פון באלד, שפעטער, מארגן, געקסטע וואך! געקסטע חודש!! און געקסטע יאר!!! ווען וועל איך שוין קענען הנאה האבן פון דעם הנה, פון היינט, פון יעצט? וואס איז די עצה איך זאל קענען אנהויבן לעבן רואיג, טון וואס איך דארף יעצט טון, הנאה האבן און נישט טראכטן פונעם עתיד?

אויך האב איך געוואלט פֿרעגן אויב די סגולה פון משניות איז דווקא ח"י פֿרקים יעדן טאג.

א גרויסן יישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - ערב שבת קודש פְּרִשְׁת ויִשְׁלַח, י"ג כסליו, שְׁנַת תשע"ח
לפְּרֵט קָטוּ

לְכַבּוּד ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאָב עֲרַחְתְּלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

אִיךְ פְּרִי זִיךְ זַייער צו הַעֲרֵן אַז דוּ בִיכְט זִיךְ מְחֻק מִיט
דִי עֲצוֹת פֿון הַיִּלְיֵגֵן רַבִּין, און דוּ הָאָסְט זִיךְ גַּעַמְאָכְט
אַ שִׁיעוּר אִין מִשְׁנֵיזוֹת און אִין גְּמָרָא.

חֲבֵמִינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה זְאָגֵן (עִירובֵין גַּד): "חֲשׁ בְּרֵאשׁוּ יַעֲסוּק
בַּתּוֹרָה", ווען דִי קָאָפּ טוּט וויי זאַל מָען לַעֲרַנְעֵן
תּוֹרָה; דָאָס גִּיט אַרױף אויף אַלע סָאָרְט קָאָפּ-ווייטאַג, פֿיזִישֵׁע
און גִּיסְטִישֵׁע. אויף אַלע שְׁלֵעֲבָמַע מַחְשָׁבוֹת וואָס דָער יֵצֵר
הָרַע פֿאַרְדֵרִיט דָער קָאָפּ, אִיז דִי עֲצָה - אַנְטְלוֹיפֵן צו דִי
הַיִּלְיֵגֵע תּוֹרָה.

זַייער אַסאַךְ מַעֲנִטְשֵׁן הָאָבֵן דִי סָאָרְט מַחְשָׁבוֹת וואָס דוּ
גִיכְט אַרִיבֵער; ווען זיי דאַווענען אַדער לַעֲרַנְעֵן טְרַאכְטֵן
זיי: 'ווען עַנְדִיגְט מָען שׁוִין דאַווענען', 'ווען עַנְדִיגְט מָען שׁוִין
לַעֲרַנְעֵן וְכוּ', אַדער בְּכָלֵל מַחְשָׁבוֹת: 'וואָס גִיט זיין וְכוּ?'
דוּ דאַרְפֵסט זִיךְ גִישְׁט מְבַלְבֵל זיין פֿון דִי סָאָרְט מַחְשָׁבוֹת,
דָער ס"מ זוכְט וועגן ווי אַזוי עַר קען צַעפֿרֵעֵבֵן דָעם מַעֲנִטְשֵׁ,
צו יַעֲדֵן אַיִגֵעם קוּמְט עַר מִיט אַ צווייטן וועג. ווען עַר זַעט
אַ מַעֲנִטְשֵׁ הויבְט אָן לַעֲרַנְעֵן און דאַווענען, זוכְט עַר גִייע
וועגן ווי אַזוי אים צו צַעפֿרֵעֵבֵן, עַר הויבְט אָן פֿאַרְדֵרִיעֵן

דַּעַם קָאפּ מִיט שְׁלֵעֲכַטע מַחֲשָׁבוֹת, אַלְעס נָאר אז דער
מַעַנְטִיש זאל צעבראַכן ווערן און אויפֿהערן דינען דַּעַם
אייבערשטן.

פֿאַלג דַּעַם רַבִּי'ן, זאג משניות אפילו די פארשטייסט נישט
וואס די זאגסט; די פֿאַלג דַּעַם הייליגן רַבִּי'ן וואס
האט אונז געגעבן א דרך הלימוד וואס איז א דבר השווה
לְכָל נֶפֶשׁ (עין שחות הר"ן, סימן עו) וועסטו זוכה זיין צו א גייע
מח מיט ריינע מחשבות.

זייסן זאלסטו אז יעדעס ווארט תורה וואס מען איז זוכה
צו לערנען איז נישט דא קיין שבר דא אויף די וועלט
וואס מען זאל אים קענען באצאלן דערפאר. חכמינו זכרונם
לברכה זאגן (תנא דבי אליהו זוטא, ב): "אפילו אין בידו של אדם
לא מקרא ולא משנה, אלא יושב וקורא כל היום ונאחות
לוטן תמנע, שבר תורה בידו", אפילו א מענטש האט
גארנישט געלערנט - נישט קיין מקרא, נישט קיין משנה,
ער האט נאר געלערנט אין פסוק (בראשית לו, ט): "נאחות לוטן
תמנע", וועט ער באקומען שבר אויף דעם. ווייל יעדע ווארט
תורה איז חשוב ביים אייבערשטן.

די מפרשים זאגן שוין טעמים פארנוואס ער כאפט אן דעם
פסוק ונאחות לוטן תמנע, חכמינו זכרונם לברכה זאגן
(פנהדרין צט:): אז מנשה המלך האט געהאלטן דרשות של דופי,
ער האט גערעדט אנטקעגן משה רבינו, "פארנוואס האט
משה רבינו געדארפט שרייבן אין די תורה ונאחות לוטן

תמנע, וואס גייט מיר דאס אן וכו'?" ער האט נישט געגלייבט אז יעדע פסוק איז געשריבן געווארן מיט א פונקטליכער פוונד; דאס לערנען אונז חז"ל, אז ווען א מענטש חזר'ט דעם פסוק "ואחות לוטן תמנע" באקומט ער שכר, ווייל ער גלייבט אז אין יעדע ווארט תורה איז באהאלטן דער אייבערשטער, נישט אזוי ווי מנשה המלך האט געזאגט.

דערפאר זאלסטו ווייטער לערנען די הייליגע תורה; כאפ אריין וויפיל פּרקים משניות דו קענסט. אוראי איז זייער גוט אז מען לערנט ח"י פּרקים משניות יעדן טאג, דאס איז גאר א גרויסער תיקון פאר'ן מענטש, אבער מען דארף געדענקען אז אויב מען קומט נישט אן צו לערנען ח"י פּרקים משניות, לערנט מען וויפיל מען קען. יעדע משנה, יעדע פּרק וואס מען לערנט, וועט מען מיט געמען אויף יענע וועלט פאר אייביג.

א פרייליכן שבת.

קכה

נאך די חתונה דארף מען אפלאזן די עלטערן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיט'ן אייבערשטנס הילף בין איך א חתן געווארן למזל טוב, און מיר גרייטן זיך מיט פרייד צו די חתונה בשעה טובה ומוצלחת.

איך האב געוואלט פֿרעגן אויב דער ראש ישיבה קען מיר ערקלערן פֿשט אינעם פֿסוק: "על בן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו", למעשה בין איך נאך יונג, איך דארף נאך צוקומען צו די הילף און הדרכה פון מיינע עלטערן, וואס איז פֿשט פון דעם אז נאך די חתונה דארף מען אפלאזן די עלטערן און זיך באהעפטן נאר צו די ווייב?

יישר כח פאר אייער צייט.

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - ערב שבת קודש פרשת וישלח, י"ג פסליו, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מזל טוב פאר דיין שידוך, דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זוכה זיין אויפצושטעלן א בית נאמן בישראל, ערליכע אידישע דורות, אמן.

יעדעס מאל ווען עס איז געווען א שבע ברכות אין ישיבה, פלעגט מותרא"ש זכרונו לברכה ארום רעדן פון דעם פסוק וואס די תורה זאגט (בראשית ב, כד): "על בן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו", לכאורה איז שווער, ווי קען מען זאגן פאר חתן בלה זיי זאלן אפלאזן זייערע עלטערן ווען די גרעסטע מצוה איז ביבוד אב ואם? ! חקמינו זכרונם לברכה רופן אן די מצוה פון ביבוד אב ואם (ירושלמי פאה א, א) "חמורה שבתמורות", אויב אזוי וואס איז פֿשט אז מען

זאגט פאר חתן בלה לאזט אפ אייערע עלטערן? נאר דאס מיינט מען צו זאגן, מען זאל נישט אריין מיטן די עלטערן אינעם לעבן. יעדע חתן בלה, ווען מען האט חתונה, נעמט אביסל צייט ווילאנג מען ווערט פאראייניגט. ווייל יעדער איינער קומט פון אן אנדערע סארט שטוב, סיי די חתן און סיי די בלה קומען מיט אנדערע סארט מנהגים, אנדערע קפידות און אנדערע געפירעכצער, עס נעמט צייט ווילאנג מען ווערט פאראייניגט און מען ווערט לבשר אחד.

א פאר-פאלק דארף וויסן: "על בן יעזב איש את אביו ואת אמו" - מיש נישט אריין דיינע עלטערן אין דיין לעבן און רעד זיך נישט אפ פאר זיי. אמת, זאכן דארפן זיך מסדר זיין, אבער עס נעמט צייט. מיש נישט אריין דיינע עלטערן און קרעכין נישט צו זיי, פאר עלטערן דערציילט מען נאר גוטס און מען ברענגט זיי נאר נחת. אפילו ווען עפעס דרוקט, דאס הייסט, מען קומט זיך נישט אויס איינער מיט'ן צווייטן, עס איז דא חלוקי דעות צווישן מאן און ווייב, איז נישט גוט דאס צו דערציילן פאר די עלטערן. די עלטערן האבן שוין גענוג געהאט אין זייער לעבן, זיי זענען שוין גענוג אריבער וכו', יעצט איז זייער צייט צו שעפן נאר נחת.

אויב עס איז דא חלוקי דעות וכו', גייט מען צו אן ערליכער איד ער זאל מחזק זיין דעם פאר-פאלק, און זיי ווייזן ווי אזוי מען קען לעבן בזה העולם אין גן עדן וכו'.

ווען חתן פלג האבן חתונה דארפן זיי זייער אכטונג געבן
 ווייטער מכבד צו זיין זייערע עלטערן. היינט איז זייער
 גרינג צו מקיים זיין ביבוד אב ואם, אפילו ווען מען וואוינט
 אין אן אנדערע שטאט פון די עלטערן קען מען זיי רופן
 יעדן טאג און שמועסן מיט זיי אויפ'ן טעלעפאן.

אויך האב געהערט פון תלמידים וואס האבן געלערנט יארן
 לאנג ביי מוהרא"ש, אז די ערשטע זאך נאך שחרית
 פלעגט מוהרא"ש רופן זיין טאטע, דאס איז געווען די ערשטע
 זאך ביי מוהרא"ש.

מען דארף נאר וויסן ווי אזוי צו רעדן צו עלטערן; פאר
 עלטערן דערציילט מען נאר גוטע זאכן, מען באדאנקט
 זיך פאר זיי, מען דערציילט ווי שיין דער לעבן איז און ווי
 גוט אלעס איז וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט אויפשטעלן א בית
 נאמן בישראל, אמן.

א פרייליכן שבת.

קכט

מיין ברודער האט אָוועקגעגליטשט, ווי אזוי
קען איך העלפן מיינע עלטערן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א ברודער וואס האט ליידער אוועק געגליטשט פון אידישן
וועג, און מיינע עלטערן האבן גאר אסאך צער פון דעם, דאס הרג'ט זייער
לעבן, וואס קען איך טון זיי צו העלפן לינדערן זייער אומגעהויערע צער?
זייער כח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת וישלח, י"ג כסליו, שנת תשע"ח
לפרט קטן
לכבוד ...

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זויסן זאלט איר אז זייער אסאך משפחות גייען אריבער
דאס וואס איר גייט אריבער, עס פאלן ליידער אוועק
זייער אסאך בחורים און מיידלעך פון ערליכע שטובער, און
עלטערן ווערן אויפגעגעסן פון גרויס צער.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (עיני פסחים נד): "גזירה על המת
שישתבח מן הלב", דער אייבערשטער האט געמאכט
אז ווען א מענטש ווערט גפטר ווערט דאס פארגעסן פון

הארצון, אבער ווען א מענטש גייט אוועק פון דרוך התורה והמצוות, ער לעבט, נאר זיין נשמה איז געבעד בבחינת מת, דאס קען מען נישט פארגעסן. עלטערן עסן זיך אויף לעבעדיגערהייט, ביז עס איז געבעד דא עלטערן וואס גייען אראפ פון זינען פשוטו במשמעו, השם ירחם.

דאס וואס איר פרעגט וואס איר קענט טון צו העלפן אייערע עלטערן זיי זאלן זיך נישט אזוי מצער זיין אויף אייער ברוךדער וואס איז געבעד אוועק פונעם דרוך התורה והמצוות; צוויי זאכן קענט איר טון, איינס - אויפבויען אייער שטוב, זייטס מחנה אייערע קינדער, געבטס זיי ווארעמקייט און ליבשאפט, זיי זאלן אויסוואקסן געזונטע ערליכע אידן, אויך זאלט איר אריבער גיין מיט די קינדער צו אייערע עלטערן פון צייט צו צייט. דאס וועט זיי צוגעבן א שטיק געזונט, זעענדיג ווי עס ציט זיך פון זיי שיינע דורות. צווייטנס - איר זאלט אסאך מתפלל זיין פאר אייער ברוךדער, ווייל תפילה איז למעלה מדרוך הטבע, תפילה איז למעלה מן השכל. דער 'שכל' זאגט אז עס איז שוין נישט דא וואס צו טון, אבער תפילה איז למעלה מן השכל, מיט תפילה קען מען זי טון, מען קען זי זוכה זיין צו א ישועה.

די 'טבע' זאגט אז דאס איז עס, מען קען גארנישט טון, קומט תפילה און זאגט אז מען קען זי צוריקברענגען אייער ברוךדער. דערפאר האט דער הייליגער רבי גערעדט אזויפיל פון תפילה, ווייל תפילה איז מגלה אז עס איז

גארנישט דא אויף די וועלט נאר דער איין איינציגסטער באשעפער. תפילה איז מגלה אז עס איז נישט דא קיין טבע, מקרה און מזל. תפילה איז מחבר א מענטש צום אייבערשטן, דאס קענט איר טון פאר אייערע עלטערן און פאר אייער ברודער.

אויך זאלט איר רופן אייער ברודער צו שבת סעודות; איך האב געהערט פון אינגעלייט וואס זענען געווען אריין געכאפט אין די מחלה פון דראגס (סמים) און זיי זענען ברוך השם ארויס דערפון, היינט דערציילן זיי וואס עס איז געווען די איינציגסטע זאך וואס האט זיי צוריק געברענגט, אז זייערע חתונה געהאטע געשוויסטער פלעגן זיי שיקן בילדער פון זייערע קינדער, זיי פלעגן גיין צו זייערע געשוויסטער שמועסן און זיך שפילן מיט די קליינע קינדער, דאס האט זיי געמאכט טראכטן אלעס אפצולאזן און צוריק קומען צום דרך התורה כדי זיי זאלן אויך האבן א שטוב מיט קינדער, זייער מחשבה האט זיי געפייניגט: 'קוק די ברודער און שוועסטער, ווי שיין זייער לעבן איז, קער זיך צוריק צום אייבערשטן'. נאך לאנגע יארן האבן זיי טאקע אלעס איבערגעלאזט און זיך צוריק געקערט צום דרך התורה והמצוות.

איך האב אויך געהאט מעשיות וואס אינגעלייט האבן מיר דערציילט, אז ווען זיי זענען געווען אין ישיבה האבן זיי שוין געוואלט אלעס אפלאזן, איין זאך האט זיי אפגעהאלטן פון אנטלויפן, ווען זיי פלעגן עסן שבתים ביי מיר און ביי

אנדערע בַּרְסֻלְב'ע חֲבֵרִים, זיי האָבן געזען אַ שיינע געשמאקע שטוב וואו דער טאטע און מאמע זענען זיך מִכְבֵּד איינער דעם צווייטן וכו', דאס האט געמאכט זיי זאלן זיך גוט באַרעכענען און נישט אנטלויפן.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן אייער ברודער זאל זוכה זיין צו תשובה שלימה און זיך צוריקקערן צום דרך התורה והמצוות.

קל

איך בין זייער פארמאכט און צוריק געהאלטן.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער מיין פֿראבלעם. איך בין זייער א צוריק-געצויגענער מענטש, און דאס שטערט מיר שוין איבער זען יאר. איך בין זייער פארמאכט און איך קען זיך נישט אויפמאכן מיט מענטשן. היינט צו טאגס שטערט עס מיר זייער ביי מיין ארבעט, איך קען זיך נישט לאזן הערן מיין מיינונג צווישן די אנדערע ארבעטער'ס.

עס איז א זייער פיינע סביבה ביי מיין ארבעט, איך ארבעט שוין דאָרט איבער אַ יאַר, איך וואלט אָבער געקענט טון אסאך מער ווי די ארבעט וואס איך טו יעצט דאָרט, איך טו גאנץ אַ ביליגע ארבעט, אָבער איך וואלט געקענט זיין מער אַנגענומען אַז איך זאל קענען טון עפעס מער ווי דעם. איך קען אָבער נישט ווייזן שטארקייט פאר מענטשן אַז זיי זאלן זען אַז איך טויג יא באַמט.

איך פיל און איך ווייס אז איך בין קיינמאל נישט אויפגעבויעט געווארן. פון אלס קליין קינד האט מיין טאטע אסאך געשריגן אויף מיר און מיר געגעבן קלעפ מער פון אלע ברידער, ווייל איך בין געווען זייער א ווילדער, ממילא בין איך אלעמאל געבליבן "דער שלעכטער" אין די משפחה. איך האב נישט באקומען די גוטע ווערטער און פארשטאנד וואס איך האב געדארפט האבן אויף צו לעבן.

איך האב קיינמאל נישט געקענט געהעריג אנגיין און לערנען אין ישיבה ווייל איך בין געווען צעקלאפט און פארמאכט. איך האב שוין פרובירט מיט אלע סארטן "טערעפיסטן" אבער איך ווייס נישט דער וועג ארויס, עס שטערט מיר יעצט זייער פון טרעפן א שידוך.

איך בעט זייער דעם ראש ישיבה מיר צו ענטפערן מיט אן עצה.

יישר כח פאר די שיעורים, און דער ראש ישיבה זאל האבן כוחות פון אויבן ווייטער אנצוגיין עד ביאת הגואל!

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וישב, ט"ו פסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די עצה פאר זעלבסטזיכערקייט (סעלף קאנפידענס) איז אמונה; ווי מער א מענטש נעמט אריין אין זיך אז עס איז גארנישט דא אויסער דעם אייבערשטן, די גאנצע וועלט איז איין שטיק אייבערשטער, דער אייבערשטער איז אין יעדע זאך, אין דומם, צומת, חי, מדבר - אלעס איז נאר א פארשטעלאכטן פונעם אייבערשטן, דאס ברענגט אריין אין

א מענטש א זיכערקייט, דאס מאכט אז דער מענטש זאל זיין זיכער מיט זיך. נאר אמונה איז די וועג צו ווערן אויפגעבויט, אמונה איז דער איינציגסטער וועג ארויס צו קריכן פון אלע ספיקות און פון אלע קאפדרייענישן.

ווי אזוי איז מען זוכה צו האבן א שטארקע אמונה? זאגט דער רבי (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן מד) אויפ'ן פסוק (תהלים פמ, ב): "אודיע אמונתך בפי"; ווי מער א מענטש רעדט צום אייבערשטן אלץ מער איז ער זוכה צו וויסן אז עס איז גארנישט דא אויף די וועלט אויסער דעם אייבערשטן. פרנסה - געבט דער אייבערשטער, א שידוך - געבט דער אייבערשטער, אלעס קומט נאר פון אים. איינמאל מען לעבט מיט אמונה איז דער לעבן אינגאנצן אנדערש, מען ווערט נישט מבולבל פון א צווייטן, מען איז מער נישט דערשראקן פון א צווייטן און מען טראכט מער נישט: 'וואס וועט א צווייטער זאגן אויף מיר?' 'וואס טראכטן די חברים אויף מיר וכו'?' נאר מען איז שטארק מיט'ן אייבערשטן.

אמת, דו גייסט אריבער שוועריקייטן, דו ביסט פארמאכט און פארקלעמט, דינע יונגע יארן קומען דיר פסדר ארויף אינעם זכרון, דו זעסט ווי מען שרייט אויף דיר, דו האלסט זיך אין איין דערמאנען ווי מען צעברעכט דיר, עס קומט דיר אריין אין מחשבה פסדר דאס וואס מען האט אויף דיר געשריגן טויזנטער מאל: "דו ביסט גארנישט", "פון דיר וועט גארנישט זיין" וכו' וכו', אבער דו דארפסט געדענקען וואס דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כו): "ביי די וועלט איז

שפחה א חסרון, אבער ביי מיר - זאגט דער רבי - איז שפחה א גרויסע מעלה", אז מען געדענקט אלעס וואס איז אריבער איז נישט מעגליך אנצוהויבן א נייע בלעטל אין לעבן, ווייל מען קלאפט זיך אראפ מיטן פארנאנגעהייט, אבער אז מען פארגעסט וואס איז געווען, מען מאכט א נייע התחלה, דעמאלט קען מען אנהויבן פונדאסניי, אזוי איז מען מצליח אין לעבן.

דערפאר בעט איך דיר די זאלסט זיך צונעוואוינען זיך אויסקערען ביין הארץ פארן אייבערשטן אויף ביין פשוט'ע שפראך, דערצייל אים אלעס וואס איז אריבער אויף דיר; ווי מען האט דיר פארשעמט דורכאויס אלע דינע קינדער יארן, ווי מען האט דיר צעקלאפט. דערצייל פארן אייבערשטן אלעס וואס דו געדענקסט, יעדע קליינקייט, אלע דינע געפילן ווי מען האט דיר געהאלטן פאר די 'שווארצע שעפסל' פון צווישן דינע געשוויסטער, בעט אים: "רבוננו של עולם, העלה מיר, געב מיר א שטארקע אמונה איך זאל גלייבן אז קיינער קען מיר גארנישט טון, איך וויל גלייבן אז מיין פרנסה קומט נאר פון דיר, מיין שידוך קומט נאר פון דיר, העלה מיר איך זאל זיין פרייליך, העלה מיר עם זאל מיר נישט אינטערעסירן וואס דער זאגט און וואס יענער זאגט", אזוי זאלסטו רעדן צו אים ביז דיין אמונה וועט ווערן זייער שטארק. דעמאלט וועט דיר שוין נישט אינטערעסירן וואס דער זאגט אויף דיר און וואס יענער האלט פון דיר, דו וועסט זיין שטארק מיט דיר אליין.

דו זרײבסט מיר אז דו ביסט שוין געווען ביי אלע טערעפיסטן און קיינער האט דיר נאך נישט געקענט העלפן; יעצט אז דו האסט שוין אליינס געזען אז קיינער קען דיר נישט העלפן וועסטו קענען זאגן וואס יתרו האט געזאגט (שמות יח, א): "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלקים"; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מכילתא יתרו א, יב) אז יתרו האט געדינט אלע עבודה זרה'ס, ער האט נישט אויסגעלאזט קיין איינס, און ער האט איינגעזען אז אלעס איז נארישקייטן. יעצט, ווען דו וועסט פאלגן דעם רבינ'ס עצה, דו וועסט אנהויבן מאכן 'התבודדות', דו וועסט זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אויף דיין מאמע לשון, וועסט אים דערציילן אלעס וואס באדערט דיר - וועסטו אויך קענען זאגן: "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלקים", 'איך' ווייס אז נאר דער אייבערשטער קען העלפן דעם מענטש.

עס איז נישט דא קיין שום וועג אויפצובויען "סעלף קאנפידענס", נאר דורך די עצה פון רבי'ן, נאר דורך "אמונה"; זייער אסאך מענטשן גייען אריבער וואס דו ביסט אריבער, מען שלעפט זיך פון איין טערעפיסט צום צווייטן, מען געבט אויס ממון ודמים און "דערווייל גייט אריבער בפה וּבפה שנים" וואס מען ליידט געפעך אינערליכע יסורים השם ירחם. אלע יסורים וואס עס איז דא קומט נישט צו צו יסורי הנפש - אינערליכע יסורים וואס דער מענטש פייניגט זיך אין זיין מח מחשבה, א געזונטער מענטש קען דאס נישט פארשטיין, און דער אייבערשטער זאל העלפן

מען זאל קיינמאל נישט פארשטיין די אלע סארט מחלוקת
רעים וואס מענטשן גייען אריבער פון שלעכטע מחשבות.

נאר דער רבי קען אויסהיילן דעם מענטש מיט זיינע
וואונדערליכע עצות, אזוי ווי דער רבי האט אויסגעפירט
די מעשה פון די זיבן בעטלערס (ספורי מעשיות, מעשה יג): "און
איך הייל זי"; דער רבי האט אזויפיל חיזוק און גרינגע עצות
ווי אזוי א מענטש קען ארויס קריכן פון זיינע שלעכטע
מחשבות.

מאך זיך א שיעור אין רבינ'ס ספרים און הויב אן טון די
עצות פון רבי'ן; כאפ א שפאציר יעדן טאג מיטן
אייבערשטן דערצייל אים יעדע מחשבה וואס די האסט,
בעט אים ער זאל דיר געבן א גייע מת, א גייע הארץ. וויין
צו אים, ווייל נאר דאס איז די וועג צו ווערן אויפגעבויט
און צו ווערן פרייליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

קלא

וואס איז פֿשט וואס מוהרא"ש שרייבט
אז די יאר איז ווי א רינגל?

שאַלָה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס מוהרא"ש זכר צדיק לברכה שרייבט אין ספר הקדוש "אשר בנחל" (חלק כ"ב דף ע"ח) אז יעדעס יאר איז אזוי ווי א רינגל וואס פֿירט זיך אויף אן אנדערע וועג און אין דעם ליגט דער סוד פון רבינו'ס ראש השנה.

עס איז מיר זייער שווער צו פֿארשטיין בפשטות וואס מוהרא"ש מיינט דערמיט, און ווי אזוי זעט מען דורך דעם די השגחה פרטית אויף אלעם וואס עס גייט דורך?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישב, ט"ז פסליו, שנת תשע"ח לפֿרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש איז מסביר (אשר בנחל חלק כב, ג' אפֿים רפב), אז לכאורה איז דאך זייער שווער צו פֿארשטיין, ווי אזוי קען מען בכלל זאגן אז עס איז דא אזא זאך ווי 'טבע' ווען אלעס איז דער אייבערשטער, אפילו דער טבע איז דאך אויך אייבערשטער, אויב אזוי ווי איז שײַך צו זאגן אז עס איז דא אזא זאך ווי 'טבע'? נאר טבע איז א לשון פון

'טבעת' - א רינגל. ווי אזוי מאכט מען א קייטל? מען נעמט אסאך רינגלעך און מען לייגט אריין איין רינגל אינעם צווייטן ביז עס ווערט א קייטל. אזוי האט דער אייבערשטער באשאפן דער וועלט, יעדע זאך וואס פאסירט אויף די וועלט איז נאך א רינגעלע, איין רינגל גייט אריין אינעם צווייטן רינגל ביז עס פירט זיך אויס שיינע זאכן און עס ווערט א שיינע קייטל.

זען א מענטש קוקט צוריק אויף אלעס וואס איז אריבער אויף אים, וועט ער זען ווי שיינ דער אייבערשטער פירט זיין לעבן. יעדע זאך וואס איז אריבער אויף אים, לטוב צי לרעה, איז נאך א סיבה פונעם אייבערשטן עס זאל ארויסקומען וואס עס איז ארויסקומען.

מזתרא"ש שרייבט דארט אינעם בריוו, אז דאס וואס מען גייט אריבער שוועריקייטן אין לעבן, איז נאך א רינגעלע מען זאל אננעמען דעם הייליגן רבינ'ס עצות. ווייל ווען אלעס וואלט געגאנגען פאר'ן מענטש גוט, וואלט ער אינגאנצן פארנעסן פונעם אייבערשטן. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנחומא כי תצא, ג): "צריך אדם לתחזיק טובה לתקדוש ברוך הוא בזמן שהיסורין באין עליו, למה? שהיסורין מושכין את האדם לתקדוש ברוך הוא", א מענטש דארף דאנקען דעם אייבערשטן אויף די יסורים וואס ער גייט אריבער, ווייל דאס שלעפט אים צום אייבערשטן.

מזתרא"ש זכרוננו לברכה זאגט: "אן עושר וועט קיינמאל נישט נעמען א תהילים; וואס דארף ער א

תהילים? ער האט אלעס וואס ער דארף. ווער נעמט א תהילים? אן ארעמאן, נאר איינער וואס איז צעבראכן אויף שברי שברים, דער טראכט פונעם אייבערשטן, נאר איינער וואס דארף א ישועה נעמט דעם תהילימ'ל אין האנט. אויב מען זעט שוין יא אמאל אן עושר זאגט תהילים, איז נאר ווייל עפעס גייט אריבער אויף אים וכו'; קומט אויס אז דאס וואס מיר זענען מקורב צום רבין איז נאר ווייל עס איז אריבער אויף אונז וואס איז אריבער וכו', די שוועריקייטן וואס גייט איבער האט אונז געשטופט צום רבין, די שוועריקייטן האט אונז געשטופט מיר זאלן זוכן דעם אייבערשטן. ווען מען קוקט צוריק זעט מען ווי פון יעדע צרה, פון יעדע שוועריקייט וואס זעט אויס ווי 'טבע', פון יעדע טבעת, יעדעס רינגעלע - איז געווארן א שיינע קייטל.

דאס איז דער סוד פון רבינ'ס ראש השנה; דער רבי לייגט אריין אין אונז אז מיר זאלן וויסן אז אלעס וואס עס גייט אריבער אויף אונז איז דער אייבערשטער אליינס. עס איז נישט דא קיין טבע, מקרה, מזל, נאר אלעס איז דער אייבערשטער. דער רבי לאזט אונז נישט שלאפן, ער וועקט אונז אויף מיר זאלן אנהויבן פסדר מיט א פרישע התחלה, מיר זאלן נישט זיין אזוי צעקלאפט.

דערפאר פארן מיר יעדע ראש השנה צום הייליגן רבין, ווייל ראש השנה איז דער אנפאנג פונעם יאר, און אלעס גייט נאכן אנהויב. מיר הויבן אן דעם יאר מיט

אמונה, אז מיר זאלן נישט ווערן צעפאלן ווען מיר גייען אריבער שוועריקייטן, מיר זאלן געדענקען אז מיר האלטן אינמיטן מאכן א שיינעם קייטל און יעדע שוועריקייט איז נאך א רינגעלע אינעם שיינעם קייטל וואס דער אייבערשטער מאכט אונז.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קלב

האט דער אייבערשטער נישט מזחל געווען פאר דוד נאכדעם וואס ער האט תשובה געטון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר בוח פאר די שיינע שיעורים, עס געט מיר בוח אנצוגיין יעדן טאג. אויך הער איך אויס די הערליכע שיעורים וואס דער ראש ישיבה לערנט פאר אין ג"ף.

אין איינס פון די שיעורים אין ג"ף האט מען געלערנט אז ווען נתן הנביא איז געקומען זאגן פאר דוד המלך אז ער האט געזינדיגט, האט דוד המלך גלייך געזאגט "חטאתי" - איך האב געזינדיגט, ער האט תשובה געטון און געבעטן דעם אייבערשטן ער זאל אים מזחל זיין.

למעשה איז ער אבער שפעטער געשטראפט געווארן אויף דעם; איז מיר אביסל שווער, ווייל לויט ווי אזוי איך האב אייביג פארשטאנען פונעם ראש ישיבה אז ווען מען טוט תשובה הויבט זיך אן א נייער בלאט אין

לעבן, מען באקומט נישט קיין עונש. אויב אזוי פארנוואס האט דוד המלך באקומען א שטראף?

איך האף און איך גלייב אז ווען איך טו תשובה העלפמ עם; אפשר קען מיר דער ראש ישיבה עם בעסער מסביר זיין?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישב, ט"ז כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רמב"ם שרייבט (פרק א, מהלכות תשובה, הלכה א): יעדע מצוה אין די תורה, סיי א מצות עשה סיי א מצות לא תעשה, אויב מען האט עובר געווען אויף איינע פון די מצוות, סיי בשוגג סיי במזיד. ווען מען טוט תשובה, דארף מען זיך מתנודה זיין צום אייבערשטן, אזוי ווי עם שטייט אין די תורה (במדבר ה, ז): "והתנדו את חטאתם אשר עשו"; ווי אזוי איז מען זיך מתנודה? זאגט דער רמב"ם, מען זאל אזוי זאגן: "אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניה ועשיתי כך וכך ויהי נחמתי ובושתתי במעשי, ולעולם איני חוזר לדבר זה", איך בעט דיר אייבערשטער, איך האב געזינדיגט פאר דיר, איך האב געטון די און די עבירה, איך האב תרטה אויף וואס איך האב געטון, איך שעם זיך מיט מיינע מעשים וואס איך האב געטון, איך נעם זיך פאר אז איך גיי עם מער קיינמאל נישט טון; דאס איז וידוי, און דער רמב"ם

פירט אויס: "וכל המרבה להתנדות ומאריך בענין זה - הרי זה משבח", ווער עס פארמערט זיך מתנדה צו זיין פאר'ן אייבערשטן, דער איז געלויבט.

וויסן זאלסטו אז ווען א מענטש טוט תשובה איז אים דער אייבערשטער מוחל אויף וואס ער האט געטון, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תורת פנים, בחקתי): דער אייבערשטער זאגט: "מיד שהם מתנדים על עונותיהם, מיד אני חוזר ומרחם עליהם", ווען א מענטש איז זיך מתנדה אויף זיינע עבירות בין איך אים גלייך מוחל, און איך פיר זיך מיט אים מיט רחמנות; ווען א מענטש טוט תשובה מעקט דער אייבערשטער אויס זיינע זינד. דער פראבלעם איז, אז דער מענטש גלייבט נאר אינעם זינד, אבער ווען עס קומט צו תשובה גלייבט ער נישט אז ער קען אויך תשובה טון, אבער באמת דארף יעדער איד גלייבן אז ער קען אויף אלעם תשובה טון, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיב): "אם אתה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן", אויב דו גלייבסט אז דו קענסט טון שלעכטס גלייב אויך אז דו קענסט פאררעכטן; מען דארף גלייבן אין דעם, מען דארף וויסן אז דער אייבערשטער געמט אן אוינזער תשובה און ער ווארט אז דער מענטש זאל זיך צוריקקערן צו אים.

דאס וואס דו פֿרעגסט פארוואס דוד המלך איז באשטראפט געווארן, ער האט דאך תשובה געטון; קודם דארפסטו וויסן וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת נז): "כל האומר דוד חטא, אינו אףא טועה", ווער עס זאגט אז דוד המלך

האט געזינדיגט איז זיך טועה; ווייל אלע סאלדאטן אין די צייטן פון דוד המלך פלעגן געבן א גוט פאר זייער ווייב איידער זיי זענען ארויס געגאנגען אין מלחמה (עין שם בתוספות, דבור המתחיל גמ, ונראה לרבינו תם) כדי זייערע ווייבער זאלן נישט זיין קיין עגונות. נאך זאגן חכמינו זכרונם לברכה (פנהדרן קו): "ראויה היתה בת שבע לדוד מששת ימי בראשית", בת שבע איז געווען אנגעגרייט פאר דוד המלך נאך פון ששת ימי בראשית, "אָאָ שְׂאֲבָלָה פָּנָה", נאר ער האט דאס גענומען פאר די צייט. נאך זאגן חכמינו זכרונם לברכה (עבודה זרה ד): רבי שמעון בן יוחאי זאגט: "דוד המלך האט געוויזן פאר אונז א וועג, אז אויב מיר פאלן אראפ, זאלן מיר תשובה טון".

זען מען לערנט נביאים וכתובים דארף מען זייער אכטונג געבן דאס צו לערנען מיט רש"י, וואס ער ברענגט אראפ דעם פשט ווי אזוי די הייליגע חכמים האבן דאס געלערנט. מען טאר נישט לערנען נ"ך אן פירוש רש"י ווייל מען קען זיך זייער טועה זיין און נאכדעם קומען צו פארדרייען די תורה. מיר ווייסן נאר ווי אזוי חז"ל לערנען דאס אפ, חס ושלום מיר זאלן דאס לערנען ווי די מינים און אפיקורסים לערנען דאס; אויף דעם זאגן חכמינו זכרונם לברכה (ברכות כח): "מנעו בניהם מן ההגיון", מען זאל אכטונג געבן אויף קינדער זיי זאלן נישט לערנען צופיל מקרא, ווייל אז מען לערנט מקרא אן משנה און גמרא קען מען זייער פארקריכן, דערפאר זאגט ער גלויב: "והושיבום בין ברפי תלמידי חכמים", זע צו לערנען מיט די קינדער משנה און גמרא, ווייל דארט קען מען נישט פארקריכן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עג) אז תהילים איז מסוגל צו תשובה; וואויל איז א מענטש וואס געוואוינט זיך צו צו זאגן יעדן טאג דעם יום תהילים, ער וועט זוכה זיין צו פאררעכטן אלעס וואס מען דארף פאררעכטן און ער וועט אראפ נעמען פון זיך אלע עונשים קשים ומרים. דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט מצליח זיין אין אלע דיניע וועגן.

קלג

איך בין ממש קראנק אין עניני קדושה,
ווי אזוי קרייך איך ארויס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ווייס נישט וואו אנצוהויבן, איך בין פול מיט שווערע און ביטערע נסיונות אין קדושה, מיין לעבנס שטייגער איז פארדרידט געווארן, און כאטש וואס איך האב ברוך ה' זייער א פיינע געלונגענע ווייב וואס שטעלט מיר צו אלעס וואס איך דארף, בין איך אבער קראנק אין מוח, עס ציט מיר צו בחורים און אינגעלייט און איך לייד אסאך דערפון, איך קען נישט ארויסקריכן דערפון.

איך מושפע איך זיך אסאך מיט שמירת עינים, איך בין פשוט קראנק און איך מוז קוקן אויף פרויען, איך זוך א וועג ארויס פון מינע פראבלעמען, איך וויל זיין אן ערליכער איד אבער עס איז מיר זייער שווער.

י"שר ב"ח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וישב, י"ז כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

וויסן זאלסטו אז דאס איז א מחלה; נישט סתם א קראנקהייט,
נאר א קראנקהייט וואס ווען דער בית המקדש זאל
ווען שטיין, וואלטן די סנהדרין געגעבן פאר די מחלה נישט
קער און נישט ווייניגער ווי 'סקילה' (ויקרא כ, יג).

קוק ווי הארב די עבירה איז, אז דער רבי וואס זאגט (ליקוטי
מוה"ר, חלק א', סימן רפב) אז מען דארף מלמד זכות זיין
אויף יעדן איינעם, אפילו אויף א רשע גמור, דאך זאגט דער
הייליגער רבי (ספר המדות, אות נאוף, חלק ב', סימן ח): "אסור ללמד
זכות על זה שעבר על משכב זכר", מען טאר נישט מלמד
זכות זיין אויף א מענטש וואס טוט די עבירה הנ"ל; זעט
מען ווי הארב די עבירה איז.

עס ווערט געברענגט פונעם רמ"ע מפאנו זכותו יגן עלינו (מאמר
תקוני התשובה, פרק ה) אז דער עונש אויף די עבירה איז, אז
מען ווערט מגולגל אין חיות - שפן וארנבת (האזלעך) וכו',
ער ברענגט דארט אז מען דארף פאסטן אויף די עבירה כמנן
רג"ל וואס באטרעפט זכו"ר, קוק אריין דארט. דער רבי זאגט
(ספר המדות, אות נאוף, סימן לג) אז דער עונש אויף דעם איז תפיסה.

אבער דער רבי האט אן עצה פאר דיר אויך, דער רבי
קען יעדן איינעם העלפן; אפילו איינער וואס איז
קראנק און ליידט פון די עקלדיגע נסיונות קען אויך ארויס

קריבן פון זיינע עקלדיגע געמיינע שמוין אויב וועט ער פאלגן דעם רבי'ן. דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שגלגלו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער איז שוין אראפ געפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי כן, הפח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איה שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי פח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כך וכך", וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די פח פון תורה איז אזוי גרויס, אז עס געמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

זוען דער רבי האט געזאגט דעם שמועס, האט רבי נתן געפרעגט דעם רבי'ן (חיי מוה"ר, סימן תקעט): "צי תורה קען אויך העלפן אזא איינעם וואס איז אראפ געפאלן אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן?" האט דער רבי געשריגן אויף אים און געזאגט: "דו ווייסט ווי גרויס דער פח פון תורה איז? תורה איז העכער פון אלעס", אפילו א מענטש וואס ווייקט זיך אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן, קען די תורה מאכן פאר אן ערליכער איד.

מאך דיר א שיעור אין רבינ'ס ספרים; דער רבי האט געזאגט
 (חיי מוה"ר, סימן שמט): ווער עס וועט לערנען זיינע ספרים
 וועט ווערן אן אמת'ער בעל תשובה. נאך האט דער רבי
 געזאגט, אז ווער עס וועט לערנען זיין ספר מיט אן אמת וועט
 זיך אים עפענען אלע זיינע פארשטאפטע אדערן, ער וועט
 ווערן אן ערליכע איד; ווען דו לערנסט דעם רבינ'ס ספרים
 לערן דאס אויף ארויסצונעמען עצות און חיזוק פאר דיר.

דער רבי האט עצות פאר יעדן מענטש אין סיי וועלכע מצב
 מען געפונט זיך; בפרט אז מען נעמט דעם רבינ'ס "סדר
 דרך הלימוד" (עין שחות הר"ן, סימן עו), מען מאכט זיך שיעורים
 בכל התורה כולה, מען לערנט יעדן טאג מקרא - אביסל
 חומש רש"י מיט'ן תרגום, משנה - מען זאגט פרקים משניות,
 נאכדעם גמרא - מען לערנט דפים גמרא בסדרן, פון אנהויב
 ש"ס ביז מען ענדיגט איין מסכתא נאכן צווייטן, דורכדעם
 קריכט מען ארויס פון אלע מחלות און פון אלע עבירות.

במשך די יארן וואס איך האב זוכה געווען צו זיין אין
 רבינ'ס חדר אין היכל הקודש, האב איך געזען
 מענטשן מיט אלע סארט אנשיקענישן, מיט אלע סארט
 מחלות און מיט אלע סארטן גערון וכו'; די אלע וואס האבן
 גענומען דעם רבינ'ס דרך הלימוד ערנסט, האבן זיך געטוישט
 מקצה אל תקצה. זיי זענען ארויס פון זייערע מחלות און
 זיי זענען געווארן ערליכע אידן. אפילו עס האט אויסגעזען
 אז מען קען זיי נישט העלפן, זענען זיי אבער ארויס גענאנגען
 פון די אלע פראבלעמען וואס דו גייסט אריבער.

דערפאר, אז דו שרייבסט מיר ווי דו מוטשעסט זיך מיט
שנוערע נסיונות, דער יצר הרע וויל דיר אראפ
ווארפן אין עקלדיגע מעשים וואס קען דיר אומגליקליך מאכן
פאר זיין גאנץ לעבן, זאלסטו אננעמען דעם רבינ'ס סדר
דרך הלימוד בתמימות ופשיטות, וועסטו האבן כח צו מנצח
זיין דעם יצר הרע.

זע צו זאגן יעדן טאג אכצן פרקים משניות; הויב אן מסכת
ברכות און גיי אין א סדר א פרק נאך א פרק, ביז דו
ענדיגסט איין מסכתא נאכ'ן צווייטן. אזוי זאלסטו זאגן יעדן
טאג ביז דו וועסט ענדיגן ששה סדרי משנה. נאכדעם זאלסטו
אנהויבן נאכאמאל משניות פון אנהויב, דאס זאלסטו טון א
גאנץ לעבן.

משניות האט א כח ארויס צו שלעפן א מענטש אפילו ער
איז שוין אראפ געפאלן אין טיפן אפגרינד, ער ליגט
אין שאול תחתית; מוהרא"ש פלעגט שטענדיג תורן אז די
ראשי תיבות פון (תהלים ל, ד): "ה'עלית מן שאול נפשי" איז
משנ"ה; אז א מענטש זאגט משניות, נעמט עס אים ארויס
פון שאול תחתית.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זוכה זיין צו טון
תשובה שלימה.

קלד

איך האב זיך געדרייט מיט א מיידל,
מעג איך חתונה האבן מיט איר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א הייקעלע שאלה. איך האב געהערט זאגן אז אויב מען האט זיך געדרייט מיט א מיידל בעפאר מען האט חתונה געהאט טאר מען נישט חתונה האבן מיט איר.

עס איז דא א מיידל וואס איז גרייט חתונה צו האבן מיט מיר, די איינציגסטע פראבלעם איז אז איך בין שוין געווען מיט איר עטליכע מאל וכו'.

וואס איז די הלכה אין אזא פאל? וואס זאל איך טון?

א גרויסן וויישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וישב, י"ז כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרוי יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז פונקט פארקערט ווי דו שרייבסט; אויב מען דרייט זיך סתם אזוי ארום מיט א מיידל וכו' אן קיין חופה וקידושין, איז דאס זייער א גרויסע עבירה.

דער אייבערשטער שטייט און ווארט אז דו זאלסט תשובה טון; דערפאר זאלסטו זען וואס שנעלער חתונה האבן

מיט איר פֿדֿת וּכְרִין, דָּאס איז די ריכטיגע וועג. מיט דעם וואס דו וועסט חתונה האבן וועסטו אלעס פאררעכטן.

עס איז נישט דא אזא הלכה אז אויב מען איז געווען מיט וכו' טאר מען נישט חתונה האבן מיט איר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זוכה זיין תשובה צו טון און אויפשטעלן א בית נאמן בישראל.

קלה

ווי אזוי פירט מען א ישיבה מיט בחורים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל וויל איך געבן א גרויסן דאנק פאר'ן ראש ישיבה שליט"א פאר די אלע חייוקים, דאס איז ממש מחנה אידישע קינדער, דאס איז א ספעציעלער בתי וואס איר האט פון הימל.

איך האב געוואלט פֿרעגן עטליכע פֿראגעס איבער אייער ישיבה, אזוי ווי איך האב אויך א ישיבה און איך לערן זיך פון אייך ווי אזוי צו רעדן צו בחורים.

איז דא ביי אייך אין ישיבה תקנות וואס מען טאר נישט עובר זיין אויף דעם? וואס טוט איר ווען א בחור פאלט אין קרושה, מאכט איר א שוויגי, אדער איר ווארפט אים ארויס? דאס וואס מען זעט ווי די בחורים ויצן אזוי שטיל און הערן אויס מיט דרך ארץ אייערע שיעורים, ווי אזוי מאכט איר דאס?

בקיצור, ווי אזוי האלט מען בחורים? יעדער פון די בחורים האט דאך זינע אייגענע רצונות, אפשר נעמט איר לכתחלה אריין נאר די בחורים וואס זענען זיך מקבל צו פאלגן אלעס אין ישיבה?
א גרויסן ניישר פת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מקץ, כ"ב כסליו, שנת תשע"ח לפרט קמן
לקבוד ... גרו יאיר

געלויבט דעם אייבערשטן אז איד האב זוכה געווען צו
לערנען מיט בחורים תורה ויראת שמים ומידות
טובות שזין פאר איבער פיפצן יאר; פינף יאר בין איד געווען
א מלמד פאר קינדער פון דרייצן יאר, און יעצט ווערט צען
יאר פון ווען מיר האבן געעפנט די ישיבה "תפארת התורה
- היכל הקודש ברסלב".

יעדער בחור וואס וויל קומען לערנען ביי אונז אין ישיבה
קען קומען לערנען, ביי אונז איז נישט דא קיין גחזי
וואס טרייבט אנועק תלמידים פון ישיבה, אזוי ווי חכמינו
זכרונם לברכה זאגן אויף גחזי, אז ער האט נישט קיין חלק
לעולם הבא, ווייל ער פלעגט מרחק זיין תלמידים פון אלישע
הנביא (סנהדרין קו:).

אשריך ואשרי חלקיך אז איר נעמט צוזאמען בחורים און
איר זענט זיי מחזק, עס איז נישט דא קיין גרעסערע
זאך ביים אייבערשטן ווי אז א מענטש טוט פאר א צווייטן

איד. אז מען האט רחמנות אויף אידישע קינדער, דאס איז אן אמת'ער מנהיג ישראל; דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ז): "מי שהוא רחמן, הוא יכול להיות מנהיג", איינער וואס האט רחמנות, דער קען זיין א רבי, א מנהיג ישראל, "כי עקר הרחמנות הוא כשישראל עם קדוש נופלין חס ושלום בעוונות רחמנא לצלן, כי זהו הרחמנות הגדול מכל מיני רחמנות", דער גרעסטער רחמנות איז, רחמנות האבן אויף אידישע קינדער זיי זאלן נישט טון עבירות. ווייל ווען א מענטש טוט עבירות רחמנא לצלן איז ער דער גרעסטער רחמנות, "וזהו עקר הרחמנות, לרחם על ישראל עם קדוש, להוציאם מהמשאוי הכבד של עוונות". ווען מען נעמט אידישע קינדער און מען שיינט אריין אין זיי אמונה, זיי זאלן וויסן אז דער אייבערשטער איז מיט זיי, זיי זאלן זיך אויפהייבן פון זייערע אלטע מעשים און זיך אויסקערן צום אייבערשטן - דאס הייסט אז דער מענטש האט רחמנות אויף אידישע קינדער; דערפאר, אז איר נעמט צוזאמען בחורים איז דאס זייער א גרויסע זאך אויבן אין הימל ביים אייבערשטן.

דאס וואס איר פֿרעגט, וואס דארף מען טון ווען מען זעט א בחור פאלט בקדושה; ערשטנס, ווען א ראש ישיבה מֿרעפֿט זיך אז אין זיין ישיבה געפונט זיך א קראנקער בחור וואס האט שייכות מיט אנדערע בחורים וכו', דאס איז א גרויסע סכנה פאר די אנדערע בחורים און פון אזא בחור דארף מען זייער שנעל פטור ווערן. ווען א בחור טוט עבירות מיט א חבר וכו', אזא איינעם רופט מען נישט מיט אן

איידעלע טיטל "פאלט בקדושה", ווייל איינער וואס טומט מעשי תועבה איז א קראנקער מענטש וואס טאר נישט זיין צווישן קינדער אדער בחורים. ביי דעם איז נישט שייך רחמנות, פארקערט, דאס איז דער ריכטיגער רחמנות, צו ראטעווען אלע אנדערע בחורים, זיי זאלן בלייבן געזונט און נאך וועלן חתונה האבן.

מען דארף אסאך רעדן צו בחורים זיי זאלן זיך אכטונג געבן פון נישט געזונטע מענטשן; מען דארף רעדן אפן צו זיי, עס איז נישט גענוג אז מען רעדט צו זיי מיט רמזים, קינדער און יונגע בחורים פארשטייען נישט קיין רמזים, אז מען רעדט נישט צו זיי אפן זיי זאלן אנטלויפן פון מגוולים, זיי זאלן וויסן אז קיינער קען זיי נישט אנגריין וכו', וועלן זיי פאלן נאכדעם קרבנות פאר די קראנקע בעלי עבירה.

צווייטנס; דאס וואס בחורים גייען אריבער וכו' און זיי האבן זייערע אייגענע נסיונות אין פנים הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, זיי דארף מען מחזק זיין אן א שיעור. ווייל ווען א מענטש זינדיגט אין די עבירה פון פנים הברית, ער איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, ווערט ער ביי זיך זייער צעקלאפט, ער שפירט ביי זיך ווי דער אייבערשטער דארף אים נישט און ער גייט ארום מיט א שרעקליכער צער, זיי דארף מען זייער אסאך מחזק זיין.

מזרחא"ש זכרוננו לברכה האט געזאגט אז ער איז אראפ געקומען אויף די וועלט נאר צו מחזק זיין בחורים;

מותרא"ש האט געשריבן גוזמאות פון ספרים פאר בחורים, זיי מעורד זיין און מחזק זיין אז זיי זאלן זיך דערהאלטן מיט אלע זייערע פוחות נישט אויף צו געבן. מותרא"ש האט געשריבן די ספרים: "ספר אוצר הקדושה", "ספר קדושת ישראל", "ספר שמירת הברית"; דאס דארף מען געבן פאר בחורים צו לערנען, דאס וועט זיי אויפלעבן.

די בעסטע וועג איז זיי מחזק זיין ברבים; דאס הייסט, אז מען רעדט אסאך ביי די דרשות דאס גרויסקייט פון תשובה וכו', אז דער אייבערשטער איז מוחל ווען מען טוט תשובה. אפילו א מענטש איז אראפ געפאלן אין פגם הברית רחמנא לצלן, אויב איז ער זיך מתודה פאר'ן אייבערשטן איז אים דער אייבערשטער מוחל.

פריוואט איז נישט פראי צו פאטשקען אין די ענינים; עס איז א טעות פון מנהלים אז זיי רעדן פריוואט וכו'. ליידער זענען דא מנוולים וואס זוכן צוטריט צו בחורים, קומען זיי מיט א שלייער באילו זיי העלפן דעם בחור, זיי מאכן א טבלא (טשארט) און האלטן חשבון מיט'ן בחור וויפיל מאל ער האט פגם געווען וכו', וויפיל טעג ער איז ריין וכו'; די זענען גרויסע מנוולים. ליידער זענען בחורים נישט צוגעגרייט און זיי דערציילן זייערע פריוואטע מעשים ה' ירחם.

נישט קיין חילוק צי דאס איז א משגיח, א חברותא אדער א מגיד שיעור וכו', ווער עס קריכט אריין אין זענעמס

ק'ישקעס איז א מ'נוול, א'יך ש'רייב דאס אן מ'ורא, ווייל דאס איז דער מ'ציאות.

נ'ישט אזוי ווערט מען נאנט מיט ב'חורים, און נ'ישט אזוי ג'עוואונט מען ז'יער האר'ין; דער ר'בי זאגט (ס'פר המידות, אות אהבה, סימן ז): "ב'ש'תחוק את האדם בעבודת השם יתברך, הוא יאהב אותך", ווען דו וועסט מ'חוק זיין א מענטש ער זאל זיך שטארקן און עבודת השם, וועט ער דיר ליב האבן; דאס איז די וועג צו ג'עוואונען ב'חורים, דאס איז די וועג וואס ב'רענגט ליבשאפט צווישן א ר'בי מיט תלמידים.

עס זענען פארהאן מענטשן וואס זענען עוסק מיט ב'ני הנעורים, זיי מיינען אז מיט דעם וואס זיי וועלן געבן פאר די ב'חורים ז'יער קאר צו דרייוון וכו' אדער מתנות, וועט דער ב'חור אים ליב האבן, ער וועט ג'עווינען צ'יטרוי צו אים וכו'; אפ'שר אויף די מינוט האסטו אים געכאפט וכו', אפ'ער נאך א שטיק צייט וועט דער ב'חור ב'כלל נ'ישט ארויף קוקן אויף דעם, עס וועט אים נ'ישט אינטערעסירן. די איינציגסטע וועג וואס מאכט אז א ב'חור זאל ארויף קוקן זיין משגיח, מגיד שיעור, ר'בי , וכו'מה, איז, אז מען איז אים מ'חוק אויף עבודת השם, מען רעדט צו אים פאזעטיוו: "דו קענסט יא", "דו וועסט עס פאווייזן".

אז איר האט א ישיבה דארפט איר אריין לייגן אין די ב'חורים זיי זאלן לערנען תורה; דער ר'בי האט אונז געגעבן א זיסן ד'רך הלימוד' - א וועג צו לערנען פאר

אלעמען, פאר יונג און אלט, פאר א גוטע קאפ אָדער א שוואַכע קאפ (שיחות הר"ן, סימן עו). אויב מען נעמט דעם רבינ'ס דרך הלימוד בתמימות ופשיטות, קען יעדער לערנען און ענדיגן כל התורה בולה, בלי גזמא.

דאס וואס איר פֿרעגט, ווי אזוי עס קען זיין אז די בחורים זיצן ביי די שיעורים מיט גרויס דרך ארץ, עס איז שטיל און מען הערט אויס וואס מען רעדט וכו'; וויסן זאלט איר אז חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנא דבי אלהו רבא, פרק א): "דרך ארץ קדמה לתורה"; אויב מען וויל מצליח זיין מיט תלמידים דארף זיין דרך ארץ, אז עס איז נישט דא קיין דרך ארץ איז א שאר יעדע מינוט וואס מען זיצט מיט די קינדער אָדער בחורים, דאס איז קדמה לתורה. ביים רבי'ן איז געווען דרך ארץ א יסוד היסודות, דער רבי האט געזאגט: "ווען קיסרין און קעניגן וואלטן געוואוסט וואס פאר א דרך ארץ איך לערן מיט מיינע מענטשן, וואלטן זיי געשיקט זייערע קינדער צו מיר איך זאל מיט זיי לערנען".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין מיט אייערע תלמידים.

קלו

וואס איז אזוי שלעכט מיט דראגס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל וויסן וואו עס איז דא א מקור אין די תורה אז מען טאר נישט נעמען קיין דראגס (סמים). דער ראש ישיבה ווייסט דאך זיכער אז עס דריידט זיך היינט אין די ישיבות גרינגע דראגס.

אפשר ווייס איך פשוט נישט וואס דראגס טוט פאר א מענטש? וואס איז עס אנדערש פון א גלעזל אלקאהאל? אפשר שעדיגט עס דעם מוח אויף שפעטער? אפשר טאר מען נישט אנהויבן מיט אביסל, ווייל נאכדעם ציט עס צו מער און שטערקערע?

ביטע מיר קלאר מאכן איבער דעם, יישר פח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מקץ, כ"ב פסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך ווייס נישט וואס עס גייט פאר מיט דיר; דו פֿרעגסט וואו עס איז דער מקור פון די תורה אז מען טאר נישט נעמען דראגס (סמים). איך וועל דיר פֿרעגן א שטערקערע שאלה: "וואו שטייט אז מען טאר נישט עסן קיין סם (רעל)?" וועסטו מיר אנדאי ענטפֿערן: "ווייל אז מען עסט סם שטארבט מען"; דאס זעלבע איז ווען א מענטש נעמט דראגס. ווען מען נעמט דראגס פארברענט מען זיך

דעם מוח, מען קען שוין מער נישט טראכטן געהעריג, מען פארלירט סיי דעם גשמיות'דיגן לעבן, און כל שכן דעם רוחניות'דיגער לעבן. מען איז שוין נישט דער זעלבער מענטש פון פריער, מען דריידט זיך ארום אָנגע'דראַג'ט אזוי ווי איינער וואס איז פאר'שיפור'ט אינגאנצן.

איינער וואס נעמט דראגס ווערט מיט די צייט צוגעקלעבט צו דעם ביז ער קען שוין נישט אָנגיין אָנדעם. אויב האט ער נישט קיין דראגס ווערט ער פשוט משוגע, ער וועט טון אלעס אין דער וועלט צו באקומען דראגס, אויב האט ער נישט קיין געלט וועט ער גיין גנב'ענען געלט, אבי צו באקומען דראגס. דער סוף וועט זיין אז ער וועט אָנקומען אין משוגעים הויז אָדער אין תפיסה, אָדער וועט ער זיך געמען דאס לעבן.

מען דארף רעדן צו בחורים זיי זאלן וויסן וואס דער סוף איז פון איינער וואס נעמט דראגס, בדי זיי זאלן נישט פארבאפט ווערן פון שלעכטע חברים וואס זוכן אריין צו באפן אומשולדיגע קינדער אין דעם. ווייל איינמאל מען איז טועם פון דעם ביטערן טעם איז זייער שווער ארויס צו קריכן פון דעם, און מען מוטשעט זיך פאר'ן גאנצן לעבן. דערפאר הערט מען זייער אסאך מעשיות ווי יונגע מענטשן נעמען זיך דאס לעבן רחמנא לצלן, ווייל דער לעבן איז זיי שוין גארנישט ווערד.

ליידער גייט אריבער אזויפיל צרות אויף יעדן איינעם; אנשטאט מען זאל נעמען דעם הייליגן רבינ'ס עצות

וואס דאס קען העלפן יעדן איינעם, ווייל דער רבי האט עצות פאר יעדע פראבלעם, דער רבי לערנט אונז אויס אז ווען מען האט א צרה זאל מען לויפן צום אייבערשטן, מען זאל זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיט'ן אייבערשטן, דאס אליינס - אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום באשעפער - מאכט פרייליך דעם מענטש, מען שפירט ווי מען איז מער נישט אליין. ווען מען רעדט צום אייבערשטן שפירט מען ווי דער אייבערשטער פארשטייט מיר, ער האט רחמנות אויף מיר, אנשטאט דעם נעמט מען געבעד סם המות, מען נעמט דראגס, וואס דאס מאכט נאר ערגער דעם צרה ביז מען פארלירט דאס לעבן.

מען הערט ליידער אן א שיעור מעשיות ווי גאנצע שטובער צעפאלן, נאר ווייל דער מאן - דער טאטע האט זיך געטראפן נישט גוטע חברים, זיי האבן אים צוגערעדט ער זאל נאר פארוויקן אביסל, ביז ער פארנעקט אהיים צו קומען, ער בלייבט שלאפן אין זיין אפס וכו', אדער אין זיין קאר, ביז די גאנצע משפחה ווערט אויס.

אלעס פאנגט זיך אן מיט דעם וואס מען פאפט זיך אליינס אפ, מען טראכט צו זיך: 'איך נעם נאר אביסל', 'עס איז נישט געפערליך איין שלעפ וכו'; דו קענסט היינט הערן פל מיני הסברים פון מענטשן וואס זענען שוין אראפגעפאלן וכו', מענטשן וואס לעבן אן יראת שמים, וואס פארעכטיגן דאס נעמען דראגס: 'וואס איז אזוי געפערליך?' 'וואס איז דראגס אנדערש ווי א צווייטע סארט עדיקשן?' אבער א

מענטש מיט שכל וועט אנטלויפן פון די מענטשן וואס קענען
אים אומגליקליך מאכן בזה ובבא.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

קלו

איך האב זיך געדרייט מיט א פרוי,
מעג איך חתונה האבן מיט איר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה,

איך האב איך געהאט געשריבן א שאלה (מכתב קלד) אויב איך מעג
חתונה האבן מיט א מיידל מיט וועמען איך האב זיך געדרייט פאר די
חתונה, למעשה האב איך אויסגעלאזט א וויכטיגע נקודה, אז זי איז געווען
חתונה געהאט בשעת מעשה ווען איך בין געווען מיט איר, און יעצט
האלט זי פאר א גט; מעג איך חתונה האבן מיט איר?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מקץ, כ"ב פסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד הבחור ... גרו יאיר

זיי איז דיר אז דו האסט געזינדיגט אין די עבירה פון אשת
איש, ווי ביטער איז דיר אז דו האסט עובר געווען אויף
אן עבירה וואס דער עונש אויף דעם איז טויט שטראף; עפן

אויף א חומש און קונק וואס דער אייבערשטער זאגט (ויקרא ב. י): "וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת אִשְׁתּוֹ אִישׁ, אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת אִשְׁתּוֹ רְעוּהוּ, מוֹת יוֹמָת הַנָּאֵף וְהַנֶּאֱפָת", א מענטש וואס וועט טון אן עבירה מיט אן אשת איש דארף מען הרגענען דעם מענטש, און אויך די פרוי; וויי איז דיר אז דו ביסט צוגעקומען צו אזא זאך און דו שעמסט זיך נישט, דו ווילסט נאך גיין חתונה האבן מיט איר.

עס ווערט בפירוש גע'פסק'נט (שולחן ערוך אבן העזר, סימן יא, סעיף א): "אסורה לבעל, ואסורה לבעל וכו'", אויב א פרוי - אן אשת איש, האט געטון אן עבירה מיט א פּרעמדע מאן, איז זי אסור צו בלייבן חתונה געהאט מיט איר מאן און זי איז אסור חתונה צו האבן מיט דעם מענטש מיט וועם זי האט געזינדיגט.

אויך האף אז דו וועסט תשובה טון, דו וועסט זיך אפמשעפּען פון די פרוי און דו וועסט אפהאקן אלע דייגע פארבינדונגען וואס דו האסט מיט איר, אז נישט וועט זיין זייער ביטער דיין סוף. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנחומא בראשית, יב): "על הכל הקדוש ברוך הוא מוותר, חוץ מן הזמה והזנות", אויף אלעס איז דער אייבערשטער מוותר חוץ ווען איינער טוט שמוץ. קונק אריין אין רמב"ם (פרק טו מהקבות סנהדרין, הלכה א): ווען איינער האט שייכות וכו' מיט אן אשת איש, אפילו די פרוי איז צעטיילט, זי איז סעפערעיטעד און זי וויל זיך גטן, כל זמן זי האלט נאך פאר א גט איז זי אן אשת איש, פסק'נט דער רמב"ם דארט אז: "מיתתו בחנק".

קלאפ דיר ארויס פון קאפ אז דו גייסט מיט איר חתונה
האבן; א פרוי וואס גייט אונטערן רוקן פון איר מאן
איז א פארשאלטענע פרוי, א זינדיגע פרוי וואס האט נישט
קיין שום האפענונג.

איך בעט דיר, האב רחמנות אויף דיר אליינס, אנטלויף
פון איר, האק אפ אלע קשרים מיט איר, אז נישט
וועט דיר זיין זייער ביטער.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט תשובה טון וואס
שנעלער.

קלה

אויף א צרה דארף מען בעטן אדער דאנקען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שיעורים און דרשות וואס זענען ממש
מחיה נפשות!

איך האב לעצטנס געהערט פון איינעם פון די רבנים פון ברסלב וואס
האט געזאגט אין א דרשה אז ווען עס קומט א צרה אויף א מענטש
חס ושלום, דארף דער מענטש דאנקען דעם אייבערשטן פאר זען מינוט
אויף די צרה, און דאן וועט ער זען א ישועה. האב איך געוואלט פרעגן
אויב דאס איז טאקע דער ריכטיגער וועג.

א גרויסן יישר ב"ח!

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מקץ, כ"ב כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

דער רבי האט אויגו געגעבן א מתנה 'התבודדות'; מותרא"ש
זאגט, ווען מיר וואלטן מקורב געווארן צום רבי'ן נאר
צו באקומען די מתנה, וואלט שוין אלעס פרי געווען.

'התבודדות' איז טייטש אז א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען
צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין שפראך,
אויף זיין מאמע לשון, אלעס דערציילן פאר'ן אייבערשטן.
דער רבי האט געזאגט (שכחי הר"ן, סימן י) אז ער איז צו געקומען
צו זיינע מדריגות נאר דורך די עצה פון התבודדות, נאך
האט דער רבי געזאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כה; ק) ער האט
געהערט פון אסאך צדיקים, אז זיי אלע זענען צוגעקומען צו
זייערע מדריגות נאר דורך התבודדות, ווייל מען קען נישט
זיין קיין ערליכער איד אן התבודדות. ווען דער רבי האט
דאס געזאגט, אז מען קען נישט זיין קיין ערליכער איד אן
התבודדות, זענען דארט געשטאנען אנשי שלומינו, זיי האבן
אנגעפאנגען אויסרעכענען געמען פון צדיקים, האט דער רבי
געזאגט אויף יעדן נאמען וואס זיי האבן אויסגערעכנט, אז
אלע פון זיי האבן אים בפירוש געזאגט אז זיי זענען צוגעקומען
צו זייערע מדריגות נאר דורך אסאך רעדן צום אייבערשטן.

ווען א מענטש גייט אריבער צרות ויסורים, איז די איינציגסטע
עצה ארויס צו גיין דערפון - דורך בעטן דעם אייבערשטן.

עם איו א מצות עשה מן התורה צו שרייען צום אייבערשטן ווען עם קומט א צרה (רמב"ם, פרק א' מהלכות תעניות, הלכה א), און אזוי לערנט אונז דער הייליגער רבי, אז מיר זאלן נאר אנטלויפן צום אייבערשטן, וויינען צו אים ער זאל רחמנות האבן אויף אונז.

דאס וואס די שרייבסט אז מען דארף דאנקען דעם אייבערשטן צען מינוט אויף די צרה וואס מען האט וכו', דאס איז קעגן די תורה. ווען מען לערנט תורה זעט מען וואס די אבות הקדושים האבן געטון ווען זיי האבן געהאט א צרה; וואס האט יצחק אבינו געטון ווען ער האט געווארט אויף קינדער? ער האט געבעטן דעם אייבערשטן, אזוי ווי עם שטייט (בראשית כה, כא): "ויעתר יצחק לה' לנבח אשתו", יצחק אבינו האט געדאווענט צום אייבערשטן ער זאל זוכה זיין צו קינדער. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה סג, ה): "יצחק אבינו איז געשטאנען אין איין ווינקל, רבקה איז געשטאנען אינעם אנדערן ווינקל, און אזוי האבן זיי געדאווענט ביז דער אייבערשטער האט זיי געגעבן קינדער"; וואס האט יעקב אבינו געטון ווען ער האט געזען ווי עשו וויל אים הרגענען? ער האט געבעטן דעם אייבערשטן; וואס האבן די אידן געטון אין מצרים ווען פרעה האט זיי געפייניגט? זיי האבן געקרבצט צום אייבערשטן, און זיי האבן געשריגן צו אים ער זאל זיי העלפן.

נעם דעם ספר תהילים, קוק וואס דוד המלך האט געטון ווען ער האט געהאט צרות און יסורים - ער האט

געשרינגן צום אייבערשטן: "העלף מיר אייבערשטער",
 "ראטעווע מיר אייבערשטער", אויך האט ער געדאנקט דעם
 אייבערשטן אויף אלע חסדים וואס ער טוט מיט אים. דער
 רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קצח) אז דוד המלך האט
 שטענדיג געזוכט עפעס גוטס אויף וואס ער קען דאנקען
 דעם אייבערשטן, אפילו ווען דער אייבערשטער האט
 געברענגט אויף אים שלעכטס, האט ער געזוכט אין די
 שלעכטס עפעס גוטס, אזוי ווי עס שטייט (תהלים ה, ב): "בצר
 הרחבת ריי", אין די צרה האסטו מיר ברייט געמאכט.

עס איז נישט דא אזא זאך ווי צו זאגן פאר א מענטש:
 "דאנק דעם אייבערשטן אויף די צרה וואס דו האסט",
 עס איז סתם ליצנות געמאכט אויפ'ן חשבון פון מענטשן;
 גיי צו א איד וואס האט נישט קיין קינדער פאר לאנגע
 יארן און זאג אים ער זאל יעדן טאג טאנצן פאר צען מינוט:
 "א מחיה אז אויך האב נישט קיין קינדער", "איך דאנק דיר
 אייבערשטער אז מיר האבן נישט קיין קינדער", דאס איז
 סתם ליצנות געמאכט אויפ'ן חשבון פון א צעבראכענעם
 איד. אודאי דארף מען טאנצן יעדן טאג, מען דארף דאנקען
 דעם אייבערשטן אויף אלע חסדים וואס ער טוט - מער ווי
 צען מינוט, אבער מען טאר זיך נישט אפנארן.

א מענטש דארף גלייבן אז אלעס וואס דער אייבערשטער
 טוט מיט אים איז זיכער למזכותו, דער אייבערשטער ווייסט
 וואס עס איז גוט פאר'ן מענטש, אויף דעם בעטן מיר (תהלים
 פה, ח): "הראנו ה' חסדך", ווייז אונז אייבערשטער אז אלעס

וואס גייט אריבער אויף אונז איז חסדים; אבער ארויס צו גיין פון א צרה איז דא איין עצה - בעמזן דעם אייבערשטן מיט רחמנות, אז דער אייבערשטער זאל אוועק נעמען פון אים זיינע יסורים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קלט

איך האב אזוי שטארק געוואלט א חתן פון ישיבה אבער עס האט זיך נישט אויסגעארבעט.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם וויל איך זאגן א גרויסן ווישר ב"ח פאר אלע הערליכע עצות און חיוב, נאר דער אייבערשטער קען אייך באצאלן.

פאר בערך צוויי יאר צוריק האב איך אויסגעפונען פון די הערליכע האטליין און עס האט זיך מיר געעפנט א נייע וועלט. איך האב אנגעפאנגען צו טראכטן און רעדן צום אייבערשטן, איך האב אנגעפאנגען רעדן אנדערש צו מיין טאטע מאמע, בקיצור איך בין ממש משוגע געווארן פאר היכל הקודש ברסלב.

איך האב גלייך געמאכט א השבון אין מיין קאפ אז ווען עס וועט קומען צו שידוכים וועל איך אם רצה ה' חתונה האבן מיט א בחור פון ישיבה תפארת התורה, איך האב זייער אסאך געוויינט צום אייבערשטן... איך האב נישט חס ושלום געצווינגען דעם אייבערשטן, נאר זייער שטארק געבעטן, פשוט ווייל דאס האב איך זייער שטארק געוואלט.

למעשה בין איה א בלה געווארן בערה א חודש צוריק צו א ... בחור
 וואס ווייסט גארנישט פון הייליגן רבי'ן. און יעדעס מאל איה דערמאן
 מיך צו וועם איה בין צום סוף א בלה געווארן, וויין איה... וואו זענען
 מיינע מיליאנען תפילות?

אויך האב איה זייער שטארק געוואלט חתונה האבן פשוט און ביליג,
 און יעצט דארף איה ספענדען אויף אזויפיל נארישקייטן.

וויפיל איה ווייס אז דער שידוך איז באשערט פון הימל, קען איה מיך
 נישט בארואיגן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת מקץ, כ"ד כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן
 הפלה ... תח'.

מזל טוב פאר אייער שידוך! דער אייבערשטער זאל העלפן
 איר זאלט זוכה זיין אויפצושטעלן ערליכע אידישע דורות.

זייסן זאלט איר, אז אלע בחורים פון אלע ישיבות זענען
 היינט רופם בפולם מקורב צום הייליגן רבי'ן; אלע
 הערן אויס די שיעורים פון ישיבה און אלע נעמען די ספרים
 און קונטרסים פון די מפיצים.

צום קול ברסלב האטליין רופן יעדן טאג אריין צענדליגער
 טויזנטער מענטשן; רוב פון די וואס רופן זענען בחורים
 פון אלע ישיבות ארום די וועלט, מען זעט דאס נישט ארויס
 אפן ווייל יעדער שעמט זיך פונעם צווייטן - דער בחור
 הערט דאס שטילערהייט, ער האט מורא פון זיינע מגידי

שיעור, דער מגיד שיעור הערט דאס אליינס, אבער ער שעמט זיך פונעם ראש ישיבה, און דער ראש ישיבה הערט דאס פאר זיך, נאר ער שעמט זיך פון וכו'.

דאס זעלבע איז צווישן מאן און ווייב; זייער אסאך מאל הערט דער מאן אויס די שיעורים, ער איז זיך מתייה דערמיט, ער באקומט שכל ווי אזוי צו רעדן צו זיין ווייב, ווייל וואס דער רבי לערנט אויס - לערנט קיינער נישט אויס. פארפאלן, אלע זענען דאס שוין היינט מודה, אז נאר דער רבי האט עצות פאר יעדן פראבלעם. דער מאן טראכט נאר: 'ווי אזוי קען איך מאכן אז מייין ווייב זאל עס אויך הערן, אין דער צייט וואס זי הערט דאס שוין אויך אויס שטילערהייט...

איך האב שוין געהערט אסאך מעשיות פון אינגעלייט ווי זיי האבן מיר דערציילט אז זיי פלעגן שטילערהייט הערן די שיעורים אין ישיבה און זיי פלעגן מתפלל זיין אז זיי זאלן זוכה זיין אויפצושטעלן אן ערליכע שטוב, א שטוב וואס וועט זיך פירן מיטן הייליגן רבינ'ס הקדמות. זיי האבן התונה געהאט און ווייטער שטילערהייט געהערט די שיעורים און זיך מתייה געווען דערמיט שטילערהייט. ביז איין טאג האבן זיי זיך דערוויסט אז זייער ווייב הערט דאס שטילערהייט נאך פון אלס מיידל, און זי בעט שטילערהייט דעם אייבערשטן אז איר מאן זאל אויך זיין מקורב צום רבי'ן און פאלגן די עצות פון רבי'ן. ווידעראום דער אינגערמאן וויל קומען צו

די שיעורים, אבער ער ווייסט נישט ווי אזוי מען הויבט אן רעדן פון די נושא מיט זיין ווייב, זי שטייט אין בעט דעם אייבערשטן אז איר מאן זאל האבן גוטע חברים וואס לעבן מיטן אייבערשטן, ביז זיי געפונען אויס איינער פונעם צווייטן...

איר זאלט ווייטער בעטן דעם אייבערשטן אז ענק זאלן אויפשטעלן א שיינע אידישע שטוב, מיט ערליכע אידישע דורות; קינדער וואס וועלן זיין רבוק צום אייבערשטן, קינדער וואס וועלן האבן אמונת חכמים און גלייבן אין צדיקי אמת, וועט דער אייבערשטער ענק העלפן איר וועט זוכה זיין צו א חיים טובים.

קיין איין תפילה גייט נישט לאיבוד, יעדע תפילה געמט דער אייבערשטער אן, און מען איז זוכה צו באקומען די ישועה.

דאס וואס איר שרייבט וועגן ביליג חתונה האבן, אז איר האט אזוי שטארק געוואלט חתונה האבן ביליג וכו'; וואויל איז פאר א בלה וואס זאגט פאר איר חתן: "איך דארף נישט קיין עכטע צירונג". זי זאגט פאר איר חתן: "איך פריי מיך מיט דיר אליין"; "איך וויל אז דייע עלטערן זאלן נישט בארגן קיין איין איבעריגע דאללער פאר מיינע צירונגען, וואויל איז פאר א בלה וואס זאגט פאר איר מאמע: "מאמע, איך דארף נישט קיין חתונה קלייד וואס קאסט געלט; מיר איז גוט א חתונה קלייד פון א גמ"ח וואס קאסט אינגאנצן אפאר דאללער"; אזא בלה וועט זוכה

זיין צו ליכטיגע דורות און צו ערליכע קינדער, ווייל זי געבט אכטונג אויף איר טאטע און מאמע.

זויפיל עלטערן גיין אראפ פון זינען ווען עס קומט חתונה צו מאכן די קינדער; זייער לעבן ווערט אויס, זיי ווערן גרויסע בעלי חובות, אלעס נאר וועגן נארישע קינדער וואס עקשנ'ען זיך פאר טייערע קליידער, טייערע שמרימל, טייערע צירונג וכו'.

דאנקט דעם אייבערשטן אז איר האט זוכה געווען צו טרעפן אייער שידוך, דער אייבערשטער זאל העלפן ענק זאלן זוכה זיין אויפצושטעלן א בית נאמן בישראל, דורות ישרים מברכים.

קמ

זאל איך קויפן א פיש-טענק?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מינע גרויסע קינדער ווילן אז איך זאל זיי קויפן א פיש טענק, וויל איך פֿרעגן אויב עס איז דא עפעס א פֿראבלעם דערמיט פאר די חינוך פון די קינדער.

א גרויסן נישר פת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת מקץ, כ"ד כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

עם איו נישט גוט צו האלטן אין שטוב קיין שום בעל חי,
ווייל עם ברענגט נאר צרות בגשמיות וברוחניות, בפרט
אויב מען פארנעמט צו געבן עסן פאר די בעלי חיים באקומט
מען א גרויסער עונש.

עם איו באוואוסט די מעשה אז א פארפאלק וואס האבן
נישט געהאט קיין קינדער זענען געקומען צום אר"י
הקדוש בעמן א ברכה אויף קינדער, האט דער אר"י ל זיי
געזאגט: "דאס וואס איר האט נישט קיין קינדער איו, ווייל
איר האט א הינער שטייג ביי אייך אין חצר וואו איר
האדעוועט הינער, דארט איו געשטאנען א לייטער וואס אויף
דעם פלעגן די הינער ארויף גיין און אראפ גיין טרינקען
וואסער, אבער אזוי ווי די פרוי האט אנועק גענומען די
לייטער שלא בבונה, דערפאר איו זי געשטראפט געווארן אז
זי האט נישט קיין קינדער". זעט מען ווי הארב עס איו ווען
מען טשעפעט בעלי חיים.

דערפאר איו נישט פראי צו האלטן אין שטוב קיין שום
בעלי חיים; זאלסט מסביר זיין פאר דינע קינדער
די הארבקייט פון צער בעלי חיים.

דער רבי זאגט (ספר המדות, אות רחמנות, חלק ב', סימן ד): "צריך
לשמר את עצמו מלצער את בעלי חיים, כי יזיק לו",

מען דארף אכטונג געבן נישט צו מישעפען בעלי חיים, ווייל
אז מען איז מצער בעלי חיים וועט עס ברענגען א היזק
פאר'ן מענטש.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

קמא

וויפיל צדקה דארף מען געבן? וואס טוט מען
ווען מען מופט צו א נייע דירה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם וויל איך באדאנקען דעם ראש ישיבה פאר אלע שיינע זאכן
וואס מען באקומט פונעם ראש ישיבה. יעדע דרשה וואס איך הער די
אלע יארן איז ממש במים קרים על נפש עיפה, נאך יעדע שיעור מאך
איך אפ אז איך וועל פרוברן נאכאמאל צו פאלגן און אפשר דאס מאל
וועט עס געלונגען...

איך וואלט געוואלט פרעגן דעם ראש ישיבה, א) בנגוע וואס עס
שטייט אז וועם דער אייבערשטער האט ליב, שיקט ער אים צו אן
ארימאן צו בעטן צדקה, איז מיין שאלה צי עס גייט אויך אן אין שול?
ווייל איך פרובר צו געבן מיין גאנצע מעשר געלט און צדקה געלט
פאר די ישיבה, און אין שול ווי איך דאווען זענען דא זייער אסאך
צדקה גייער'ס, עס קען זיין ביי איין מנגן 20-25 גייער'ס, וואס אויב
געב איך פאר יעדן אפילו נאר אביסל, נוצט זיך אויס כמעט די גאנצע
צדקה געלט.

(ב) אזוי ווי מאַרְגֵן גיי אײַך אַם יִרְצֶה ה' מוֹפְנִי, וְוַאֲלֵט אײַך גַּעוּוֹאֲלֵט וויסן אויב עס איז דא עפּעס ספּעציעלע הנהגות ווען מען מופט?

יִישׁר כַּח פֿאַר'ן אַראַפ געמען פון די טייערע צייט צו ענטפערן פאר יעדן איינעם, דער אייבערשטער זאל געבן פאר'ן ראש ישיבה כח און געזונט ווייטער אַנצוגיין מיט די עבודת הקודש.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת מקץ, כ"ו כסליו, ב' דחנוכה, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

אײַך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון צדקה; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא בתרא ט:): "שקולה צדקה בנגד כל המצות", די מצוה פון צדקה איז אזוי גרויס ווי אלע מצוות פון די תורה; און פארקערט אויך, אויב מען געבט נישט קיין צדקה איז עס זייער הארב, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שם, י.): "כל המעלים עיניו מן הצדקה כאילו עובר עבודת פוכבים", אז מען געבט נישט קיין צדקה איז עס אזוי ווי מען דינט עבודה זרה.

עס שטייט אין זוהר הקדוש (פרשת ורא, קד.): ווען דער אייבערשטער האט ליב איינעם, שיקט ער אים א מתנה - אן ארעמאן; ווען אן ארעמאן קומט צו דיר בעטן צדקה, זאלסטו טאנצן פאר שמחה אז דער אייבערשטער ווייזט דיר אז ער האט דיר ליב.

איך האב געהערט פון א איד וואס האט געעפנט א נייע געשעפט און ער האט גערופן מוהרא"ש זאל קלאפן מזוזות ביי אים אין געשעפט; האט ער מיר דערציילט אז מוהרא"ש האט אים דעמאלט געזאגט די ווערטער: "זאלסט קיינמאל נישט אוועק שיקן אן ארעמאן אן אים צו געבן א נדבה; ענדערש זאלסטו געבן פאר הונדערט ארעמעלייט - פאר יעדן איינעם - איין דאללער, ווי צו געבן פאר איינעם א הונדערטער, און אוועק שיקן ניין אין ניינציג מיט ליידיגע הענט", און מוהרא"ש האט אים געזאגט: "אויב דו וועסט אכטונג געבן אויף ארעמעלייט, דו וועסט קיינמאל נישט פארשעמען אן ארעמאן, אפילו ווען דו ביסט אנגעצויגן וכו', וועסטו האבן גרויס הצלחה"; דאס זעלבע זאג איך דיר: "זאלסט ענדערש געבן פאר די געלט גייער'ס קלענערע סכומים, אבער זאלסט געבן פאר יעדן, ווי צו געבן פאר איינעם א גרויסע סומע און פאר אלע אנדערע גארנישט".

אויף דעם וואס דו פֿרעגסט אויף הנהגות ווען מען ציט זיך אריבער אין א נייע דירה וכו'; זאלסט אכטונג געבן אייביג צו געבן צדקה, און מען זאל קיינמאל נישט אוועק שיקן א איד פון שטוב אן דעם וואס מען זאל אים געבן א נדבה אדער עפעס עסן וכו'. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סדרש שיר השירים רבה ג יז): "א טיר וואס איז נישט אפן פאר צדקה, וועט זיין אפן פאר'ן דאקטער ה' ירחם"; ווען א איד קומט צו דיר אין שטוב פאר א נדבה זאלסטו נעמען אלע דינע קינדער צום טיר און אלע קינדער זאלן געבן צדקה. מען געבט פאר

יערן קינד א דאללער און מען לערנט זיי אויס צו געבן צדקה,
אזוי איז מען זיי מחנך צו וויסן דאס גרויסקייט פון צדקה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זיך אריבער ציען
געזונטערהייט אינעם גייעם דירה און נאר מאכן דארט
שמוחות, אמן.

קמב

איך וויל א בחור פון ישיבה אבער מיינע עלטערן ווילן נישט.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל פון אכצן יאר, איך האב זייער השק צו האבן א
שירוק א בחור פון אייער געוואלדיגע ישיבה, אבער מיינע עלטערן זענען
נישט אינטערעסירט דערין, ווי אזוי קען איך זיי איבערצייגן יא צו זוכן
פאר מיר א בחור פון ישיבה?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת מקץ - חנוכה, ד' חנוכה, כ"ז כסליו,
שנת תשע"ח לפרט קטן

... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מען דארף וויסן אז א שירוק האט נאר מיט'ן אייבערשטן;
חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה סח, ג): "מצוינו

בתורה בנביאים ובכתובים שאין זוגנו של איש אלא מן הקדוש ברוך הוא, מיר געפונען אין די תורה, נביאים און אין כתובים, אז א שידוך האט נאר מיטן אייבערשטן. אין די תורה שטייט (בראשית כד, ג): "ויען לבן ובתואל, ויאמרו, מה' יצא תדבר", אין נביאים שטייט (שופטים יד, ד): "ואביו ואמו לא ידעו כי מה' היא", און אין כתובים שטייט (משלי יט, ד): "בית ויהון נחלת אבות, ומה' אשה משבילת", זעען מיר איבעראל אז נאר דער אייבערשטער געבט שידוכים.

מיט תפילה קען מען אלעס באקומען; דער רבי זאגט (ספר המידות, אות תפלה, חלק ב', סימן י): "על ידי תפילה יכול לשנות זוגנו הנכרו בשמים", דורך תפילה קען מען טוישן אפילו די שידוך וואס מען האט אויסגערופן אין הימל; אזוי ווי מיר זעען, אז לאה האט געדארפט חתונה האבן מיט עשו הרשע, אבער זי האט נישט געוואלט חתונה האבן צו אזא רשע, האט זי געוויינט, אזוי ווי עם שטייט (בראשית כט, יז): "ויעני לאה רבות" - פון אסאך וויינען, אז זי זאל נישט אנקומען צו עשו; זי האט געבעטן דעם אייבערשטן אז זי וויל חתונה האבן צו א צדיק, צו יעקב אבינו. ביז דער אייבערשטער האט אויסגעהערט איר תפלה, זי האט חתונה געהאט מיט יעקב אבינו און זוכה געווען אויפצושטעלן די הייליגע שבטים.

זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון תפילה; אויב מען בעט דעם אייבערשטן מען זאל האבן א מאן אן ערליכער איד, איז מען זוכה צו דעם.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ו): "א מענטש טאר זיך נישט איינ'עקשנ'ען ביים אייבערשטן אז דער אייבערשטער מוז אים געבן וואס ער בעט, נאר מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מיט רחמנות, אזוי ווי אן ארעמאן בעט זיך ביי איינעם אז מען זאל רחמנות האבן אויף אים".

נאכדעם זאגט דער רבי (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מח): "א מענטש דארף זיין א גרויסער עקשן, נישט אפלאזן וואס ער טוט - סיי אין תורה און סיי אין תפילה". לכאורה זעט דאס אויס ווי א שטיקל סתירה; דא זאגט דער רבי אז מען דארף זיין א גרויסער עקשן נישט אפצולאזן דעם אייבערשטן און נישט אויפהערן אים צו בעטן, און פריער זאגט דער רבי אז מען טאר נישט גיין מיט עקשנות. איז דאס מוהרא"ש זכרוננו לברכה זייער שיין מסביר, באמת איז דאס בכלל נישט קיין סתירה, ווייל א מענטש דארף זיין א גרויסער עקשן בעבודת השם, נישט אפלאזן צו דאווענען; אפילו דער מענטש זאל הערן א בת קול פון הימל: "מען דארף דיר נישט", אפילו עס זאלן קומען מלאכים און גשמות פון הימל אים זאגן: "מען דארף דיר נישט", זאל ער זיך נישט וואוסנדיג מאכן נאר ווייטער אנגיין מיט'ן לערנען און דאווענען. אבער פון די אנדערע זייט דארף מען אכטונג געבן נישט צו זיין א דוחק את השעה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות סד): "כל הדוחק את השעה - השעה דוחקתו", ווער עס עקשנ'ט זיך - ער זאגט 'עס מוז יעצט געשען דאס און דאס', דער וועט ווערן זייער אנטוישט און צעפראכן; נאר

מען דארף וויסן אז דער אייבערשטער ווייסט וואס איז גוט
פאר'ן מענטש, און ער טוט נאר וואס עס איז גוט.

קמוג

אויף וועלכע עבירות העלפט "תיקון הכללי"?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור, 17 יאר אלט, איך וויל פֿרעגן דעם ראש הישיבה אויף
דעם גריוו פון א בחור וואס פֿרעגט וועגן זאגן תיקון הכללי אויף מוציא
זיין זרע לבטלה (מכתב קט), צי דאס העלפט אויך אויף טון עבירות מיט א
פֿרעמדע בחור (משקב זכר), אדער עס העלפט נאר אויף מוציא זיין זרע
לבטלה? אויב עס העלפט נישט, וואס קען יא זיין א תיקון אויף דעם?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת מקץ - חנוכה, ד' דחנוכה, כ"ז כסליו,
שנת תשע"ח לפֿרט קטן

לכבוד הבחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין גריוו.

וויסן זאלסטו אז די עבירה פון פֿגם הברית הוצאת זרע
לבטלה איז זייער הארב, עד גדי פֿך אז חכמינו
זכרונם לברכה זאגן (גדה יג): "כל המוציא שכבת זרע לבטלה
חייב מיתה", ווער עס זינדיגט אין פֿגם הברית, ער איז מוציא

זרע לבטלה רחמנא לצלן, איז חייב מיתה. נאך זאגן תו"ל (שם): "באילו שופך דמים", עס איז אזוי ווי איינער איז עובר אויף רציחה און שפיכת דמים. און "באילו עובר עבודת בוכבים", עס איז אזוי ווי ער דינט עבודה זרה רחמנא לצלן.

עס ווערט געברענגט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן רמ, סעיף יד): ווי מער א מענטש איז פונם בברית - "וקנה קופצת עליו, וכחו תשש" - ווערט ער אפגעשוואכט און פארעלטערט, מען פארלירט די בוחות, אזוי אויך "עיניו כהות, וריח רע נודף מפיו", די אויגן ווערן אים אפגעשוואכט, עס הויבט אן גיין א שלעכטע גערוד פון זיין מזיל; "וישער ראשו ונבות עיניו וריסי עיניו נושרים וכו'", די האר פונעם קאפ פאלט ארויס, "והרבה באבים חוץ מאלו באים עליו", און עס ברענגט אסאך ווייטאג אויפ'ן מענטש; זעט מען פון דעם וואס די עבירה ברענגט אויפ'ן מענטש בגשמיות.

אין זוהר הקדוש שטייט (נושב קפח; ויחי ריש) אז עס העלפט נישט קיין תשובה אויב מען זינדיגט אין פנים הברית; דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף אונזער דור און אראפ געשיקט דעם הייליגן רבינ'ס נשמה אויף די וועלט, וואס ער הייבט אויף אלע נשמות וואס זענען אראפ געפאלן אין די עבירה און דורך זיינע עצות ברענגט ער זיי אלע צוריק צום אייבערשטן. האט דער רבי געזאגט (שחות תר"ו, סימן עא): "קיינער פארשטייט נישט פשט אין דעם זוהר, נאר איך, און איך זאג אז עס העלפט יא תשובה, אפילו איינער וואס האט אסאך געזינדיגט".

דער הייליגער רבי האט אויך געגעבן א מתנה וואס רופט זיך 'התבודדות'; א מענטש זאל זיך אויסרעדן זיין הארץ צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, אויף זיין מאמע לשון. מען זאל גיין אויף א פלאץ וואו קיינער געפונט זיך נישט און זיך אויסשמועסן דאס הארץ; מען זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן וואו דער יצר הרע ווארפט אים אלץ אראפ, און אז וויפיל מאל ער מאכט שוין אפ אז ער גייט זיין גוט פאלט ער נאכאמאל צוריק אריין אין די עבירה.

דערפאר טויערער ברודער, פאלג דעם רבי'ן, און זיך דיר אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט, דארט זאלסטו זיך אויסגיסן דיין הארץ צום אייבערשטן, פארצייל אים אלעס וואס עס גייט אריבער אויף דיר, אלע שלעכטע מחשבות וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אין דיר, בעט אים: "רבנו של עולם, האב רחמנות אויף מיר, איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך וויל האבן ריינע אויגן, וואס זאל איך טון אז איך האלט אין איין אראפפאלן? איך שפיר אז איך ווער פארברענט, די תאות גאנץ פלאקערט אין מיר, הייליגע פאשעפער ראטעווע מיר, איך וויל אזוי שטארק זיין אן ערליכער איד, אבער איך האלט אין איין צוריק פאלן, איך האלט אין איין אראפפאלן אין די עקלדיגע עבירה פון פנים הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, איך בין אזוי צעבראכן, דער לעבן איז מיר גמאס", אזוי זאלסטו רעדן צום אייבערשטן, זאלסט אים אלעס דערציילן און

גארנישט באהאלטן פון אים, וועסטו סוף פל סוף ארויס גיין
פון דיין פלאנטער אין וואס דו ליגסט.

זאג יעדן טאג דעם "תיקון הכללי"; די צען קאפיטלעך תהילים
וואס דער הייליגער רבי האט מתקן געווען (קאפיטל ט"ו, ל"ב,
מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ו, צ', ק"ה, קל"ו, ק"נ); דער רבי האט געזאגט (שיחות
הר"ן, סימן קמא) אז ווער עס זאגט די צען קאפיטלעך תהילים,
דארף שוין גארנישט זארגן; דאס העלפט אויף אלע עבירות.

ליידער רעדט מען נישט צו קינדער און צו בחורים זיי
זאלן זיך אכטונג געבן פון עבירות, אפילו די מלמדים
וואס רעדן שוין יא, רעדן נאר בדרך רמז. רוב בחורים
פארשטייען נישט וואס זיי רעדן און נאכדעם פאלן זיי אריין
אין עבירות בלא יודעים. זאג פאר'ן אייבערשטן: "וואס זאל
איך טון אז איך בין אראפ געפאלן אין אזא עקלדיגע עבירה
מיט אן אנדערע בחור, קיינער האט מיר נישט געזאגט אז
דאס איז די ערנסטע זאך אויף די וועלט, קיינער האט מיר
נישט געזאגט אז אויב מען גייט מיט א צווייטער בחור וכו'
פארלירט מען די וועלט אין אויך יענע וועלט, הייליגער
באשעפער, העלף מיר איך זאל ווערן צוריק געזונט, איך
זאל נישט טראכטן פון טון עבירות מיט א צווייטער בחור."

איך האף אז דו וועסט פאלגן דעם רבינ'ס עצות וועסטו
האבן א גוט לעבן. אויב אבער דו וועסט נישט תשובה
טון אויף די עבירה, וועט זיין זייער ביטער דיין סוף. דער
רבי זאגט (ספר המדות, אות נאוף, חלק ב', סימן ה'): "אסור ללמד זכות

על זה שעבר על משכב זכר", מען טאר נישט מלימד זכות זיין אויף א מענטש וואס טוט די עבירה; נאך זאגט דער רבי (ספר המדות, אות פדיון שבויים, סימן ו): "בעוון משכב-זכר נתפס בתפיסה", ווער עס טוט די עקלדיגע עבירה, וועט צום סוף אנקומען אין תפיסה.

דער איבערשטער זאל העלפן זאלסט זוכה זיין צו תשובה שלימה.

קמד

איך בין דורכגעפאלן אמאל, דארף איך גיין פאר הילף?

שאלה:

לכבוד דער ראש הישיבה שליט"א,

קודם א יישר כח פאר אלע שיעורים. די לעצטע יאר האב איך שוין ברוך ה' מסים געווען נאנץ משניות, ווי אויך בין איך יעדן טאג מעביר סדרה די פסקים פון יענעם טאג, אלעס א דאנק די שיעורים.

וואס איך וויל פֿרעגן, איך האב ליידער געטון עבירות עטליכע מאל מיט א צווייטער אינגערמאן וואס יענער איז ליידער קראנק אויף די זאכן, ברוך ה' אז יענער גייט שוין פאר הילף, למעשה האט ער דערציילט פאר יענעם צו וועם ער גייט פון דעם און יענער האט מיר גערופן אז ער וויל רעדן מיט מיר, איך האב שוין למעשה אפגעהאקט מיט דעם אינגערמאן און איך טו נישט די זאכן מיט קיינעם, איז מיין שאלה צי זאל איך גיין צו יענעם ווייל איך ווייס נישט וואס יענעם ציל איז, ווי אויך האלט איך נישט אז איך דארף צוקומען צו הילף, ברוך ה' איך

עצתו

קמח

אמונה

רצח

האב שיעורים יעדן טאג, איך הער די דרשות פונעם ראש ישיבה, איך טו תפילה און תשובה אויף די פארנאנגענהייט.

ברוך ה' אז איך ליג נישט אין די אלע שמוץ, מיון קאפ ליגט אין ארבעט, תורה, שטוב, קינדערלעך. דאס אז איך בין דורךגעפאלן מיט איינעם לרעתי מיינט נאך נישט אז איך דארף גיין צו איינעם ובפרט אז איך ווייס בכלל נישט צו וואס יענער צילט דא, און איך פיל זיך זייער געפאלן ביי מיר צו גיין צו אזא סארט מענטש ווען איך בין בכלל נישט אין די סארט מדריגה.

אזוי ווי איך האלט אז דער ראש ישיבה איז דער "איינציגסטער" מענטש היינט וואס מען קען פֿרעגן די שאלות און וועט מיר באַמַת זוכן צו העלפֿן וויל איך פֿרעגן ווי אזוי איך זאל מיר דא פֿירן.

איך וויל ענדיגן אז איך בין מקנא די עולם הבא פונעם ראש ישיבה, ווייל וויפיל איך זע ביי מיר וואס די שיעורים טוען אויף בין איך זיכער אז עס זענען דא נאך טויזנטער אינגעלייט און בחורים וואס עס טוט זיי העלפֿן אין אלע ענינים.

א יישר בַח אויף אלעם, בַל טוב.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת מקץ - חנוכה, ד' דחנוכה, כ"ז כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

אויך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז מען טוט אן עבירה, אפילו מען איז נאר איינמאל דורך געפאלן אין דעם, דארף מען תשובה טון. אז מען טוט

תשובה איז דער אייבערשטער מוחל אויף וואס מען האט געטון, אבער אויב מען טוט נישט תשובה, איז זייער ביטער. דערפאר זאלסטו פארן קיין אומאן צום הייליגן רבינ'ס ציון. דער רבי האט צוגעזאגט (תני מותר, סימן רכה) אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון, ער וועט זאגן דעם תיקון הכללי, די צען קאפיטלעך תהילים (קאפיטל - ט"ו, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ו, צ"ק"ה, קל"ו, ק"ט) און געבן א פרוטה לעצקה פאר זיין זכות, אפילו ער האט געטון די הארבסטע עבירות, "וועל איך זיך לייגן אויף די לענג און אויף די ברייט, אים א טובה צו טון, ביי די פיאות וועל איך אים ארויס נעמען פון שאול תחתית"; דערפאר אז דו ווילסט פאררעכטן וואס דו האסט פוגם געווען, כאפ זיך אריבער קיין אומאן ווי שפעלער און דו זאלסט זאגן דארט דעם תיקון הכללי. זאלסט זיך מתוודה זיין פארן אייבערשטן, אים אלעס דערציילן וואס דו האסט געטון, וועסטו אלעס פאררעכטן.

עס איז נאריש צו גיין צו מענטשן וכו' זיי דערציילן די זינד וואס מען האט געטון; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לד): אויפ'ן פסוק (תהלים לב, א): "אשרי נשוי פשע פסוי חטאה", אז מען טאר נישט דערציילן פאר מענטשן די עבירות וואס מען האט געטון, ווער עס דערציילט פאר א צווייטן זיינע זינד, איז א סימן אז ער איז אן עזות פנים; זאלסט זיך אויסגיטן דיין הארץ פארן אייבערשטן און אים בעטן ער זאל דיר מוחל זיין אויף וואס דו האסט געטון, בפרט אויף די עקלדיגע זאכן וואס דו האסט געטון מיט א צווייטן וכו'. אויב דו וועסט

תשובה טון וועט דיר גוט זיין, אבער אז מען טוט נישט תשובה איז זייער ביטער ביים סוף, בזמן שבית המקדש היה קים וואלטן די סנהדרין געגעבן אויף די עבירה סקילה.

מיין נישט אז היינט איז נישט דא קיין עניש אויב מען טוט נישט תשובה; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (כתובות ל) אפילו מיר האבן נישט קיין בית המקדש, מיר האבן נישט קיין סנהדרין וואס זאלן מעניש זיין מיט די ד' מיתות בית דין, אבער די ד' מיתות בית דין גייט נאך אן אפילו היינטיגע צייטן - אויב מען טוט נישט תשובה; ווער עס איז מחויב סקילה, פאלט אראפ פון א דאך, אדער ווערט ער פארציקט פון א תיה; ווער עס איז מחויב שריפה, ווערט פארברענט, אדער כאפט ער א בים פון א שלאנג; אזוי אויך, ווער עס איז מחויב מיתת הרג, וועט ער גע'הרג'ט ווערן; ווער עס איז מחויב חנק, ווערט דערטראנקען אין וואסער, אדער ווערט ער דערשטיקט; מען הערט לידער היינטיגע צייטן זייער אסאך שוידערליכע מעשיות פון עקסידענטס און אנדערע פארשידענע אומגליקן, עס איז נישט אומזיסט, אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז מיט א פונקטליכער חשבון.

דער רבי זאגט (ספר המדות, אות נאוף, סימן ל): "ווער עס טוט די עבירה פון משכב זכר, וועט צום סוף אנקומען אין תפיסה"; נאך זאגט דער רבי (ספר המדות, אות נאוף, חלק ב', סימן ה): "מען טאר נישט מלמד זכות זיין אויף איינער וואס זינדיגט אין די עבירה פון משכב זכר"; דערפאר זאלסטו

זיך גוט באַרעכענען וואס דו האסט געטון און זאלסט תשובה
 טון, וועט דיר גוט זיין בזה ובבא.
 דער אייבערשטער זאל אריין לייגן אין דיר א רוח טהרה,
 זאלסט זוכה זיין תשובה צו טון.

קמה

ווי אזוי געבט מען אריין א חשק אין
 בחורים אויפצושטיין אינדערפרי?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א גרויסן יישר בתי פאר די פילע חיווק וואס מיר באקומען פון
 אייך דורך אייערע געוואלדיגע שיעורים מיט וואס מיר זענען זיך ממש
 מתיה.

מיר האבן צוויי בחורים אינגערהיים און מיר דארפן תדרכה ווי אזוי
 זיך אומצוגיין מיט זיי, ווי אזוי זיי מתנהג צו זיין, ווי אזוי אריינצולייגן אין
 זיי א חשק צו לערנען און דאווענען און זיך אויפצופירן ווי עס דארף צו
 זיין.

בפרט ווי אזוי זיי זאלן האבן חשק אויפצושטיין אינדערפרי, עס איז
 זייער שווער זיי ארויסצושלעפן פון בעט יעדן צופרי.

א גרויסן יישר בתי נאכאמאל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פּרשׂת מקץ - חנוכה, ד' דחנוכה, כ"ז כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

היינטיגע צייטן ווען די גאס איז זייער מסוכן דארף מען זייער אכטונג געבן אז די קינדער זאלן ליב האבן זייער היים, די קינדער זאלן וועלן פארברענגען אין שטוב און זיי זאלן ליב האבן זייערע עלטערן.

רבי נתן האט געזאגט: "עס איז ביי מיר חשוב צו מחנה זיין מיינע קינדער, פונקט ווי אויפשטיין חצות און זאגן 'תיקון חצות'; אז מען וויל אויפשטיין ביי חצות זאגן תיקון חצות, דארף מען זיך לייגן שלאפן פרי, רבי נתן האט אבער נישט געוואלט גיין שלאפן פאר זיינע קינדער קומען אהיים ווייל ער האט זיי געוואלט מחנה זיין, ער האט געוואלט ליינען קריאת שמע מיט זיי, זיי מחנה זיין צו מאכן ברכות, אנגרייטן נעגל וואסער וכדומה. ווייל א קינד וואס זיינע עלטערן האבן אים שיינערהייט דערמאנט נאכט נאך נאכט צו ליינען קריאת שמע, אים איז גרינגער דאס צו טון זיין גאנץ לעבן; אודאי דארף יעדער מענטש חיווק, יעדער מענטש האט א יצר הרע וכו' וכו', אבער מיט א גוטע חינוך איז דאס יראת שמים און אידישקייט איינגעבאקן אין הארצן.

בנוגע וואס איר פרעגט ווי אזוי מען קען מאכן די בחורים זאלן וועלן אויפשטיין אינדערפרי; דאס איז א פראגע

מיט וואס אלע עלטערן מוטשען זיך, אלע זוכן עצות ווי אזוי מען קען מאכן די בחורים זאלן אויפשטיין. מען דארף געדענקען וואס דער רבי זאגט: "מיט גוטן פועל'ט מען בעסער ווי מיט שלעכטן"; נאך האט דער רבי געזאגט: "אויב מען זעט אז מען האט יא גע'פועל'ט מיט שלעכטן, זאל מען וויסן אז מען וואלט דאס געקענט פועל'ן אסאך גרינגער און שגעלער מיט גוטן"; איך געדענק ווען איך בין געווען א בחור איז מיר אויך שווער געווען אויפצושטיין פארטאגס וכו', פלעגט מיין מאמע - זאל זיין געזונט און שטארק - זיצן ביי מיין בעט פארטאגס און מיר וועקן, זי האט זיך אזוי געבעטן ביי מיר איך זאל אויפשטיין, זי פלעגט רעדן אזוי שיין און זינגען ניגונים איך זאל גיין לערנען, אז איך האב געמוזט אויפשטיין. ווען מען רעדט מיט שיינעם צו די קינדער וועלן זיי זיכער פאלגן.

מוז'רא"ש זכרונו לברכה האט דערציילט פונעם אהבת ישראל זכותו יגן עלינו, אז ווען ער האט זיך אריין געצויגן קיין מארמאראש וואו עס האבן געוואוינט אידישע קינדער וואס זענען געווען זייער ווייט פונעם דרך התורה והמצוות, האט מען אים געפרעגט: "ווי אזוי וועט דער רבי קענען פועל'ן ביי די מארמאראשע אידן זיי זאלן תשובה טון, זיי זאלן זיך פירן אזוי ווי עס דארף צו זיין?" האט זיי דער אהבת ישראל געענטפערט: "איך וועל זיי אזוי ליב האבן, ביז זיי וועלן פאלגן וואס איך לערן זיי, און וואס איך פארלאנגן פון זיי"; זעט מען אז מיט ליבשאפט קען מען אלעס פועל'ן.

חַבְמִינוּ זְכַרְנָם לְבִרְכָה זְאֵגֵן (סְנֵהדְרִין קוּי): "לְעוֹלָם תִּהְיֶה שְׂמֵאל דּוּחָה, וְיִמִּין מְקַרְבֵּת"; ווען עס קומט מְחַנְדֵּה צו זיין קינדער אָדער תּלְמִידִים, דאַרף מֵעַן טאַקע זאַגן מוסר, אָבער מיט די רַעכְטֵע האַנט זאַל מֵעַן זיי מְחֻזַּק זיין, דאַס הייַסט מֵעַן דאַרף גֵעבֵן מֵעַר חִיּוּזֵק און מֵעַר לִיבְשֵׁאפֵט, ווי אוועקשטופֿן.

דער אַמֵּת איז, ווען די קינדער זענען נאָך יונג, דעמאָלט איז דער ריכטיגער צייט פון חִינּוּךְ, דעמאָלט איז דער צייט פון "שְׂמֵאל דּוּחָה", זיי מְחַנְדֵּה זיין מיט דֶרֶךְ אֶרֶץ. קינדער זאָלן וויסן אז אַ וואָרט פון טאַטע מאַמע איז זייער חשוב און מֵעַן קען זיך נישט שפּאַרן וכו'. ווען מֵעַן דערזעט זיך שוין מיט קינדער פון פֿערצן יאר און העכער, דעמאָלט דאַרף מֵעַן שוין זייער אַכטונג געבן מֵעַן זאַל זיי נישט פאַרלירן, מֵעַן דאַרף מֵעַר פאַרברענגען מיט זיי וכו', דעמאָלט איז דער צייט פון "יִמִּין מְקַרְבֵּת".

ליידער זעט מֵעַן זייער אַסאַך מִשְׁפָּחוֹת וואוּ מֵעַן איז נישט מְחַנְדֵּה די קינדער ווען זיי זענען נאָך יונג, שפּעטער וועקט מֵעַן זיך אויף - ווען די קינדער זענען שוין עָלְטֵער, אָבער דעמאָלט דאַרף מֵעַן שוין אַכט געבן מֵעַן זאַל זיי נישט פאַרלירן.

נאָך אַלע עצות דאַרף מֵעַן גוט וויסן אז דער עיקר עצָה אויף גוטע קינדער איז "תּפִּילָה"; מוּתְרָא"ש הָאֵם דערציילט אז אַ איד איז געקומען צום הייליגן חפֿץ חַיִּים

זכותו יגן עלינו, ער האט אים געבעטן א ברכה אויף גוטע קינדער; האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט, און דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום וואו זי פלעגט זיך יעדן טאג אויסוויינען אז זי זאל האבן גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער". דערפאר זאלסטו אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז דו זאלסט זוכה זיין צו ערליכע קינדער, געזונטע קינדער און קינדער וואס וועלן ליכטיג מאכן די וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן ענק זאלן זען אסאך אידיש נחת פון ענקערע קינדער, אמן.

א פרייליכן שבת.

קמו

ווי אזוי קענען מיר ווערן צדיקים, אין די צייט וואס זיי האבן געהאט גאר הויכע נשמות?

שאַלַּה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ליין יעדן טאג די טעגליכע בריוו און איך בין מיך זייער מתיחא דערמיט. וישר פח.

ביי די בריוו פון יום א' מקיץ שרייבט דער ראש ישיבה אז א צדיק מיינט נישט איינער וואס פאלט נישט אראפ, און אז א צדיק קען אויך

האבן נסיונות. דאס איז א זאך וואס איך טראכט אסאך דערפון, אז
לכאורה ווי אזוי מען זעט זענען אלע גרויסע צדיקים געבוירן געווארן מיט
א העכערע נשמה, אזוי ווי מען זעט ביים רבי'ן וויפיל ער האט שוין
צוזאמגעלערנט נאך אלט זייענדיג ווייניגער ווי זעקס יאר, איך האט ער
שוין נאך פאר דריי יאר געהאט שכל וואס א נארמאלער מענטש האט

1. ציטירט פון ספר איש אמונות:

אינגער וואס פאלט און הייבט זיך אויף - דער איז א שטארקער מענטש.

בעזרת ה' והתקדף - יום א' פרשת מקץ, כ"ב כסלו, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מיר האלטן יעצט בעפאר דעם הייליגן יום טוב הנקבה; הנקבה איז א לשון פון
באנייען, הנקבה איז א צייט וואס א מענטש קען זיך אויפפרישן און אנהויבן פונדאסניי.

דער רבי האט געזאגט אויף זיך (שבתי ה'ו, סימן ו) אז ער פלעגט שטענדיג אנהויבן
פונדאסניי דיגען דעם אייבערשטן, און ער פלעגט מאכן עטליכע מאל א מאג א פרישע
התחלה; "אלט מאר מען נישט זיין" - האט דער רבי געזאגט (שיחות ה'ו, סימן נא), דער
יצר הרע וויל נאר אריין ווארפן דעם מענטש אין א זקנה, אז דער מענטש זאל שפירן
ב"י זיך אז ער קען שוין נישט ארויס קריכן פון זיין פלאנטער.

מיין נישט אז צדיקים האבן נישט קיין שווערע ביטערע נסיונות, מיין נישט אז זיי
האבן נישט קיין נפילות וכו', דער חילוק איז, אז די צדיקים שטארקן זיך, זיי הייבן
זיך אויף, אזוי ווי עס שטייט (משלי כד, טו): "כי שבע יפול צדיק נקם", אפילו ער פאלט
אראפ הויבט ער אן פונדאסניי; ער קוקט נישט אויף צוריק, אויף וואס איז געווען, נאר
ער קוקט אויף פאראויס. דערפאר זענען זיי זוכה צו שיינע זאכן, ווייל זיי שטארקן זיך.

א שטארקער מענטש איז נישט איינער וואס איז נישט אראפ געפאלן, שטארק
מיינט, אז ווען מען פאלט הייבט מען זיך אויף, איינער וואס פאלט און הייבט זיך אויף
- דער איז א שטארקער מענטש.

דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה האט געהאט א תלמיד וואס האט געהייסן
רבי שאול פון מעפליק זכרוננו לברכה, ער איז געווען א גרויסער עובד ה', ער האט
געדאווענט און געלערנט מיט א געוואלדיגער ברען, איינמאל איז רבי נתן געווען אין
מעפליק, און צוזעענדיג זיינע עבודות, ווי ער דינט דעם אייבערשטן מיט אזא התלהבות,
האט אים רבי נתן געזאגט: "שאול שאול, איך האב פון דיר נאך נישט קיין הנאה;

נישט אפילו ביי די פערציג, אזוי ווי ער האט אליינס דערציילט אז ווען זיין מאמע האט אים אויסגעקעמט די האר און עס האט אים וויי געטון האט ער פארשטאנען אז ער האט גארנישט פון שרייען ווייל אויף די וועלט דארף מען ליידן און שווייגן.

אויף ווערט געברענגט פונעם הייליגן קאמארנער זכותו יגן עלינו אז ער האט שוין געלערנט מיט זיין טאמע ביי די גיין יאר פתבי הארו"ל. אויף האט דערציילט דער הייליגער ריבניצער רבי זכותו יגן עלינו אז ער האט געלערנט שוין אלס קינד מיט זיין רבי'ן דער הייליגער שטיפניעשטער רבי זכרנו לברכה, נגלה און נסתר.

ווי אזוי קען זיך א פשוט'ער מענטש אויף דערהאלטן ווען ער שטייט אזוי ווייט פון אעלעכע גרויסע צדיקים וואס זיי זענען געווען קדושים וטהורים און גרייט געווען פאר מסירת נפש פיר און צוואנציג שעה א טאג?

א גרויסן יישר בח פאר די שיינע בריוון.

ווען איך וועל זען ווי שאול פאלט אראפ און הייבט זיך צוריק אויף און דינט ווימער דעם אייבערשטן, דאמאלט וועל איך הנאה האבן; רבי נתן האט אים געוואלט אגנריימן פאר'ן לעבן. ווייל נישט אייביג קען מען ברענגען צום אייבערשטן ברציפות, עס קומט אמאל א צייט ווען מען פאלט אראפ, און דעמאלט - אויב מען איז שטארק - איז מען א ריכטיגער העלד.

עס איז א גרויסער טעות דאס וואס מענטשן טראכטן אויף זיך: 'פון מיר וועט שוין גארנישט זיין, וואס איז א תוצאה פון דאס וואס מען קוקט זיך אן, און מען זעט זיך אגנעפולט מיט פראבלעמען, נסיונות, נפילות, וכו' וכו', מען טראכט: 'וואס וועט שוין זיין פון מיר'. דאס איז אבער א שטארקער טעות, ווייל דוקא א מענטש וואס פאלט אראפ און ער הייבט זיך אויף, דער מענטש איז א העלד. איינער וואס האט נישט קיין שווערע נסיונות, דער איז בכלל נישט שטארק, שטארק איז דער וואס הויבט אן פונדאסניי, ער קוקט נישט אויף גארנישט, ער איז ביי זיך שטארק ווי א לייב אז וואס עס זאל נאר זיין וועט ער נישט אפלאזן דעם אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויגש, ל' כסליו, א' דר"ח טבת, ו' דחנוכה, שנת
תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי פלעגט אסאך שמועסן מיט אונזערע
לייט פון זיינע מדריונות, ער פלעגט זיי דערציילן צו
וואס ער האט אלץ זוכה געווען; דער רבי פלעגט שמועסן
פון זיד, פון זיינע מדריונות און השגות, ווייל דער רבי האט
געוואלט מיר זאלן אים וועלן נאכמאכן. דורכדעם וואס מען
וועט הערן צו וואס א מענטש קען זוכה זיין, וועלן אלע
פרובירן אים נאכצומאכן.

זוען דער רבי פלעגט דערציילן זיינע מדריונות וכו', איז געווען
אפאר מאל וואס מענטשן האבן געזאגט פאר'ן רבי'ן:
"איר זענט צו געקומען צו גרויסע מדריונות און השגות ווייל
איר זענט אן אייניקל פון דעם הייליגן בעל שם טוב זכותו
יגן עלינו, איר זענט אן אייניקל פון הרב הקדוש רבי נחמן
הורודענקער זכותו יגן עלינו, און פון נאך צדיקים, דאס איז
די סיבה פארנוואס איר האט זוכה געווען צו די גרויסע
מדריונות", שרייבט רבי נתן (שכחי הר"ן, סימן כו): "יעדעס מאל
ווען דער רבי האט געהערט מענטשן זאגן אז ער איז צוגעקומען
צו זיינע גרויסע מדריונות ווייל ער איז געבוירן מיט א הויכע
נשמה, אדער מצד יחוס, פלעגט דער רבי זייער מקפיד זיין,
און געזאגט: 'איך בין צוגעקומען צו וואס איך בין צוגעקומען,

נישט ווייל איך שטאם פון אזעלכע גרויסע זידעס, און נישט ווייל מיין נשמה וכו', נאר ווייל איך האב זייער אסאך געהארעוועט, און יעדער מענטש קען זוכה זיין צו דעם".

דאס וואס די שרייבסט וואס דער רבי האט דערציילט, אז ווען ער איז געווען א קליין קינד און זיין מאמע די גרויסע צדיקת פייגא האט געקעמט זיין האר און עס האט זייער ווי געטון, האט ער קיינמאל נישט געשריגן ווייל ער האט שוין דעמאלט פארשטאנען אז אויף די וועלט דארף מען ליידין; דאס איז טאקע אמת, דער רבי האט געהאט א נאר גרויסע נשמה, אבער דאס האט נישט צוטון מיט ווערן א צדיק, קוק אריין אין שבחי הר"ן (סימן כה) אז דער רבי האט בפירוש געזאגט: "אפילו אם היה ממשפחה הירודה שבישראל, היה זוכה גם כן למה שזכה על ידי עצם עבודתו ויגיעתו, שיגיע וטרה מאד מאד בעבודתו ותברך", אפילו ער וואלט ווען געבוירן געווארן ביי די פשוט'סטע שטוב, וואלט ער אויך זוכה געווען צו זיינע מדרגות, צוליב וואס ער האט אזוי סאך געהארעוועט.

יעדער מענטש קען זוכה זיין צו ווערן אזוי גרויס ווי משה רבינו; קוק אריין אין רמב"ם הלכות תשובה (פרק ה', הלכה ב) ווי ער זאגט דארט אז יעדער מענטש קען זוכה זיין צו ווערן אזוי גרויס ווי משה רבינו, עס ווענדט זיך נאר אינעם מענטש אליין. איך טייטש דיר איבער דעם לשון פון רמב"ם: "דיינע מחשבות זאלן דיר נישט אייגרעדן דאס וואס מען קען הערן פון נארישע מענטשן ווי זיי זאגן, דער אייבערשטער

האט זשױן גױזר געװען װער עס זאל זיין א צדיק און װער עס זאל זיין א רשע', עס איז נישט אזוי, נאר יעדער איינער קען זוכה זיין צו זיין אזוי גרויס ווי משה רבינו, אדער פארקערט - ווי ירבעם בן נבט; יעדער מענטש האט זיין אייגענע בחירה - צי ער זאל זיין א חכם אדער א נאר. יעדער מענטש קען זיין א רחמנות'דיגער, אדער פארקערט - אן אכור, אדער א קארנער מענטש, אזוי אויך אין אלע אנדערע זאכן".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א פרייליכן חנוכה.

קמו

איך וויל ברסלב אבער מיין ווייב איז נישט מסכים.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין זיך שטארק מחזק מיט'ן הייליגן רבינ'ס ספרים. איך האב געוואלט פֿרעגן אזא שאלה: מיין ווייב איז זייער קעגן ברסלב, זי האלט נישט אויס ווען איך רעד פונעם הייליגן רבי'ן, אבער איך פיל אז איך קען נישט אָנגיין אָן דעם, און איך וויל אריינלייגן אזא חינוך אין מייע קינדער, וואס דארף איך טון?

א גרויסן נישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויגש, ל' כסליו, א' דר"ח טבת, ו' דחנוכה, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויב איז טאקע אזוי ווי דו שרייבסט, אז דו ביסט זיך
מתנה מיט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים; וויל איך דיר
פרעגן, צי דו ביסט אויך מקנים וואס דער רבי האט געזאגט.
ביים רבי'ן איז געווען א יסוד היסודות "שלום בית"; דער
רבי האט אונז זייער געווארנט מיר זאלן מכבד זיין די ווייב
(שיחות הר"ן, סימן רסד): "בי אמר, הלא הנשים הם סובלים צער
ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור ותלדה
ותגדול, באשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם".
דער רבי האט געזאגט: מען דארף זייער אכטונג געבן אויף
די ווייב, ווייל זיי גייען אריבער זייער אסאך ווייטאג פון צער
גידול בנים, און צער לידה וכו'.

אז דו האסט הנאה פון רבינ'ס ספרים ווייסטו מן הסתם
זיכער די מעשה וואס האט פאסירט ביים רבי'ן מיט
אינגע פון די תלמידים וואס האט זיך געקריגט מיט זיין
ווייב; אמאל איז דער רבי געזעצן ביים טיש מיט זינגע
תלמידים, אינמיטן האט זיך דער רבי אנגערופן: "ווי וואגט
זיך צו קומען צו מיין טיש איינער וואס האט נישט קיין
ריינע מחשבות!" און דער רבי האט זיך אויפגעשטעלט, ער
איז אריין אין זיין צימער און מער נישט געוואלט בלייבן

זיצן ביים טיש. ווען דער אינגערמאן האט געזען ווי דער רבי גייט אריין אין צימער, האט ער זיך אויפגעשטעלט, ער איז צוגעגאנגען צום רבינ'ס צימער און אנגעהויבן וויינען, און זיך איינגעבעטן ביים רבי'ן, ביז דער רבי איז צוריק ארויסגעקומען און ווייטער ממשיך געווען די תורה. וואס איז געווען די מעשה מיט דעם אינגערמאן? מוהרא"ש פלעגט דערציילן, אז דער אינגערמאן האט זיך אביסל צעאמפערט מיט זיין ווייב בעפאר ער איז געקומען צום רבי'ן און דער רבי האט שוין נישט געוואלט זיצן מיט אים ביי איין טיש, אזוי שטארק האט דער רבי מקפיד געווען מען זאל האבן שלום בית, ווייל אז מען קריגט זיך אין שטוב האט מען נישט קיין מוח, מען ווערט אויס מענטש, און נאכדעם פאלט מען אראפ אין א טיפע גרוב.

וואס דארפסטו רעדן צו איר פון רבי'ן, פארנוואס דארפסטו זיך קריגן מיט איר? דו לערן דעם רבינ'ס ספרים פאר דיר, זיי זיך מחזק מיטן רבינ'ס עצות און זיי מקיים וואס דער רבי זאגט. נעם די תיווק מיט די שכל פון רבי'ן, נויץ דאס סיי פאר דיין ווייב און סיי פאר דייע קינדער.

וואס איז "ברסלב" אז דיין ווייב וויל דאס נישט? ליידער האבן זיך אנגעקלעבט צום רבי'ן מענטשן וואס פירן זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין און זיי זענען גורם אז מענטשן זאלן מורא האבן פון 'ברסלב'. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ע): "עס זענען דא מענטשן, וואס דורך זייערע מעשים זענען זיי גורם אז מענטשן זאלן נישט מקורב ווערן

צום צדיק"; בפרט דאס משוגעת פון נ' נח' - דאס איז ליידער גורם אז מענטשן זאלן אנטלויפן פון ברסלב. ווען מען זאל ווען אריין קוקן פון דער נאנט וואס ברסלב איז וואלט יעדער נארמאלער מענטש געוואלט אז זיינע קינדער זאלן לערנען די ספרים, יעדע פרוי וואלט געוואלט אז איר מאן זאל פאלגן דעם ברסלב'ער רבי, אפשר פירסטו זיך נישט אויף אזוי ווי עס דארף צו זיין, מיינט זי אז דו ביסט ברסלב, ממילא וויל זי נישט אז דו זאלסט האבן שייכות מיט זיי.

פאלג מיר, מאך נישט קיין מחלוקת, זוך נישט וואו דו קענסט איר אויפרעגן; דו לערן ווייטער דעם רבינ'ס ספרים און פאלג דעם רבי'ן. זע צו האבן שיעורים בכל התורה בולה; לערן יעדן טאג אביסל חומש רש"י מיטן תרגום, הייב אן פון אנהויב וואך, יעדן טאג זאלסטו זאגן צוויי מאל די חומש און איינמאל דעם תרגום - זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער ביז סוף וואך וועסטו ענדיגן די גאנצע פרשה.

עס איז ידוע דעם סיפור ביי סאטמארער חסידים, אז דער הייליגער קדושת יום טוב זכותו יגן עלינו האט געשיקט זיינע צוויי קינדער - דער 'עצי חיים' און דער בעל 'דברי יואל' זכותם יגן עלינו, ווען זיי זענען נאך געווען גאר קליין צו גיין נעמען א ברכה פון דעם הייליגן צדיק רבי מרדכי'לע מנאדבורנא זכותו יגן עלינו, ער האט זיי געבענטשט און געזאגט די ווערטער: "קינדערלעך, פילעוועט זיך אין חומש רש"י (לערנט אסאך חומש רש"י); איך האב געקענט גרויסע

גאונים וואס זיי האבן נישט געוואוסט וואו דער אייבערשטער וואוינט, ווייל זיי האבן נישט געלערנט חומש רש"י".

אזוי אויך זאלסטו לערנען יעדן טאג אסאך משניות; א פּרק משניות נעמט נישט מער ווי צוויי דריי מינוט, אפילו דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט - דאך זאלסטו זאגן די ווערטער, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "אין צריכין בלמוד רק האמירה לבה, לומר הדברים בסדר, וממילא יבין", מען דארף נישט פארשטיין דאס לערנען, מען דארף נאר לערנען - זאגן די ווערטער, מען וועט שוין סיי ווי פארשטיין; אז מען פאלגט דעם רבי'ן איז מען זוכה אז דער קאפ עפנט זיך אויף, במשך הזמן הייבט מען אן צו פארשטיין. איך האב דאס געזען ביי אסאך בחורים און אינגעלייט וואס האבן געפאלגט דעם רבי'ן בתמימות ובפשיטות.

אז דו וועסט פאלגן דעם רבי'ן, דו וועסט נישט זוכן אויסצופירן וכו', וועסטו זען אז דיין ווייב וועט דיר נאך טרייבן צום רבי'ן, דיין ווייב וועט דיר זאגן: 'איך וויל דו זאלסט גיין דאווענען מיט ברסלב'ער אידן, איך וויל דו זאלסט גיין צו שיעורים וואס מען לערנט פאר פון רבי'ן, נאר איין זאך בעט איך דיר: "קריג זיך נישט מיט איר, זוך איר נישט צו מחנה זיין, זוך איר נישט צו מקרב זיין צום רבי'ן, געב איר וואס זי דארף וכו', וועט זיך אלעס איבער דרייען ביי דיר". דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קמח

מעג זיך א מיידל דרייען אויפ'ן גאס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל און איך האב ליב ארויסצוגיין בינאכט פון דער היים, ספעציעל פרייטאג צו נאכטס. צומאל גיי איך צו א חכר'טעם הויז שמועסן און פארברענגען, און אמאל סתם שפאצירן אויפ'ן גאס. וויל איך פרעגן אויב עס איז אויסגעהאלטן פאר א מיידל צו גיין בינאכט אויפ'ן גאס?

וישר ב"ח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנוכה, שנת תשע"ח
לפרט קטן

... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זוי מער מען געפונט זיך אין שטוב איז בעסער; א מיידל קומט נישט זיך צו דרייען אויפ'ן גאס.

עם שטייט א פסוק (תהלים מה, יד): "כל בבודה בת מלך, פנימה", דאס שיינקייט פון א אידישע טאכטער איז צו זיין אין שטוב; אנדאזי דארף מען גיין אין גאס ערלעדיגן זאכן, מען דארף איינקויפן וכו', אבער סתם ארויס גיין שפאצירן ברענגט נאר פראבלעמען.

וואס דארפט איר מער פון דעם וואס מען זעט די מעשה אין די תורה, אז שכם האט פארקאפט דינה, יעקב אבינו'ס טאכטער, ער האט איר געפייניגט וכו'. אלעס האט זיך אנגעפאנגען ווייל זי איז ארויס שפאצירן אין די גאסן פון שכם, אזוי ווי עס שטייט (בראשית לד, א): "ותצא דינה לראות בכנות הארץ", דינה איז ארויסגעגאנגען שפאצירן; דורך דעם איז געשען די ביטערע מעשה.

עס איז נישט קיין צניעות פאר מיידלעך ארויס צו גיין מיט חבר'טעס שפאצירן אויף די גאסן, אז איר ווילט גיין צו אייער חבר'טעס שטוב שמועסן וכדומה, איז נישט קיין פראבלעם, אבער סתם שפאצירן אויף די גאסן ברענגט נישט קיין גוטס.

קמט

זאל איך נעמען מעדעצין פאר ע"י ד"י עיט"ש ד"י [ADHD]?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל וויסן וואס איר האלט וועגן די קראנקהייט מה שקורין ע"י ד"י עיט"ש ד"י [ADHD] בלע"ז, אויב מען זאל נעמען מעדעצין פאר דעם אויב א דאקטער זאגט אז מען זאל נעמען?

איך וויל איך וויסן אויב מען זאל נעמען "אנטי דעפרעסנט" ווען דער דאקטער זאגט אז מען זאל עס נעמען?

און די דריטע שאלה; ווען מען נעמט שוין פאר 2 יאר די אנטי דיפרענסט מעדעצין, און דער דאקטער זאגט אז מען וועט נאר קענען אראפגיין פון די מעדעצין אויב מען מאכט א סארט "טערעפי" וואס הייסט ס"י ב"י ט"י [CBT], דאס איז א געוויסער מהלך, וואס דער רבי זאגט קלאר אין ליקוטי מוהר"ן (תורה עב, צום סוף) אז ווען עס פייניגט פאר א מענטש א מחשבה אז א גוי שטייט פארנט פון אים בשעת'ן דאווענען, זאל ער אפמאכן אז עס גייט אים נישט אן אז דער גוי שטייט דארט און ער זאל זיך ווייטער ביקן און דאווענען אפילו ווען דער גוי שטייט דארט; און דאס איז פונקט די זעלבע מהלך פון די [CBT] טערעפי. דער רבי זאגט דארט אז די עצה העלפט נאר לפי שעה, דער עיקר עצה איז זיך צו הייליגן און אויך צו פרגען א חכם אויף יעדע זאך.

ווייל אויך וויסן אויב דאס איז נאר לגבי מחשבות זרות ביים דאווענען וואס מען דארף זיך הייליגן עס זאל אנוועקגיין, אדער דאס איז אויך פאר מחשבות פון גערונעקייט ווי למשל גוט צוצושפארן א טיר ביינאכט, אדער "ענקויעטי", נישט אויף עבודת השם, צי אויף דעם קען אינגאנצן העלפן ס"י ב"י ט"י [CBT] אלץ א השתדלות מיט'ן בעטן דעם אייבערשטן. א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנוכה, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

אויך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דער דאקטער הייסט דיר נעמען מעדעצין - זאלסטו
אנדאי נעמען; דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט
האבן א רפואה שלימה.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן עב): "ווען א מענטש
 ליידט פון שלעכטע מחשבות, די מחשבות פייניגן אים,
 איז די עצת מען זאל זיך נישט וואוסנדיג מאכן דערפון".
 דער רבי האט דערציילט (שם): "עס איז געווען א מענטש
 וואס האט געבעד געליטן אויף שלעכטע מחשבות, ער האט
 נישט געקענט דאווענען שמונה עשרה, ווייל זיין שלעכטע
 מחשבה האט אים געמאכט זיך ראכטן ווי ער זעט א גוי
 האלט א צלם פארנט פון אים און ער האט זיך אנדאי נישט
 געוואלט ביקן צום צלם, האט ער זיך געשלאגן מיט זיין
 מחשבה - דאס אוועק צו שטופן, אבער יעדעס מאל ווען
 ער האט זיך גע'טענה'ט מיט זיין מחשבה אז דאס איז נאר
 א דמיון, האט ער עס געזען שטערקער און קלארער, יעדעס
 מאל ווען ער האט זיך געשלאגן מיט זיין מחשבה האט ער
 עס געזען שטערקער און שטערקער. דער איד איז ארום
 געלאפן פֿרעגן אן עצת, אבער קיינער האט אים נישט געקענט
 העלפן. ביז ער האט געטראפן א חכם, דער חכם האט אים
 געזאגט אזוי: 'פון היינט אן, יעדעס מאל דו ווילסט זיך ביקן
 ביי שמונה עשרה און דו זעסט מיט דיין מחשבה ווי דער
 גוי איז דא מיט'ן צלם, זאל דיר דאס נישט אנגיין, לאז אים
 שטיין מיט'ן צלם און מאך זיך נישט וואוסנדיג פון דעם'".

דער עצת איז אבער נישט דוקא ביים דאווענען, דער רבי
 נעמט בלויז אלץ א ביישפיל שלעכטע מחשבות ביים
 דאווענען, אבער דאס גייט ארויף אויף יעדע צייט; יעדעס
 מאל עס קומט אריין שלעכטע מחשבות טאר מען זיך נישט

קריגן מיט די מחשבות, ווייל ווי מער מען קריגט זיך דערמיט ווערן זיי נאר שטערקער און מען ליידט מער יסורים דערפון. די עצתו איז מען זאל זיך נישט וואוסנדיג מאכן פון זיי; למשל, אז מען הייבט אן איבער טראכטן: 'אפשר האב איך נישט ארויס געזאגט יעדעס ווארט פון קריאת שמע?' וברומה, דארף מען זיך אליין זאגן: 'אמת, איך האב נישט ארויס געזאגט די ווערטער און עס גייט מיר נישט אן'; ווייל אויב מען הויבט צו פארענטפערן די בלבולים: 'איך האב יא געזאגט', קומט א מחשבה פארקערט: 'האסט נישט געזאגט', עס גייט אהין און צוריק ביז דער מח פלאצט רחמנא לצלן.

פירט דער רבי דארט אויס: "דאס איז אן עצתו נאר אויף יעצט, אבער ווער עס וויל אינגאנצן ארויס קריגן פון די שלעכטע מחשבות דארף זוכן א צדיק וואס וועט אים אויסרייניגן און אויסוואשן זיין מח, ביז ער וועט פטור ווערן פון אלע שלעכטע מחשבות".

מיין ליבער ברודער, ווען מען געמט דעם רבינ'ס עצות, מען הויבט אן פאלגן דעם רבינ', קריכט מען ארויס פון יעדע איינציגע פראבלעם. דער רבי האט עצות פאר יעדן איינעם, אפילו מענטשן וואס ליידן געפעה אויף שווערע גייסטישע מחלות, זיי ליידן געפעה פון שלעכטע מחשבות, אלעס גייט אוועק אויב מען פאלגט דעם רבינ'.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ן, חלק ב', סימן ה'): "העקר הוא האמונה, וצריך כל אחד לחפש את עצמו, ולחזק את עצמו

באמונה, דער עיקר אויף וואס א מענטש דארף ארבעטן צו צוקומען - איז אמונה, "כי יש סובלי חללים שיש להם מפות מפלאות, והם סובלים החללים רק בשביל נפילת האמונה", ווייל עם זענען דא זייער אסאך מענטשן וואס האבן מחלות, זיי ליידן דאס גאר ווייל זיי האבן נישט קיין אמונה; דאס גייט ארויף אויף יסורי הנפש וואס מענטשן ליידן זיך געבעד צוזאם, זאגט דער רבי ווייטער: "כי על ידי נפילת האמונה, באים מפות מפלאות שאין מועיל להם - לא רפואות, ולא תפלה, ולא זכות אבות", ווען א מענטש האט נישט קיין אמונה און ער ליידט געבעד פון די מחלות וואס קומט פון הסרון אמונה, דעמאלט העלפט אים נישט קיין רפואות, עם העלפט נישט קיין תפילה און אויך נישט זכות אבות. דאס גייט ארויף אויף די יסורים וואס מענטשן מאכן געבעד מיט פון אלע סארט יסורי הנפש; עם פייניגט זיי פון אינעווייניג - יעדער מיט זיינע שלעכטע מחשבות, און די איינציגסטע רפואה אויף דעם איז אמונה.

זען א מענטש געמט אריין אין זיך די אמונה; ער ווייסט אז עם איז גארנישט דא אויף די וועלט אויסער דעם אייבערשטן, דער אייבערשטער איז: "ממלא כל עמין, וסובב כל עמין, ובתוך כל עמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל" - דאן לעבט ער א רואיג לעבן. מותרא"ש זכרוננו לברכה האט זיך געמאכט א ניגון אויף די ווערטער ווען ער פלעגט גיין אין וואלד רעדן צום אייבערשטן, עם איז אים געווען זייער שווער אין אנהויב, ער האט מורא געהאט צו

זיין אליינס אין וואלד, פון די חיות וכו', האט ער זיך אונטער געזינגען די ווערטער: "ממלא כל עֲלָמִין, וסובב כל עֲלָמִין, ובתוך כל עֲלָמִין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך בלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלוֹפוּ שֶׁל עוֹלָם". ער האט דאס גע'חזר'ט אן א שיעור, ביו ער האט שוין נישט געהאט קיין שום פחד פון קיינעם, פון דעם איז געווארן די שיינע ניגון אויף די ווערטער.

וויסן זאלסטו אז ווען א מענטש לעבט מיט אמונה ווערט אים שטארק זיינע גערוןן, אזוי אויך פארקערט, אויב א מענטש האט נישט קיין שטארקע אמונה, ער שפירט נישט דעם אייבערשטן, ער מיינט אז זאכן פאסירן סתם אזוי אן קיין חשבון, ער מיינט אז עס איז דא טבע, מקרה און מזל - אזא מענטש לעבט שטענדיג מיט פחדים, מיט שלעכטע מחשבות; מען באשולדיגט זיך פסדר, און פון דעם קומען אלע גערוןן קראנקהייטן לא עלינו ולא עליכם. די איינציגסטע רפואה פאר די וואס ליידן אויף די גערוןן איז נאר "אמונה".

איך בעט דיר זייער, שטארק זיך מיט אמונה; א גאנצן טאג זאלסטו נאר זינגען ניגונים פון אמונה; היינט איז דא זייער שיינע ניגונים פון אמונה, א גאנצן טאג זאלסטו טאנצן מיט ניגונים פון אמונה, ביו עס וועט ווערן איינגעבאקן אין דיר אז אלעס איז דער אייבערשטער. דעמאלט וועסטו זיך אויפהערן צו באשולדיגן, דו וועסט זיך אויפהערן צו דערנידערן וכו', דו וועסט וויסן אז אלעס אלעס איז דער

הייליגער באַשעפּער, און מען קען זיך נישט געבן קיין ריר
 אן דעם וואס דער אייבערשטער זאל הייסן.
 דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זיין געזונט און שטארק,
 זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קג

מיין ווייב איז דעפּרעסט צוליב מיינע קינדער
 וואס פירן זיך נישט ערליך.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב עטליכע בחורים וואס גלימשן ליידער אנועק, איך פרוּביר
 זיך אן עצה צו געבן און זיי מחזק זיין אז זיי זאלן זיך דערהאלטן, אבער
 יעצט קומט די שווערסטע פּראַבלעם אז מיין ווייב איז אריינגעפאלן אין
 א דעפּרעסיע פון דעם און איך ווייס נישט וואס צו טון.

א גרויסן יישר בתי פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנוכה, שנת תשע"ח לפרט קטן
 לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויף יעדן איינעם גייט אריבער שוועריקייטן אין לעבן, עס
 איז נישט דא קיין מענטש בזה העולם וואס מוטשעמט

זיך נישט. אונזער ארבעט איז, מיר זאלן פֿרובירן מיט אלע אונזערע בוחות זיך צו שטארקן און זיך פֿרייליך מאכן.

איך בעט דיר זייער שטארק זיך, זיי פֿרייליך און מאך פֿרייליך דיין ווייב; אז מען האט א שטוב מיט קינדער, דארף מען פֿרובירן מיט אלע בוחות אנצוגיין, אז די אנדערע קינדער זאלן חס ושלום נישט אוועקפאלן.

דער רבי זאגט (ספר המדות, אות המתקת הדין, סימן סה): "בשארם מספר לחברו צערו, צריך השומע להחכים בשעת השמיעה, שלא יבוא עליו הצער הזה", ווען מען הערט ווי איינער דערציילט א צרה דארף מען זיין קלוג, און טראכטן: 'וואס קען איך טון אז דער צרה זאל נישט קומען אויף מיר'; דאס גייט אויך ארויף ביים מענטש אליין. ווען א מענטש זעט אז עס האט אים פֿאסירט א צרה, דארף ער טראכטן: 'ווי אזוי קען איך מאכן עס זאל נישט פֿאסירן נאכאמאל'. ווען עלטערן זעען אז א קינד איז אוועק געפאלן פֿון אידישן וועג לא עלינו, דארפן זיי אכטונג געבן אז די אנדערע קינדער זאלן נישט מיט פֿאלן.

דערפאר זאלסטו מתוך זיין דיין ווייב, זי זאל ווייטער זיין א פֿרייליכע מאמע, און אז זי וועט זיין פֿרייליך וועט זי דיר מתוך זיין; דער עיקר זייט אויך מתוך מיט אמונה פשוטה, איר זאלט נישט האבן קיין קשיות אויפֿן איבערשטן, איר זאלט ווייטער פֿרובירן מיט אלע אייערע בוחות מתוך צו זיין אייערע קינדער בשמחה ובטוב לב.

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ זָאָגְט (קהלת יא. ו): "בְּבִקְרָה זָרַע אֶת זָרְעָה, וְלַעֲרַב אֶל תַּנַּח יָדָה, כִּי אֵינָה יוֹדַע אִי זֶה יִכְשָׁר - הַזֶּה אוֹ זֶה, וְאִם שְׁנֵיהֶם בְּאֶחָד טוֹבִים"; מְעַן טָאָר גִּישָׁט ווערן צעפאלן ווען מְעַן זַעַט ווי די אַרְבַּעַט פֿון יֶאָרֶן אִיז אַנוועק געפאלן. קוק אָן דער הייליגער תַּנָּא רַבִּי עֲקִיבָא ווי עַר הָאָט זיך דַּעֲרַהאַלְטָן; עַר הָאָט גַּעהאַט פֿיר און צוואַנציג טוֹיִוֹנֵט תַּלְמִידִים, עַר הָאָט זיך מִיט זײ גַּעמוֹטֶשֶׁעַט. ווער עִם הָאָט תַּלְמִידִים ווייסט ווי שְׁווער עִם אִיז צו אַרְבַּעַטן מִיט תַּלְמִידִים, מְעַן דַּאָרף הָאָבֶן כּוֹחוֹת עֲצוּמִים, מְעַן דַּאָרף הָאָבֶן אִיז צוּרְנֵעַ גַּערוֹוֹן מְעַן זָאל גִישָׁט ווערן בְּכַעַס וְכוּ', און אַלֶּע זײנע תַּלְמִידִים זענען אויסגעשטאַרְבֶּן. וואָס הָאָט דער הייליגער תַּנָּא רַבִּי עֲקִיבָא גַעטוֹן? עַר הָאָט אָנגַעהוּיבֶן פֿון פֿרִיש, עַר הָאָט גַעעפֿנט גַאכאַמאַל זײן ישיבָה און עַר הָאָט אויפֿגעשטעלֶט פֿינף תַּלְמִידִים וואָס הָאָבֶן לִיכְטִיג גַעמאַכְט די וועלֶט.

וְזֹאֵם הָאָבֶן אויגזערע זײדעס און באַכעס גַעטוֹן ווען דער ימח שְׁמוֹנִיק הָאָט אויסגע'הַרְגִ'ט זַעקס מִלִּיאַן אִידִן, גאַנצעטע משפּחות זענען פאַרברענט געוואָרן, און עִם אִיז בְּלוּיז אַיבֶּער גַעבְּלִיבֶן (ירמיהו ג. יד): "אַחַד מַעִיר, וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה"? זײ הָאָבֶן אויפֿגעשטעלֶט פֿון פֿרִיש אַ גִייעַס דוֹר. מײנע זײדעס און באַכעס, אַלֶּע הָאָבֶן זײ גַעהאַט אִינגַעקריצט גומערן אויף זײער האַנט, זײ זענען אַלֶּע גַעווען אִין אוישוויץ, זײ פֿלעגן דַּערצײלן ווי זײ הָאָבֶן אַלֶּעס פאַרלוירן, זײער גאַנצע משפּחה, אַבֶּער זײ הָאָבֶן זיך גַעשטאַרקט און אָנגַעהוּיבֶן פֿונדאַסגײ, די זענען די גַרעסֶטע העלדן זײט די וועלֶט שְׁטײט.

דאס זעלבע איז ווען א מענטש זעט ווי זיינע קינדער פאלן
אום אוועק איינס נאכ'ן צווייטן, טאר ער נישט אויפגעבן,
ער דארף נאכמאכן רבי עקיבא, אנהויבן פונדאסניי.

איך האף אז די וועסט זיך מתוך זיין און ווייטער דינען
דעם אייבערשטן בשמחה ובטוב לבב, די וועסט מתוך
זיין דיין ווייב און איר פרייליך מאכן, וועסטו האבן נחת פון
דיינע קינדער, עס וועט דיר גוט זיין בזה ובבא.

קנא

דערציילט וואס ער איז אריבער אלס קינד
ווען קיינער האט אים נישט אויסגעלערנט.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין שוין אן עלטערער אינגערמאן, היבש עלטער פון איך, איך
בין ברוך ה' אן איש מצלח, איך האב ברוך ה' א משפחה און א פיינע
פרנסה, געלויבט דער אייבערשטער. אבער שטילערהייט וויין איך צוליב
די נסיונות של קדושה וואס איך גיי דורך זייט איך געדענק זיך.

איך בין בכלל נישט קיין ברסלב'ער חסיד און איך בין אן ארויפגעקוקטער
מענטש אין די פלאץ וואו איך געפון זיך, נאר איינער האט מיר געשיקט
א קליפ פון א דרשה וואס איר האט געזאגט פאר די בחורים אין אייער
ישיבה, און איך וויל אייך מתוך זיין און דאנקען אויף דעם.

איך געדענק ווי אלס קינד האב איך געהאט א חכר וואס מיר האבן
אינאיינעם געטון זייער אומווערדיגע זאכן. איך בין נישט געווען א שלעכט

קינר, פארקערט, אין תדר בין איך געווען פון די בעסטע און אויסגעצייכנסטע קינדער אין פתח, אבער אין דעם האב איך זיך נישט אויסגעקענט, איך בין געווען אביסל נאאיוו און נישט פארשטאנען קיין רמזים, אזוי ווי איר זאגט אין אייער דרשה.

אבער וואס עס טוט מיר די מערסטע וויי אזוי אז אין די תקופה פון מיין בר מצוה האב איך געזאגט פאר מיין חבר אז דער רבי האט געזאגט אז "א זאך וואס איז נישט קיין מצוה איז אן עבירה", און דאס וואס מיר טוען באהאלטענערהייט איז לכאורה נישט קיין מצוה, און אפשר נאר אן עבירה, ממילא לאמיר דאס מער נישט טון; ביז אהער האט מיין תמימות געגרייכט, און איך בין זיכער אז איך בין נישט געווען דער איינציגסטער אזוי.

איך האב צוליב דעם שטארקע טענות אויף די הנהלה, ווייל מעגליך אויב ווען איך בין געווען קליין וואלט איינער געהאט די שטארקייט צו רעדן פון דעם גרבים, וואלט איך יעצט - ווען איך מאך שוין חתונה קינדער - נישט געהאט אזעלכע שווערע פראבלעמען אין עניני קדושה.

דערפאר שרייב איך דאס אייך, אייך צו שטארקן אויף דעם. און דער אייבערשטער זאל העלפן אז איר זאלט האבן אסאך הצלחה.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס גייט נישט אריבער א טאג וואס איך זאל נישט הערן אזעלכע מעשיות וואס דו שרייבסט; וואס זאלן מיר טון אז מען לערנט נישט מיט קינדער און בחורים זיי זאלן זיך

היטן פון עבירות, זיי זאלן זיין נוהר אין שמירת הברית... דאס דארפן מיר זאגן פאר'ן אייבערשטן: "רבנו של עולם, אידישע קינדער ווילן זיין גוט, אבער זיי ווייסן נישט וואס צו טון. מען לערנט נישט אים פאר קינדער און בחורים וואס צו טון; אפילו די ערליכע מלמדים וואס רעדן שוין יא, רעדן אויך נישט קלאר, מען רעדט נאר מיט רמזים, מען זאגט פאר די קינדער אז מען דארף זיין ערליך און אפגעהיטן וכו'", קינדער פארשטייען נישט וואס מיינט "וכו' וכו'", מען דארף רעדן קלאר און דייטליך, מען זאל וויסן וואס מען טאר נישט טון.

עס איז ידוע אז דער הייליגער רבי זכותו יגן עלינו מסאטמאר האט געהייסן אלע מלמדים זיי זאלן רעדן צו די קינדער וועגן שמירת הברית, עס איז געווען געוויסע רבנים ביי די אסיפת המלמדים וואס האבן גע'טענה'ט אז מען זאל נישט רעדן צו די קינדער פון שמירת הברית, ווייל אז מען וועט רעדן וועלן זיי וויסן וכו', האט דער הייליגער רבי זכותו יגן עלינו מסאטמאר געקלאפט אין טיש און געזאגט אז מען דארף יא רעדן, און אז מען רעדט נישט ווייסן נישט די קינדער בכלל פון וואס זיך צו היטן.

ביי יענע אסיפה האט ער דערציילט די מעשה וואס ווערט געברענגט אין תנא דבי אליהו (רבא, פרק יח): אליהו הנביא האט דערציילט: איך האב געטראפן א מלמד וואס האט געהאט זייער אסאך תלמידים - בערך צוויי הונדערט תלמידים;

נאך א יאר בין איך צוריק געקומען צו דעם שטאט פון דעם מלמד, ווען איך האב אויפגעזוכט דעם מלמד אים צו טרעפן, האט מען מיר געזאגט אז דער מלמד איז שוין געשטארבן צוזאמען מיט זיין ווייב און קינדער, אזוי איך זענען אלע תלמידים געשטארבן. האב איך אנגעהויבן צו וויינען, איך האב זייער שטארק געוויינט: 'פארוואס דער מלמד מיט זיין משפחה, מיט די תלמידים, זענען אלע געשטארבן, ביז עס איז געקומען צו מיר א מלאך פון הימל און מיר געפרעגט: "אליהו, פארוואס וויינסטו?" האב איך אים געזאגט, "צי דען זאל איך נישט וויינען, אז די אלע זענען געשטארבן..." האט מיר דער מלאך געזאגט: "וויין נישט אליהו, זיי האבן געטון שמוציגע מעשים, זיי האבן געטון עבירות איינער מיטן צווייטן"; האט דער רבי זי"ע מסאטמאר געזאגט פאר די מלמדים: "דא זעט מען דער חיוב וואס מלמדים האבן צו רעדן צו קינדער פון וואס מען דארף זיך דערווייטערן".

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער חתם סופר זכותו יגן עלינו האט אין די לעצטערע יארן געהאט א מחלה לא עלינו אויפן פלאץ וואו מען גייט ארויס, ער האט געדארפט האבן א קאטערער ארויס צו גיין לצרכיו און ער האט געהאט זייער שטארקע יסורים. האט דער הייליגע חתם סופר זי"ע געזאגט: "איך האב זיך מתבונן געווען פארוואס איך האב פאקומען דעם שטראף, איך האב דאך קיינמאל נישט פגום געווען בברית, נאר וויפאלד איך האב גערעדט

צו ווייניג צו מיינע תלמידים פון שמירת הברית, איך פלעג
 רעדן נאר איין מאל א יאר ביי די 'כל נדרי דרשה' צו
 מיינע תלמידים פון שמירת הברית, דערפאר האב איך
 באקומען דעם עונש".

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות נאוף, סימן מא): "תקון להוצאת
 זרע לבטלה - שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה",
 ווער עס וויל א תיקון אויף פנים הברית זאל צוריק ברענגען
 מענטשן צום אייבערשטן און צו די תורה; עס איז נישט דא
 קיין גרעסערע זאך וואס א מענטש קען טון צו פאררעכטן
 וואס ער האט פוגם געווען, ווי ער זאל עוסק זיין אין צוריק
 ברענגען מענטשן צום אייבערשטן, דערפאר זאלסטו זען צו
 העלפן דרוקן דעם רבינ'ס ספרים און זיי פארשפרייטן אויף
 די וועלט, אז נאך אידישע קינדער זאלן זיך צוריק קערן
 צום אייבערשטן, ביז דער אייבערשטער וועט רחמנות האבן
 אויף אידישע קינדער און אונז שיקן משיח צדקינו, ער וועט
 אונז לערנען אז מיר אלע זאלן תשובה טון און ער וועט
 אונז אויסלייזן פון אונזער ביטערן גלות, אמן.

קנב

מעג מען אויפהענגען בילדער פון צדיקים?
מעג מען קושן די בילדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ברוך השם אז איך הער אויס די שיעורים פונעם ראש ישיבה און די חיווק יומי במעט יעדן טאג, דער אייבערשטער זאל געבן ב"ח פאר דער ראש ישיבה שליט"א ווייטער ממשיך זיין צו מחזק זיין אידישע קינדער.

אונזער משפחה קומט פון וויען וואו מען פלעגט הענגען אסאך בילדער אינדערהיים, און איך האב זייער ליב אויפצוהענגען בילדער פון צדיקים און רבנים. לעצטנס האט מיר איינער געזאגט אז עס איז נישט גוט אזוי צו טון ווייל עס ליגט אויף בילדער א רוח הטומאה, וויל איך וויסן אויב עס איז טאקע אזוי?

אויך וויל איך פרעגן אויב מען מעג לאזן קינדער קושן די בילדער ווייל ביי אונז פלעגט מען הייסן קינדער קושן די בילדער פון צדיקים.

א גרויסן דאנק.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז נישט דא קיין שום פראבלעם אויפצוהענגען אין שטוב בילדער פון צדיקים, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה ל, ב): "והיו

עיניך ראות את מוריד; אדרבה, מיט דעם ברענגט מען אריין קדושה אין שטוב, די קינדער וואקסן אויף פון קלייננויז אן מיט צדיקים.

עס איז באוואוסט אז דער חזון איש זכר צדיק לברכה האט געהייסן פאר א מנהל פון א מוסד ער זאל אויפהענגען בילדער פון צדיקים אין אלע קלאסן, אז די קינדער זאלן שטענדיג זען דעם פנים פון צדיקים, און דאס וועט ברענגען אויף זיי יראת שמים.

ביי מוהרא"ש אין שטוב האט שטענדיג געהאנגען א בילד פון הרב הקדוש מסאטמאר זכותו יגן עלינו, און פון זיין טאטע - דער טאקו"ער רב זכרנו לברכה.

מוהרא"ש האט געזאגט, ביי עבירות זאגן חכמינו זכרנו לברכה (במדבר רבה י, ב): "עין רואה ולב חומד", אז מען היט זיך נישט די אויגן, מען קוקט אויף שמוציגע בילדער, ברענגט דאס צו מען זאל גליסטן צו טון עבירות; איז דאך ביי בילדער פון צדיקים - וואס מדה טובה איז מרבה ממדה של פורעניות - זיכער אז דאס וועט ברענגען דעם מענטש וואס קוקט אויף א בילד פון א צדיק עס זאל זיין "עין רואה ולב חומד", צו גוטע זאכן, מען וועט גליסטן צו זיין א צדיק.

אויך איז נישט קיין פראבלעם אז קינדער זאלן קישן בילדער פון צדיקים, דאס ברענגט אריין אין קינדער א ליבשאפט צו ערליכע אידן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מכות בד.) אויפ'ן פסוק (תהלים טו, ד): "ואת יראי ה' יכבד" - "זה יהושפט מלך

יהודה", ער פלעגט ארומהאלן און קישן יעדן תלמיד חכם; דערפאר איז נישט קיין פראבלעם אז קינדער זאלן קישן בילדער פון צדיקים.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אלע גיין אין די וועגן פון צדיקי אמת וואס האבן זיך אוועק געגעבן פאר אידישע קינדער, ביז מיר וועלן זוכה זיין צו די גאולה שלימה.

קנג

מעג מען לאזן קינדער גיין אליין אין מקוה?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פרעגן אויב מען מעג לאזן קינדער גיין אליין אין מקוה ערב שבת קודש, אדער סיי ווען.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ו' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף זייער אכטונג געבן נישט צו לאזן קינדער אליינס גיין אין מקוה; קינדער קענען בשום אין פנים ואופן נישט גיין אליינס אין מקוה.

ליידער זענען דא נישט געזונטע מענטשן וואס זוכן צו כאפן קרבנות וכו', דער אייבערשטער זאל אפהיטן אז מען פאלט אריין אין זייערע הענט, מען קען ווערן אומגליקליך פאר'ן לעבן.

קינדער טארן נישט גיין אין מקוה נאר מיט זייערע עלטערן; פארשטייט זיך אז מען דארף אכטונג געבן צו גיין אין א צייט ווען די מקוה איז ליידיג. עס איז נישט גוט צו גיין אין מקוה ווען עס איז אנגעפולט מיט מענטשן, אפילו אן קינדער, פל שכן ווען מען גייט מיט קליינע קינדער דארף מען מער אכטונג געבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קנד

דארף מען דאווענען שנעל אדער שטייט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א הארציגן יישר פה פאר די חייוק בריוון, איר זענט ממש מתנה נפשות, זאל אייך השם יתברך געבן געזונט און לעבן צו קענען ממשיך זיין מקרב צו זיין נפשות צום אייבערשטן, וואס עס איז נישט דא קיין גרעסערע זכות פון דעם. אשריכם.

איך האב געוואלט פרעגן א שאלה, איך בין לעצטנס געווען אין איינע פון די בתי מדרשים אויף שבת און מען האט אזוי שנעל געכיפערט דאס

דאווענען ממש ווי איינער דארף כאפן א באן, איך האב קוים געקענט ארויס זאגן די ווערטער (עס איז געווען שבת, און איך בין זיכער אז קיינער דארף נישט כאפן דארט קיין מרעין...).

איך האב אויך נישט ליב ווען מען ציט אויס סתם ווערטער, אבער אזוי צו כיפערן נאך דערצו שבת קודש? איך האב גאָמט נישט געוואוסט וואס צו טראכטן, צי איך בין משוגע, צי זיי זענען משוגע. וואו יאגט מען זיך? האב איך געוואלט וויסן וואס איז דעם ראש ישיבה'ס בליק דערויף?

צום באמערקן אז אין סידור עת רצון פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האב איך געזען ביים סוף פון די תקדמה ווי ער שרייבט אז "דער סידור איז נישט געשריבן געווארן פאר הרצים בפוסים רכבי הרקש האחשתרנים בני הרמכים, פאר די וואס כיפערן דעם דאווענען" זכו, עיני שם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ו' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך ווייס נישט וואו דו האסט געדאווענט און פון וועלכע שול דו רעדסט; אין היכל הקודש האט מוהרא"ש זכרוננו לברכה אוועקגעשטעלט ווי לאנג עס זאל נעמען דאס דאווענען. שבת אינדערפרי דארף נעמען דאס דאווענען נישט מער ווי צוויי שעה; אנדאז אז מען קומט אין שול ביי ברוך שאמר אדער ביי נשמת קען מען זיך נישט מיט כאפן, עס זעט אויס ווי דו שרייבסט (אסתר ח, יד): "הרצים רכבי הרקש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים", מען דאווענט שנעל

און מען כאפט אפ דעם דאווענען, אבער אז מען קומט צייטליך אין שול, מען הויבט אן דאס דאווענען מיט'ן בעל תפילה פון אנהויב, דעמאלט איז זייער געשמאק צו דאווענען, דאס דאווענען האט א טעם ווי זיסע וואסער, מען איז זיך מחיה מיט יעדעס ווארט.

מען דארף זייער אכטונג געבן נישט צו שלעפן ביים דאווענען; אין שלחן ערוך שטייט (אורח חיים, סימן נג, סעיף יא): אויב דער בעל תפילה דאווענט שטייט ווייל ער וויל מכבד זיין דעם אייבערשטן מיט זיין קול - איז זייער גרויס זיין שכל, אבער אויב ער טוט דאס סתם צו ווייזן זיין שיינע קול, איז עס א גרויסע עבירה. ווייל מיט דעם וואס מען ציט אויס דאס דאווענען קומען נישט מענטשן אין שול.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ג): "כל הפוגם בברית", ווער עס איז פוגם בברית, "אין יכול להתפלל", דער קען נישט דאווענען. ער שפירט א ביטערע טעם אין דאווענען; דאס דאווענען האט ביי אים א טעם פון "מיין מרירין" - ביטערע וואסער, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (שמות טו, כג): "ולא יכלו לשתות מים ממרה, כי מרים הם", די אידן האבן נישט געקענט טרינקען דאס וואסער ווייל עס איז געווען ביטער; בפשטות מיינט דער פסוק צו זאגן אז מען האט נישט געקענט טרינקען די וואסער ווייל עס איז געווען ביטער, מוה"רא"ש זאגט: כי מרים הם, "זיי" זענען געווען ביטער, זיי האבן נישט געקענט טרינקען די וואסער ווייל "זיי" זענען

געווען ביטער, דאס וואסער איז געווארן ביטער ביי זיי אין מויל. אז מען קוקט א גאנצע וואך שמוציגע קליפס, מען ליגט אין נאוף, אין ביטערע מעשים, איז קיין שום וואונדער נישט אז ווען עס קומט צום דאווענען דאווענט מען נישט; מען קומט שפעט און מען דאווענט נישט.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה איז געווען זייער קעגן שלעפן דאס דאווענען; אפילו ראש השנה ווען מען איז ממליך דעם אייבערשטן אויף די גאנצע וועלט, דער אנהויב פונעם יאר, האט מוהרא"ש אויך אוועק געשטעלט ווי לאנג עס זאל נעמען דאס דאווענען - פון אכט אזויגער ביז צוויי אזויגער.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט מיר געבעטן צו דאווענען תפילת שחרית ראש השנה, פון שנת תשע"ב לפרט קטן. מענטשן זענען געווען ברוגז אויף מיר אז איך דאווען שנעל, "וואו איז דא צו לויפן?" - האבן זיי מיר פארנעהאלטן. איך האב אבער נאר געטון וואס מוהרא"ש האט מיר געזאגט; מוהרא"ש האט מיר שטענדיג געוויזן מיט די הענט שנעלער, שנעלער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קנה

ווי אזוי לאז איך זיך אפ פון מיינע שלעכטע חברים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל וויל איך זיך באדאנקען פאר'ן ראש ישיבה פאר אלע תיווק און עצות וואס איך האב באקומען פון אייך.

נעצט צו מיין שאלה, דער ראש ישיבה רעדט אסאך איבער די הארפקייט פון זיך דרייען מיט שלעכטע חברים, איך האב ליידער אסאך שלעכטע חברים, איך ווייס נישט ווי שלעכט זיי זענען, איך ווייס אבער אז פאר מיר איז זייער שלעכט ווען איך דריי זיך מיט זיי, און איך ווייס נישט ווי אזוי איך קען אויפהערן זיך צו דרייען מיט זיי, כאטש וואס איך בין זייער קלאר אז צום סוף וועל איך זייער חרטה האבן אויף דעם, איך וועל זייער חרטה האבן אויף די זאכן וואס איך וועל טון צוליב זיי.

איך בין א בחור ווי אלע בחורים, איך האב ליב צו פארברענגען מיט חברים און האבן פאן און איך קען זיך שוין מיט די חברים פאר א לאנגע צייט, אבער ווי נאר איך האב אנגעהויבן צו הערן אייערע שיעורים האב איך געכאפט ווי נישט גוט עס איז פאר מיר זיך צו דרייען מיט זיי, מיין שאלה איז נאר ווי אזוי קען איך זיי אפלאזן?

עס איז געווען א שטיק צייט וואס איך האב נישט אויפגעהויבן ווען זיי האבן מיר גערופן, אבער מיר טרעפן זיך בסדר אויפ'ן גאס, און זיי פרעגן מיר אלעמאל פאר וואס איך קום נישט פארברענגען מיט זיי, און עס איז מיר שווער זיי אפצוזאגן אין פנים אריין.

זייער כח פאר'ן נעמען די צייט מיר צו ענטפערן, און נאכאמאל א זייער כח פאר די אלע גוטע זאכן וואס איך האב באקומען פון אייך.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ו' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב זייער הנאה צו הערן אז דו ביסט זיך מתחיל ומתחזק מיט'ן הייליגן רבינ'ס עצות. דער רבי לערנט אונז אויס מיר זאלן לעבן מיט'ן אייבערשטן און מיר זאלן זיך נישט לאזן נארן, מיר זאלן אריין כאפן יעדן טאג תורה תפילה, ווייל נאר דאס וועט פון אונז איבערבלייבן.

וויסן זאלסטו אז א מענטש האט נישט קיין חברים, א מענטש איז איינער אליין; די אלע חברים וואס מען האט זענען גוט ווי לאנג עס גייט גוט פאר'ן מענטש, ווען מען פאלט אריין אין א צרה, דעמאלט שאקלען זיך אפ פונעם מענטש אלע חברים און מען בלייבט איינער אליין. ווען א מענטש איז אריין געפאלן אין א צרה, עס גייט אריבער אויף אים בזיונות דעמאלט קען ער זען צי ער האט חברים, אויב האט ער דעמאלט א חבר וואס רעדט צו אים און איז אים מתוק - דאס איז א חבר.

מזהרא"ש זאגט, מען זעט ביי די פרשה פון יהודה מיט תמר, קודם שטייט (בראשית לח, א): "וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו", יהודה איז אַוועקגעגאַנגען פון זיינע ברודער, "וַיֵּשֶׁב עַד אִישׁ עַדְלָמַי", ער איז געגאַנגען צו א מאן וואס וואוינט אין שטאט עדולם, נאכדעם שטייט (שם, יב, ט): "יהודה

האט געשיקט פֿרעגן "רעהו העדלמי", זיין חבר פון עדולם. פארנוואס קודם שטייט סתם "איש עדולמי" דער מאן פון עדולם, און שפעטער שטייט "רעהו העדלמי", זיין חבר פון עדולם? זאגט מוהרא"ש, ווען א מענטש גייט אריבער בזיונות, עס איז א בזיון צו רעדן מיט אים, דעמאלט קען מען זען צי מען האט חברים, אויב איינער רעדט מיט דיר ווען דו האסט אלעס פארלוירן, ביסט איינער אליין וכו' וכו' דאס איז א חבר. אנהויב ווען יהודה האט געטראפן א חבר פון עדולם, רופט אים נאכנישט די תורה אן "רעהו העדלמי", ווייל ווען עס גייט גוט פארן מענטש, ער האט מענטשן ארום זיך, דאס איז נאך נישט קיין חבר, שפעטער ווען יהודה האט געהאט זיין פרשה, ער האט געזוכט אן עצה, ער האט געזאגט: "תפקח לה פן נהיה לבוז", עס וועט זיין דא בזיונות, האט ער ווייטער מסכים געווען צו העלפן יהודה - דאס הייסט "רעהו העדלמי".

סתם זיצן און פארברענגען נעכט מיט חברים - דאס זענען נישט קיין חברים, דאס זענען בלויז בלומר'ישע חברים; די מינוט וואס דו וועסט זיי נישט צוגיין קומען וועט מען זיך אוועק דרייען די פנים פון דיר, קיינער וועט נישט קוקן אויף דיר.

דערפאר בעט איך דיר, לאז זיך אפ פון נישט גוטע חברים. נאך אביסל דארפסטו חתונה האבן, דעמאלט הויבט זיך אן דער לעבן, און אז דו וועסט פארברענגען דייע נעכט מיט נישט גוטע חברים וועט דאס האבן אויף דיר א

שְׁלַעֲכַטֵּעַ הַשְּׁפָעָה, עִם וועט דיר שְׁטַעֲרֵן אויף שְׁפַעֲטֵער. ווייל ווען מען טראגט אן א שידוך און מען וויל וויסן צי דער בחור איז א וואוילער בחור קוקט מען ווער זיינע חברים זענען, אזוי ווי עס גייט דער שפּריך ווארט: "וויילסט מיר קענען, קוק ווער מיין חבר איז".

אנשטאט גיין פארברענען די נעכט מיט חברים בלייב אין שטוב, לערן אביסל חומש - שנים מקרא ואחד תרגום; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער ביז סוף וואך, אויך זע צו זאגן פּרקים משניות. משניות רייניגט דעם מענטש, "משנה" איז די אותיות "משנה", ווי מער א מענטש זאגט פּרקים משניות איז ער זיך משנה אינגאנצן, ער ווערט ריין.

משניות האט א סגולה אז עס שלעפט ארום דעם מענטש פון די טיפּסטע בלאטע; אז מען זאגט משניות נעמט עס ארום דעם מענטש פון די טיפּסטע שמוציגסטע פּלעצער וואו דער מענטש איז רחמנא לצלן אריין געפאלן.

נאכדעם, אז דו האסט נאך אביסל צייט, זע צו לערנען אביסל גמרא; דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ריד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה לילית, על בן יש כח בלמוד התלמוד להכניע אותה", תלמוד באטרעפט די זעלבע ווי דער נאמען פון די קליפה וואס מאכט א מענטש זינדיגן אין פנים הברית; דערפאר אז מען לערנט גמרא איז מען מכניע די קליפה. אפילו דו פארשטייסט

נישט אין אנהויב וואס דו לערנסט, ניטאמאל עברי מיט טייטש קענסטו, דאך זאלסטו ווייטער לערנען, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "אפילו מען פארשטייט נישט דאס לערנען, זאל מען ווייטער לערנען, מען זאל זאגן די ווערטער ביו מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין".

אך האף אז דו וועסט פאלגן דעם הייליגן רבי'ן, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

קנו

איבער הרב הצדיק רבי אשר פריינד זכרונו לברכה

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גמר חתימה טובה, שנת חיים ואשר, הצלחה מרבה אין אייערע חשובע פעולות למובת די בחורים און למובת כלל ישראל.

אלס א רוחניות'דיגער משפיע זענט איר זיכער באוואוסטזיניג צום פאקט אז אסאך מענטשן, וואס צווישן זיי ציילן זיך אעזלכע וואס געהערן צו פארשידענע קהילות און טרינקען מיט דארשט וייערע רבי'ס דיבורים - הערן אויס מיט הנאה אייערע שיעורים דורך די קליפס 'כו' און געניסן דערפון חזק, עצות און הילף. און עס טוט זיכער זייער אסאך אויף ביי זיי, אזוי ווי עס איז באוואוסט אז ווערטער קענען אסאך פועל'ן בקדושה, און איר האט א געוואלדיגע זכות תרבים. זאל דער אייבערשטער העלפן ווייטער, איר זאלט זען א ברכה אין אייער ארבעט, צו מקרב זיין אידישע קינדער צום אייבערשטן.

מיט דעם אלעם וויל איך אויך אויפמערקנאם מאכן אויף אן אומווילנדיגער טעות וואס איר האט געמאכט, מיט דעם וואס איר האט גערעדט איבער דעם צדיק מורי ורבי אשר פריינד זכותו יגן עלינו מיט א שטיקל לייכזיניגקייט.

עס איז באוואוסט אז רבי אשר איז דורכגעגאנגען פול רדיפות, השפלות און התנגדות פון מענטשן וועם עס איז געווען שווער צו הערן דעם אמת פונעם דבר ה', אבער ער האט זיך געהאלטן שטארק מיטן חותם פונעם אייבערשטן וואס איז אמת, און זיך נישט צו שעמען פון קיינעם אויסער דעם אייבערשטן. ער האט בכלל נישט געקוקט אויף זיין כבוד, וויבאלד עס איז גארנישט דא אויסער דעם אייבערשטן.

אלס א חשוב'ער משפיע פאר די ברייטע גאס, וואס עס קומט ארויס פון אייערע דרשות א כבוד צו די יראי ה' וחושבי שמו, האט איר זיכער נישט אינזין געהאט צו פוגע זיין אין דעם צדיק, נאר צו מחזק זיין דעם רעיון אז רבינו נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו האט אויך ליב געהאט די פשוט'ע און נידריגע מענטשן. אבער מיט דעם אלעם האט איר שטארק וויי געטון די געפילן פון די אנהענגערס פון רבי אשר וואס הערן און זענען זיך מחזק פון אייערע חזוק דרשות, באילו עס רעדט זיך דא פון איינער וואס איז געווארן פארשעמט און האט דערפאר אפגעלאזט זכור; רבי אשר האט קיינמאל אויף א רגע נישט אפגעלאזט דעם אייבערשטן, און ער איז געווען מקשר צו די אמת'ע צדיקים בקשר של קניא.

ג. כ. עס איז דא אסאך צו רעדן איבער רבי אשר, און עס איז דא אסאך וואס זיך צו לערנען פון זיינע הנהגות, אבער איך האב נאר אנגערירט דעם שפיץ גאפל, ווייל חזקה על חבר שאינו מוציא מתחת ידו דבר שאינו מתקן, און שטענדיג איז דא וואס צו מתקן זיין און פארבעסערן, ווייל נאר איינער וואס טוט נישט האט נישט וואס צו פארבעסערן און פאררעכטן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ו' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

אוד האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם איז באוואוסט אז הרב החסיד רבי אשר זכר צדיק
לברכה איז געווען שטארק מקושר צום הייליגן רבי'ן,
ער האט אסאך גענומען פון רבי'ן וכו', בפרט דעם ענין פון
התבודדות וואס ער פלעגט אריין לייגן אין זיינע מענטשן.
אבער אזוי ווי עס פעלט נישט קיין עזות פנימ'ער בכלל,
און בפרט אין ברסלב אליין זענען דא אסאך עזות פנימ'ער,
הפקר מענטשן - דאס איז גורם אז מענטשן זאלן מרוחק
ווערן פון הייליגן רבי'ן, און אז מענטשן זאלן מורא האבן
פון ברסלב.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ע): עס זענען דא מענטשן
וואס דורך זייערע מעשים און זייערע דיבורים זענען זיי
גורם אז מענטשן זאלן זיך דערווייטערן פונעם צדיק; בפרט
די נייע אנשיקעניש פון נ, נח, וואס זיי זענען מבזה דעם
רבי'ן, ווייל מענטשן מיינען אז דאס איז ברסלב, און זיי זענען
גורם אז מענטשן זאלן נישט מקורב ווערן צום הייליגן רבי'ן.
אבער באמת דארף מען זייער אכטונג געבן אויף דעם, ווייל
דער רבי זאגט (ספר המדות, אות צדיק, סימן סט): "מי שאוהב את
הצדיק, צריך לשמר את הצדיק, שפלא יצא עליו שם רע",
ווער עס האט ליב דעם צדיק דארף אכטונג געבן עס זאל
נישט ארויס גיין א שלעכטע נאמען אויפ'ן צדיק.

דאס איז געווען די סיבה פארנוואס הרב החסיד רבי אשר זכר צדיק לברכה איז אוועק גענאנגען פון ברסלב, ווייל איינער פון די זקנים האבן געשריגן אויף אים מיט חוצפה און זלזול: "ר' אשר, דער רבי קען איך נישט ליידן".

אין אומאן איז געווען א איד פון אנשי שלומינו מיט'ן נאמען משה וועלוול, עס איז ארויס אויף אים א שלעכטע נאמען אז ער טוט שמוץ, און ווען ער איז געקומען צום רבינ'ס ציון אויף ראש השנה האט דער טשערנינער רב זכרנו לברכה געשריגן אויף אים: "משה וועלוול דו ביסט אונז א בזיון, ווער בעט דיר זאלסט קומען דא?" און אנשי שלומינו האבן געהאט טענות אויפ'ן טשערנינער רב: "וואס הייסט דו שרייבט אויף אים, ווער בעט דיר צו קומען דא? ער איז נישט געקומען צו דיר, ער איז געקומען צום רבי'ן". וואס זאלן מיר טון אז עד היום ליידן מיר פון די מענטשן.

וואס מיינסטו, וואס איז דאס התנגדות פון סקווירא אויף ברסלב, ווער איז שולדיג אין די גאנצע התנגדות? שולדיג אין דעם זענען די עזות פנימ'ער פון ברסלב. דער הייליגער טשערנאבלער מגיד זכותו יגן עלינו האט זייער געהאלטן פון רבי'ן, אזוי ווי עס באוואוסט דעם סיפור ביי אנשי שלומינו. א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן טשערנאבלער מגיד זכותו יגן עלינו, ער האט זיך באקלאגט אז ער ווערט נכשל יעדע נאכט בעזון קרי רחמנא לצלן, ער האט געוויינט אז דער הייליגער מגיד זאל אים געבן אן

עצה, האט אים דער מגיד געגעבן אן עצה, למעשה איז ער צוריק געקומען נאך אפאר טעג אז די עצה העלפט נישט, האט ער אים געגעבן אן אנדערע עצה, און ער איז צוריק געקומען זאגן אז די עצה העלפט אויך נישט, ער ווערט נבשל במקרה לילה רחמנא לצלן, האט אים דער הייליגער מגיד זכותו יגן עלינו געזאגט: "יעצט וועל איך דיר געבן א סגולה וואס דו וועסט שוין נישט דארפן צוריקומען צו מיר, ווייל די סגולה וועט דיר זיכער העלפן", ער האט אים ארויס געברענגט דעם ספר 'ליקוטי מוהר"ן' און אים געזאגט: "לערן יעדע נאכט פאר דו גייסט שלאפן אביסל פון דעם ספר, וועסטו זיכער ווערן אפגעהיטן פון אלעם שלעכטס און פון מקרה לילה".

זיי אזוי האט זיך אנגעהויבן די גאנצע התנגדות? שולדיג זענען די עזות פנימ'ער פון ברסלב; אין בארדיטשוב האבן געוואוינט אסאך ברסלב'ע חסידים, און ווען מען פארט פון בארדיטשוב קיין אומאן פארט מען אריבער סקווירא. ווען זיי פלעגן פארן צום רבינ'ס ציין קיין אומאן זענען זיי איינגעשטאנען ביי דעם גרויסן צדיק הרב הקדוש רבי דוד'ל מסקווירא זכותו יגן עלינו, ער פלעגט זיי אריין געמען מיט גרויס ליבשאפט און ער האט זיי זייער מכבד געווען.

מוהרא"ש האט דערציילט אז ער האט נאך געהערט פון אן אלטן ברסלב'ער איד פאר זעכציג יאר צוריק וואס ער איז געפארן מיט א גרופע ברסלב'ער אידן קיין

אומאן, ווען זיי זענען דורך געפארן די שטאט סקווירא האט דער גרויסער צדיק רבי דוד מסקווירא זכותו יגן עלינו זיי אויפגענומען מיט גרויס ליבשאפט, ער האט געהייסן זיינע חסידים זיי זאלן ברענגען עסן בריוח און אנגרייטן פאר זיי וואו צו שלאפן.

זענען געווען עזות פנימ'ער וואס פלעגן רעדן צום סקווירא'ער רבין מיט חוצפה, זיי פלעגן אים רופן ביים נאמען וכו' אזוי ווי מען רופט א חבר: "... ברענג נאך זופ", "... ברענג נאך פלייש"; דער פריערדיגער סקווירא'ער רבי זכרוננו לברכה איז געווען זייער נוהר אין פיבוד אב, ער האט דאס נישט געקענט צווען, ער האט נישט געקענט צוהערן ווי מען רעדט צו זיין גרויסער טאטע'ן מיט זלוול, ונהו מה דהוה.

דאס זעלבע איז געווען אין רבי נתן'ס צייטן, ווען ער איז אריבער די שרעקליכע מחלוקת וכו'; ווער איז שולדיג אין דעם? אויך איינער א לץ וואס פלעגט זיך דרייען אינעם ברסלב'ער קלויז. עס איז געווען איין יאר וואס עס איז נישט געווען צו באקומען קיין אַתרוגים אין גאנץ אוקריינע, די סאָווראנער חסידים האבן פארשאפט אן אַתרוג פאר זייער רבי פאר אסאך געלט און זיי האבן עס געשיקט מיט א שליח קיין סאָווראן. אויפ'ן וועג איז דער שליח מיד געווארן און ער האט זיך אראפ געלייגט שלאפן; פונקט איז א גוי אריבער דארט וואו דער שליח איז געשלאפן, און ער האט געזען דעם טייערן שאכטל אין וואס דער אַתרוג איז געווען

איינגעפאקט, האט ער געטראכט צו זיך: 'מן הסתם ליגט דא א טייערע דיאמאנט שטיין', ווען ער האט דאס געעפנט האט ער געזען א פרי וואס ער האט נאך קיינמאל נישט געזען, ער איז געווארן זייער צעמישט: 'פארוואס פאקט מען איין א פרי אין אזא טייערע האלטער?' האט ער געטראכט צו זיך: 'מן הסתם איז דאס זייער א גוטע פרי, פארדעם האט מען דאס אזוי טייער איינגעפאקט', ער האט געוואלט פארזוכן פון דעם טייערן פרי, האט ער אראפגעביסן דעם עק פונעם אַתרוג, אבער זעענדיג ווי ביטער דאס איז האט ער אויסגעשפיגן דעם פטום און צוריק איינגעפאקט דעם אַתרוג שטילערהייט אז דער מענטש זאל זיך נישט דערנוועקן און באמערקן וואס ער האט דא געטון. למעשה האט דער שליח געברענגט דעם אַתרוג צום רבי'ן פון סאווראן, עס איז געווארן א טומל דארט אין שטוב, זיי האבן אזוי לאנג געווארט ווען וועט שוין אַנקומען דעם טייערן אַתרוג, למעשה איז אַנגעקומען אן אַתרוג אן א פטום... אלע חסידים זענען געווען זייער טרויעריג אז דער רבי האט נישט קיין אַתרוג אויף יום טוב.

עס איז געווען א לץ וואס האט זיך געדריידט אין ברוסלוב, ער האט זיך געשטעלט ביים פענסטער פונעם ברוסלוב'ער בית המדרש ערב יום טוב סופות, בשעת מען האט געדאוונט מנחה און געזאגט די קרבנות און "פטום הקטורת"; יעדעס מאל ער האט געזען ווי סאווראנע חסידים גייען אריבער, האט ער געשריגן "פטום הק... " "פטום הק..." ער האט

נישט געזאגט הקטורת נאר "הק..." - דער פטום פונעם
 אתרוג איז אפגעהאקט. פאר די סאווראנע חסידים האט
 דאס זייער געבארערט האבן זיי פארשטאנען אז די ברסלב'ער
 חסידים האבן דאס אונטער געשטעלט, זיי האבן אראפגעבראכן
 דעם פטום פון זייער רבינ'ס אתרוג, והבערה ללהב יצאת,
 והנה מה דהנה.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן קכב): "מען קריגט נישט אויף
 מיר, מען האט זיך אויסגעשניצט א מענטש, און אויף
 אים קריגט מען; איך קריג אויך אויף דעם מענטש - זאגט
 דער רבי, אויף אזא מענטש וואס טוט אזעלכע זאכן וואס
 טויגן נישט קריג איך אויך"; מענטשן ווייסן נישט וואס
 ברסלב איז, מענטשן מיינען אז דאס איז א פלאץ פון
 משוגעים, א פלאץ פון עזות פנימ'ער. דאס מאכט אז יעדער
 קלוגער טאטע און מאמע זאלן נישט מסכים זיין אז זייער
 קינד זאל זיך דרייען אויף א פלאץ פון משוגעים אדער
 אויף א פלאץ פון עזות פנימ'ער, וואס באמת האט דאס
 נישט צוטון מיט ברסלב, וייל איבעראל זענען דא עזות
 פנימ'ער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

קנו

ביז וויפיל מעג מען זאגן פאר קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דארף מען ציטערן פון די אייגענע קינדער? הערנדיג אלע שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, ווי דער ראש ישיבה זאגט אז מען דארף אריינלייגן אהבה ווייל אויב נישט קענען זיי ארויסגיין לתרבות רעה, האב איך אויפגעפאסט אז ווען איך רעד צו מייע גרויסע קינדער ציטער איך פון זיי, איך האב א פחד אז זיי קענען אפפארן און ממש יעדעס ווארט דארף זיין געמאסטן און געוואויגן, ווייל זיי קענען מיך גוט צופיקסן...

איך לייג ברוך השם אריין ליבשאפט, אבער דאך שפיר איך אז איך טו עס מער מחמת פחד. און ווער רעדט ווען איך זע אז מיין אינגל איז נישט צופרידן מיט עפעס ווער איך גאר שטארק דערשראקן, איך ווייז עס חס ושלום נישט ארויס, אבער איך קלער צו מיר: 'רחמנא ליצלני! איך לייג אפּשער נישט אריין גענוג ליבשאפט, ער קען חס ושלום אפפארן אין געציילטע יאר'.

דער ראש ישיבה זאגט אז פאר הוצפה טאר מען נישט מותר זיין און מען דארף זיין שטרענג. איז אבער די שאלה: גאר הוצפה? וואס טוט זיך ווען א קינד פאלגט זיין יצר הרע מיט אנדערע זאכן וואס זיין שכל איז נאכנישט משיג פארוואס מען טאר נישט, דארף מען מורא האבן אים צו זאגן קלאר: "איך לאז דיר דאס נישט טון אן קיין סיבה! דו דארפסט מיר פאלגן?" בקיצור, וואס איז די גבול וואס מען זאל וויסן אז עס איז גארנישט אז דאס קינד איז אויפגערעגט, און ווען מען דארף וויסן אז חס ושלום צו פייניגן ווייל ער קען חס ושלום ארויסגיין לתרבות רעה?

א גרויסן ניישר פח פאר אלעס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ו' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז דא א מאמר התקם: "מן הזהירות - שלא להתוהר";
דו זע אריין צו לייגן אסאך ליבשאפט אין דייע קינדער
אז זיי זאלן ליב האבן צו זיין אין שטוב, זיי זאלן ליב האבן
צו זיין מיט דיר וכו'. זע צו מאכן שיינע שבת'דיגע סעודות;
דערצייל שיינע מעשיות ביים טיש, שמועס מיט דייע קינדער,
הער אויס זייערע מעשיות, אפילו עס איז דיר נישט אזוי
אינטערעסאנט וכו', זע אז תורה ומצוות זאל זיין א פרייליכע
זאך ביי דיר אין שטוב, נישט קיין וויינעדיגע זאך.

דאס וואס דו פֿרעגסט וועגן נאכגעבן קינדער וכו'; נאכגעבן
א קינד אלעס וואס ער בעט איז נישט ליבשאפט,
דאס איז א שוואכקייט פון עלטערן, א שוואכקייט פון נישט
קענען זאגן גיין. קינדער וואס מען געבט זיי אלעס וואס זיי
טראכטן און אלעס וואס זיי בעטן וואקסן אויף נישט געזונט,
ווען זיי ווערן עלטער קענען זיי זיך נישט אויסקומען מיטן
לעבן, ווייל נישט אלעס קען מען האבן אין לעבן, אבער
וויבאלד מען האט זיי נאכגעגעבן אלעס וואס זיי האבן
געחלומ'ט, זיי האבן באקומען אלעס אויף די וועלט, קענען
זיי נישט אונטעמען דאס לעבן.

דו מישט צונאם הודו מיט בוש; אז א קינד איז אויפגערעגט ווען די עלטערן הייסן אים טון זאכן וואס ער וויל נישט, דאס הייסט נישט פייניגן; וואו קומט אריין מורא האבן אז ער וועט ארויסגיין לתרבות רעה ווען ער איז אויפגערעגט וכו', פארקערט, אז מען איז נישט מחנה קינדער, מען לאזט זיי טון וואס זיי ווילן, דעמאלט וועלן די קינדער ארויס גיין לתרבות רעה, דערפאר פארשטיי איך בכלל נישט וואס דו פֿרעגסט.

פייניגן מיינט ווען עלטערן פארשעמען די קינדער, מען נעמט א קינד און מען רייסט אים אונטער; למשל, מען וויל דער קינד זאל אויפרוימען די שטוב, מען זעט אז דער קינד דריידט זיך ארויס פון פאלגן (אזוי ווי אלע געוונטע קינדער) טאר מען נישט טשעפען פֿערזענליך: "דו וועסט קיינמאל נישט קענען חתונה האבן", "דו ביסט א פוילער", וכו' וכו', דאס הייסט פייניגן. נאך א משל, אז עלטערן ווילן מחנה זיין די קינדער זיי זאלן זיין צוזאמגענומען וכו', טאר מען נישט אראפ רייסן די קינדער: "דו שלאך", "דו עקלדיגע וכו'" - דאס הייסט פייניגן. עלטערן וואס טשעפען און רייסן אראפ די קינדער, וועלן די קינדער נישט נאר ארויסגיין לתרבות רעה, נאר זיי וועלן אויפנואקסן גערוןן קראנקע.

אזוי אויך טאר מען נישט צוגלייכן איין קינד צום צווייטן; מען טאר נישט פֿארהאלטן א קינד: "פֿארוואס קענסטו נישט זיין אזוי ווי דעם שכנ'ס קינד?" "פֿארוואס קענסטו נישט זיין צוזאמגענומען אזוי ווי יענעם?" "ווייסט פֿארוואס איך קען נישט זיין ווי יענעם? ווייל איך בין איך, און יענער איז יענער'.

דאס אלעס הייסט פייניגן, אָבער פארלאנגען פון קינדער צו העלפן וכו', דאס דארף מען טון און דאס הייסט נישט פייניגן. זעל פולם דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף גוטע קינדער; מוהרא"ש האט דערציילט, א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו בעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט און דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום וואו זי פלעגט יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן זי זאל זוכה זיין צו גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זען אסאך נחת פון דייע קינדער.

קנה

ווער איז געווען דער הייליגער רבי נתן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א גרויסן יישר פת פאר אלע חיווק וואס איך האב פון איך, די שיעורים געבן אריין אין מיר א נייע לעבן, איך האב זייער אסאך חיווק פון דעם.

אזוי ווי עס קומט זעצט עשרה בטבת - די יארצייט פון רבי נתן, האב איך געוואלט פרעגן אויב איר קענט מיר אויסקלארן ווער רבי נתן

איז געווען, ווייל איך האב געהערט פון מענטשן זאגן אז פון רבי'ן האט מען יא געהאלטן אבער פון רבי נתן נישט.

א גרויסן יישר ב"ח נאכאמאל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ו' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דו ווילסט וויסן ווער רבי נתן זכרוננו לברכה איז געווען, זאלסטו לערנען רבי נתן'ס ספרים. רבי נתן האט געשריבן ספרים וואס איז מחזק יעדן איינעם; יעדער איינער קען טרעפן חיזוק אינעם ספר ליקוטי הלכות.

רבי נתן איז מגלה פאר יעדן איינעם דאס רחמנות פונעם אייבערשטן, אויב מען טוט תשובה איז דער אייבערשטער מוחל יעדן איינעם, ווייל דער אייבערשטער איז א חנון ומרבה לסלוח און רבי נתן איז טאקע נסתלק געווארן ביי די ווערטער. ער האט געדאווענט מנחה ערב שבת און ביי די ווערטער: "ברוך אתה ה', חנון המרבה לסלוח", האט ער זיך אפגעשטעלט, ער האט דאס איבערגעזאגט אן א שיעור מאל און אזוי איז ער נפטר געווארן. ווייל דאס איז געווען רבי נתן - א גאנץ לעבן האט ער נאר דאס מגלה געווען פאר יעדן איינעם.

די אלע וואס זאגן אז מען האט געהאלטן נאר פון רבי'ן און נישט פון רבי נתן, די ווייסן גארנישט פון רבי'ן. ווייל דער רבי האט בפירוש געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שע): "מען דארף דאנקען רבי נתן, ווייל ווען נישט אים וואלט נישט געבליבן פון מיר קיין בלעטל שמות". נאך האט דער רבי געזאגט: "קיינער פארשטייט מיר נישט נאר נתן, און נפתלי אביסל".

אלע ספרים וואס מיר האבן היינט פון רבי'ן איז נאר אדאנק רבי נתן זכרוננו לברכה; ער האט אפגעשריבן אלע תורות וואס ער האט געהערט פון רבי'ן. דער ערשטער חלק ליקוטי מוהר"ן האט ער געדרוקט בתיים חיותו פון רבי'ן און דער צווייטער חלק ליקוטי מוהר"ן האט ער געדרוקט נאכ'ן רבי'ן'ס הסתלקות.

בבל דארפסטו וויסן, אז ווען איינער רעדט אויף צדיקים איז א סימן אז דער מענטש איז א בעל עבירה. אפילו פון אינדריסן זעט ער אויס ווי א שיינער איד; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית ז): "כל אדם שיש לו עזות פנים, בידוע שנכשל בעברה", ווער עס איז אן עזות פנים איז א סימן אז ער איז א בעל עבירה; ווי איז דא א גרעסערער עזות פנים ווי איינער וואס ווייגט זיך צו רעדן אויף צדיקי אמת? ווי שעמט זיך נישט א מענטש צו רעדן אויף צדיקי עולם, אויפ'ן הייליגן רבי'ן זכרוננו לברכה און זיין גרויסער תלמיד רבי נתן זכרוננו לברכה? עס איז נאר ווייל די מענטשן זענען פגום בבגרות, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים נה, כא): "שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו", ווען א מענטש רעדט

אויף ערליכע אידן, צדיקי אמת, איז עס ווייל: "חלל בריתו", דער מענטש זינדיגט אין הארבע עבירות; אפילו פון אינדרויסן קען מען דאס נישט זען, פארקערט נאך, די וואס רעדן אויף צדיקי אמת זעען אויס פון אינדרויסן ווי פלומר'ישע פרומע מענטשן וכו', דאך זענען זיי פארפוילט פון אינעווייניג.

רבי נתן איז געווען א תלמוד חכם מופלג, ער איז געווען א שטארקער מתמיד און בקי אין ש"ס און אין אלע פוסקים, רבי נתן האט געקענט אויסעווייניג גאנץ ש"ס מיט אלע תוספות. ביי זיין בר מצוה איז ער א חתן געווארן מיט א טאכטער פון הגאון הצדיק הרב רבי דוד צבי אויערבאך זכרוננו לברכה וועלכער איז געווען רב אין דריי גרויסע שטעט - שאריגראד, קרעמניץ, מאהליב; זיין שווער האט געזאגט: "מען האט מיר אנגעטראגן אסאך תלמידי חכמים פאר מיין טאכטער, אבער אזא גלאטע האלז ווי נתנ'לע האב איך נאך נישט געזען".

בעפאר רבי נתן איז מקורב געווארן צום הייליגן רבין איז ער געווען ביי אנדערע גרויסע צדיקים; ער איז געווען ביים הייליגן רבי ברוך'ל ממעזיבוזש זכותו יגן עלינו, אויך איז ער געפארן צום הייליגן רבי זושא מהאניפאלי זכותו יגן עלינו. ער איז געפארן צום צדיק הרב הקדוש רבי מרדכי מקרעמיניץ זכותו יגן עלינו, צו הרב הקדוש רבי שלום מפראביטש און צו הרב הקדוש רבי אברהם דוב מחמעלניק זכותם יגן עלינו; אלע צדיקים האבן אים זייער מקרב געווען און זיך מיט אים משעשע געווען.

צום סוף איז ער מקורב געווארן צום גרויסן צדיק הרב הקדוש רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זכותו יגן עלינו, אבער ער האט זיך נישט געקענט אדורך קומען מיט די בארדיטשובע חסידים. דער הייליגער קדושת לוי פלעגט אים זייער ליב האבן - מיט א באזונדערע ליבשאפט, ער פלעגט אים רופן בלשון חיבה "מיין נתנ'לע", אבער וויבאלד רבי נתן איז געווען א גרויסער מתמיד און א גרויסער למדן האט ער נישט געקענט דערליידן די פארברענגען וכו' מיט די סעודות וכו', ער האט דאס אנגעקוקט ווי מען פארברענגט סתם די צייט. ער פלעגט ארום גיין מיט ספיקות און בלבולים וואס צו טון, 'ווי אזוי איז מען זוכה צו זיין אן ערליכער איד?' 'ווי אזוי איז מען זוכה צו דינען דעם אייבערשטן?' ער האט נישט געקענט טרעפן א תירוץ אויף דעם.

ביז איין מאל איז ער געזיצן מיט די תלמידים פון הרב הקדוש מבארדיטשוב זכותו יגן עלינו ביי סעודת מלכה מלכה, און מען האט געמאכט א גורל צווישן זיי וועם מען זאל שיקן קויפן בייגל, רבי נתן'ס נאמען איז ארויסגעקומען ביים גורל אז ער דארף גיין איינקויפן בייגל, איז ער גענאנגען איינקויפן בייגל פאר מלכה מלכה. אויפ'ן וועג איז ער געווארן זייער צעבראכן, ער האט געטראכט צו זיך: 'אויף דעם בין איך באשאפן געווארן, צו גיין קויפן בייגל?' ער איז געווארן זייער צעבראכן פון דעם, ער איז אריין געקראכן אין א פארמאכטע שול דורכ'ן פענסטער, ער איז ארויף אין ווייבער שול וואו ער האט גענומען א תהילים און אנגעפאנגען זאגן

קאפיטל נאך קאפיטל מיט גרויסע בכיות, ער האט געוויינט צום אייבערשטן: "וואס וועט זיין דער תכלית מיט מיר?" ער האט אזוי שטארק געוויינט ביז ער איז אראפגעפאלן אויף דער ערד און ער איז איינגעשלאפן.

ער חלומ'ט זיך ווי ער שטייט ביי א גרויסער לייטער, ער הויבט אן ארויפצוקריכן און ער פאלט אראפ, ער קריכט נאכאמאל ארויף און ער פאלט נאכאמאל צוריק, אזוי איז געווען יעדעס מאל, און יעדעס מאל וואס ער איז ארויף העכער איז ער געפאלן שטערקער, ביז ער איז שוין ארויף אלע טרעפ ביז אויבן, דעמאלט איז ער אראפגעפאלן און ער האט זיך מער נישט געקענט אויפשטעלן, פלוצלינג זעט ער א מענטש וואס זאגט אים די ווערטער: "דראפע זיך און האלט זיך, שטארק זיך מיט אלע דינע פוחות".

שפעטער ווען ער איז אנגעקומען צום רבין האט ער גלייך געכאפט אז דער מענטש וועט ער האט געזען אין חלום ווי ער זאגט אים: "דראפע זיך און האלט זיך", איז נישט קיין צווייטער ווי דער הייליגער רבי אליינס.

דער עיקר דארפן מיר פאלגן וואס רבי נתן האט אונז געלאזט צוואה; רבי נתן איז נסתלק געווארן ערב שבת פרשת ויגש עשרה בטבת שנת תר"ה לפרט קטן. אפאר שעה בעפאר ער איז נפטר געווארן האט ער געזאגט די ווערטער (און דאס איז פאר אונז אזוי ווי א צוואה פון רבי נתן זכרוננו לברכה): "נו, אז עזרא הסופר גייט אנועק

פון דער וועלט און טריף פסול איז זיך מתגבר, אזויפיל ווי עם איז היינט דא אלפים ורבבות טריף פסול; נאר איך האף, אז איין בלעטל פון רבינ'ס ספרים וועט זיין א תיקון אויף אלסדינג, און רבי נתן האט אויסגעפירט: "איך זאג איך אן אז אייער עובדא זאל זיין איר זאלט דרוקן די ספרים, עם זאל זיין 'פוצו מעינוותיך חוצה', איר זאלט זיין שטארק מיט 'געלט' מיט 'רצון' און מיט 'שירחא'"; (עזרא הסופר איז נסתלק געווארן עשרה בטבת, רבי נתן האט דאס מרמו געווען אויף זיך, אז ער האט געהאט נשמת עזרא הסופר).

דאס דארפן מיר טון, עסק זיין אין פארשפרייטן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים אויף די גאנצע וועלט, מיר זאלן זיין שטארק מיט 'געלט' מיט 'רצון' און מיט 'שירחא'; דאס הייסט, איינער קען ברענגען געלט צו דרוקן - זאל ער ברענגען געלט, איינער קען קומען העלפן דרוקן - זאל ער קומען דרוקן, איינער קען גיין ביי די הייזער מיט די ספרים וכו', יעדער איינער זאל צו לייגן א האנט, האבן א חלק אין מנגלה זיין דעם אייבערשטן אויף די גאנצע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

קנט

ווי אזוי דאנק איך דעם אייבערשטן אויף
די גס מיט ר' שלום מרדכי רובאשקין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל וייל איך זיך באדאנקען פאר אייערע געוואלדיגע שיעורים, ברכות די שיעורים און די דרשות האב איך זייער סאך געבעטן און גערעדט צום אייבערשטן, און איך בעט נאך אלץ ברוך ה'.

איך האב אויך זייער פיל געבעטן אז ר' שלום מרדכי רובאשקין גרו יאיר זאל באפרייט ווערן פון תפיסה, עס האט מיר זייער געבאדערט אז א איד זיצט אין תפיסה על לא דבר, געבטן האב איך ספעציעל נאכאמאל אנגעהויבן מתפלל זיין פאר אים, איך האב געטענה'ט מיט'ן אייבערשטן פארנוואס זאל רובאשקין זיצן אין תפיסה, און יעצט הער איך די גוטע נייעס אז ער איז ברוך ה' באפרייט געווארן, ממש איך בין אן א לשון... ווי אזוי קען איך דאנקען דעם אייבערשטן פאר אזא גס?

יישר כח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויחי, ח' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערמאלטן דיין בריוו.

די גס וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט אונז אז ר' שלום מרדכי רובאשקין גרו יאיר איז ארויס פארדיגע וואך פון תפיסה - דאס איז א גס פאר גאנץ כּלל ישראל.

די נייעס האט אויפגעשטורעמט די גאנצע וועלט; מיר האבן געמאנען שבת נאך אלע תפילות אין ישיבה אויף די ניגונים: "חסדי ה' כי לא תמנו", "פרה בשלום נפשי וגו', ואני אבטח בה".

יעדער איד פריידט זיך מיט די גס; מען זעט אז דער אייבערשטער הערט אויס די געבעט פון אידישע קינדער, מען זעט אז עס איז נישט דא קיין ייאוש אויף די וועלט. דאס שטארקט אונז אלע מיר זאלן ווייטער בעטן פאר אידישע קינדער, מיר זאלן מתפלל זיין פאר אלע וואס דארפן א רפואה און פאר אלע וואס דארפן ישועות, יעדע תפילה קומט אן צום אייבערשטן.

מען דארף דערציילן פאר די ווייב און קינדער די גאנצע מעשה: "פרשת שלום מרדכי בן רבקה". מען האט גענומען אן אומשולדיגער מענטש און אים איינגעשפארט אין תפיסה פאר לאנגע יארן, אלע אידן פון די גאנצע וועלט האבן געבעטן פאר אים יעדן טאג ביז דער אייבערשטער האט געהאלפן אז ער איז באפרייט געווארן פון תפיסה פלוצלינג, אום זאת הנופה; דאס וועט אויפבויען אין זיי די אמונה פשוטה, מען זאל גלייבן אז עס איז נישט דא עפעס אנדערש וואס צו טון ווען מען האט א צרה - חוץ תפילה. דאס וועט אויפבויען אין זיי אז עס איז נישט דא פון וועם צו בעטן נאר פונעם אייבערשטן.

מען דארף שטענדיג חזרן מיט די ווייב און קינדער: "אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו לו לבדו

ראוי להתפלל ואין ראוי להתפלל לזולתו", איה גלייב אז
 ווען מען דארף א ישועה דארף מען נאר בעטן דעם אייבערשטן.
 דער הייליגער רבי אלימלך זכותו יגן עלינו זאגט: "ווען א
 מענטש האט א גס, זאל ער דאס דערציילן פאר יעדן
 איינעם, דאס וועט מאכן אז דער אייבערשטער זאל מאכן
 מיט אים נאך ניסים".

דערפאר, אז דער אייבערשטער האט געמאכט א גס אז
 ר' שלום מרדכי איז ארויס פון תפיסה, דארף
 מען שמועסן פון דעם גס און דאנקען דעם אייבערשטן אויף
 דעם, וועט דער אייבערשטער טון מיט אונז נאך ניסים.

מיר דארפן אלע גרויסע גסים, אידישע קינדער גייען אריבער
 ביטערע צרות און שווערע יסורים; די שפיטעלער זענען
 ליידער פול מיט אידישע קינדער. אז מיר וועלן דערציילן
 די ניסים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אונז, וועט ער
 טון מיט אונז נאך ניסים.

מען זעט די אהדות וואס איז דא ביי כלל ישראל; גאנץ
 כלל ישראל פריידט זיך מיט אים. אפילו מענטשן פון
 אנדערע קרייזן, מענטשן וואס האבן אים קיינמאל נישט געזען,
 מענטשן וואס קענען אים נישט - יעדער גייט ארום מיט א
 מורא'דיגע שמחה אויף די גרויסע גס. דאס ווייזט פארן
 אייבערשטן אז אלע אידן זענען פאראייניגט מיט א שטארקע
 אהדות, דאס וועט ברענגען די גאולה שלימה בקרוב ממש.

 קס

איך פאל אסאך דורך אין פגם הברית רחמנא לצלן,
ווי אזוי קען איך תשובה טון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א

איך האב געליינט אביסל די בריוון וואס איר האט געענטפערט פאר
מענטשן, און דאס האט מיר געמאכט טראכטן אז אפשר האב איך נאך
אויף אן האפענונג.

שוין יארן וואס איך פאל ליידער דורך מיט די ביטערע עברה פון
פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה, רחמנא ליצלן. לעצמנס גיי איך ליידער
אויף אויף שמוציגע פלעצער וואו מען מאכט מאסאדןשעס וכו'. אבער
דאס הארץ קלאפט מיר זייער און איך בין זייער צעבראכן דערפון, איך
ווייל באמת תשובה טון; איז דא פאר מיר א וועג ווי אזוי ארויסצוקריכן
פון עבירות און ווערן אן ערליכער איד?

איך האף אז איר וועט מיר קענען ענטפערן אפילו ווען איך קען נישט
שרייבן מיין נאמען.
א גרויסן דאנק.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויחי, ח' טבת, שנת תשע"ח לפקט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז די עברה פון פגם הברית - הוצאת זרע
לבטלה, איז זייער א הארבע עבירה. אזוי ווייט, אז

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (גדה יג): "כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה", ווער עס זינדיגט אין פגם הברית, ער איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, איז חייב מיתה. "רבי יצחק ורבי אמי אמרי, כאילו שופך דמים", רבי יצחק און רבי אמי זאגן, ווער עס זינדיגט אין פגם הברית, ער איז מוציא זרע לבטלה, איז אזוי ווי איינער איז עובר אויף רציחה און שפיכת דמים, "רב אסי אמר, כאילו עובר עבודת פוכבים", רב אסי זאגט, עס איז אזוי ווי ער דינט עבודה זרה רחמנא לצלן.

נאבדעם וואס דער מענטש גייט אוועק פון די וועלט בלייבן די טיפות צוגעטשעפעט צו אים, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קמא) אז די אלע טיפות וואס מען איז מוציא לבטלה וכו', זיי גייען נאך דעם מענטש ווען דער מענטש שטארבט און זענען אים מלווה וכו', דאס איז א מורא'דיגע צער און בושה פאר'ן מענטש רחמנא לצלן.

זיי פאר די וואס גייען צו פלעצער וואו מען מאכט א מאסאד'זש וכו'; מען מיינט אז מען האט א פרייליכן סוף וכו'. קוק וואס דער תורה זאגט, וואס דער סוף איז ווען מען זינדיגט אין די עברה פון פגם הברית (בראשית מו, יג): "וימת ער ואונן בארץ כנען", דער אייבערשטער האט גע'הרג'עט ער ואונן ווייל זיי האבן געזינדיגט אין די עברה; אויב טוט מען נישט תשובה איז זייער ביטער ביים סוף. מען האט א שלעכטע סוף, א ביטערע סוף, מען ווערט אלט און שוואך, מען ווערט א גערעגטער מענטש און א שלעכטער

מענטש, דאס איז דער סוף פון עבירות, נישט ווי מען מיינט אז דאס איז א פרייליכע סוף רחמנא לצלן.

דו שרייבסט אז דו דארפסט אן עצה זיך צו קענען איינהאלטן נישט צו גיין אויף די פלעצער; א איד איז געקומען צום רבין פרעגן, ווי אזוי קען זיין אז א מענטש האט א בחירה ווען עס איז ממש נישט מעגליך אויפצוהערן טון וואס מען האט זיך צוגעוואוינט צו טון? האט אים דער רבי געזאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן קי): "עס איז זייער פשוט צו פארשטיין, אויב מען וויל טוט מען עס, און אז מען וויל נישט טוט מען נישט". שרייבט רבי נתן (שם): "איך האב מיר פארצייכנט וואס דער רבי האט אים געענטפערט. ווייל זייער אסאך מענטשן האבן די קשיא, זיי זענען שוין צוגעוואוינט צו טון שלעכטע מעשים, דערפאר מיינען זיי אז עס איז זיי שווער ארויסצוקריכן פון דעם, אבער באמת איז נישט אזוי, נאר יעדער מענטש האט שטענדיג א בחירה און קען אויפהערן טון שלעכטע מעשים".

דאס וואס דו פרעגסט צי דו קענסט נאך תשובה טון; וואס איז די שאלה? זיכער קענסטו תשובה טון! דער אייבערשטער האט ליב יעדן איד, ער ווארט מען זאל צוריק קומען צו אים. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מדרש שמות רבה יט, ד) אויפ'ן פסוק (איוב לא, לב): "בחיון לא ילין גר"; "אין הקדוש ברוך הוא פוסל לבריה, אלא לכל הוא מקבל; השערים נפתחים בכל שעה, וכל מי שהוא מבקש לבגס יבגס", דער אייבערשטער ווארפט נישט אונזעך קיין שום מענטש, די טירן

זענען שטענדיג אפן, ווער עס וויל צוריקקומען צום אייבערשטן קען שטענדיג צוריקקומען צו אים. נאך זאגן חז"ל (ברכות לד.): "במקום שבעלי תשובה עומדים, אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד שם", א בעל תשובה איז זייער חשוב ביים אייבערשטן, ער קומט אן אויף א פלאץ וואו צדיקים קומען נישט אן; ווייל א מענטש וואס איז שוין געווען אריין געכאפט ביים ס"מ און רייסט זיך ארויס פון דארט, ער קערט זיך צוריק צום אייבערשטן - דער מענטש איז זייער חשוב אויבן אין הימל.

דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א מתנה וואס רופט זיך 'התבודדות', א מענטש זאל זיך אויסרעדן זיין הארץ צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, אויף זיין מאמע לשון; מען זאל גיין אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און זיך אויסשמועסן דאס הארץ, מען זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס גייט אריבער ברוחניות ובגשמיות, וואו דער יצר הרע ווארפט אלץ אראפ, און אז וויפיל מאל מען וויל שוין זיין גוט פאלט מען נאכאמאל צוריק אריין אין בלאטע.

זוך דיר אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט, יעדן טאג זאלסטו אהינגיין זיך אויסגיין דיין הארץ צום אייבערשטן, דערצייל אים אלעס וואס עס גייט אריבער אויף דיר, אלע שלעכטע מחשבות וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אין דיר, און ווי ער ווארפט דיר אראפ אין די עברה פון פנים תברית - הוצאת זרע לבטלה, בעט דעם אייבערשטן:

"רבוננו של עולם, האב רחמנות אויף מיר, איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך האלט אין איין אראפפאלן אין פנים הברית, איך בין שוין אזוי צוגעוואוינט צו טון די עברה אז עם איז מיר שוין זייער שווער זיך ארויסצורייסן דערפון. הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל מיך קענען היטן מינגע אויגן, געב מיר ריינע אויגן, איך וויל נישט קוקן שמוציגע מאווים, שמוציגע קליפס. וואס זאל איך טון אז איך האלט אין איין צוריק פאלן, איך שפיר אז איך ווער פארברענט, די תאות נאזף פלאקערט אין מיר, הייליגער באשעפער ראטעווע מיר! איך וויל אזוי שטארק זיין אן ערליכער איד, אבער איך האלט אין איין צוריק פאלן, איך בין אזוי צעבראכן און צעקלאפט. רבוננו של עולם, האב אויף מיר רחמנות, געב מיר ביה העלף מיר איך זאל גלייבן אין דיר, איך זאל שפירן אז דו האסט מיר ליב. דער יצר הרע רעדט מיר אין אז דו ביסט פרוני אויף מיר, איך גיי ארום מיט נארישע געדאנקען, איך רעד מיר אין אז דו דארפסט מיר נישט, איך בין אזוי דערשראקן אז איך קען שוין נישט תשובה טון".

אזוי זאלסטו רעדן צום אייבערשטן, זאלסט אים אלעס דערציילן און גארנישט באהאלטן פון אים, וועסטו סוף פל סוף ארויס גיין פון דיין פלאנטער וואו דו ליגסט. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זוכה זיין צו טון תשובה שלימה.

קסא

מעג איך לאָזן מיין בחור ליינען די שאלות אויף דעם סייט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן אויב איך מעג לאָזן מיין בחור ליינען די שאלות אויף דעם "ברסלב סענטער" וועבסייט, אָדער איך דארף מורא האָבן אז ער גייט ווערן אויפגעקלערט?

א גרויסן יישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויחי, ח' טבת, שנת תשע"ח לפֿרט קסן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז נישט בֿדאי צו געבן פאר א בחור א קאמפיוטער, אפילו פאר דברי תורה; ווייל ער קען אנקומען דורכ'ן קאמפיוטער צו נישט גוטע פֿלעצער. אויב דו ווילסט ער זאל ליינען די שאלות ותשובות קענסטו באשטעלן פון "קרן הדפסה" די קונטרסים, מען דרוקט יעדע וואך אלע שאלות ותשובות און אלע בריוו, דאס וועט אים מחזק זיין.

דו שרייבסט מיר אז דו האסט מורא ער וועט ווערן אויפגעקלערט; אויפגעקלערט איז ער שוין געבעד פון זיינע שלעכטע חברים. אפילו דו זאלסט לעבן נאך טויזנט יאר

וועסטו נישט וויסן וואס דיין זון ווייסט שוין יעצט וכו'; אויב עפעס וועט ער באקומען פון די בריוו וראת שמים, ער וועט זען אז ער קען נאך צוריק קומען צום אייבערשטן, ער וועט באקומען אביסל שכל פאר'ן לעבן צו וויסן ווי אזוי מען געבט זיך אן עצה מיט א ווייב, מיט קינדער און מיט עלטערן וכו'.

וזאזיל איז פאר עלטערן וואס זענען מחזק זייערע קינדער, בפרט בחורים, וואס זיי זענען זייער צעפראכן; קיינער ווייסט נישט וואס גייט אריבער אויף בחורים און מיידלעך, אדער מאכט מען זיך ווי מען ווייסט נישט. נאר דער רבי האט פאר זיי חיזוק, דער רבי געבט אריין אין זיי א האפענונג. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קסב

סדר דרך הלימוד; חינוך הבנות; לימוד ספרי רבינו;
שיעורים בארץ ישראל.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א אינגערמאן פון ארץ ישראל, לעצטנס בין איך זיך זייער מחזק מיט אייערע געוואלדיגע שיעורים, איך הער אויס יעדן טאג עטליכע שעה פון די דרשות און איך וויל אייך דאנקען פון טיפן הארצן פאר אלעס וואס איר העלפט מיר אזוי שטארק ארויס, און איך בין זיכער אז נאך פילע אידן ווערן געהאלפן און מחזק פון די דרשות און שיעורים.

איך האב געוואלט פֿרעגן עמליכע זאכן:

א. אזוי ווי איך בין א בולל אינגערמאן און איך לערן צוויי סדרים אין בולל במשך דעם טאג, וויל איך וויסן אויב דער "סדר דרך הלימוד" פון רבי'ן איז אויך נוגע פאר מיר, אָדער איז דאס נאר פאר מענטשן וואס לערנען נישט א נאנצן טאג.

ב. עס איז מיר לעצטנס געבוירן געווארן מיין ערשטע מיידל למזל טוב, וויל איך וויסן ווען עס הויבט זיך אָן די חינוך ביי מיידלעך און ווי אזוי איז מען זיי מחנך, לויט די השקפה פון רבי'ן און פון מוהרא"ש.

ג. אזוי ווי איך האב אָנגעהויבן מקורב צו ווערן צום הייליגן רבי'ן, וויל איך וויסן וועלכער ספר פון רבי'ן איך זאל קודם לערנען.

ד. רצונתי לראות את מלבינו, עס איז דא דא אין ארץ ישראל הונדערטער און טויזנטער אידן וועלכע ווארטן בכליזן עינים אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל דא קומען געבן שיעורים און זיי מחזק זיין. איך בעט אייך בכל לשון של בקשה אז איר זאלט קומען אביסל דא קיין ארץ ישראל צו מחזק זיין די אידן פון דא.

נאכאמאל, א גרויסן ניישר פח פאר אלעס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויחי, ח' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו ביסט זיך מחזק מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן; דער רבי האט געזאגט (תני מוהר"ן, סימן שנה): "מיט יעדע שיחה וואס איך שמועס מיט ענק, "

קען מען זיין אן ערליכער איד. נישט סתם אן ערליכער איד, נאר אן ערליכער איד אזוי ווי איך מיינ אן ערליכער איד"; דער רבי ברענגט אונז צום אייבערשטן, מיר זאלן לעבן מיט אמונה, מיט תכלית. דער רבי געבט אונז א וועג ווי מיר קענען זוכה זיין צו לערנען און ענדיגן פל התורה בוליה (עיני שיהות הר"ן, סימן עו).

דער דרך הלימוד פון רבי'ן איז א דבר השוה לכולם; סיי פאר א גוטע קאפ און סיי פאר א שוואכע קאפ. דער רבי האט בפירוש געזאגט (חיי מותר"ן, סימן מו): "איך קען ווייזן פאר'ן גרעסטן למדן אז ער פארשטייט גארנישט, און איך קען ווייזן פאר'ן שוואכסטן קאפ אז ער קען יא לערנען".

דער רבי האט זייער אסאך גערעדט פונעם דרך הלימוד (שיחות הר"ן, סימן עו); אז מען זאל נישט זוכן צו פארשטיין גלייך בשעת מען לערנט, נאר מען זאל לערנען אסאך אן פארשטיין, ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין; ווען מען לערנט אויף דעם סדר דרך הלימוד איז מען זוכה אנצוקומען אסאך מער ווי ווען מען לערנט שטייט און מען קלערט אריין אין יעדע ווארט, וואס דאס שטערט נאר דאס לערנען. זייער אסאך מענטשן האבן אינגאנצן אויפגעהערט צו לערנען צוליב דעם וואס זיי האבן געלערנט און געקוועטשט וכו'. אבער אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעלערהייט, וועט מען זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך, מען וועט קענען דורכלערנען די גאנצע תורה - גמרא מיט אלע פוסקים, תנ"ך מיט אלע מדרשים, זוהר הקדוש וכו'.

דאס וואס דו פֿרעגסט צי דער סדר דרדך הלימוד איז אויך פאר פולל אינגעלייט אדער נאר פאר שוואכע בהורים; דער סדר דרדך הלימוד פון רבי'ן איז פאר יעדן איינעם, אדרבה! דער למדן און דער מתמיד, ווען זיי נעמען דעם רבינ'ס וועג פון לערנען, קענען זיי אנקומען צו נאר גרויסע זאכן. וואס זאל איך דיר זאגן, די אלע וואס האבן גענומען דעם רבינ'ס ווערטער בתמימות ובפשטות, זיי האבן אנגעפאנגען צו לערנען אויפ'ן סדר דרדך הלימוד, האבן זייער שיין מצליח געווען.

דאס וואס דו פֿרעגסט פון ווען עס הויבט זיך אן הינדן וכו'; מותרא"ש זאגט: "הינדן הויבט זיך אן נאך פאר די קינדער ווערן געבוירן". קינדער וואס זעען ווי די עלטערן פירן זיך אויף ערליך, איידל וכו' וועלן זיי אויך זיין ערליכע אידן. א טאטע וואס גייט יעדן טאג אין שול דריי מאל א טאג, זעען דאס די קינדער און זיי וועלן דאס נאכמאכן. אבער א טאטע וואס דאווענט נישט, אדער ער טוט א מובה ער שטעלט זיך אין שטוב ביים וואנט און מורמעלט אפאר ווערטער וכו' וכו', אן די בגדים וכו', וועלן די קינדער נישט גיין דאווענען; מען געבט זיך איין דריי און די קינדער זענען גרויס, דעמאלט קען מען נישט אנכאפן א קינד און אים שלעפן ביים אויער און שרייען: 'גיי דאווענען! נאר אז א קינד זעט ווי דער טאטע האט א געפיל צום דאווענען, ער קומט אין שול און דאוונט, ער רעדט נישט ביים דאווענען, אזא קינד וועט אויך דאווענען. אבער אז דער קינד זעט ווי

דאס גאנצע דאווענען איז א ליצנות ביי זיין טאטע, וועט
ער אויך נישט דאווענען.

בגנצע וואס פאר א ספרים די זאלסט אנהויבן לערנען; מאך
זיך א שיעור אין שיחות הר"ן און אין חיי מוהר"ן,
דאס איז גרינגער צו פארשטיין.

דאס וואס די פֿרעגסט ווען איך קום אויף ארץ ישראל וכו';
עס איז זייער שווער פאר מיר איבער צו לאזן די
ישיבה, ביי מיר איז דאס די חשוב'סטע זאך - זיצן מיט
בחורים און זיי מתחזק זיין. קיינער פארשטייט נישט קיין
בחורים, קיינער ווייסט נישט זייער צעפראכענע הארץ, זיי
ווילן אזוי שטארק זיין ערליך און עס גייט זיי אזוי שווער.

איך האף אס ירצה ה' בקרוב צו קומען אויף צוויי דריי
טעג.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

קסג

פאר יעדן גייט גוט, נאר נישט פאר מיר.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב אייך שוין געשריבן אפאר מאל וועגן מינע קינדער, די בחורים וועלכע פירן זיך נישט ווי עס דארף צו זיין, און איך מוז אייך זאגן אז איך זע אביסל א ישועה ביי ביידע בחורים, דער אייבערשטער זאל ווייטער העלפן, איך האב מיט ביידע געמאכט א שיעור אין משניות, מיטן עלטערן האלט איך ביי מעשר שני, און מיטן צווייטן האלט איך ביי יומא.

דער דאנק קומט זיך פאר אייך וואס איר האט מיר אזויפיל מחוק געווען, און געגעבן הררקה און עצות ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט זיי.

יעצט האב איך א קלענערע גסיון, איך דארף זיך אבער שטארקן אין דעם. מינע צוויי בחורים זענען איינער במעט 21 יאר, און דער צווייטער איז 18 יאר, אבער מען טראכט נאך בכלל נישט פון קיין שידוכים. ווידער איז דא איינער ביי אונז אין די משפחה, מיין ווייב'ס יונגערע שוועסטער, וואס זי מאכט יעצט חתונה איר ערשטע קינד, מיט זייער א נארמאלע שיינע שידוך, אלעס גלאנצט און אלעס איז פיין.

איז יעצט דא צוויי זאכן וואס באדערן מיר, איינס די קנאה אז איך דארף זיך פרייען אז מיין בחור לערנט כאטש אביסל משניות, דארט וואו ער איז אין איטאליע, און ביי זיי מאכט מען אזא שיינע שידוך און אלעס איז פיין. און די צווייטע איז ווען איך דארף גיין צו די שמחה, יעדער וואונטשט מיר אן: "אם ירצה ה' ביי דיר אויף שמחות", יעדער טראכט אז איך בין א רחמנות און איך פיל זיך זייער נישט באטעמ'ט.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויחי, ט' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין גריוו.

איך פריי מיר זייער צו הערן אז דו ביסט זיך מחזק מיט
די עצות פון הייליגן רבי'ן און א גרויסן יישר ב"ח פאר'ן
מיר מודיע זיין אז דו זעסט שוין א שינוי לטובה ביי דיניע
קינדער. דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט זען נחת
ביי אלע דיניע קינדער.

עס איז זייער נאריש צו מקנא זיין א צווייטן, ווייל קיינער
ווייסט נישט וואס טוט זיך ביי יענעם; עס קען אויסקוקן
צומאל פון אינדרויסן אז ביי יענעם גלאנצט אלעס, עס דאכט
זיך אז יענער איז מצליח אין אלעס, ער האט שלום בית,
נחת וכו'; אבער באמת האט דער מענטש בכלל נישט קיין
לעבן, עס זעט נאר אזוי אויס פון אינדרויסן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קנב:): "כל מי שיש בו
קנאה - עצמותיו מרקיבין", זאגט מוהרא"ש זכרונו
לברכה, אז בפשטות מיינט דאס גאבן שטארבן, אבער באמת
גייט דאס אויך ארויף אויף לעבעדיגע מענטשן; ווען א
מענטש האט קנאה, ווערן אים זיינע ביינער פארפולט נאך
בחיים חיותו, זיין גאנצע לעבן עסט ער זיך אויף, טראכטנדיג:
'פארנואס האב איך נישט אזא לעבן ווי יענער', 'פארנואס
האב איך נישט אזא ווייב ווי יענער', 'פארנואס האב איך

נישט אזא הויז ווי יענער, קינדער ווי יענער; אבער באַמט דארף א מענטש וויסן, אז אויב דער אייבערשטער האט אים געגעבן אזא ווייב, אזעלכע קינדער און אזא סארט שטוב וכו' וכו', איז דאס די בעסטע פאר אים, און בעסער קען נישט זיין.

דאס וואס דו שרייבסט אז דו שפירסט זיך ווי א רחמנות ווען דו גייסט אויף שמחות און מען וואונטשט דיר וכו'; וויסן זאלסטו אז א רחמנות איז נאר איינער וואס טראכט אז ער איז א רחמנות. מען ווערט נישט א רחמנות ווען א צווייטער האלט דיר פאר א רחמנות, נאר די אלע מענטשן וואס מען איז מזלזל אין זיי, מען האלט זיי ווי א רחמנות, דאס קומט ווייל די מענטשן גייען אליינס ארום צעקלאפט און צעזעצט. אבער ווען א מענטש איז שטארק מיטן אייבערשטן, ער לעבט מיט אמונה, ער ווייסט אז אלעס וואס גייט אריבער אויף אים איז מיט א פונקטליכע השגחה פונעם אייבערשטן - די סארט קינדער וואס איך האב, איז פונעם אייבערשטן; מיין ווייב; מיין פרנסה - אלעס איז פונעם אייבערשטן און ער גלייבט אז דער אייבערשטער וועט אים העלפן מיט אלעס וואס ער דארף - אזא איינער גייט נישט אן וואס א צווייטער האלט פון אים, וואס א צווייטער קוקט און טראכט אויף אים. דערפאר אז דו גייסט צו א משפחה שמחה און מען וואונטשט דיר מזל טוב, זאלסטו ענטפערן: "אמן" בשמחה ובטוב לבב, וואס קען דען שאטן א ברכה פון א צווייטער איד?

איך זאג דאס שטענדיג פאר מיינע תלמידים; אסאך מאל
 זענען דא בחורים וואס עס גייט זיי נישט קיין שידוך און
 עס ווערט זיי זייער אומבאקוועם ווען זיי דארפן גיין אויף
 שמחות פון יונגערע חברים. זיי זאגן מיר: "איך בין נאך א
 בחור און מיינ חבר רופט מיר צו א שלום זכור, צו א קידוש
 וכו'", אזוי אויך באדערט זיי ווען מענטשן געבן זיי חיזוק,
 מענטשן פרעגן זיי זייער נאמען און מאמעס נאמען צו מתפלל
 זיין פאר זיי, און דאס מאכט זיי שפירן זייער אומבאקוועם;
 זאג איך זיי אזוי: "קיינער קען דיר נישט מאכן פאר א רחמנות
 - נאר דו אליין. אז דו האלסט זיך פאר א רחמנות, אפילו דו
 וועסט זיך איינשפארן ביי דיר אין שטוב און נישט גיין צו קיין
 שמחות, וועסטו צעבראכן ווערן, דו וועסט זיך אויפגעסן פון
 צער וכו', ווייל א רחמנות ווערט מען נישט דורכדעם וואס
 יענער קוקט אויף דיר, נאר ווי אזוי דו אליינס קוקסט זיך אן".

איך האף אז דו פארשטייסט וואס איך זאג דיר און דו
 וועסט ארויס גיין פון דיין קטנות הרעת אז דו ביסט
 שולדיג, כאילו יענער האט עפעס מער געטון ווי דיר וכו'
 אז ביי אים גלאנצט אלעס אזוי שיין און אלעס קלאפט. דו
 דאנק דעם אייבערשטן אויף דיין ווייב און קינדער, און דאנק
 אים אויף די חסד אז דינע קינדער לערנען מיט דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זוכה זיין חתונה צו
 מאכן דינע קינדער און שעפן נאר אידיש גחת פון
 זיי, אמן.

קסד

ווי אזוי און וואס דארף א לערערין
רעדן אין קלאס צו די מיידלעך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א אידיש לערערין פאר מיידלעך פון 14 - 15 יאר, איך
הער אייערע שיעורים און איך לערן מיט די מיידלעך די לימודים וואס
איר לערנט. אסאך מיידלעך באמערקן עס, ווייל זיי הערן אויף אויס די
שיעורים און זיי ווייסן אז עס מוז זיין אז די אלע שיינע זאכן וואס איך
זאג קומט פון דא.

איך וויל וויסן ווי אזוי מען נעמט די קוראזש צו רעדן צו די מיידלעך
ענגי צניעות און ענגי קדושה; יעדן טאג איידער איך גיי אריין אין קלאס
בעט איך דעם אייבערשטן אז איך זאל היינט רעדן, אבער איך קען
נישט. איך ווייס אז מען מוז רעדן און איך פארשטיי זייער גוט וואס איר
זענט מרמוז ביי די שיעורים, אז א לערערין מוז רעדן אפן, אבער ווי
אזוי? עס איז ממש נישט מעגליך!

א גרויסן יישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויחי, י' טבת, שנת תשע"ח לפקט קטן
... תחי'

איך האב ערמאלטן אייער בריוו.

וואויל איז אייך און וואויל איז אייער חלק אז איר זענט
מחנה אידישע קינדער זיי זאלן אויסוואקסן ערליכע

אידישע מאמעס; איר דארפֿט זיך זייער פֿרייען אז איר האט
זוכה געווען צו אזא הייליגע ארבעט.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא בתרא ח:): אויפ'ן פֿסוק (דניאל
יב, ג): "ומצדיקי הרבים בכוכבים לעולם ועד - אלו
מלמדי תינוקות". איינער וואס לערנט תורה מיט אידישע
קינדער איז צוגעגליכן צו די שטערנס וואס באלייכטן און
באשיינען די וועלט. מותרא"ש זכרוננו לברכה פֿלעגט דאס
זייער שיין מסביר זיין; פונקט אזוי ווי מען קען נישט ציילן
די שטערנס פון דער וועלט, אזוי קען מען נישט ציילן וויפיל
זכותים א לערערין האט. ווייל א לערערין פֿלאנצט איין אין
די קינדער תורה, יראת שמים און אמונה פשוטה אינעם
אייבערשטן, און שפעטער ווען די קינדער וואקסן אויף און
טוען גוטע זאכן גייט אלעס אויפ'ן חשבון פון די לערערין.

אויך בעט אייך זייער איר זאלט געבן א שמייכל און א גוט
ווארט פאר יעדע מיידל, בפרט פאר די וואס קיינער
קוקט נישט אויף זיי, פאר די וואס קומען פון משפחות וואס
מען רעכנט זיך נישט מיט זיי, זיי דארפן זייער וויכטיג מען
זאל זיי זאגן א גוט ווארט, ווייל עס איז נישט דא ווער עס זאל
זיי דאס געבן.

עס זענען ליידער דא טיטשערס וואס וועלן זיך נעמען אויף
א מיידל פון א משפחה וואס מען האט נישט מורא
אז די מאמע וועט פארפירן און מיט די מיידל שלאגט מען
בפרות ווען מען האט א שווערע טאג וכו', מען לאזט אויס

די גערונן אויף די סארט מיידלעך רחמנא לצלן; איר זאלט זייער אכטונג געבן צו גיין פארקערט פון דעם, דוקא פאר די צעבראכענע מיידלעך דארף מען בעיקר ווייזן א שמייכל און געבן גוטע ווערטער, פאר זיי דארף מען געבן ליבשאפט.

אויב מען געבט אכטונג אויף די צעבראכענע קינדער דעמאלט הייסט מען א ריכטיגער מנהיג ישראל;

חכמינו זכרוננו לברכה דערציילן (מדרש שמות רבה ב, ב-ג): דוד המלך איז געווען א פאסטוד אלץ יונגער בחור; ער פלעגט שטענדיג אכטונג געבן אויף די שוואכע און יונגע שעפעלעך זיי זאלן האבן וואס צו עסן. ער פלעגט קודם ארויסברענגען די קליינע שאף צו פאשענען ווייל זיי האבן נאך נישט קיין גרויסע ציין און זיי קענען נישט עסן פון די אונטערשטע חלק פון די תבואה וואס דארט איז זייער הארט, אז זיי זאלן אפעסן די ווייכע תבואה. נאכדעם האט ער געעפנט די טיר פאר די עלסטע שאף אז זיי זאלן עסן פון די מיטלסטע חלק פון די תבואה, נאכדעם האט ער ארויסגענומען די מיטעלע שאף וואס זיי האבן גאר שארפע ציינער און זיי קענען עסן די הארטע תבואה און אויסרייסן די ווארצלען. האט דער אייבערשטער געזאגט פאר דוד: "דוד, איך זע ווי דו האסט רחמנות אויף שעפעלעך, דו ביסט ראוי צו זיין דער מנהיג ישראל", אזוי ווי עם שטייט (תהלים עה, עא): "מאחר עלות הביאו, לרעות ביעקב עמו, ובישראל נחלתו".

א טיטשער דארף לעבן מיט די קלאס; א טיטשער קען נישט זיין גאר טיטשער מיט דעם וואס זי לערנט וואס

מען דארף לערנען. א טיטשער דארף וויסן וואס עס טוט זיך צווישן די מיידלעך, א טיטשער דארף בודק זיין אויב עס איז דא א מיידל וואס טרעט אויף אנדערע, אפֿשר האבן די מיידלעך מורא פון געוויסע מיידלעך וואס טשעפען וכו', דאס איז דער עיקר שבעיקרים - אויסלערנען פאר די מיידלעך מידות טובות.

אויך כאפ אן א ביישפיל, מען דארף אויסלערנען מיידלעך - בפֿרט קליינע מיידלעך, אז מען טאר נישט זאגן קיין סודות אין קלאס, אדער ווען א צווייטע מיידל שטייט געבן דיר, און מען לייגט דאס אראפ מיט מעשיות וכו', ווייל דאס הייסט טשעפען.

דאס וואס איר פֿרעגט ווי אזוי מען האט די שטארקייט צו רעדן צו די תלמידות פון קדושה וכו'; עס איז דא א מאמר החכם: "ההכרח לא יגנה", אז מען דארף רעדן פון דעם האט מען נישט קיין ברירה. אויך ווייס אז עס איז שווער צו רעדן פון די ענינים וכו', מיר איז אויך זייער שווער צו רעדן צו די בחורים פון קדושה, ווייל מען דארף זייער אכטונג געבן ווי אזוי מען רעדט און וואס מען רעדט, אבער פֿטור בלא בלום אי אפֿשר - מען מוז רעדן.

זוער עס איז עוסק מיט מענטשן וכו', ווייסט אז מען וואלט ווען געקענט איינשפארן אסאך צרות דורך דעם וואס מען רעדט צו קינדער זיי זאלן זיך אכטונג געבן פון מנוולים; זייער אסאך מאל איז דא שלום בית פראבלעמען

און מען פֿרוּבירט צו זען פֿארנוואס די מאן און ווייב לעבן
 נישט צוזאמען וכו', ביז מען דערוואוסט זיך אז דא האט
 איינער געטשעפעט וכו'. דאס זעלבע דארף מען רעדן צו
 מיידלעך זיי זאלן זיך פירן איידל צווישן זיך אליינס וד"ל,
 ווייל אז מען רעדט נישט ווייסט מען נישט, און אז מען
 ווייסט נישט קומט מען צו צו טון במעשה ארץ מצרים
 רחמנא לצלן.

ווען מען דארף אמאל געבן א קנס פאר א מיידל, טאר
 מען נישט קנס'ענען מיט הייסן זאגן תהילים וכוזמה;
 ווייל ווען זיי וועלן ווערן עלטער וועלן זיי נישט וועלן זאגן
 תהילים, עס וועט בלייבן ביי זיי איינגעקריצט אין מח אז
 תהילים איז א קנס. מען קנס'עט למשל, אז אויב דו וועסט
 נישט טון וואס אלע טוען וכו', וועסטו דארפן זיצן דא אין
 קלאס ווען מען גייט לאנגטש וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
 אייער הייליגע ארבעט.

קסה

וואו שטייט די מעשה מיט'ן ארימאן וואס
האט פארלוירן דעם דיימאנט שטיין?

שאַלָה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב אמאל געהערט א שיעור פון אייך איבער א מעשה פון אן
ארעמאן וואס האט געפונען א דיימאנט און האט עס פארלוירן אויפ'ן
שיף, איך האב געהאט דערפון שטארקע חיווק.

למעשה האב געזוכט די מעשה אין ספורי מעשיות און אין נאך
פלעצער, אבער איך האב דאס נישט געקענט געפונען. אפשר וואלט איר
מיר געקענט אנווייזן דעם מראה מקום וואו די מעשה ווערט געברענגט?
א גרויסער דאנק פאר אייך פאר די אלע שיעורים, מען קריגט פון
דעם א נייע לעבן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויחי, י' טבת, שנת תשע"ח לקרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די מעשה וואס דער רבי האט דערציילט פונעם ארעמאן
וואס האט פארלוירן דעם דיימאנט שטיין, ווערט אראפ
געברענגט אין ספר בוכבי אור; דארט וועסטו טרעפן זייער
שיינע מעשיות פון הייליגן רבין וואס רבי אברהם בן רבי
נחמן זכרוננו לברכה האט צוזאמגענומען, די מעשיות האט

ער געהערט פון זיין טאטן רבי נחמן טולטשינער זכר צדיק לברכה. איך וועל דיר שרייבן די מעשה אז דו זאלסט זען ווי שיין דער סוף איז אויב מען דערהאלט זיך.

דער רבי האט דערציילט (ספר בוכבי אור סיפורים נפלאים, ט): עס איז געווען אן ארעמאן וואס האט זיך מפרנס געווען פון פארקויפן ערד צו מאכן דערפון ליים, ער פלעגט אויפזוכן די ספעציעלע זאמד וואס מען מאכט פון דעם ליים, און ער פלעגט דאס פארקויפן.

איינמאל בשעת'ן גראבן האט ער געטראפן זייער א טייערע שטיין, ער האט געוואלט פארקויפן דעם שטיין, האבן אים די צירונג סוחרים געזאגט אז דאס איז ווערד אזוי סאך געלט, אז עס איז נישט דא אין די גאנצע מדינה איינער וואס זאל האבן דאס געלט צו קענען באצאלן פאר אזא טייערע דיימאנט שטיין, נאר אין לאנדאן אינעם עיר המלוכה וועט מען קענען אפקויפן פון אים דער שטיין.

זויבאלד ער איז געווען זייער ארעם, ער האט נישט געהאט קיין געלט צו פארן קיין לאנדאן, האט ער פארקויפט אלעס וואס ער האט פארמאגט, ביז ער האט צוזאמגעקליבן אביסל געלט, און ער האט מיט די געלט געדינגען א פערד און וואגן וואס זאל אים פירן צום ים פארט.

זוען ער איז אנגעקומען צום פארט האט ער שוין נישט געהאט קיין געלט פאר א טיקעט, און ווען ער האט געוואלט ארויפגיין אויפ'ן שיף וואס פארט קיין לאנדאן האט

מען אים נישט ארויפגעלאזט, ווייל ער האט נישט געהאט קיין געלט. האט ער געבעטן מען זאל אים צולאזן צום שיף'ס קאפיטאן, ער האט געוויזן דעם דיימאנט שטיין פאר'ן שיף'ס קאפיטאן און ער האט אים געזאגט אז ער איז גאר א גרויסער ביזנעס מאן און ער האנדלט מיט'ן קעניג. גלייך האט אים דער שיף'ס קאפיטאן ארויפגעלאזט אויפ'ן שיף און ער האט געהייסן די משרתים מען זאל אים געבן דעם שענסטן צימער, און אים מכבד זיין מיט גרויס פבוד.

דער איד פלעגט זיך שפילן מיט'ן דיימאנט שטיין בשעת ער האט געגעסן, דאס פלעגט אים מאכן אפעטיטליך, ביז איינמאל האט ער איינגעדרימלט אינמיטן עסן און ער האט נישט באמערקט ווי דער משרת רוימט אפ דעם טיש מיט'ן דיימאנט אינאיינעם, און אלעס אריין געווארפן אין וואסער. דער איד וועקט זיך אויף און זעט אז ער האט אלעס פארלוירן... ער איז געווארן זייער צעפראכן, ער איז שיעור אראפ פון זינען, ער האט געטראכט צו זיך: 'ווען דער שיף'ס קאפיטאן וועט זיך דערוואסן אז איך האב גארנישט, וועט ער מיר אריין ווארפן אין וואסער, וואס קען איך דא טון?' האט ער אפגעמאכט ביי זיך אז ער וועט זיך מאכן פרייליך, ער וועט זיך מאכן פאילו ער איז רייך און ער האט נאך אלץ ביי זיך דעם דיימאנט שטיין.

דער שיף'ס קאפיטאן פלעגט אלץ אריין קומען צו אים אין צימער שמועסן מיט אים און דער איד האט זיך ווייטער געמאכט פרייליך פונקט אזוי ווי פריער; איין טאג

זאגט אים דער שיף'ס קאפיטאן: "איך זע אז דו ביסט א קלוגער מענטש, וויל איך דיר פארטרויען מיט א גרויסן סוד, איך האב דא אינעם שיף אסאך סחורה וואס איך קען נישט אריין ברענגען אין לאנדאן, ווייל מען איז מיר חושד אז איך גנב'ע דאס, איך וועל עס איבערשרייבן אויף דיין נאמען און מיר וועלן זיך שפעטער פאררעכענען". אזוי האבן זיי געטון; נאכן אנקומען קיין לאנדאן האט דער שיף'ס קאפיטאן געכאפט א הארץ אטאקע פון וואס ער איז געשטארבן, דער איד איז געבליבן מיט אלע פארמעגנס וואס ער האט אים איבערגעשריבן און ער איז געווארן א גרויסער עושר.

דער רבי האט אויסגעפירט די מעשה מיט די ווערטער: "די דיימאנט שטיין איז נישט געווען דעם איד'ס, וְהָא רֵא'וּ עַר הָאט דָאס פֿאַרלוירן; די סחורה פונעם שיף האט געהערט פאר'ן איד, וְהָא רֵא'וּ עַר הָאט דָאס פֿאַקומען; און ווי אזוי איז ער געווארן אזוי רייך? נאר ווייל ער האט זיך דערהאלטן".

דער רבי האט נישט אויסגעפירט דעם נמשל, ווייל יעדער איינער האט אן אנדערע נמשל, און אפילו ביים מענטש אליינס טוישט זיך דער נמשל יעדע שטיק צייט; איינער פארלירט זיין געלט, איינער פארלירט א שידוך, איינער פארלירט קינדער, דארף מען געדענקען וואס דער איד האט געטון ווען ער האט פארלוירן דעם דיימאנט שטיין, ער האט זיך געמאכט פרייליך, ער האט ווייטער געשפילט עושר, ער האט ווייטער גערעדט מיט'ן שיף'ס קאפיטאן פֿאילו מען

מיינט גישט אים, דערפאר האט ער זוכה געווען צו ווערן
רייך וכו'.

די גאנצע ברסלב'ער חסידות באשטייט פון איין ווארט:
"התחזקות!" א מענטש זאל זיך דערהאלטן אפילו עס
גייט אויף אים אריבער שווערע ביטערע צרות. דאס לערנט
אונז דער רבי, מיר זאלן זיך "דערהאלטן" אפילו מען האט
גארנישט, אפילו מען איז אזוי ווי דער איד אויפ'ן שיף אן
קיין איין פרוטה, אן גארנישט, יעדע רגע קען מען אים אריין
ווארפן אין וואסער וכו', דאך איז ער געזיצן און געשמעקט
מיט'ן קאפיטאן אזוי ווי ער איז א גרויסער עושר און האט
געשעפטן מיט'ן קעניג.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

קסו

מעג מען דאווענען נאך חצות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פרעגן אויב איך מעג דאווענען נאך חצות.

יישר כח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויחי, י' טבת, שנת תשע"ח לפקט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן ח): "ווען א איד איז
שטארק מיט'ן דאווענען דריי מאל א טאג, שחרית,
מנחה און מעריב, וועט ער בלייבן א איד; דאס האלט א
איד שטארק אז מען זאל נישט אוועקפאלן פון אידישקייט".

דער רבי זאגט (שם): דאס איז פשט וואס חכמינו זכרונם
לברכה זאגן (ברכות נד.): עוג מלך הבשן האט געזאגט:
"מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסי", איז ער גענאנגען
און אויסגעריסן א בארג פון דריי פרסה, ער האט דאס
געוואלט ווארפן אויף די אידן, האט דער אייבערשטער
געמאכט א גס, עס זענען געקומען קליינע ווערעמלעך און
געלעכערט דעם בארג, ביז דער בארג איז אים אריין געפאלן
אויפ'ן האלז און אים דערשטיקט, נאכדעם איז געקומען משה
רבינו, ער האט געגעבן א שפרינג און אים דערלאנגט א
קלאפ אויף זיין פיס און אים גע'הרג'עט. זאגט דער רבי,
עוג מלך הבשן דאס איז דער יצר הרע וואס ער האט פיינט
יעדן איד און ער וויל אים הרג'ען, ווען ער זעט אז א איד
האלט זיך אין מחנה ישראל דורך ג' פרסה, דורך זיינע דריי
תפילות, זאגט ער, איך וועל אויסרייסן פון אים די דריי
תפילות אזוי וועל איך אים ארויסנעמען פון מחנה ישראל.

דער יצר הרע פארלייגט זיך זייער שטארק אז א מענטש זאל אנהויבן מזלזל זיין אין דאווענען; קודם הויבט דער מענטש אן צו פארפאסן מנחה מעריב, נאכדעם הויבט מען אן שניידן פון שחרית, מען ווערט א תלמיד חכם - מען ווייסט שוין וואס איז דער עיקר דאווענען און וואס איז נאר א לבתחילה וכו' וכו', נאכדעם פאלט מען נאך א שטאפל, מען טוט אן די תפילין און מען זאגט בלויז שמע ישראל מיט די ערשטע דריי ברכות פון שמונה עשרה, ביז מען הערט אויף אינגאנצן צו דאווענען; אזוי געמט דער יצר הרע אוועק דעם מענטש פונעם אייבערשטן. קומט משה רבינו וואס דאס איז דער אמת'ער צדיק, ער לערנט אויס פאר'ן מענטש: "געב א שפרינג" - "טאנץ ארויס פון בעט", און "טאנץ אריין אין שול", מיט דעם הרג'עסטו דעם יצר הרע. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות נח): "בא להרגה, השכם להרגו", לייגט דער זוהר הקדוש צו איין ווארט (הקדמת תקוני זוהר ח): "השכם להרגו - בצלותא"; זעט מען אז דורכ'ן דאווענען שחרית, מנחה, מעריב - הרג'עט מען דעם יצר הרע.

דערפאר זאלסטו זען צו גיין דאווענען שחרית גלייך ווען דו שטייסט אויף; שטופ עס נישט אפ אויף שפעטער. אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות תר"ן, סימן לא): "ראוי להודרו להתפלל תמיד בבקר השכם בכל מה שיוכל, כי לפי גדל מעלת התפלה, שיקרה מעלתה מאד מאד, מי יודע אם יזכה אחר כך להתפלל", מען דארף דאווענען גלייך

ווען מען שטייט אויף אינדערפרי, ווייל דאווענען איז זייער א גרויסע און טייערע זאך, און אויב מען שמופט עס אפ אויף שפעטער, ווער ווייסט צי מען וועט בכלל דאווענען; דער רבי האט זייער מקפיד געווען מען זאל גארנישט טון פאר'ן דאווענען, און ער האט אוועק געמאכט די אלע וואס גרייטן זיך מיט הכנות וכו' (עיני שיחות הר"ן, סימן ל).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קסז

מיינע עלטערן זענען צעטיילט, איך דארף חיזוק.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אזוי ווי דער אייבערשטער שיקט פראבלעמען פאר יעדן מענטש, האט דער אייבערשטער אויך געשיקט א פראבלעם פאר אונזער משפחה. אונזער טאטע איז ליידער אוועק פון אידיש'ן דרך, און אזוי ווי עס איז געווען זייער שווער פאר אונזער משפחה האבן מוין טאטע און מאמע מקליט געווען אז זיי גייען וואוינען אין אנדערע הייזער, און פאר דערנווייל שלאפן מוין מאמע און טייל פון מיינע געשוויסטער און איך - ביי מוין באבע, און מיר גייען אפאר מאל צו מוין טאטע אינדערהיים.

טייערער ראש ישיבה, איך פיל ווי איך טראג נישט אריבער די צער, איך בעט דער ראש ישיבה זאל מיר צוריק שרייבן א בריוו מיט גוטע עצות פון רבי'ן, איך זאל זיך קענען מתוק זיין און דערהאלטן.

ברוך ה' אז איד האב דעם אייבערשטן און מיין מאמע וואס פארשטייען מיר און העלפן מיר ארויס ווען איד האב א פראבלעם, און איד האב איד א ראש ישיבה וואס איז מיר מחנך מיט די לימודים פון רבי'ן.

א גרויסן יישר בח פאר אלעם.

אן עוף יעריג אינגל.

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - ערב שבת קודש פרשת ויחי, י"א טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

איד האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען איד האב געליינט דיין בריוו האב איד געוויינט; און ווען איד דערמאן זיך גאר פון דיין בריוו וויין איד.

איד בין געכטן נאכט ארויס געפארן קיין קרית יואל - מאנגרא געבן א שיעור אין בית המדרש היכל הקודש, דערנאך בין איד ארויף געגאנגען צום ציון פון רבינו הקדוש מסאטמאר זכותו יגן עלינו, איד האב דארט געזאגט דעם יום תהילים און נאכדעם האב איד פארגעליינט דיין בריוו מיט הייסע טרערן פאר'ן אייבערשטן, אזוי ווי חזקתו המלך האט געטון מיט די בריוו וואס ער האט באקומען וכו', אזוי ווי עס שטייט (ישעיהו לו יד): "ויקח חזקתו את הספרים וגו', ויפרשהו חזקתו לפני ה'", חזקתו איז געגאנגען אין בית המקדש וואו ער האט פארגעליינט דעם בריוו און דאס

געוויזן פאר'ן אייבערשטן; איך האב געבעטן פאר דיר און פאר אלע אידן וואס גייען אריבער צער און ווייטאג.

דיין צער וואס דו גייסט אריבער איז שרעקליך; עם טוט דיר זייער וויי אז דייןע עלטערן האבן זיך צעטיילט וכו', עם רייסט דיר דיין הארץ אז דיין טאטע וויל זיך נישט פירן אידיש און היטן תורה ומצוות, עם ווייטאגט דיר אז די גאנצע משפחה איז צעריסן געווארן וכו'. אין דיין בריוו שרייבסטו מיר: "טייערער ראש ישיבה, איך שפיר ווי איך טראג עם נישט איבער..." וואס זאל איך דיר זאגן טייערער ... גרו יאיר, מיין הארץ גייט אויס פאר דיר, איך וויין מיט מיט דיר.

איך וויל דיר מתוק זיין טייערער ... גרו יאיר; וויסן זאלסטו אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, גארנישט פאסירט נישט פון זיך אליינס און מען טאר נישט האבן קשיות אויפ'ן אייבערשטן. מען דארף אסאך חזר'ן די ווערטער: "מיר ווייסן גארנישט; מיר ווייסן איין זאך, אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און ער טוט וואס עם איז גוט פאר אונז"; מיר קענען איין זאך טון, מיר קענען בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל רחמנות האבן אויף אידישע קינדער וואס מומשען זיך - יעדער איינער מיט זיינע צרות וכו'.

וויסן זאלסטו טייערער ... אז מען דארף גלייבן אין תפילה; מען דארף גלייבן אז מיט תפילה קען מען אלסדינג פועל'ן. דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף אונזער דור, ער האט אראפגעשיקט דעם רבינ'ס גשמה ער זאל

אונז מ'חזק זיין און פ'רייליך מאכן. דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א מתנה וואס הייסט 'התבודדות'; אז א מענטש זאל גיין אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט, און זיך אויסרעדן זיין הארץ צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, ער זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס גייט אריבער אויף אים.

ווען א מענטש רעדט זיך אויס צום אייבערשטן, און בפרט ווען א מענטש וויינט צום אייבערשטן, דעמאלט קומט דער אייבערשטער און נעמט אן יעדע איינציגסטע מרע, אזוי ווי עס שטייט אין זוהר הקדוש אויפ'ן פסוק (שמות ב, ו): "והנה נער בכה, ותחמל עליו, ותאמר מלדי העברים זה", זאגט דער זוהר הקדוש (שמות יב): "דלית לך תרעא, דלא עאלין אינון דמעין", ווען א מענטש וויינט צום אייבערשטן גייען ארויף די מרען גלייך צום אייבערשטן, קיין שום מיר איז נישט פארמאכט פאר א מענטש וואס קומט צום אייבערשטן און וויינט זיך אויס צו אים; און זאגט: "רבנו של עולם האב אויף מיר רחמנות, איך בין אזוי צעבראכן, איך בין נאך א קליין קינד און איך דארף א טאטע מיט א מאמע; הייליגער באשעפער, איך בעט דיר, עס איז מיר אזוי שווער אז מיין משפחה איז צעריסן, העלף מיין טאטע זאל תשובה טון. מאך מיר פרייליך, העלף מיין מאמע אז זי זאל האבן ב'ס מחנה צו זיין די קינדער אויפ'ן דרך התורה, העלף מיר איך זאל זיין שטארק מיט די תורה, איך זאל אייביג זיין אן ערליכער איד, איך זאל אייביג היטן שבת,

איך זאל מיר פרייען מיט מיין פיאות, און איך זאל זיין שטאלץ מיט מיין ציצית", זאגט דער זוהר הקדוש, ווען דער אייבערשטער זעט ווי א איד וויינט צו אים, זאגט דער אייבערשטער: "אלע גזירות זאל מען צערייסן", ער האט רחמנות אויף אים און העלפט אים ארויס אין זיין צרה.

דערפאר בעט איך דיר, פאלג דעם רבי'ן; גיי אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט, און דארט זאלסטו זיך אויסגיסן דיין הארץ צום אייבערשטן, דערצייל אים אלעס וואס עס גייט אריבער אויף דיר, דערצייל אים אלע דייע מחשבות, דערצייל אים אז דו ווערסט פארטראכט און דו קענסט נישט מיט האלטן אין תדר אזוי ווי אמאל. האב נישט מורא צו וויינען, עס איז זייער גוט און געזונט צו וויינען אביסל יעדן טאג פאר'ן אייבערשטן. שטארק דיר און גלייב אינעם אייבערשטן, גלייב אז דער אייבערשטער וועט העלפן אז אלע אידן וועלן תשובה טון וכו'.

אז דו וועסט גוט קוקן וועסטו זען אז עס איז מיט גרויסע חסדים; מיט אלע שוועריקייטן וואס דו האסט, האט דער אייבערשטער דיר געמאכט א גרויסע גס אז דו האסט א טייערע מאמע תחי' וואס זי העלפט דיר און זי פארשטייט דיר, אזוי ווי דו אליינס שרייבסט מיר אין דיין בריוו אז דו דאנקסט דעם אייבערשטן פאר דיין מאמע וכו'.

אויף דעם וואס דיין טאטע פירט זיך נישט אידיש רחמנא לצלן, זאלסטו בעטן יעדן טאג דעם אייבערשטן אז

דיין טאטע זאל זיך צוריקקערן צום אייבערשטן מיט אלע
אידישע קינדער וואס זענען געבעד אונעק געפאלן, דורך
תפילה קען מען אלעס פועל'ן.

די פאר מאל וואס דו גייסט צו דיין טאטע זאלסטו זיך
אויפפירן צו אים מיט דרך ארץ; דו דארפסט אים מכבד
זיין, ווייל אזוי זאגט דער אייבערשטער. אבער אויב ער
הייסט דיר חס ושלום מחלל שבת זיין, טארסטו אים נישט
צוהערן. דער זעלבער אייבערשטער וואס זאגט אז מיר דארפן
מכבד זיין טאטע מאמע זאגט אויך אז אויב דער טאטע
הייסט מחלל שבת זיין טאר מען נישט צוהערן.

דו זאלסט זיין שטארק ווי א לייב נישט אונעק צו גיין פון די
תורה, ווייל אז מען לאזט אפ די תורה, האט מען נישט
קוין לעבן - נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט.

די אלע וואס גייען אונעק פונעם דרך התורה זענען געבעד
זייער צעקלאפטע מענטשן; זיי מיינען אז מען קען נישט
זיין פרייליך ווען מען איז א איד, זיי מיינען אז דער גוי
לעבט א בעסערע לעבן ווי דער איד, דערפאר לאזן זיי אפ
די תורה, השם ישמרנו. דער אמת איז אבער, אז אויב
מען היט נישט די תורה, מען פירט זיך נישט אזוי ווי דער
אייבערשטער האט אונז געהייסן, דעמאלט האט מען נישט
קוין לעבן; דאס לעבן ווערט געבעד אויס, מען פארלירט
אלעס און מען בלייבט איינער אליין, מען האט נישט נישט
די וועלט און נישט יענע וועלט.

איך פריי מיר זייער אז דו האסט מיר געשריבן א בריוו, און איך וויל אז דו זאלסט מיר שרייבן יעדן טאג א בריוו, לבל הפחות איין מאל א וואך, און איך וועל דיר מחזק זיין מיט די עצות וואס דער הייליגער רבי האט אויז געגעבן. **הצלחה רבה.**

קסה

מנהגים ביים אפשערן א דריי יעריג אינגל.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אזוי ווי איך שער אם ירצה השם אפ מיין אינגל דעם קומענדיגן וואך, האב איך געוואלט פרעגן וואס עס זענען די מנהגים ביים אפשערן.

א גרויסן יישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמות, י"ג טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

האסט מיר געבעטן איך זאל דיר שרייבן הנהגות וואס מען טוט אינעם טאג וואס מען שערט אפ א קינד ביי די דריי יאר.

מען פירט זיך אז דער קינד זאל נישט קוקן אויף קיין גוים
 אינעם טאג וואס ער ווערט דריי יאר, דערפאר ווען
 מען טראגט אים ארויס פון שטוב צו גיין אין חדר וויקלט
 מען אים ארום מיט א טלית, כדי ער זאל נישט קוקן אויף
 קיין גוים.

מען פירט זיך צו גיין אין חדר; דער מלמד זאגט מיטן
 קינד א-ב, און נאכדעם שמירט דער מלמד אן די א-ב
 מיט האניג, און דאס קינד לעקט אפ די האניג פון די א-ב.

דער עיקר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז זה
 הקטן גדול יהי, ער זאל אויסוואקסן אן ערליכער איד.

עס איז געווען א ברסלב'ער חסיד וואס האט זייער מצליח
 געווען מיט אלע זיינע קינדער, ווען מען האט אים
 געפרעגט: "ווי אזוי האסטו זוכה געווען אז אלע זיינע קינדער
 זענען ערליכע אידן?" האט ער געענטפערט: "וואס מיינט
 איר, איך האב זיי אראפגעריסן פון בוים? איך האב אסאך
 טרערן פארגאסן צום אייבערשטן איך זאל זוכה זיין צו זען
 נחת פון זיי, איך פלעג וויינען יעדן טאג צום אייבערשטן
 ער זאל מיר געבן ערליכע קינדער, און דערפאר האב איך
 זוכה געווען צו ערליכע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט זוכה זיין צו זען
 אסאך נחת פון זיינע קינדער, דו מיט זיין ווייב
 געזונטערהייט, בזכות וואס דו דרוקסט דעם הייליגן רבינ'ס
 ספרים בייטאג און ביינאכט מיט מסירות נפש.

יעצט קומען די טעג פון שובבי"ם; זע צו דרוקן די קונטרסים
 אויף שובבי"ם, סיי אויף לשון הקודש און אויך אויף
 אידיש, ווייל עס גייט אריבער זייער גרויסע נסיונות אויף
 בחורים און אינגעלייט, און נאר די ספרים פון הייליגן רבי'ן
 בלאזט אריין אין זיי א האפענונג אויף ווייטער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

סוד ה' לִירָאֵיוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמָה לוֹ

תִּקְוֹן הַכֹּלֵלִי

תִּקְוֹן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד
לְכָל־לֵיאוֹת הַחַטָּאִים
וְהוּא פָּגֵם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִי־צִלָּן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפָרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיאוֹת וּבְרוּחַחֲנִיאוֹת
אֲשֶׁר־י מִי שְׂיֵאמְרֶם בְּכָל יוֹם

יְסֻדוּ תִקְוֹנוֹ וְגִלּוֹ, וְצוּהָ לְפָרְסְמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא אֹרֶךְ הַיָּמִים וְהַצְּפוּן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלֵאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב
זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

טוֹר דוּסֵסִי

דוּבֵל חֲקוּדֵשׁ

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר,
קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם
נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו,
שגלה תקון זה.

לבו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו עליידי שהוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז.

מכתם לדוד שמרני אל בייחסיתי בך: אמרת ליהנה אדני
אתה, טובתי בלעליך: לקדושים אשר בארץ המה,
ואדירי בלחפצייכם: ירבו עצבותם אחר מהרו, בלאסוף
נסביהם מדם, ובלאשא אתשמותם עלישפתי: יהנה מנת
חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: חבלים נפלולי בנעימים,
אףנחלת שפרה עלי: אברך אתיהנה אשר יעצני, אף לילות
יסרוני כליותי: שויתי יהנה לנגדי תמיד, כי מימיני בלאמוט:
לכן שמח לבי ונגל כבודי, אףבשרי ישכן לבשח: כי לאתעזב

תקון הכללי

נפשי לשאול, לא-תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך נצח:

לב.

לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: אֲשֶׁרִי-אָדָם,
לֹא יִחַשֵׁב יְהוָה לֹו עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה: כִּי הִתְרַשְׁתִּי
בְּלוֹ עֲצָמוֹ, בְּשֹׂאנְתִי בְּלִיַּיִם: כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי
יְרֵךְ, וְהִפְךָ לְשֹׂדֵי בְּחִרְבְּנֵי קִיִּץ סְלָה: חֲטָאתִי אוֹדִיעָה, וְעוֹנֵי
לֹא-כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לַיהוָה, וְאַתָּה נִשְׂאֵת
עוֹן חֲטָאתִי סְלָה: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל בְּלִיַּחְסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעַת מְצֵא,
רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֱלֹוֵי לֹא יִגִּיעוּ: אַתָּה סֹתֵר לִי* מִצַּר
תִּצְרַנִּי רַבִּי פֶּלֶט תִּסּוּבְּנֵי סְלָה: אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ
תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הַבַּיִת
בְּמַתְגַּוְרָסֵן עָדִיו לְבָלוּם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: רַבִּים מְכֹאֲבִים
לְרִשָׁע, וְהַבּוֹטָח בַּיהוָה חֲסֵד יִסּוּבְּנּוּ: שִׁמְחוּ בַּיהוָה וְגִילוּ
צַדִּיקִים וְתִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב:

מא.

לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶלְדֵּל בְּיוֹם רַעַה יִמְקָטְהוּ
יְהוָה: יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצֵךְ, וְאֵל תִּתְנֶהוּ
בְּנַפְשׁ אִיְבּוּיוֹ: יְהוָה יִסְעֲדֵנּוּ עַל עֲרֵשׁ דָּוִד. כָּל מִשְׁכְּבוֹ הִפְכָת
בְּחַלְוֵי: אֲנִי-אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנּוּנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ:
אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מְתֵי יָמוֹת וְאָבֵד שְׁמוֹ: וְאִם-בָּא לְרְאוֹת,

אחר 'אתה סתר לי' - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ר"ג)

תקון הפללי

שָׁוֵא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבְּצֵנֶנּוּ לֹא, יֵצֵא לַחֲוִץ יְדַבֵּר: יַחַד עָלַי
יִתְלַחֲשׂוּ כָּל־שִׁנְאָי, עָלַי יִחַשְׁבוּ רָעָה לִּי: דְּבַר־בְּלִיעַל יֵצֹק
בוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לְקוֹם: גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי
בוֹ, אוֹכֵל לֶחֱמִי, הִגְדִּיל עָלַי עֵקֶב: וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּן וְהַקְוִמֵנִי,
וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם: בּוֹאֵת יַדְעֹתִי כִּי־חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא־יָרִיעַ אִיבִי
עָלַי: וְאֲנִי, בְּרַמְיִי, תִּמְכַּתְתָּ בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: בְּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מ.ב.

לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קִרְחָ: כָּאִיל תִּעְרַג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם, בֶּן
נִפְשֵׁי תִעְרַג אֱלֹהִים: צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
לֹאֵל חַי, מֵתֵי אָבוֹא וְאַרְאָה פָּנַי אֱלֹהִים: הֵיטָה לִּי רַמְעֵתִי
לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאִמֹר אֵלַי כָּל הַיּוֹם, אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: אֵלֶּה
אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי, כִּי אֶעֱבֹר בַּסֶּהַר, אֲדַדָּם עַד־בַּיִת
אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה, הַמִּזֵּן חוֹנֵן: מִהֲתַשְׁתַּחֲוִּחַי נִפְשֵׁי
וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֵלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנֵנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנֵינוּ:
אֱלֹהֵי, עָלַי נִפְשֵׁי תַשְׁתַּחֲוֶה עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן,
וְהַרְמוֹנִים, מִהַר מִצְרָיִם: תְּהוֹם־אֵל־תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ,
כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְנִגְיִיךָ עָלַי עָבְרוּ: יוֹמָם יֵצֵא יְהוָה חֲסֵדוֹ וּבְכִילָה
שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לֹאֵל חַיִּי: אוֹמְרָה לֹאֵל סִלְעֵי לְמָה
שָׁכַחְתִּנִּי, לְמַה־קָּדַר אֱלֹהֵי, בְּלַחֲץ אוֹיֵב: בְּרַצַּח בְּעֲצָמוֹתַי
חֲרַפּוֹנֵי צוּרֶיךָ, בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: מִהֲ
תַשְׁתַּחֲוִּחַי נִפְשֵׁי וּמִהֲתַהֲמִי עָלַי הוֹחֵלִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד
אוֹדְנֵנוּ, יִשׁוּעַת פָּנַי וְאֱלֹהֵי:

תקון הפללי

נט.

למנצח אל תשחת לדור מכתם, בשלח שאול וישמרו
את־הבית להמיתו: הצילני מאיבי אלהי, ממתקוממי
תשגבני: הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: כי הגה
ארבו לנפשי וגורו עלי עיזם, לא־פשעי ולא־חטאתי יהנה:
בל־עון ירצון ויפוננו, עורה לקראתי וראה: ואתה יהוה־אלהים
צבאות אלהי ישראל, הקיצה לפקד בל־הגוים אל־תחן בל־בגדי
און סלה: ישובו לערב יהמו ככלב, ויסובבו עיר: הגה וביעון
בפיהם, תרבות בשפתותיהם, ביימי שמע: ואתה יהנה תשחק
למו, תלעג לבל־גוים: עזו, אליך אשמרה, כי אלהים משגבי:
אלהי חסדי יקדמי אלהים יראני בשררי: אל־תהרגם פך־ישכחו
עמי, הניעמו בחילך והורידמו, מגננו אדני: תפאת־פיו דבר
שפתימו ויִקְדוּ בגאונם, ומאלה ומפחש יספרו: בל־ה בחמה,
בל־ה ואינמו וידעו ב־אלהים משל בני־עקב, לאפסי הארץ
סלה: וישבו לערב יהמו ככלב, ויסובבו עיר: המה יניעון
לאכל, אם־לא ישבעו וילינו: ואני אשיר עזה, וארגן לבקר
חסדה, ב־יהיית משגב לי, ומנוס, ביום צר־לי: עזי אליך
אזמרה, ב־אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז.

למנצח על־ידותון לאסף מזמור: קולי* אל־אלהים ואצעקה,
קולי אל־אלהים והאזין אלי: ביום צרתי אדני דרשתי,

באמרך 'אל אלהים' תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: אזכרה אלהים
ואהמיה, אשיחה, ותתעטף רוחי סלה: אחזת שמרות עיני,
נפעמתי ולא אדבר: השבתי ימים מקדם, שנות עולמים:
אזכרה נגינתי בקילה, עם לבבי אשיחה, ונחפש רוחי:
הלעולמים יזנה אדני ולא יסוף לרצות עוד: האפס לנצה
חסדו, גמר אמר לדר ודר: השכח חנות אל, אסקפין באף
רחמיו סלה: ואמר חלונתי היא, שנות ימין עליון: אזכור
מעללי יה, כי אזכרה מקדם פלאה: והגיתי בכל פעילה
ובעלילותיה אשיחה: אלהים בקדש דרבה, מיאל גדול
באלהים: אתה האל עשה פלא הודעת בעמים ענה: גאלת
בזרוע עמה, בני יעקב ויוסף סלה: ראוך מים אלהים, ראוך
מים יחילו אף ירגזו תהמות: זרמו מים עבות קול נתנו
שחקים, אף חצציה יתהלכו: קול רעמה בגלגל, האירו ברקים
תבל, רגזה ותרעש הארץ: בים דרבה ושכילה במים רבים,
ועקבותיה לא נודעו: נחית כצאן עמה, ביד משה ואהרן:

צ.

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היות קנו
בדר ודר: בטרום הרים יקרו ותחולל ארץ ותבל,
ומעולם ערעולם אתה אל: תשב אנוש ערדבא, ותאמר
שובו בני אדם: כי אלה שנים בעיניה כיום אתמול כי יעבר,
ואשמורה בקילה: זרמתם, שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה:
בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: כי בלינו באפה,
ובחמתה נבהלנו: שפת עונתינו לנגדה עלמנו למאור פניה:

תקון הפללי

כי כל־ימינו פָּנוּ בַעֲבֹרְתֶךָ פִּלְיֵנו כְּמֹדֶקְהָה: יְמֵי שָׁנוֹתֵנוּ
בְּהֵם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהֲבָם עִמָּל
וְאֹנָן, כִּי גַז חִישׁ וְנִעְפָּה: מִי יוֹדֵעַ עַז אַפָּה, וּכְיֹרְאֲתֶךָ עֲבֹרְתֶךָ:
לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַעַ, וְנִבְיֵא לְבָב חֲכָמָה: שׁוֹכֵה יְהוָה
עַד־מָתַי וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹרֶיךָ: שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסֵדָה, וְגִרְנָנָה
וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ, שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה:
יִרְאָה אֶל־עֲבֹרֶיךָ פִּעֲלֶךָ וְחִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ:

קה.

חֲדָדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ
וּמְרוּלוֹ שִׁיחוּ בְּכָל גַּפְלֹאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קֹדֶשׁוֹ
יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה: דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשּׁוֹ פָּנָיו תְּמִיד:
זְכְּרוּ גַּפְלֹאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתֵיו וּמִשְׁפִּטֵי־פִיו: זָרַע אֲבָרָהֶם
עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר
בָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לַיִּשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֹק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֲבֵל
נַחֲלַתְכֶם: בְּהִיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶ: וַיִּתְהַקְּבוּ
מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא הֵנִיחַ אָדָם לַעֲשֹׁקֶם
וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֵל תִּנְעֹנוּ בְּמִשְׁיַחֵי וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ:
וַיִּקְרָא רָעַב עַל־הָאָרֶץ כָּל מִטְהַלְחָם שָׁבַר: שְׁלַח לַפְּנֵיהֶם
אִישׁ לַעֲבֹד נִמְכַר יוֹסֵף: עָנוּ בְּכָבֵד רָגְלוֹ בְּרוֹזַל בָּאָה נַפְשׁוֹ:
עַד עַתָּה בֵּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהוּ: שְׁלַח מְלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ

תקון הפללי

מושל עמים ויפתחהו: שמו אדון לביתו ומשל בכל־קנינו:
לאסר שריו בנפשו וזקניו יחבם: ויבא ישראל מצרים ויעקב
גַר בְּאֶרֶץ־חַם: ויָפַר אֶת־עֲמוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצְרַיִם: הִפְדָּה
לִבָּם לִשְׁנֵי עָמֹד לְהַתְנַבֵּל בְּעַבְדֵי־ו: שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶת־רֹנֵן
אֲשֶׁר בְּחַר בּוֹ: שָׁמוּדְכֶם דְּבַרִי אֶתּוֹתַי, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חַם:
שָׁלַח חֹשֶׁה וַיְחַשֶׁה וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: הִפְדָּה אֶת מִימֵיהֶם
לְדָם וַיְמַת אֶת דְּגַתָּם: שָׁרַץ אֲרָצָם צַפְרָדַיִם בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם:
אָמַר וַיָּבֵא עֶרֶב כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד, אִשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: וַיְהִי גִפְנִים וַחֲמָנִתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: אָמַר
וַיָּבֵא אֲרָבָה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר: וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם,
וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: וַיְהִי כָל כְּבוֹד בְּאֲרָצָם, רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וַזָּהָב וַאֲיִן בְּשֹׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: שָׁמַח מִצְרַיִם
בְּצֵאתָם, בִּירְנַפֵּל פְּחָדִים עֲלֵיהֶם: פָּרַשׁ עַנְנֹן לְמִסְפָּד, וַאֲשׁ לְהָאִיר
לְיָלֵה: שָׁאֵל וַיָּבֵא שְׁלֵוֹ וְלַחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: פָּתַח צִוֵּר
וַיּוֹזְבוּ מַיִם, הִלְכּוּ בְּצִיּוֹת נִהַר: כִּי זָכַר אֶת־דְּבַר קִדְשׁוֹ,
אֶת־אֲבָרָהֶם עַבְדּוֹ: וַיּוֹצִיא עֲמוֹ בְּשֵׁשׁ־אֶלֶף בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו:
וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ וַנְּצִרוּ, הִלְלוּ־הָ:

קלו.

על נהרות בכל שם ישכנו, גם־בְּכִינוּ בְּזָכְרָנוּ אֶת־צִיּוֹן: על
עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תְּלִינוּ בְּנִרוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׁאֵלוֹנוּ שׁוֹכֵינוּ
דְּבַר־יִשְׁרָאֵל, וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמֹחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אִיךָ נִשְׁרָר
אֶת־יִשְׁרָאֵל וְהוֹדָה, על אֲדָמַת נֶגֶד: אִם־אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח

תקון הפללי

ימיני: תדבק לשוני לחכי, אם לא אזכרכי, אם לא אעלה
את ירושלים על ראש שמחתי: זכר יהנה לבני אדם את
יום ירושלים, האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בתפכל
השודדה, אשרי שישם לך את גמולך שגמלת לנו: אשרי,
שיאחו ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ.

הללויה, הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: הללוהו
בגבורתיו, הללוהו ברב גדלו: הללוהו בתקע שופר
הללוהו בגבל ובנור: הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במנים
וענב: הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי תרועה: כל
הנשמה תהלל יה, הללויה:

אחר שסיים תהלים, יאמר שלשה פסוקים אלו:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהנה שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהנה מעזם בעת צרה:
ויעזרום יהנה ויפלטם, יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הספר הקדוש הזה נרפס לענת

יואל מנחם גרשון בן חי' רבקה,

שניצלער

זוג'

מלכה מאטל מינדל בת העניא,

ובתם

שרה גיטל

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם
לטובה ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני
רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל
יוצאי חלציהם, אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לעבות

חיים בן בריינא נרו יאיר,

שיתברך
בזיווג הגון
בקרוב ובניקל.

חֲסֵמֶךָ הַקְדוֹשׁ הַזֶּה נִרְפָּם לְזִמְתֵּךָ

חַנּוּנֵיהָ יוֹם טוֹב לִיפֹא

בֶּן תְּהִילָה רַבָּקָה

שׁוּוֹאֲרִץ נְרוּ יֵאִיר,

וּזְוֹגְתּוֹ חַי' רִיזֵל בַּת רַחֵל בְּלִימָה תַּחֲוִי,

וּילְדֵיהֶם

לֵאָה הַעֲנֻשָׁא, פֶּעֶרֶל, אִיסֵר,

מֵרְדֵכִי, יַעֲקֹב מִנְחָם (מֵעֲנַדֵּל).

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֵא אֶת כָּל מִשְׁאֲלוֹת לְבָבְךָ
לְטוֹבָה וּיְתַבְרַכְךָ מִפִּי עֲלִיּוֹן בְּבִנֵי חַיִּים וּמְזוּנֵי
רוּחָא, וְיִזְכּוּ לְרוּת רֹב נַחַת דְּקְדוּשָׁה מִכָּל
יּוֹצְאֵי חֲלָצֵיהֶם, אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

הרוצה בעילום שמו

נרו יאיר,

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבו לטובה
ויתברך מפני עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכה לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציו,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מרדכי אהרן חיים בן חנה,

היילפרין

זוג'

יוטא פערל בת חנה לאה תחי',

ובניהם

נתנאל, יחזקאל שרגא

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם
לטובה ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני
רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל
יוצאי חלציהם, אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם אליהו בן אסתר,

פרידריך
נרו יאיר

וזוג' שרה הענטשא בת חנה לאה תחי',

ובניהם

ישראל, יוסף, חי' פיגא

הקדוש ברוך הוא
ימלא את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפני עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נרפס לאבות

יצחק אייזיק בן חי' רחל

ראטה נרו יאיר

וזוגתו

חיה פיגא יוטא בת מרים אידל תחי',

וילדיהם

גיטל, יואל, עמרם

הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יצחק אייזיק בן נחמה

ראטה נרו יאיר

וזוגתו

ברכה ריזל בת מלכה פריידל תחי',

ובנם

יעקב יודא

הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפם לזכות

אברהם אליהו בן חיי' גיטל

קנאלל
נרו יאיר

ווגתו

פיגא בת רבקה הייענא

תחי', וילדיהם

מלכה, ישראל

הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לעבות

יהודה אריה בן נחמה
ראטה נרו יאיר,

שיתברך
בזיווג הגון
בקרוב ובניקל.

הספר הקדוש הזה נרפס לאבות

שבת י דוד הלוי בן מרים גיטל

מארקום נרו יאיר

וזוגתו

רבקה בת גאלדא הינדל תחי',

ובנם

יואל

הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לעבות
יצחק אייזיק בן אסתר

אפפּעל
נרו יאיר

וּזוּגְתוּ

אלטא חי' בת מרים תחי',

וילדיהם

קריינדל ומשפ', זלאטא ומשפ',

יקותיאל יהודה ומשפ', סימא ומשפ',

גדלי', גיטל, שרה

הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

חֲסֵד הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה נִרְפֵּס לְנִבְיָא

יצחק משה מתתיהו בן שרה בילא

רייך נרו יאיר

וּזְגָתוּ

מלכה לאה בת חנה שינדל תחי',

וילדיהם

פערל, אשר, אברהם, שפרה

ליבא, אסתר פרידא, אליעזר

שלמה

הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפם לאבות

הלל בן ברכה לאה

וויים נרו יאיר

וזוגתו

שרה רבקה אסתר

בת בת שבע מרים תחי',

הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מרדכי ישראל משה

בן רחל זלאטא ליבא

ראזענפעלד נרו יאיר

ווגוטו

רבקה בת שרה שפרה תחי',

וילדיהם

יוסף אשר, חנה

הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לעבות

אליעזר בן רחל
שמן נרו יאיר,

שיתברך
בזיווג הגון
בקרוב ובניקל.

